Ştiaţi că...

◆ ...prin „pas de trois" se înţelege un dans clasic? Este executat de un balerin şi două balerine.

◆ ...iasomia este un arbust din familia oleaceelor? Florile sale albe, deosebit

de frumos mirositoare, conţin uleiuri eterice folosite în parfumerie şi medicină.

◆ ...prin „ralide" se înţelege o familie de păsări terestre sau semiacvatice, de talie mică sau mijlocie, cu cioc scurt? Din această familie fac parte cârstelul de baltă şi lişiţa.

◆ ...Ambroise Thomas (1811-1896) a fost un compozitor

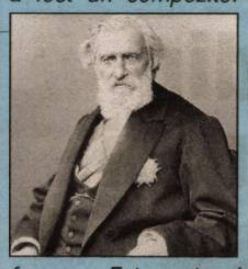

francez. Este autorul operei „Mignon".

◆ ...în secolele al XVIII-lea şi al XIX-lea, în Ţările Române, „răsura" era o cotă adiţională la dări? Din ea se făcea plata dregătorilor.

◆ ...strugurii sunt pe locul al treilea în topul celor mai

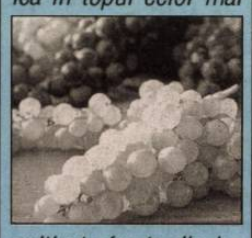

cultivate fructe din lume? Urmează după banane şi portocale.

◆ ...urechile câinilor sunt asemănătoare unui radar? Ei pot localiza sursa unui sunet în 6 sutimi de secundă.

Ştiaţi că...

Saint-Malo

cuibul piraţilor

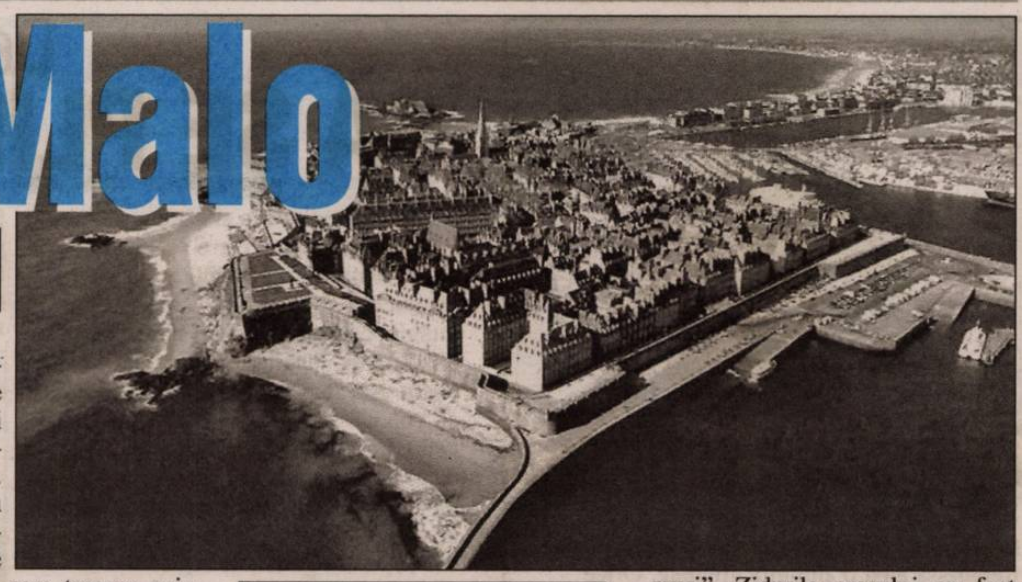

Mulţi dintre noi îşi amintesc visători de anii când seara, după ora de culcare impusă de părinţi, ne furişam sub plapumă ca să citim la lumina unei lanterne de buzunar peripeţiile călătoriei lui Anton Lupan, eroul celebrei cărţi „Toate pânzele sus" de Radu Tudoran. Mai târziu, filmul ne-a întregit imaginea acestui călător peste mări şi oceane, mereu în căutarea bunului său prieten, francezul Pierre Vaillant, născut în Saint-Malo, oraşul breton din vestul Franţei, port la Marea Mânecii.

Fondat de gali, în secolul I, s-a numit iniţial Alet şi în secolul al VI-lea este stabilită aici o fundaţie monastică numită după călugărul celt Maclovius, devenit St. Maclon. Mai târziu a devenit cunoscut drept oraşul corsarilor. De fapt prin corsar se înţelegea un nume mai „nobil" oferit temuţilor piraţi. Aşa cum în Anglia, Regina Elisabeta, îi încuraja până la a-i înnobila pe aceşti hoţi ai mărilor, care aduceau regatului bogăţii imense, regele Franţei nu se lăsase mai prejos şi îi preţuia nespus pe aceşti tâlhari care vărsau o bună parte din pradă în visteria ţării.

Înconjurat de ziduri de granit, oraşul a fost iniţial o fortăreaţă, o citadelă devenită în zilele noastre cea mai importantă atracţie a zonei. Corsarii atacau navele englezeşti, olandeze sau portugheze care treceau prin Canalul Mânecii şi dacă acestea nu plăteau maloninilor (locuitorii zonei) tributul cerut, respectivele vase erau scufundate.

De aici a plecat la 20 aprilie 1534 navigatorul Jacques Cartier pentru a cuceri lumi noi. Încercarea sa a fost încununată de succes, pentru că a descoperit Canada şi a pus bazele oraşului Montreal pe o colină de pe malul râului Saint Lawrence.

Ceea ce impresionează în primul rând în Saint-Malo sunt zidurile sale vechi, bastioanele şi pietrele care îşi păstrează autenticitatea. Uneori însă poate simboliza instabilitatea, vanitatea şi lăudăroşenia din cauza mulţimii petalelor şi a formei sferice. Ea rămâne încă floarea care se dăruieşte cu ocazia celei de a patra aniversări a căsătoriei.

Cartierul Corsarilor

În mitologia japoneză se spune că Bahu, zeiţa abisului din ocean, are cinci slujitoare zeiţe, una dintre ele fiind hortensia.

Floarea este un mesager al dragostei, reprezentând recunoştinţa şi sinceritatea.

În China este simbolul iluminării şi se crede că prin contemplarea ei îţi poţi regăsi gândurile profunde.

În întreaga Asie, hortensia a căpătat semnificaţia pe care o are trandafirul în spaţiul european şi, mai presus de orice, simbolizează pasiune şi cordialitate.

Fortul Naţional

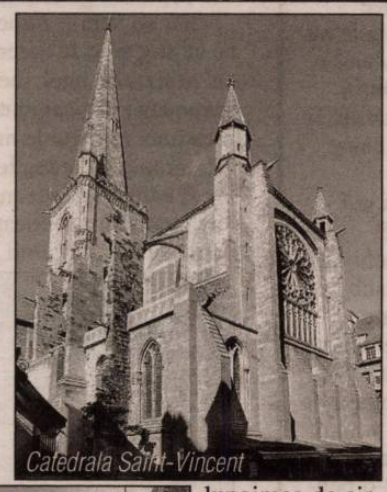

Catedrala Saint-Vincent

Cartierul Corsarilor

tea. În interiorul zidurilor care conservă cea mai elegantă zonă din oraş se intră prin poarta Saint Vincent. Drumul care duce spre ele se întinde pe lângă o plajă cu lungimea de circa trei kilometri.

În afara cetăţii te întâmpină Fortul Naţional, accesibil numai în timpul refluxului. A fost construit în 1689 după planurile celebrului arhitect Mareşalul Vauban, având ca scop, ca şi celelalte forturi din zonă, apărarea împotriva atacurilor engleze.

În apropiere se spune că a fost îngropat marele cărturar, diplomat şi om de litere René de Chateaubriand. Pe monumentul ridicat în memoria lui sunt inscripţionate cuvintele: „Aici se odihneşte un mare gânditor, iubitor al acestor tărâmuri". Zidurile oraşului au fost ridicate în secolul al XII-lea dar au fost restaurate în secolul al XVII-lea. În interior străduţele cu case frumos aliniate, cu trei şi patru etaje, mulţimea cafenelelor şi a hotelurilor nu par stânjenite de vecinătatea unor construcţii moderne, mai înalte.

Remarcabil este castelul medieval, construit în secolul al XV-lea. A aparţinut ducilor de Bretania şi actualmente găzduieşte muzeul oraşului.

Catedrala Saint-Vincent construită în secolul al XII-lea este un amestec de stil gotic şi roman, reconstruită complet după cel de Al Doilea Război Mondial.

Un obiectiv care merită vizitat este Casa Corsarilor încărcată de legende.

În portul oraşului ancorează o mulţime de iahturi variate: istorice, rapide, funcţionale şi întotdeauna scumpe.

În 1944, Aliaţii au bombardat oraşul. Se spune că a fost confundat cu o bază a duşmanilor şi, folosindu-se napalmul, distrugerile au fost aproape complete. Reconstrucţia s-a desfăşurat între 1948 şi 1960 şi restaurările au fost făcute cu mare atenţie în acelaşi stil.

Palatul Telefoanelor

Aflat pe Calea Victoriei din Capitală, Palatul Telefoanelor este o clădire reprezentativă pentru oraş.

A fost construit între 1929-1934 într-un stil specific zgârie-norilor americani, cu caracteristici Art Deco. Ridicându-se la 52,5 metri, până în 1970 a fost cea mai înaltă clădire din Bucureşti.

Proiectul a fost încredinţat unei echipe de trei arhitecţi străini: Louis Weeks, Algi van Saanen şi Walter Froy.

A fost prima clădire înaltă cu schelet metalic din ţara noastră şi a fost ridicat pe locul fostelor case ale boierului Oteteleşanu care găzduiseră faimoasa „Terasă" cu acelaţi nume.

În 1995 s-a început o amplă consolidare a structurii sale după proiectul cunoscutului specialist prof. ing. Alexandru Cişmigiu, realizată de „Proiect" Bucureşti, lucrare care a durat 10 ani.

Simboluri ale umanităţii

Hortensia

Originară din Japonia, hortensia are un nume de origine latină, însemnând „grădină". Este întâlnită şi în America de Nord unde au fost găsite fosile ale acestei flori vechi de peste 70 de milioane de ani.

Numele ei ştiinţific este „hydrangea" provenind de la cuvintele greceşti „hydro" semnificând „apă" şi „angus", vas sau ulcior. În traducerea liberă ar putea fi „butoiaş cu apă", aluzie la „setea" ei nestăpânită.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Zgârcenie scoţiană

Se ştie că în călătoriile cu avionul bagajele trebuie să aibă o anumită greutate. Orice depăşire în acest sens se plăteşte şi sumele nu sunt deloc neglijabile. Pentru a evita această neplăcere un scoţian a găsit repede soluţia salvatoare. Deşi era o căldură insuportabilă, a început să-şi pună pe el o mulţime de haine care îi îngreunau bagajul.

Avea un tricou alb, apoi unul roz, unul verde, unul negru şi tot aşa. În total 15 tricouri! La asta se adăugau două perechi de pantaloni scurţi pe care şi-i pusese pe sub cei lungi. Totul a fost filmat de fiul său care văzând cum transpiră tatăl lui ar fi preferat să plătească depăşirea de greutate la bagaje.

Bagajul era acum în ordine dar scoţianul a mai avut de trecut un hop la controlul vamal. Cei de acolo au fost uluiţi de felul în care era îmbrăcat dar el le-a explicat că a făcut-o pentru că nu suportă aerul condiţionat din avion.

Minciuna era cusută cu aţă albă dar funcţionarii au fost amuzaţi şi l-au lăsat să treacă. Nu fără a face câteva ironii privitoare la proverbiala zgârcenie scoţiană. *(I.S.)*

De ce ar dori un cal

SĂ SE PLIMBE PRIN SPITAL?

Se numeşte Peyo şi cântăreşte cam o jumătate de tonă. De-o vreme încoace, pacienţii şi personalul unui centru spitalicesc din oraşul Calais se pot întâlni cu el pe holuri ori în alte locuri din incinta instituţiei. Şi nu e vreun client aşa, mai pântecos, al spitalului, ci... un cal adevărat, viu şi sănătos, secondat întotdeauna de Hassen Bouchakour, dresorul său, care a încheiat un protocol cu conducerea instituţiei, în vederea experimentării echiterapiei, dar şi pentru garantarea igienei.

Nu se sperie nimeni de el, pentru că au fost puşi la curent toţi în legătură cu utilizarea unei metode insolite de tratament, deocamdată experimental, încadrată în metoda numită zooterapie sau terapia cu animale.

E adevărat, cele mai cunoscute necuvântătoare cu vocaţie de medici se consideră a fi câinii, pisicile, păsări precum canarii sau peruşii, chiar şi peştii, iezii ori alte asemenea animale simpatice şi jucăuşe. Conceptul de zooterapie a fost importat în Europa venind din Canada şi constă în a trezi

simţurile pacienţilor afectaţi de tulburări cognitive, prin intermediul unui animal. Unul agreabil, cum arătam mai sus, atâta doar că în cazul de faţă „terapeutul" are vreo 500 de kilograme, motiv pentru care nimeni nu-l invită să ia loc lângă patul bolnavului.

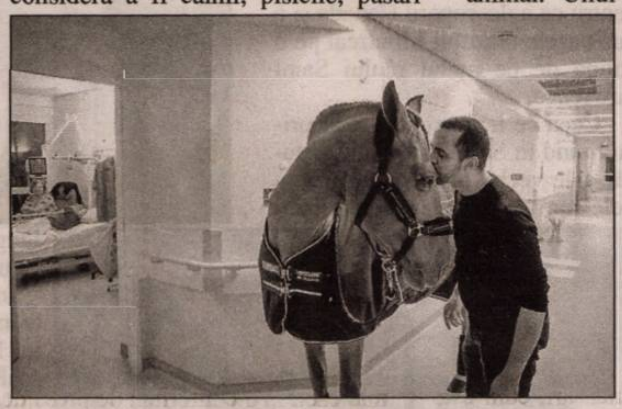

În schimb, personalul medical afirmă că e o adevărată nebunie când Peyo este adus în spital, chiar în saloane, cei mai mulţi pacienţi înghesuindu-se să vină lângă el şi să simtă bucuria şi plăcerea insolită a apropierii de nobilul animal. La rândul său, calul manifestă şi el o empatie impresionantă faţă de pacienţi, într-un fel comunicând cu aceştia, chiar dacă fără cuvinte, fără evaluări şi judecăţi, aşa cum este cazul cu oamenii.

Înainte de intervenţia propriu-zisă, calul e deparazitat, tuns, tratat şi plasat apoi într-un mediu ospitalier, în carantină, timp de două zile. Urmează intervenţia, adică interacţiunea cu bolnavul, iar conducerea spitalului afirmă că a asistat chiar la câteva „mici miracole": pacienţi cu care cadrele medicale nu mai putuseră comunica de mult timp, odată cu apariţia lui Peyo au devenit dintr-odată bucuroşi, mai senini şi cooperanţi.

De fapt, spun specialiştii, o asemenea terapie generează un anumit tip de surpriză plăcută, care provoacă plăcere şi trezeşte amintiri frumoase, împreună cu schimburile tactile şi senzoriale reciproce. Este o revelaţie uluitoare, dar şi foarte benefică, şi nu doar pentru bolnavi, ci şi pentru personalul spitalului ori pentru vizitatori, după aprecierea direcţiunii. *(A.N.P.)*

C-aşa-i în fotbal!

Dacă noi ştim de la regretatul nea Tomiţă cam cum e-n tenis, italienii au putut constata cu stupefacţie ce nefericiri poate aduce fotbalul catastrofal. Şi asta, după ce echipa de Serie C, Pro Piacenza a fost exclusă de Liga profesonistă italiană din campionat, după un colosal eşec cu 0-20 în faţa rivalei Cuneo.

Nefericitul rezultat final, corelat cu marile dificultăţi financiare ale clubului, a determinat desfiinţarea acestuia. În condiţiile în care nimeni nu mai primise vreun ban de mai multe săptămâni şi intraseră în grevă.

Presa din peninsulă a scris că ar fi fost de fapt o parodie de meci, după alte trei partide precedente pentru care Pro Piacenza declarase forfait. Jucătorii care au servit drept carne de tun aveau maximum 18 ani. În plus, kinetoterapeutul echipei a intrat pe teren când unul dintre băieţi a fost cuprins de crampe musculare, ceea ce însă l-a costat o suspendare pe întregul an.

„Acest meci constituie o insultă pentru sportul nostru" – a declarat ulterior preşedintele federaţiei italiene, promiţând că a fost „ultima farsă". După excluderea echipei din Serie C, judecătorul Lega Pro a decis la masa verde că rezultatul oficial al partidei să fie de numai 3-0 pentru Cuneo (care, nici ea, nu se simte prea bine). Ceea ce poate fi, oricum, mai onorabil pentru „exilaţi". *(A.N.P.)*

Arsenalul din inima Parisului

Un tânăr parizian, care făcea curăţenie în pivniţa casei unde locuise un unchi al său, fost ofiţer superior în Legiunea străină, a făcut o descoperire explozivă. La propriu şi la figurat! Numeroase lăzi cu arme şi muniţii – unele datând din perioada celui de al Doilea Război Mondial, altele încă active şi în stare de funcţionare, deci cu un potenţial letal considerabil – fuseseră ascunse şi păstrate astfel de colonelul în retragere domiciliat în arondismentul 10 din Paris.

La faţa locului au fost trimişi urgent specialiştii poliţiei tehnice şi ştiinţifice din cadrul Laboratorului central al Prefecturii de poliţie. La rândul lor, aceştia i-au chemat pe colegii lor de la comisariatul arondismentului, care au evacuat imediat imobilul, înainte de intervenţia genişti-lor pentru deminare. Conform inventarului făcut de poliţişti, lăzile conţineau două mine antipersonal active, trei grenade, dintre care una activă, muniţie antitanc, sute de cartuşe de 9 mm şi alte câteva sute de 5,56 mm. Acest din urmă calibru este destinat de obicei puştilor de asalt Famas, cu care sunt echipaţi militarii armatei franceze.

Ş-au mai găsit 500 g de praf negru care urmează să fie supus unor analize de laborator, pentru a se stabili despre ce e vorba şi la ce era folosit, precum şi un detector de radiaţii. Pivniţa a fost obiectul mai multor percheziţii, iar tânărul, care e student, le-a explicat anchetatorilor că unchiul său se află în Belgia de când s-a pensionat, unde îşi va trăi ultimii ani de viaţă într-o instituţie pentru persoanele vârstnice.

Totuşi, bizara descoperire din capitala Franţei ar putea avea consecinţe grave, care să-i schimbe planurile. *(A.N.P.)*

Întâlnire cu pitonul

Locuitorii din cartierul „Moara de vânt" din Perpignan, oraş din Pirineii Orientali (Franţa), îşi făceau liniştiţi plimbarea de seară când au dat nas în nas cu un piton lung de peste un metru. Părea obişnuit cu oamenii care nu s-au speriat dar l-au tratat cu respectul necesar în asemenea situaţii.

Evitând o confruntare directă cu reptila, trecătorii au anunţat poliţia care, la rândul ei, s-a adresat unor specialişti veterinari. Nici şarpele nu s-a speriat, şi a fost capturat destul de uşor. Dus într-un laborator de specialitate, s-a constatat că este într-o stare de perfectă sănătate şi s-a presupus că a reuşit să fugă dintr-un vivipariu. Presupunerile nu au fost tocmai exacte, pentru că reptila aparţinea unei persoane particulare al cărei nume nu a fost dezvăluit.

Se pare că a putut să-şi recupereze animalul după ce a fost nevoit să plătească o amendă pentru neglijenţa de care dăduse dovadă şi a promis solemn mai multă seriozitate în acest sens. *(I.S.)*

Keanu Reeves

un actor generos sfâşiat de suferinţă

Având în lumea întreagă milioane de fani, considerat „întruchiparea bunătăţii", graţie nenumăratelor acte de caritate săvârşite, adulat de femei şi vânat de regizori şi producători, Keanu Reeves este astăzi una dintre cele mai contradictorii şi paradoxale personalităţi artistice.

Masca tristeţii

Pentru că lumea i-a reproşat că poartă o „mască" dincolo de care nimeni nu poate pătrunde şi s-a întrebat de ce nu îl vede mai des în filmele realizate la Hollywood, care i-ar putea aduce sute de milioane de dolari, Reeves răspunde: „Îmi place mai mult să fac filme independente. Nu câştigi mare lucru, dar experienţele sunt mult mai intense. Eu vreau să fac lucrurile care îmi plac, vreau să spun oamenilor poveşti frumoase şi chiar dacă asta nu mă face mai bogat din punct de vedere material, cu siguranţă mă îmbogăţeşte sufleteşte".

Mulţi afirmă că „masca" de indiferenţă afişată de Keanu a fost cauzată de drama prin care a trecut. În 1998, la o petrecere dată de formaţia în care cânta Reeves, Dogstar, starul a întâlnit-o pe asistenta regizorului David Lynch, Jennifer Symes. A fost dragoste la prima vedere şi cei doi au rămas împreună. Bucuria lor n-a mai cunoscut margini când au aflat că vor avea o fetiţă, pe care au decis să o numească Ava.

Dar, cu numai o lună înainte de naştere, fătul a murit, aruncând tânărul cu-

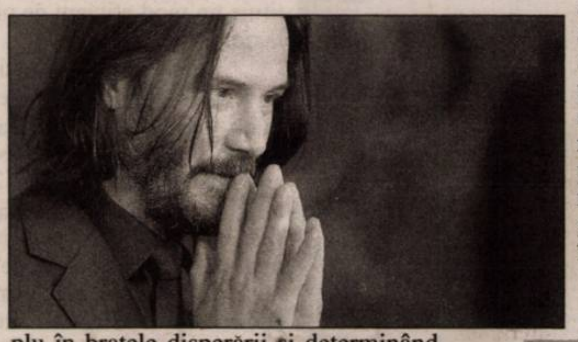

plu în braţele disperării şi determinând separarea lor, după doar câteva săptămâni. În aprilie 2000, Jennifer, care lua antidepresive după pierderea suferită, a murit într-un accident rutier, după ce a pierdut controlul volanului.

Traumele copilăriei

Iar adevărul este că tristeţea lui Keanu nu a început odată cu moartea fostei sale soţii şi a fiicei lor, ci încă din copilărie. Actorul l-a văzut pe când era doar un băieţel pe tatăl lui, Samuel, luptându-se cu dependenţa de heroină şi părăsindu-şi soţia şi copiii spre a-şi satisface viciul. Trauma l-a afectat profund pe micul Keanu, făcându-l să devină un adolescent tăcut şi melancolic, dar poate că a contribuit şi la excelentele lui performanţe actoriceşti şi la acea privire tristă şi expresivă, pe care niciun actor hollywoodian nu o mai are.

Într-o lume a lăcomiei, marcată de goana după profit şi încasări, cum este „cetatea filmului", Keanu Reeves constituie o excepţie notabilă. Se ştie că aspectele materiale nu-l interesează câtuşi de puţin şi, când joacă într-un film, îl interesează mai mult scenariul şi mai deloc dividendele.

De pildă, când a turnat al doilea film din seria Matrix el a renunţat la o parte din salariul primit în favoarea angajaţilor de la departamentele de efecte speciale şi costume, considerând că aceştia aveau un merit mai mare decât al lui la reuşita peliculei! În plus, el a oferit fiecăruia dintre cascadorii care-şi riscaseră viaţa să îl dubleze, în timpul filmărilor, câte o motocicletă Harley Davidson.

Bun ca pâinea caldă

Şi faptele sale bune nu se opresc aici. Deşi nu se declară un om religios, Keanu nu pregetă să-şi ajute semenii, ori de câte ori poate. În martie anul acesta, când avionul comercial în care se afla, cu destinaţia Los Angeles, a trebuit să aterizeze de urgenţă, în loc să aştepte ca aparatul să fie reparat, Keanu a închiriat rapid un autocar şi i-a invitat pe ceilalţi pasageri să-şi continue drumul împreună cu el, glumind şi vorbind cu fiecare, în drum spre destinaţie.

Speranţa moare ultima

Deşi fanii aşteaptă încă, înflăcăraţi, venirea unei „cosânzene" care să-l facă pe Keanu să se aşeze, în sfârşit, la casa lui, actorul pare să se fi resemnat cu situaţia lui de burlac. În 2017, într-un interviu acordat revistei *Esquire*, el mărturisea: „E prea târziu. S-a terminat. Am 52 de ani. N-o să mai am copii, m-am împăcat cu acest gând. Sunt în momentul pe care îl trăiesc mulţi, acel moment

când te gândeşti *Doamne, unde a zburat timpul?* Cum de s-au schimbat lucrurile? Cât timp mi-a mai rămas aici şi ce nu am făcut încă?"

Dar se pare că speranţa moare ultima, căci, la o conferinţă de presă desfăşurată în 2019, atunci când o jurnalistă l-a întrebat ce înseamnă pentru el dragostea, Keanu a răspuns: „Te referi la dragostea romantică? Precum probabil ştii, sunt un tip singuratic... Încă nu am o familie sau copii, dar cred că am fost pur şi simplu ghinionist. Acum, nu am pe nimeni în viaţa mea. Dar dacă s-ar întâmpla să am, aş respecta şi aş iubi cu toată fiinţa mea acea persoană. Sper să mi se întâmple!" a încheiat el, râzând. Îţi ţinem pumnii, Keanu...

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

In memoriam

Alexandru Darie

Ne-am fi aşteptat să-l vedem măcar la fel de longeviv ca tatăl său, ilustrul actor Iurie Darie, dar iată că o boală necruţătoare l-a răpit pe Alexandru Darie la 60 de ani, când mai avea, cu siguranţă, multe de făcut pentru teatrul românesc. Născut pe 14 iunie 1959 şi având ambii părinţi actori, Alexandru a crescut, s-ar putea spune, pe scenă şi această pasiune din copilărie a fost transpusă într-o vocaţie de viaţă.

A urmat Institutul de Teatru şi Film, Facultatea de Regie de Teatru, Film şi Televiziune din Bucureşti, absolvind în 1983. Până în 1987 a lucrat ca regizor la Teatrul de Stat din Oradea, apoi, până în 1990, la Teatrul de Comedie din Bucureşti, pentru ca din 1990 să devină regizor principal aici, montând spectacole până în 1992. Dar instituţia de care se leagă cele mai mari succese ale sale a fost Teatrul Bulandra – unde a fost şi manager, începând din 2002 şi până la moarte.

Contribuţia sa remarcabilă la arta teatrală a fost recunoscută prin alegerea lui ca preşedinte al Uniunii Teatrelor din Europa, funcţie deţinută între anii 2006 şi 2011. Montările sale, adesea fastuoase, au obţinut numeroase premii pentru cea mai bună regie şi cel mai bun spectacol, Alexandru Darie punând în scenă spectacole în Marea Britanie, SUA, Belgia, Italia şi chiar în îndepărtata Japonie.

A fost laureat cu distincţii precum Premiul pentru cel mai bun regizor la prima ediţie a Festivalului Naţional de Teatru I.L. Caragiale, pentru spectacolul „Visul unei nopţi de vară", de William Shakespeare, Premiul Asociaţiei Internaţionale a Criticilor de Teatru – secţia română, pentru spectacolul „Poveste de iarnă", de William Shakespeare, Premiul UNITER pentru cel mai bun spectacol al stagiunii, pentru spectacolul „Iluzia comică", după Pierre Corneille, 2000.

A fost decorat, de asemenea, cu Ordinul Naţional Serviciul Credincios în grad de Ofiţer, Ordinul Steaua Solidarităţii Italiene în grad de Cavaler şi Cavaler al Ordinului Artelor şi Literelor, distincţie acordată de Ministerul Culturii şi Comunicării din Franţa.

Biografie

Zoe Dumitrescu-Buşulenga: O personalitate vulnerabilă, dar puternică

În luna august, pe 20, s-au împlinit în acest an 99 de ani de la naşterea profesorului Zoe Dumitrescu-Buşulenga, căreia i-am fost student în anii 70, personalitate remarcabilă a culturii româneşti, istoric literar, eseist şi filozof.

Zoe Dumitrescu-Buşulenga s-a născut la 20 august 1920, la Bucureşti, tatăl fiind de profesie jurist, iar mama, Maria Apostol, filolog. În acest univers care i-a insuflat un respect deosebit pentru cultură. Zoe urmează cursurile la Şcoala Centrală din Bucureşti luând şi lecţii de muzică la Conservatorul Proarte. Poate că s-ar fi dedicat unei cariere muzicale dacă n-ar fi trebuit să abandoneze cursurile după ce s-a îmbolnăvit de tuberculoză.

Din excelentul documentar RADOR, aflăm că Zoe Dumitrescu-Buşulenga „urmează studiile superioare juridice şi filologice de la Universitatea Bucureşti, obţinând diplome în anglo-germanistică şi istoria artelor, dar şi în ştiinţe juridice". Dar au fost şi ani de restrişte pentru familia Dumitrescu, după cum avea să povestească Zoe: „În 1947 ne-am trezit că pierdem tot. Ni s-au luat casele, pământurile, tata a pierdut şi pensia, a trebuit să-l ascund, pentru că fusese subsecretar de stat în guvernul Maniu din 1929, alt frate era considerat criminal de război, o soră a mamei avusese soţul împuşcat în munţi de Securitate... Eu am rămas pur şi simplu pe drum".

După 1947, situaţia se schimbă în bine pentru Zoe Dumitrescu, deşi până în 1964 a trăit într-un „infern cultural" impus de conducerea bolşevică importată de la Moscova.

„În anii 1947-1948 este numită preşedinte al Comitetului U.N.S.R. de la Institutul Pedagogic „Maxim Gorki", în anul 1948 devine asistent universitar la Catedra de Literatură Universală şi Comparată a Universităţii Bucureşti, iar în perioada 1948-1949, devine redactor la Editura de Stat. Între anii 1949-1957, este redactor la Editura pentru Literatură şi cercetător la Institutul de Istorie şi Teorie Literară *G. Călinescu"*.

Chiar şi aşa reuşea să eludeze indicaţiile diriguitorilor politici care trasau şi linia ideologică a culturii. După cum spunea şi tânărul cărturar, *„Pentru mine însă, important era, la început, să driblez noua doctrină care încerca să se încuibe la noi... marxismul, dublat, firește, de ateism. Am intrat în facultate într-o vreme amarnică... Eminescu era făcut socialist, toată cultura românească se transforma într-o cultură precomunistă. La seminarii făceam contrariul a ceea ce se făcea la cursuri. Studenţii au simţit imediat asta, omul tânăr înţelege repede aceste lucruri, şi atunci toţi veneau la mine. Am început cu Eminescu, fiindcă el era ţinta tuturor. Încercam să-l arăt în lumina adevărată, cât se putea, fiindcă eram controlaţi. Am făcut tot felul de acrobaţii, de interpretări de text, ca să ajungem indirect la adevăr".*

Zoe Dumitrescu-Buşulenga scrie, după ce în 1966 se înscrie în PCR condus de Nicolae Ceauşescu, patru mari volume în care este analizată minuţios viaţa şi opera marelui poet Mihai Eminescu: „Eminescu", Bucureşti, Ed. Tineretului, col. „Oameni de seamă" – în 1964, „Eminescu – cultură şi creaţie", Bucureşti, Ed. Eminescu – în 1976, „Eminescu şi romantismul german", Bucureşti, Ed. Eminescu – în 1986 şi „Eminescu. Viaţă – Creaţie – Cultură", Bucureşti, Ed. Eminescu – în anul 1989, devenind unul dintre cei mai mari eminescologi ai ţării.

În anul 1970, îşi obţine doctoratul cu lucrarea „Renaşterea – Umanismul – Dialogul artelor", în anul 1972 este Visiting Professor la Universitatea din Amsterdam, iar din anul 1973, devine director al Institutului de Istorie şi Teorie Literară „George Călinescu" din Bucureşti.

În plus, „Zoe Dumitrescu-Buşulenga este şi autoarea unor excelente studii de comparatistică – *Renaşterea, umanismul, şi dialogul artelor* – în 1971, *Valori şi echivalenţe umanistice*, excurs critic şi comparatist, Bucureşti, Ed. Eminescu, col. *Sinteze* – în 1973 sau *Itinerarii prin cultură* – în anul 1982, o culegere de articole grupate în patru capitole: *Portrete pentru o istorie a culturii române, Literaturi străine, Miscellanea* şi *Gânduri de umanist"*. (Va urma)

GEORGE CUŞNARENCU

Cum prevenim meningita

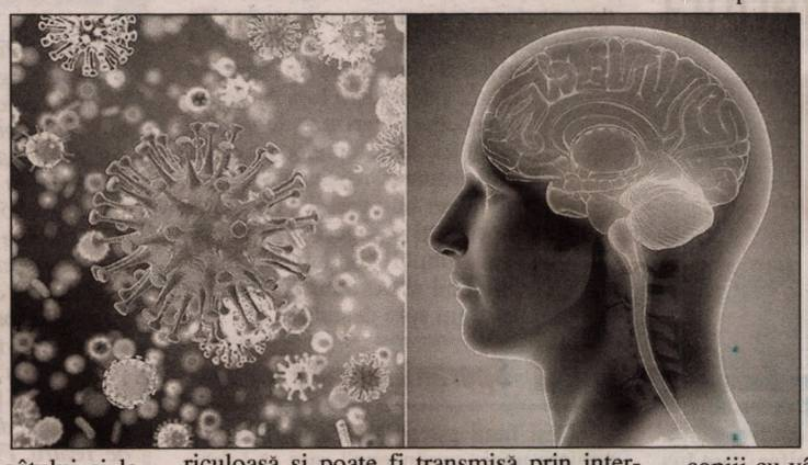

Această maladie foarte gravă se prezintă sub două forme: ■ *meningita virală* – cea mai frecventă, dar care nu prezintă simptome grave. În cazurile severe, aceasta poate duce la febră şi frisoane. Meningita virală afectează anual 80-92% din copiii mici şi sugari, putând fi transmisă prin mâncare, apă şi obiecte contaminate; ■ *meningita bacteriană* – cauzată de *Neisseria meningitidis* (meningococul) sau de *Streptococcus pneumoniae* (pneumococul), bacterii localizate la nivelul gâtului şi la nivel nazal, fără a provoca afecţiuni. Însă, ele pot cauza meningită în cazul în care ajung în fluxul sanguin, iar prin intermediul acestuia, la nivelul lichidului cefalorahidian sau la nivelul membranelor creierului (meninge).

Streptococul de grup B şi *Listeria monocytogenes* sunt alte două bacterii ce pot cauza meningită. În cele mai multe cazuri, meningita cauzată de Streptococul de grup B a fost regăsită în rândul nou-născuţilor, numită meningita neonatală, iar cea cauzată de *Listeria*, la persoanele vârstnice. Meningita bacteriană este rară, însă foarte periculoasă şi poate fi transmisă prin intermediul secreţiilor nazale şi a salivei. Dacă nu este tratată, se poate ajunge la afecţiuni ale creierului sau chiar la deces. De asemenea, meningita poate fi cauzată şi de anumite medicamente, însă astfel de cazuri sunt foarte rar întâlnite.

Trebuie ţinut cont că meningita este o boală contagioasă iar germenii care au cauzat-o pot fi uşor transmişi de la o persoană la alta prin tuse, strănut sau chiar prin sărut. Simptomele cele mai frecvente sunt: ● gâtul înţepenit şi durere în zona cervicală; ● febră; ● dureri de cap; ● stări de vomă; ● somnolenţă; ● dureri musculare; ● frisoane; ● fotofobie. Cel mai important este însă să ştim cum se poate preveni apariţia acestei boli. În primul rând, trebuie ca părinţii să le ofere copiilor vaccinurile necesare pentru imunizare. Nu toate tipurile de meningită pot fi prevenite prin vaccinare, dar vaccinarea constituie un mod eficient de profilaxie.

Există mai multe tipuri de vaccinuri împotriva meningitei: ● vaccinul împotriva pojarului, oreionului şi rubeolei, administrat copiilor de 12-15 luni; ● vaccinul împotriva varicelei (vărsatul de vânt), recomandat la copiii cu vârste sub 18 luni, la copiii mai mari, la adolescenţi şi la adulţi care nu au avut vărsat de vânt; ● vaccinul HIb se recomandă la toţi copiii cu vârste între 2 luni şi 5 ani, dar şi la toate persoanele cu vârste peste 5 ani care au siclemie (anemie cu hematii în seceră) sau au sistemul imunitar slăbit; ● vaccinul meningococic este recomandat la persoanele cu risc crescut de infecţie, precum vârstnicii, copiii şi adulţii cu sistemul imunitar slăbit. Administrarea vaccinului nu îi va oferi copilului imunitate pentru tot restul vieţii împotriva meningitei, deoarece maladia poate fi cauzată şi de alte bacterii şi viruşi. Acest vaccin se va administra intramuscular şi va proteja nou-născuţii după 2-3 doze, în proporţie de 95%, fiind în special recomandat celor trecuţi de vârsta de 2 luni.

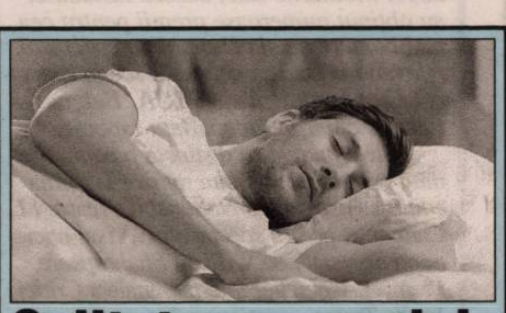

Calitatea somnului, indice de sănătate

Peste tot în lume, când vine vorba despre sănătate, aflăm reguli, interdicţii, imperative, peste care ştim că nu trebuie să trecem sub niciun motiv, altfel având de înfruntat suferinţe şi mai mari. Dar cine să ne spună dacă somnul nostru de azi-noapte, de ieri noapte ori din ultima săptămână a fost „bun" sau „rău"? Din punct de vedere calitativ, evident! Asta – ne învaţă specialiştii – o putem constata singuri. Şi ne oferă patru repere de bază pentru a ne evalua ceasurile petrecute (sau nu!) în braţele lui Morfeus:

● cel puţin 85% din timpul petrecut în pat trebuie să dormim (smartphone-ul, tableta şi celelalte ecrane nu-şi au locul în dormitor sub niciun motiv, chiar dacă în activităţile de zi cu zi avem impresia că nu putem trăi fără ele);

● să adormim în cel mult 30 de minute de la aşezarea în pat (specialiştii spun că organismul are nevoie de 15-30 de minute pentru relaxare şi pregătirea de somn, iar depăşirea duratei maxime înseamnă diminuarea timpului efectiv de dormit; ca stimulent, putem adopta un anume ritual premergător: stabilirea unei temperaturi optime în cameră, o lectură uşoară, dar în niciun caz vizionarea ştirilor TV, a vreunui divertisment ori a altui program;

● cel mult o trezire pe noapte (în mod frecvent, pentru a merge la toaletă), căci mai multe deja înseamnă perturbarea somnului, iar atunci nu trebuie aprinsă o lumină puternică şi nici verificată ora exactă;

● acea unică trezire menţionată mai sus să nu depăşească 20 de minute: în mod similar trezitului frecvent, şi o singură trezire, dar de durată, e la fel de nocivă pentru un somn odihnitor şi regenerator, aşa cum ne dorim şi avem nevoie să fie.

Ţigările electronice produc astm

Peste un sfert din ţigările electronice sunt contaminate cu bacterii care provoacă astm, inflamaţii şi reducerea capacităţii pulmonare, potrivit rezultatelor unui studiu realizat de cercetătorii de la Universitatea Harvard, SUA.

Specialiştii, care au analizat pentru studiu 75 de produse populare, atât cartuşe de unică folosinţă, cât şi dispozitive cu lichid, spun că aceşti compuşi descoperiţi în ţigările electronice aparţin aceluiaşi tip care se găseşte în centrele de incinerare a deşeurilor.

În plus, produsele cu arome dulci fructate, foarte populare în rândul adolescenţilor, sunt cele care conţin cele mai multe toxine. Studii anterioare au arătat că arome comune folosite pentru ţigările electronice sunt asociate unor severe maladii respiratorii. Însă aceasta este pentru prima dată când au fost descoperite în dispozitive substanţe biologice potenţial dăunătoare.

Campaniile de sănătate publică desfăşurate în Marea Britanie le recomandă fumătorilor să schimbe ţigaretele clasice cu cele electronice, motivând că cele din urmă afectează sănătatea cu cel mult 5% comparativ cu primele. Demersul a fost

criticat de cercetători, care spun că este prea devreme pentru a cunoaşte adevăratele efecte ale folosirii ţigaretelor electronice.

Potrivit noului studiu, 27% din dispozitivele analizate au prezentat urme de endotoxine – substanţe toxice conţinute de bacterii gram negative – care se găsesc de obicei în mediile agricole şi industriale, iar 81%, urme de glucan, care se găseşte în pereţii celulari ai fungilor. Ambele provoacă maladii respiratorii acute şi cronice în rândul persoanelor care lucrează în anumite medii, precum incinerarea deşeurilor.

Mostrele de cartuşe prezentau concentraţii de 3,2 ori mai mari de glucan, comparativ cu aromele lichide. Concentraţiile de glucan erau, de asemenea, mai mari în produsele mentolate decât în cele fructate. Însă cele fructate conţineau concentraţii mai mari de endotoxine.

Cercetătorii sunt de părere că materiile prime folosite în producerea aromelor ar putea fi sursa contaminării cu microbi. Procesul de contaminare ar putea avea loc în oricare etapă a producţiei. O altă ipoteză ar fi că, în cazul cartuşelor de unică folosinţă, bumbacul folosit la producerea acestora ar putea fi sursa de contaminare.

Iar pentru ca cinismul şi iresponsabilitatea celor care obţin profituri imense din asemenea afaceri cu ţigări electronice să fie complete, o anchetă realizată de publicaţia britanică Daily Telegraph a scos la iveală faptul că platforma de socializare Instagram promovează aceste produse în rândul copiilor cu vârsta de 13 ani cu ajutorul benzilor desenate!

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Pericolul bronzatului artificial

Un studiu recent dat publicităţii de Jama Dermatology îşi propune să tragă un serios semnal de alarmă, într-un context cu trimitere la un anumit stil de viaţă, de obicei la un nivel al situaţiei materiale considerabil peste media normală: numărul cancerelor de piele va creşte în următorii ani, din cauza sporirii numărului persoanelor care se bronzează la solar, în cabine speciale, gestionate în cadrul unor servicii de cosmetică. Bronzul artificial a devenit o modă, dar studiul reaminteşte pericolul acestuia pentru piele. Peste câţiva ani, aceste cabine unde se obţine bronzul artificial vor deveni chiar mai nefaste decât tabagismul, în ceea ce priveşte numărul de cancere care le sunt atribuite.

Pentru a trage această concluzie, cercetătorii au analizat 88 de studii internaţionale date publicităţii între anii 1992 şi 2012 în 16 ţări diferite. În total, au recenzat 10.000 de noi cazuri de melanom şi alte 450.000 de alte tipuri de cancere ale pielii (carcinom, sarcom) care sunt direct imputabile anual folosirii solarului. Studiul a permis şi evaluarea popularităţii acestor saloane de bronzare artificială: 20-30% din populaţia Europei, a Statelor Unite şi Australiei s-au dus la solar cel puţin o dată în viaţă.

Drept concluzie, autorii lansează un adevărat semnal de alarmă şi cer măsuri de prevenţie mai drastice: „Chiar dacă mortalitatea asociată cancerului pulmonar este superioară celei provocate de cancerul de piele, bronzul artificial este din ce în ce mai popular. Şi, în timp ce rata tabagismului se află în scădere în ţările occidentale, este posibil ca numărul de cancere ale pielii induse de solar să ajungă să depăşească numărul de cancere pulmonare, în următorii ani".

După tutun şi alcool, expunerea la soare este cunoscută drept unul dintre factorii de risc major pentru cancere, cu referire în special la cel de piele. „Este posibil ca expunerea suplimentară la ultravioletele artificiale să amplifice consecinţele nefaste binecunoscute ale expunerii excesive la ultravioletele solare", se arată şi într-un raport al Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

PUBLICITATE

Cicatricele de pe corp blochează adesea fluxul energetic pe meridiane,

blocaje ce pot duce la probleme masive de sănătate

Sistemul meridianelor energetice reglează toate funcţiile organismului. Hrăneşte, transportă şi elimină energiile dăunătoare. Acest sistem, dacă nu are blocaje, asigură corpului funcţionarea în parametri normali şi însănătoşirea. Motiv pentru care noi, în domeniul medicinei energo-informaţionale, recomandăm mereu terapiile de deblocare energetică.

Sistemul fazelor comutative (5 elemente) funcţionează ca un centru de comandă, fiecare element reglează mai multe meridiane:

◆ focul – reglează: inima, circulaţia, intestinul subţire, sistemul hormonal;

◆ pământul – reglează: stomacul, splina/pancreasul, sistemul nervos, metabolismul;

◆ metalul – reglează: intestinul gros, plămânii, ţesutul organelor, pielea;

◆ apa – reglează: rinichii, vezica urinară, alergiile în corp, limfa;

◆ lemnul – reglează: ficatul/vezica biliară, metabolismul grăsimilor, încheieturile. Când unul din aceste elemente este blocat, înseamnă că cel puţin un sistem al corpului este de asemenea blocat.

Elementele sunt în diferite culori, de exemplu elementul foc (roşu) corpul este la polul yang, în organism sunt blocaje, inflamaţii, alergii, şi în general o hiperactivitate, în cazul problemelor acute. Albastrul arată că, corpul este în yin, organismul nu are multă putere, pacientul se plânge de frig, oboseală, nervozitate, lipsă de concentrare. Avem de-a face cu probleme cronice de sănătate.

O să dau câteva exemple din activitatea noastră:

Doamna S. (65 ani) se prezintă la noi la Centru, printre altele cu dureri mari la degetele de la mâini, dureri ce o chinuie de mai bine de trei ani. Înainte de a veni la noi a fost în tratamentul medicinei clasice cu diagnosticul: reumatism. I s-au administrat medicamente. A consultat mai departe un ortoped care i-a recomandat cortizonul de sinteză, dar doamna a refuzat categoric. Durerile de care pacienta suferea ne duceau în direcţia elementului lemn: persoanele care au acest element în diagnostic sunt în general persoane vesele şi prietenoase, dar sunt şi persoane care nu-şi arată „furia", o reţin pentru ele, concret se încarcă negativ energetic, fapt ce poate duce la simptome psihosomatice. Am început tratamentul cu o detoxifiere la nivel celular şi cu refacerea comunicării energetice la nivel de celulă, organ, sistem şi o refacere biologică printr-un card informativ special. După care au urmat conform diagnosticului câteva programe de detoxifiere a ficatului, eliberarea arterelor de calculi, detoxifierea şi refacerea lichidului sinovial pe încheieturi cât şi programe reumatice. După cele şase şedinte de bază au dispărut durerile şi a reapărut flexibilitatea la nivelul degetelor. Am recomandat mai departe o şedinţă lunară de întreţinere. Desigur, cu asemenea cazuri (dureri reumatice) ne confruntăm frecvent.

Domnul M (35 ani) s-a prezentat la noi în Centru cu probleme legate de somn şi oboseală cronică. După diagnosticarea energetică am început tratamentele şi am constatat un blocaj energetic major pe partea superioară a corpului (de la ombilic în sus). Singura operaţie pe care a avut-o în urmă cu 2 ani a fost pe vezica biliară printr-o metodă cu laser, deci avea o cicatrice dublă: internă/externă. Prin programe speciale am deblocat energetic cicatricele şi am restabilit comunicarea energetică între

dermaVITAL

Diagnosticari si tratamente cu Biorezonanta
0731.871.968 / 0371.147.702 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro
Calea Vitan nr. 28, sector 3, Bucuresti

dermaVITAL

CENTRUL GERMAN DE BIOREZONANTA
(MEDICINA ENERGO-INFORMATIONALA)
DERMATOLOGIE/ALERGOLOGIE

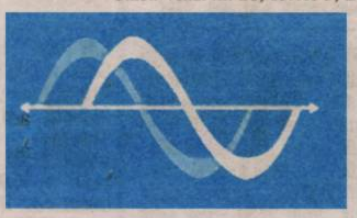

- Diagnosticare energetică
- Buletin de analize energetic
- Tratamente de:
  - autoreglare energetică,
  - eliminarea metalelor grele,
  - terapie antifumat,
  - deblocare energetică,
  - echilibrarea chakrelor,
  - echilibrarea meridianelor energetice,
  - detoxifierea organismului prin câmpul magnetic, drenarea limfei,
  - refacerea comunicării energetice în corp la nivel de celulă/organ, sistem,
  - reglarea câmpului magnetic la nivel celular şi vibraţii homeopatice la şedinţele de tratament cu programe speciale,
  - reglarea sistemului imunitar.

Intervine pe boli cronice sau acute, autoimune, dureri (artroză, coxartroză, gonartroză, artrită reumatoidă), lipsa somnului, depresii, sistem endocrin (tiroidă cu noduli, tiroidă autoimună), ginecologie (chisturi ovariene...), urologie, sistem cardiovascular, sistemul limfatic, alergii, boreliozâ, sistemul gastrointestinal etc.
Pacientul cu boli cronice are întotdeauna un blocaj imunologic. Biorezonanţa corectează funcţiile organismului, prin neutralizarea funcţiilor patologice şi restabilirea celor fiziologice, modificările având loc la nivel de celulă.
În permanenţă sunt interacţiuni de informaţii între câmpul magnetic celular şi procesele fiziologice din corp. Funcţionalitatea unui organ şi a ţesutului său este coordonată de un câmp magnetic care poate fi pozitiv modulat. Tratamentul nu este o stimulare electrică, ci se preiau semnalele energo-informative produse de organism.
Se restabileşte o circulaţie optimă energo-informaţională în organism. În rest, natura are grijă ca vindecarea să se producă.

Biorezonanţa este o terapie biofizicală, blândă, fără durere, fără medicamente, care repune corpul în echilibru energetic şi întrerupe fenomenul de autodistrugere. Se adresează atât copiilor, adulţilor, cât şi vârstnicilor.

Un Brand German de 11 ani în România, numai în Bucureşti !

OFERTA SPECIALĂ A LUNII SEPTEMBRIE:
Trei şedinţe:
● o detoxifiere energetică la nivel celular pe organe de eliminare
● reechilibrarea meridianelor energetice şi o bioregenerare a întregului organism
● o refacere a comunicării energetice la nivel de celulă, organ, sistem.

PUBLICITATE

partea de sus şi cea de jos a corpului. Au mai urmat câteva şedinte de tratament pe stres şi reglare neurovegetativă. Pacientul a început de la şedinţă la şedinţă să se odihnească mai bine şi să fie mult mai activ. A început să-şi reia chiar şi activitatea sportivă la care renunţase total.

Situaţii asemănătoare avem mereu, blocaje energetice provocate de diferite cicatrice, indiferent de felul intervenţiei chirurgicale. În multe situaţii blocajele energetice sunt urmate de depresii şi stări anxioase. Readucerea corpului în bioritmul propriu, produce o cascadă de reacţii biochimice în corp şi fenomenul de autodistrugere este întrerupt. Încărcarea organismului cu toxine duce la o acumulare masivă de radicali liberi. Persoanele care se enervează repede au o capacitate mare de acumulare de radicali liberi, de aici o întreagă cascadă de blocaje energetice.

Tratamentele cu biorezonanţă care au la bază fizica cuantică şi folosesc informaţia energetică proprie a corpului sunt în prima linie pentru deblocarea energetică şi eliminarea de noxe toxice la nivel celular. Atunci când folosim semnale (informative) externe este o terapie de refacere constituţională a corpului, o susţinere pe linia de încărcare energetică.

Reglarea sistemului hormonal este privită de medicina energo-informaţională dintr-un alt unghi de vedere: sistemul hormonal este foarte exact şi foarte încet, este într-o comunitate de lucru cu sistemul nervos care este foarte rapid dar nu foarte exact. Cu alte cuvinte dacă tratăm (echilibrăm) sistemul hormonal, obligatoriu trebuie să avem în vedere şi sistemul nervos. Gândirea noastră pozitivă sau negativă, cât şi traumele psihice produc cu repeziciune modificări esenţiale în sistemul hormonal, simptomele fiind diferite. Studiile neurobiologice au la bază fizica cuantică, o fizică modernă care se impune tot mai mult şi care stă la baza aparatelor de medicină energo-informaţională. În această nouă direcţie sunt înglobate şi modelele tradiţionale care sunt explicate ştiinţific prin fizica cuantică. Desigur că vor urma modificări esenţiale într-un domeniu de cercetare care încă mai explică lumea prin fizica mecanică. Acest monument al gândirii mecanice, statice este pe cale să se prăbuşească. O adevărată provocare pentru cei care sunt fixaţi pe fizica mecanică, indiferent de domeniu.

Medicina energo-informaţională se bazează întotdeauna pe realitatea prezentă în momentul tratamentului, bio-informaţia din cadrul terapiei jucând rolul principal. Deosebirea dintre un organism viu şi un corp fără viaţă constă în trei lucruri: 1) electricitatea care ţine celulele în comunicare, 2) fluxul energetic; 3) spiritul. Biochimia corpului are nevoie de o ordine bine stabilită, alfel nu poate funcţiona. În cazul bolii această dereglare trebuie mai întâi reglată şi restabilită, adică exact ce facem noi prin tratamentele cu biorezonanţă. Legea polarităţii ne ţine legaţi de pământ, aceiaşi lege funcţionează şi în organismul nostru, respectiv în celulele corpului.

O metodă fascinantă chiar şi în situaţiile când medicina clasică nu mai vede nicio soluţie. Să pui organismul înapoi în bioritmul propriu este şi pentru terapeut o provocare, ferm convins şi de faptul că mâinile Creatorului sunt prezente în terapie.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informaţională,
membră a Societăţii Naturiştilor din Germania,
membră BIT (Biorezonanz International Therapy),
psiholog

CONTACT: Derma Vital Bucureşti,
Calea Vitan nr. 28, sector 3, www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

LUNI – 30 septembrie

TVR 1
6.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.15 Rugby: Scoția – Samoa 15.15 Maghiara de pe unu 16.50 Serial: „Legendele palatului: Regele Geunchogo" 18.00 Banii tăi 18.35 Poveste după poveste 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „6,9 pe scara Richter" (România, 2016). Cu: Laurențiu Bănescu, Maria Obretin 0.05 Telejurnal 0.35-5.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Vlad" 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Cei șapte magnifici" (r) 2.30 Arena bucătarilor (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Chefi la cuțite 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Film: „Bullet to the Head" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul". Cu: Cetin Tekindor.

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Nemuritorii filmului: Victor Rebengiuc în dialog cu Andreea Bibiri 10.00 Constantin 60' (r) 11.30 Cu lumea-n cap (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „Conspirație la Praga" (SUA, 1995). Cu: Dolph Lundgren, Maruschka Detmers 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Serial: „Elisa".

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Cealaltă familie a sotului meu" (r) 14.00 Serial: „Secrete în familie" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" (ep.1, 2) 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet". Cu: Deniz Baysal 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" (r) 8.10 Film: „Ștefan cel Mare – Vaslui 1475" (România, 1975) 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 Gala umorului (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 MotorVlog (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 Educație culinară 17.45 Viața în direct 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Eroul visurilor mele" (SUA, 2016) 23.00 Serial: „Caracatița" 0.00-5.30 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.45 Serial: „La Bloc" (r) 6.45 La Măruță (r) 8.45 Film: „Amintiri dureroase" (r) 11.00 Serial: „La Bloc" (r) 13.15 Film: „Confesiunile unei mirese" (r) 15.15 Film: „Tabara cu bucluc" (r) 16.15 Film: „Insula interzisă" (SUA, 1959). Cu: Jon Hall, Nan Adams 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Furia" (coprod., 2014). Cu: Nicolas Cage 22.30 Film: „Monstrul din Lake Placid" (SUA, 2010). Cu: James Purefoy, Mark O'Neal 0.30-4.00 Reluări.

MARȚI – 1 octombrie

TVR 1
6.00 România 9 (r) 7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Legendele palatului: Regele Geunchogo" (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Exclusiv în România (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 16.50 Serial: „Legendele palatului: Regele Geunchogo" 18.00 Cooltura 18.35 Poveste după poveste (r) 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „Ermessenda" (Spania, 2011, partea I). Cu: Laia Marull 23.45 MomentArt (r) 0.00 Telejurnal 0.30-5.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Serial: „Profu" 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Șefi de coșmar" (r) 2.00 MasterChef (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r),

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Chefi la cuțite 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 10.00 Starea nației (r) 11.30 Secrete de știl (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „Luptă curajoasă" (SUA, 2018) 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Serial: „Elisa".

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Serial: „Secrete în familie" 15.00 Serial: „Răzbunare pe tocuri" (r) 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Viața în direct (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Sănătate cu de toate (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 Educație culinară 17.45 Viața în direct 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.00 D'ale lu' Mitică (r) 22.00 Destine ca-n filme 23.00 Serial: „Caracatița" 0.00-5.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La Bloc" (r) 6.30 La Măruță (r) 8.30 Film: „Insula interzisă" (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Amintiri dureroase" (r) 14.15 Film: „La bine și la rău" (r) 16.15 Film: „Cei 6 super eroi" (SUA, 2014) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Gardienii destinuui" (SUA, 2011). Cu: Matt Damon 22.30 Film: „Garda de corp" (SUA, 2009). Cu: Steven Seagal 0.30 Film: „Gardienii destinului" (r) 2.30 Film: „Garda de corp" (r) 4.00 Serial: „La Bloc" (r).

MIERCURI – 2 octombrie

TVR 1
6.00 România 9 (r) 7.00 Matinal 10.00 Tribuna partidelor parlamentare 10.45 Rugby: Franța – SUA 11.30 Teleshopping 12.45 Discover Romania 13.15 Rugby: Noua Zeelandă – Canada 15.15 Convietuiri 16.50 Serial: „Legendele palatului: Regele Geunchogo" 18.00 Handbal: SCM Politehnica Timișoara – CSM Focșani 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Izolați în România 22.30 Adevăruri despre trecut 23.00 Doc.: „1992 – Operațiunea Mani Pulite" 0.00 Telejurnal 0.30-5.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Visuri la cheie 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO 0.00 Film: „Dezastrul din San Andreas" (r) 2.15 I like IT (r) 3.00 Vorbeste lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Serial: „Sacrificiul" 22.30 The Wall – Marele Zid 23.45 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Happy News (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Cronica Cârcotașilor 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Serial: „Elisa".

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Serial: „Secrete în familie" 15.00 Serial: „Răzbunare pe tocuri" (r) 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Viața în direct (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Cap compas (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 Educație culinară 17.45 Viața în direct 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Regina africană" (SUA, 1951). Cu: Katharine Hepburn, Humphrey Bogart 23.00 Serial: „Caracatița" 0.00-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.15 La Măruță (r) 7.15 Film: „Cei 6 super eroi" (r) 9.15 Serial: „La Bloc" (r) 11.45 Film: „Cupa Gilbert" (r) 13.45 Film: „Confesiunile unei mirese" (r) 15.45 Film: „Domnița șoim" (SUA, 1985). Cu: Matthew Broderick 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Cursa terorii" (SUA, 2003). Cu: Steven Seagal 22.30 Film: „Păsări nocturne" (SUA, 2015). Cu: Adam Pally, Rosa Salazar 0.30-4.00 Reluări.

CETIN TEKINDOR
– luni-vineri, 5.00 –

NICOLE KIDMAN
– vineri, 21.10 –

RYAN REYNOLDS
– sâmbătă, 20.00 –

MARUSCHKA DETMERS
– luni, 20.30 –

MATT DAMON
– marți, 20.30 –

DENIZ BAYSAL
– luni-duminică, 21.00 –

HUMPHREY BOGART
– miercuri, 21.10 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 3 octombrie

TVR 1
6.00 România 9 (r) 7.00 Matinal 8.15 Rugby: Georgia – Fiji 10.15 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Parlamentul României 13.15 Rugby: Irlanda – Rusia 15.15 Akzente 16.50 Serial: „Legendele palatului: Regele Geunchogo" 18.00 Europa mea 18.35 Poveste după poveste (r) 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Arheologia crimelor comunismului 0.00 Telejurnal 0.30-5.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Șef sub acoperire 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „O noapte de pomină" (SUA, 2017). Cu: Toni Collette, Katie Aselton 1.45 MasterChef (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Serial: „Sacrificiul" 22.30 The Wall – Marele Zid 23.45 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Casa: construcție și design (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „Soldatul Universal: Confruntarea finală" (SUA, 1998) 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Serial: „Elisa".

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Secrete în familie" 15.00 Serial: „Răzbunare pe tocuri" (r) 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

TVR 2
7.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Viața în direct (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 Educație culinară 17.45 Viața în direct 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Domnul Destin" (SUA, 1990). Cu: Jim Belushi, Linda Hamilton 23.00 Serial: „Caracatița" 0.00-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.00 La Măruță (r) 8.00 Film: „Domnița șoim" (r) 10.45 Serial: „La Bloc" (r) 13.00 Film: „Cei 6 super eroi" (r) 15.00 Film: „Insula interzisă" (r) 16.15 Film: „Domnul și doamna Hart: Vechii prieteni nu mor niciodată" (SUA, 1994). Cu: Robert Wagner 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Vânătoarea de mafioți" (SUA, 2005) 22.30 Film: „Datorie de onoare" (coprod., 2010) 0.45-4.15 Reluări.

VINERI – 4 octombrie

TVR 1
6.00 România 9 7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.15 Serial (r) 12.15 Parlamentul României 12.45 Rugby: Africa de Sud – Italia 14.45 Discover Rom 15.10 Opre Roma 16.00 EURO polis 16.50 Serial: „Legendele palatului: Regele Geunchogo" 18.00 Lumea azi 18.35 Poveste după poveste (r) 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Regina deșertului" (coprod., 2015). Cu: Nicole Kidman, Robert Pattison 23.30 Fan/Fun urban 0.00 Telejurnal 0.30-5.05 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Vocea României 23.30 Serial: „Vlad" (r) 1.30 Serial: „Las Fierbinți" 3.00 Lecții de viață (r) 4.00 Vorbește lumea (r).

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 iUmor 22.30 Film: „Vechea gașcă" (SUA, 2003). Cu: Luke Wilson, Will Ferrell 0.30 Film: „Sfârșitul copilăriei" (partea a II-a) 2.00 Serial: „Intrusul" 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Chef Dezbrăcatu' (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Eroii Shaolin" (Honk Kong, 1976) 22.30 Film: „Urmărită în Idaho" (SUA, 1990) 0.00 Film (r) 1.30 Constantin 60' 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Serial: „Elisa".

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" (r) 15.00 Serial: „O singură privire" (ep.1) 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-4.45 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documetar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Viața în direct (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților (r) 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documetar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 Educație culinară 17.45 Viața în direct 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Gala umorului 22.00-3.10 Reluări 4.05 Documetar 360º – GEO 6.00 D'ale lu' Mitică (r).

PRO CINEMA
5.00 La Măruță (r) 7.00 Film: „Cei 6 super eroi" (r) 9.00 Serial: „La bloc" (r) 11.45 Film: „Domnița șoim" (r) 14.15 Film: „Domnul și doamna Hart: Vechii prieteni nu mor niciodată" (r) 16.00 Film: „Monkeybone" (SUA, 2002) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Discursul regelui" (coprod., 2010). Cu: Colin Firth, Helena Bonham Carter 23.00 Film: „Nu privi în trecut" (coprod., 2009). Cu: Rachael Murphy 0.45-4.15 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 5 octombrie

TVR 1
6.30 Exclusiv în România (r) 7.15 Politică și delicatețuri 8.15 Rugby: Australia – Uruguay 10.15 Levintza prezintă 10.55 Rugby: Anglia – Argentina 13.00 Observatori la Parlamentul European 13.30 Rugby: Japonia – Samoa 15.30 Telejurnal 16.00 Ora Regelui 17.10 Toamna simfonic 19.00 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Cerbul de Aur 2019 22.00 Serial: „Napoleon" 23.00 Profesioniștii 0.00 #Creativ 0.35-4.40 Reluări.

PRO TV
6.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 6.30 Arena bucătarilor (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 I like IT 10.30 Superspeed la ProTv 11.00 Film: „Blondele de la drept" (SUA, 2009) 12.45 Șef sub acoperire (r) 13.45 MasterChef (r) 15.45 Vocea României (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Deadpool" (coprod., 2016). Cu: Ryan Reynolds 22.00 Film: „Noi suntem familia Miller" (SUA, 2013). Cu: Jennifer Aniston, Jason Sudeikis 0.15-4.30 Reluări.

Antena 1
6.00 Observator 9.30 Film d.a.: „Clopotica și Secretul aripilor" (SUA, 2012) 11.00 Film: „Sheherezada: O mie și una de nopți" (coprod., 2012, partea I) 13.00 Observator 13.30 Serial: „Sacrificiul" (r) 16.00 Chefi la cuțite (r) 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.15 Film: „Cum să iubești ca un englez" (SUA, 2014) 1.30-4.00 Reluări.

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.30 Flash Monden (r) 11.00 Secrete de Stil 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 13.30 Film: „Reconstituirea" (România, 1970). Cu: Vladimir Găitan 15.30 Film: „Drumul oaselor" (România, 1980). Cu: Florin Piersic 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Astă seară dansăm în familie" (România, 1972). Cu: Violeta Andrei, Ioana Bulcă 22.30 Film: „Familia Rileys" (SUA, 2010). Cu: Kristen Stewart 0.30-6.30 Reluări.

PRO 2
5.30 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.30 Serial (r) 7.30 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Legea iubirii" (r) 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-4.45 Reluări.

TVR 2
7.00 Documetar 360º – GEO 8.00 Educație culinară (r) 8.30 Generația Fit 9.00 Serial: „Sid, micul savant" 10.00 Mic dejun cu un campion 11.00 D'ale lu' Mitică (r) 12.00 Vibe By Ioana Voicu 12.30 Cap compas (r) 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 17.00 Zile cu stil (r) 17.30 MotorVlog (r) 18.00 Memorialul Durerii 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Speranța regăsirii" (coprod., 2003). Cu: Colin Firth, Minnie Driver 22.10 Serial: „În apărarea fiului" 23.45-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „Marvel Anime: Blade" (ep.1-6) 8.30 Ce spun românii (r) 10.30 Film (r) 12.30 Serial: „La bloc" (r) 14.45 Film: „Monkeybone" (r) 16.45 Film: „O afacere de familie" (SUA, 2011). Cu: Illeana Douglas 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Viața bate filmul" (coprod., 2014). Cu: Imogen Poots, Illeana Douglas 22.15 Film: „Rătăcitorul" (coprod., 2014). Cu: Guy Pearce 0.15-4.00 Reluări.

DUMINICĂ – 6 octombrie

TVR 1
6.30 Adevăruri despre trecut (r) 7.00 M.A.I. aproape de tine 7.45 Rugby: Noua Zeelandă – Namibia 9.45 Pro Patria 10.15 În grădina Danei 10.40 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Politică și delicatețuri (r) 15.35 Rugby: Franța – Tonga 17.35 Serial: „Pistruiatul" 18.20 Aventura urbană 19.10 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.10 Festivalul Internațional de Folclor „Cântecele munților" 23.00 Garantat 100% 0.00 Replay 1.00-4.40 Reluări.

PRO TV
6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Ce se întâmplă, doctore? 10.30 Arena bucătarilor 11.00 Film: „Flicka 3" (SUA, 2012) 13.00 Apropo TV 14.00 MasterChef (r) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Furios și iute în viteza a 5-a" (SUA, 2011). Cu: Vin Diesel 22.30 Film: „Moștenirea lui Bourne" (coprod., 2012) 0.15-5.00 Reluări.

Antena 1
6.00 Observator 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.15 Serial: „Sacrificiul" 15.45 Chefi la cuțite (r) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mangalița" 21.45 Film: „Aliatul" (SUA, 2016). Cu: Marion Cotillard, Brad Pitt 23.30 iUmor (r) 2.00 Observator (r) 3.00 Serial: „Mangalița" (r) 4.00 Film: „Sheherezada: O mie și una de nopți" (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Camera de râs 2018 (r) 8.10 Happy News 8.45 Casa: construcție și design 10.30 Flash Monden (r) 11.00 În bucătărie cu Horia Vîrlan 12.00 Teleshopping 13.30 Film: „Trandafirul galben" (România, 1981). Cu: Marga Barbu, George Motoi, Florin Piersic 16.00 Cronica Cârcotașilor (r) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Schimb de mame 22.00 Starea nației (r) 23.00-5.50 Reluări.

PRO 2
5.30 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.30 Serial: „Dragoste de contrabandă" (r) 7.30 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" (r) 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Documetar 360º – GEO 8.00 Educație culinară (r) 8.35 Vibe By Ioana Voicu (r). 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Generația Fit (r) 12.30 Sănătate cu de toate 13.10 Film: „Cucoana Chirița" (România, 1986) 15.00 Drag de România mea! 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Rețeaua de idoli 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Chirița în Iași" (România, 1987) 22.10 Film: „Întoarcere la Howards End" (coprod., 1992) 0.40-5.05 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „Marvel Anime: Blade" 8.30 Ce spun românii (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.45 Film: „Monkeybone" (r) 14.45 Film: „O afacere de familie" (r) 16.15 Film: „În căutarea norocului" (SUA, 2006). Cu: Lindsay Lohan 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Saga Amurg: Luna nouă" (SUA, 2009). Cu: Kristen Stewart, Robert Pattinson 22.30 Film: „Northmen: ultimii vikingi" (SUA, 2014). Cu: Charlie Murphy, Ed Skrein 1.30-5.30 Reluări.

COMBINAŢII

Integramă de **M. ALBU**

DOAMNA FLORILOR		ECHIPATĂ DE LUCRU		PREFIX „CONTRA"		MÂNĂ, MURGULE!		ARBORI CU SPINI		FECIORII TATEI	
EXIGENȚĂ		VĂZDUH POETIC		ULTIMELE LA DESEN!		TERITORIU ÎNTINS		PÂNZĂ DE BATISTĂ		POPULAT DE ȚĂRANI	
A FIXA CU PRIVIREA							TINUT MIORITIC				
PUIUL MIOAREI							MAȘINĂ DE VÂNTURAT				
				NEATINSE							
MERS AL CALULUI				LUMINIȘ ÎN PĂDURE	A STRIGA TARE					AU PREȚUL SCĂZUT	
POVARĂ PE CAL					MICUȚII BUNICULUI						
		SUNT CAM PROSTĂNACI						ZECI CU SUTELE			
		PEȘTI DE APĂ DULCE						A CUNOAȘTE			
	CAMERĂ CU DUȘ					AXA MAȘINII					A PLOUA MĂRUNT
	UCIS ÎN LUPTĂ					EXTREM DE SLAB					
			COMANDĂ PENTRU OGAR						FETE!		
			SILIȘTE						PARTICULĂ DE MATERIE		
ÎN SCRIN!							UITE AICI!				
EBEN							ÎMPĂRĂȚIA ÎNGERILOR				
AVOCAT											
								SPORTUL CU ARCUL			
								ÎN TULNIC!			
A ÎMBINA				A ÎMPĂRȚI PE TRANȘE							
PORTARI LA INSTITUȚII											
						A ÎNMULȚI CU 1000					

Umor

☺ *– Bulă, cum te fereşti de microbii din apă?*
– O fierb.
– Şi apoi?
– Beau vin.

☺ *O blondă îşi sună o prietenă:*
– Dragă, azi noapte am dormit la un hotel şi acum sunt disperată pentru că nu pot ieşi din cameră!
– Cum aşa?
– Păi camera are numai trei uşi şi una duce în baie, una duce în dulap şi una care are pe mâner un semn pe care scrie „Nu deranjaţi"!

☺ *O blondă pescuia pe malul unei ape. Apare şi paznicul de la filială:*
– Doamnă, aici nu se poate pescui decât cu permis.
– Vai de mine! Ce proastă sunt! Eu tot am încercat cu mămăligă...

☺ *Un poliţist opreşte în trafic o maşină care mergea în zig-zag.*
– Ce-aţi băut? îl întreabă pe şofer, pregătindu-se să scrie procesul verbal.
– Trece acolo 6-7 beri, că sigur nu ştii cum se scrie Jägermeister!

☺ *Două văduve în vârstă locuiesc împreună într-un apartament. Într-o seară, tocmai se pregătesc de culcare, când una dintre ele spune:*
– Parcă ar umbla cineva în hol.
– Mă duc să văd... spune cealaltă.
– A, nu, eu am auzit prima.

☺ *La magazin:*
– Scuzaţi-mă, nu mi-aţi dat restul!
– Vă scuz!

SUDOKU

jocul săptămânii: 39

	4	8			1	6		
2				7	6	4		
	3			2				
	9				5			
6								8
			6				3	
				8			2	
		9	2	6				5
		4	1			3	8	

Soluţia în numărul viitor

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 38

6	3	7	9	4	8	2	5	1
4	2	5	3	7	1	9	8	6
1	9	8	6	5	2	3	7	4
3	8	4	2	6	7	5	1	9
5	7	1	8	9	4	6	3	2
2	6	9	1	3	5	7	4	8
8	1	3	5	2	6	4	9	7
9	4	6	7	8	3	1	2	5
7	5	2	4	1	9	8	6	3

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul.

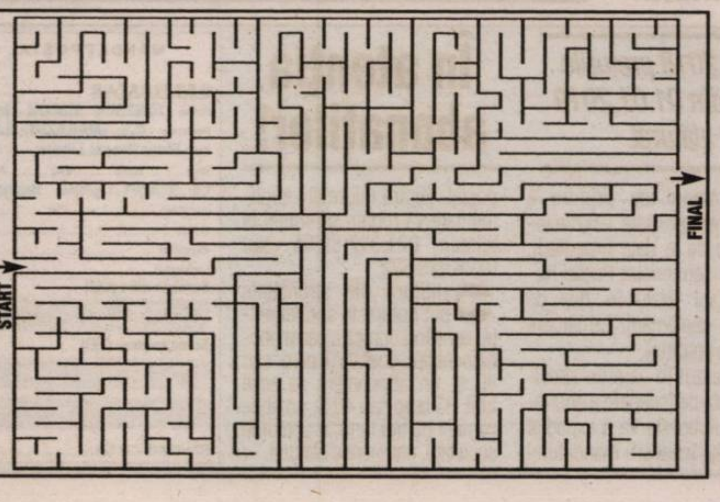

Soluţia integramei „PROIECTE"

Orizontal: B - O - S - C - C - D - PREFACATORIE - ASTRAL - PIOS - INCA - TOCIT - F - SATUI - HUILA - CAL - TIUI - CAT - A - ARI - RUSINA - RA - ALAMIT - ST - BAR - CATIVA - SIMILAR - RATA - LOTERIE - ROS - PARIU - TIVIRI.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Calea Victoriei

1. Ce lungime are Calea Victoriei, principala arteră situată în centrul Capitalei?
2. Cum se numea Calea Victoriei în timpul lui Constantin Brâncoveanu?
3. Cu ce a fost pavată iniţial Calea Victoriei?
4. Ce pictor român (1883-1959) a pictat tabloul „Calea Victoriei pe ploaie"?
5. Ce cântăreţ român (1927-1994) interpreta şlagărul „Calea Victoriei"?
6. Ce prozator a scris romanul „Calea Victoriei"?
7. Cine a realizat, în 1965, filmul „Calea Victoriei sau cheia viselor"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Peştii constituie o superclasă de vertebrate acvatice cu corpul de obicei fusiform, acoperit cu solzi şi prevăzut cu înotătoare. 2) Zeul lapon reprezentat cu coadă de peşte se numeşte Akkruva. 3) Numele popular al constelaţiei „Peştii" este „Crapii". 4) Tabloul „Cegă" poartă semnătura lui Ion Andreescu. 5) Cvintetul pentru pian „Păstrăvul" aparţine lui Franz Peter Schubert. 6) „Basmul cu pescarul şi peştişorul" a fost scris de Aleksandr Puşkin. 7) Filmul „Un peştişor pe nume Wanda" a fost realizat de regizorul Charles Crichton.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Diavolul" am primit câte şapte răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Mioara Popa,* Iaşi; *Margareta Stoicovici,* Braşov; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Monica Vlad,* Timişoara; *Cristina Neagu,* Arad; *Corina Simion,* Sibiu; *Irina Ştefănescu,* Ploieşti; *Rodica Ioan* şi *Luminiţa Popescu,* Bucureşti; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galaţi; *Ing. Mihai Călcăianu* şi *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Ing. Mihai Waspusch,* Bucureşti.

* *

Vă dorim tuturor mult succes în continuare.

Aşteptăm scrisorile dumneavoastră. *(Irina Stoica)*

Comorile noastre

MARIAN CONSTANTIN – Buzău

Sfaturi practice

Toamna şi îngrijirea florilor

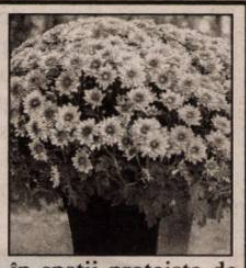

Toamna începe să-şi facă simţită prezenţa, aşa că ar trebui să ţinem cont şi de plantele care ne înfrumuseţează viaţa, pregătindu-le de iernat.

- Plantele care sunt sensibile la frig pot fi depozitate în locuri ferite încă de la sfârşitul lunii septembrie.
- Se opreşte administrarea îngrăşământului, deoarece în lunile reci nu au nevoie de substanţe nutritive.
- Începe perioada de plantare a bulbilor de zambile sau a lalelelor.
- Plantele de interior care au stat vara afară trebuie aduse în spaţii protejate de frig, imediat ce temperaturile nocturne scad sub 10 grade C.
- Înainte de a planta o floare într-un ghiveci folosit, acesta trebuie spălat bine. Depunerile de calcar de pe recipientele din lut se îndepărtează cel mai uşor cu puţin oţet diluat în apă.
- În cazul în care frunzele plantelor sunt prăfuite, ştergeţi-le cu un burete sau o cârpă umedă. Pentru a nu rupe frunzele fragile, partea din spate a acestora poate sta sprijinită în palmă. După ce aţi şters praful de pe frunze, acestea pot respira mai uşor.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Zodiile şi trecutul

Nu toţi oamenii sunt conştienţi că în orice moment îşi pot alege cine, cum şi ce vor să devină. Fiecare zodie îşi coordonează independent cum gestionează relaţia cu trecutul. Unii nativi păşesc cu hotărâre spre viitor, alţii se ancorează puternic în trecut. Este ca o povară pe care o ducem în spate, ajungem să trăim ataşaţi de trecut şi aşa ne răpim bucuria prezentului şi a vieţii viitoare.

Iată că în rândurile următoare vă vom prezenta cum se leagă fiecare zodie în parte de propriul trecut.

BERBEC. Nu au timp de pierdut!

Nativii acestei zodii trăiesc pentru acţiune şi adrenalină. Iartă şi uită foarte repede, trecând uşor peste cele mai dureroase experienţe. Nu sunt foarte răzbunători, nici ranchiunoşi şi nici nu păstrează mult resentimentele, doar în cazuri excepţionale iartă dar nu uită.

Copiii-Berbec pot fi afectaţi dacă nu sunt susţinuţi şi dacă nu primesc încurajări. Aproape niciun motiv nu îi ţine pe loc.

Ce au de învăţat: autoobservarea poate fi uneori foarte valoroasă!

TAUR. Principiile adoptate în trecut sunt de nestrămutat!

Nativi pragmatici, conservatori şi destul de rigizi, care acordă mare atenţie experienţelor trăite în viaţa prezentă şi din trecut. În timp, îşi formează principii solide, la care vor renunţa foarte greu. Se tem de schimbări şi de necunoscut. Îşi pun singuri bariere în calea evoluţiei şi a libertăţii de expresie, practic lasă convingerile proprii să le călăuzească viaţa. Acceptă greu oportunităţi care nu seamănă cu nimic din ceea ce au trăit până acum şi asta îi ţine blocaţi în tipare care se repetă.

Dacă descendenţii săi au avut realizări impresionante, vor ţine să amintească ori de câte ori vor avea ocazia acest lucru. Dacă i-aţi rănit, nu vor uita uşor şi îşi vor păstra resentimentele.

Ce au de învăţat: flexibilitatea este o alegere şi vindecarea resentimentelor.

GEMENI. Ştiu să valorifice experienţele căpătate în trecut!

Celor care se nasc în această zodie nu le face mare plăcere să îşi analizeze trecutul şi nu au convingerea că le va folosi la ceva. Excepţie fac doar cazurile în care pot afla ceva important.

Indiferent ce li se va întâmpla, nativii Gemeni trec uşor peste, se repliază şi găsesc instantaneu un alt obiectiv interesant. Curioşi din fire, vor să se informeze mereu şi să-şi ţină mintea vie.

Din cauză că nu au suficientă răbdare să-şi uite trecutul şi să înveţe ce e de învăţat din acesta, vor risca să repete mereu aceleaşi greşeli. Partea bună este că trăiesc mult în prezent.

Ce au de învăţat: profunzimea şi înţelegerea cauzei lucrurilor!

RAC. Trecutul este propria lor identitate!

Racii au cele mai puternice ancore în trecut şi lasă impresia că trăiesc doar din amintirile vremurilor apuse. În locuinţa lor se vor găsi mereu fotografii ale descendenţilor sau ale iubirilor trecute. Se ataşează de experienţe care i-au marcat, de obiecte vechi care au o anume semnificaţie sentimentală şi emoţională.

Din cauza acestor frecvente întoarceri în timp, pot deveni extrem de sensibili şi de melancolici. Frica de schimbări poate să-i determine să refuze oportunităţi excelente. Pot folosi însă memoria emoţională în direcţia vindecării rănilor din trecut. Atunci putem spune că avem de-a face cu Raci puternici şi evoluaţi.

Ce au de învăţat: bucuria trăirii momentului prezent.

LEU. Trecutul este un motiv în plus de mândrie!

Pentru nativii Leu trecutul are valoare doar în măsura în care conţine ceva spectaculos, demn de luat în seamă, ceva ce i-ar putea ridica în ochii celor din jur şi le-ar aduce un plus de popularitate, de admiraţie sau le-ar scuza un eşec. Însă, tot ceea ce nu le place din propriul trecut vor pretinde că nu a existat vreodată, că nu li s-a întâmplat nimic şi se comportă ca şi cum nu au fost afectaţi câtuşi de puţin.

În spatele acestei atitudini puternice şi aparent impenetrabile, va sta un nativ Leu sensibil. Însă, oricât ar vrea să zăbovească asupra amintirilor, sunt orientaţi spre viitor şi spre reuşite.

Ce au de învăţat: să îşi asume propriul trecut şi responsabilitatea acestuia!

Săptămâna viitoare vom continua cu celelalte zodii.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Invenţii care au deranjat ■ Adevărul despre „dieta Ninja" ■ O oglindă din trecut a Bucureştiului de azi ■ Google Earth ne invită în necunoscut ■ Jocul regilor sau Sportul minţii ■ Cei mai faimoşi compozitori de muzică de film de la Hollywood ■ Secrete ale vinului roşu ■ Cancerul ar putea fi „păcălit", dar...

HOROSCOP

30 septembrie – 6 octombrie 2019

BERBEC 21.03-20.04

Vă veţi canaliza energia în două direcţii: partenerul de viaţă şi partenerii de afaceri. Vor avea loc tot felul de discuţii pe tema dezvoltării unor proiecte care să vă îmbunătăţească veniturile pe viitor.

TAUR 21.04-21.05

Dacă sunteţi în căutarea unui loc de muncă, în aceste zile puteţi primi veşti bune şi vă puteţi angaja. Oboseala şi stresul vă pot afecta şi este posibil să mergeţi la medic, să faceţi analize amănunţite şi să căutaţi leacurile potrivite.

GEMENI 22.05-21.06

Veţi fi tentaţi să vă lăsaţi pradă unor aventuri sentimentale care, însă, ar putea să vă dezechilibreze dacă nu stăpâniţi cu atenţie situaţia. Doar cei care desfăşoară activităţi legate de creaţie ar putea primi acum o recunoaştere financiară consistentă.

RAC 22.06-21.07

Pentru a evita tensiunile, va trebui să vă găsiţi echilibrul între viaţa personală şi cea profesională. Pe plan familial, este posibil să schimbaţi domiciliul. Pentru nativii singuri, în weekend aveţi ocazia de a începe o nouă relaţie de dragoste.

LEU 22.07-22.08

În această săptămână se pare că tensiunile nu vor lipsi şi nu este exclus să fiţi percepuţi ca încrezuţi, mândri sau prea orgolioşi. Ar trebui să vă canalizaţi energia către studiu, mai ales că acum este o perioadă favorabilă pentru a învăţa lucruri noi.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Vă concentraţi pe îmbunătăţirea veniturilor, aşa că nu ar fi exclus să vă căutaţi un serviciu suplimentar sau să plecaţi la altă firmă pentru un salariu mai mare. Tot de la bani se pot ivi tensiuni în cuplu.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Orice situaţie s-ar ivi, ar trebui tratată cu multă diplomaţie şi calm. Urmează o săptămână plină de energie şi va fi nevoie ca aceasta să fie canalizată în scopuri constructive. Este o perioadă prielnică schimbărilor de look şi a garderobei. Succes!

SCORPION 23.10-21.11

Se pare că probleme mai vechi de sănătate, care nu au fost tratate la timp, să se activeze acum şi să vă creeze stări de tensiune interioară. Atenţie la persoanele dușmănoase, ascunse, care pot acţiona din umbră!

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Aveţi planuri îndrăzneţe, însă va fi nevoie să vă găsiţi echilibrul între dumneavoastră şi cei din jur pentru a stabili relaţii trainice. În cercul prietenilor vor exista tensiuni şi unele relaţii pot să se încheie pentru a face loc unor oameni noi.

CAPRICORN 22.12-19.01

Se pare că vreţi să ieşiţi în evidenţă pe plan profesional. Vă daţi tot interesul ca să faceţi o impresie bună şi să deveniţi remarcaţi. Va fi nevoie de multă diplomaţie în cazul în care doriţi să avansaţi în funcţie.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Vă manifestaţi interesul pentru călătorii în străinătate şi puteţi primi veşti de peste hotare. Poate chiar să obţineţi un loc de muncă dincolo de graniţe. Pot exista situaţii conflictuale cauzate de principiile dumneavoastră de viaţă mult prea libertine.

PEŞTI 19.02-20.03

Se ivesc tensiuni legate de intrarea în posesie a unei sume de bani, a unei moşteniri şi nu este exclus să aveţi parte de situaţii conflictuale privind un litigiu. Pentru cei singuri, nu este exclus să se lase duşi de val într-o aventură sentimentală.

Nativul săptămânii: **ZAHARIA STANCU** (05.10.1902 – 5.12.1974)

A fost un scriitor român, poet, romancier, prozator, director de teatru, jurnalist şi publicist, academician, laureat al premiului Herder. Acest nativ al zodiei Balanţă a scris printre altele, „Desculţ" fiind cel mai tradus roman al unui autor de limbă română (în 24 de limbi până în 1988).

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178965

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	7,50 LEI
❑ 2 LUNI	15,00 LEI
❑ 3 LUNI	22,50 LEI
❑ 4 LUNI	30,00 LEI
❑ 5 LUNI	37,50 LEI
❑ 6 LUNI	45,00 LEI

În atenţia abonaţilor!

Începând cu data de 01.12.2018 preţurile abonamentelor contractate din 01.01.2019 vor fi cele din tabelul alăturat.

● Modalităţile de abonare sunt următoarele:

❶ Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.

❷ Plata în următoarele conturi bancare, pentru client Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
– RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit Bank
– RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (70 euro sau 80 $, un abonament pe şase luni; 35 euro sau 40 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii, enumerate alăturat.

În atenţia abonaţilor!

MANDAT POŞTAL

DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION ... la
Prenume C.E. „MAGAZIN" S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj ... Ap. ...
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

SERIE NOUĂ - 1471 • ANUL LXII • 3 OCTOMBRIE 2019 • 16 PAGINI • 2,5 LEI Nr. 40 (3221)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
• redactia.revistamagazin@gmail.com

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Spectacolul cunoaşterii

PĂMÂNTUL, AMENINŢAT
de aproape 900 de asteroizi

Femina club

Lecţii de nutriţie

De ce să renunţăm la sare

Dosarele frumuseţii

Fără riduri

Consultaţii fără plată

CANCERUL
ar putea fi „păcălit”?

„Că ai căzut nu are nici o importanţă deoarece numai modul în care te ridici contează.”

Nelson Mandela

Dispozitiv antigravitaţie

De două lucruri nu putem scăpa în viaţă: de Fisc şi de Moarte (citat din filmul *Meet Joe Black*, 1998). Până la apariţia erei zborurilor cosmice, la această butadă putea fi adăugată şi gravitaţia. Ideea de a învinge gravitaţia, cea care funcţionează în Univers şi pe Pământ şi care face ca orice lucru aruncat în sus să revină invariabil pe pământ, a preocupat pe mulţi gânditori şi cercetători.

O dată importantă, care este menţionată atunci când vorbim despre încercările experimentale de a produce dispozitive antigravitaţionale este anul 1956, atunci când publicaţia comercială a aviaţiei *Interavia* a adus la cunoştinţa cititorilor faptul că Thomas Townsend Brown a înregistrat progrese substanţiale în cercetarea propulsiei antigravitaţionale sau electro-gravitaţionale.

La rândul lor, şi companiile aerospaţiale americane de top s-au implicat într-o astfel de cercetare, care ulterior a devenit subiect secretizat. Deşi efectul descoperit de Brown a fost considerat real şi de alţi cercetători, experienţele lui au fost controversate, deoarece alţii şi chiar el însuşi credeau că acest efect ar putea explica existenţa şi funcţionarea farfuriilor zburătoare neidentificate (OZN).

Cercetările lui Brown au devenit de atunci o activitate foarte populară în întreaga lume, cercetători amatori copiind experimentele sale timpurii sub formă de „ascensoare” alimentate cu energie de înaltă tensiune. La noi, inventatorul Gheorghe Lucaci din Timişoara, în afară de descoperirea „apei vii”, a lucrat şi la un proiect complicat care producea „antigravitaţie”.

Fuziunea la rece

Pe la începutul anului 1989, la TVR, cu puţinele ei ore de emisie, a fost difuzată o ştire care timp de mai multe luni a făcut valuri: se anunţa descoperirea unei tehnologii de producere a energiei electrice prin fuziunea atomică la rece. Spre deosebire de fuziunea clasică, „la cald”, fuziunea la rece nu era poluantă, putea fi produsă în orice laborator, şi elibera o energie electrică cu un randament incredibil: cu un litru de substanţă (compoziţie secretă) se putea alimenta cu energie electrică un imobil timp de o sută de ani! Brusc, însă, după 1990, s-a aşternut o tăcere suspectă, subiectul ieşind de pe fluxul zilnic de ştiri.

Timp de vreo 20 de ani s-a vorbit foarte rar sau aproape deloc despre această tehnologie absolut revoluţionară, deşi în această pagină am scris despre câţiva cercetători care reuşiseră să producă nişte dispozitive care funcţionau după sistemul fuziunii la rece, dar care erau ignorate atât de industria energetică globală cât şi de guvernanţi. Aceiaşi guvernanţi care, peste tot în lume, declară că se preocupă de noile surse curate de energie pentru un deziderat numit „salvarea planetei”. Adică de pericolul emisiilor toxice rezultate din arderea hidrocarburilor pentru producerea energiei la nivel mondial.

Descoperim acum, după cum scrie situl *Listverse.com*, că Eugene Mallove a fost un promotor notabil şi susţinător al cercetării privind fuziunea la rece. El este autorul cărţii *Fire from Ice* (Focul din Gheaţă), şi care, alături de doi colegi de la Universitatea Utah, Stanley Pons şi Martin Fleischmann, ar fi reuşit să producă în 1989 energie electrică folosind un procedeu de fuziune la rece, repetând experimentul de mai multe ori, în faţa unor colegi fizicieni.

„DE CE UNII INVENTATORI SE BUCURĂ DE APRECIERI UNANIME, IAR ALŢII SUNT SORTIŢI UITĂRII? CE AR FI ÎNSEMNAT PENTRU OMENIRE DACĂ UNELE DINTRE ACESTE INVENŢII IGNORATE (VOIT?) AR FI FOST PUSE ÎN PRACTICĂ?

Această informaţie a fost cea difuzată şi la TVR în 1989. Culmea este că, în pofida acestor experimente făcute publice, „comunitatea ştiinţifică” (compusă din cine?) a privit cu reticenţă descoperirea lui Mallove şi l-a supus, în presă (cea care urcă pe cineva sau coboară, atunci când i se cere), unei campanii de ridiculizare. În plus, Universitatea i-a retras fondurile de cercetare şi el fost supus unei marginalizări accentuate.

Cum se explică faptul că există fonduri publice sau private uriaşe pentru tot felul de cercetări şi studii inutile sau părtinitoare, manipulatoare (precum cele din industria farmaceutică sau alimentară americană), şi pentru o cercetare de o asemenea importanţă pentru viitorul planetei, fondurile se retrag la comandă şi, în plus, se comandă o campanie denigratoare?

Ca să nu existe dubii, pe 14 mai 2004, în timp ce se afla la Norwich, statul american Connecticut, pentru o serie de conferinţe, Mallove a fost atacat la intrarea în motelul unde se cazase, de un agresor necunoscut care l-a lovit până l-a lăsat fără suflare! Coincidenţă sau complot? Un motiv pentru adepţii teoriei care încearcă să descifreze conspiraţia autorităţilor care la presiunea atotputernicilor industriei atomice sau electrice au eliminat un cercetător de geniu care cu invenţia sa „tulbura apele” şi uriaşele profituri.

Motorul cu apă

Despre Stanley Meyer unii au spus că a fost cel mai mare inventator al lumii, de la Tesla încoace, în vreme ce alţii l-au privit ca pe un şarlatan de doi bani.

Şi cu toate acestea, Meyer a fost primul care a vorbit despre tehnologia electrolizei de înaltă eficienţă, menită să genereze un motor funcţional alimentat doar cu apă. De asemenea, Meyer a înregistrat nouă patente referitoare la „maşina cu apă”, care folosea hidrogen monoatomic, din apă, un tip de hidrogen care produce mult mai multă energie decât hidrogenul obişnuit, obţinut prin electroliza standard.

Şi atunci, de ce, în loc să fie pus în galeria marilor inventatori, Stanley Meyer a fost transformat într-un personaj dubios? Excepţionala lui invenţie ar fi schimbat definitiv faţa lumii, ar fi fost de mii de ori mai importantă decât „saltul uriaş pentru umanitate” al misiunii Apollo 11, de pildă, programul spaţial abandonat după 1972, fără explicaţii şi fără urmări asupra „umanităţi”?

Şi în loc de apreciere unanimă Meyer a devenit un „impostor”. Cum se explică asta? Se explică prin acţiunea a doi investitori, care, „atraşi de ideile sale, i-ar fi plătit o însemnată sumă de bani pentru finalizarea cercetărilor sale, pentru ca apoi să se simtă traşi pe sfoară şi să-l dea in judecată”. Lăsând la o parte acţiunea dubioasă a celor doi investitori, care pare „la comandă”, Meyer a fost găsit vinovat de „fraudă flagrantă şi gravă”, ordonându-i-se să ramburseze investitorilor 25.000 de dolari.

În 1998, a murit, la fel de straniu ca şi procesul, dar şi foarte „oportun”, cum ar spune cei care nu înghit versiunile oficiale ale autorităţilor. Şi predecesorii săi în materie de invenţii uimitoare dar deranjante pentru industriaşii planetei. Dimpotrivă, aceştia susţin, în ciuda diagnosticului de anevrism cerebral declarat la autopsie, că Meyer ar fi fost asasinat de o echipă criminală arabă, de „cartelul petrolului”, de asasini belgieni sau la ordinul guvernului SUA pentru că descoperirile lui ar fi dat o lovitură mortală aceleiaşi industrii a petrolului.

GEORGE CUŞNARENCU

5 948427 000157 40

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

O oglindă din trecut
a Bucureştiului de azi

Despre istoria capitalei noastre actuale s-a scris foarte mult în ultimii ani, dar parcă cel mai mare farmec îl au scrierile mai vechi, remarcabile astăzi şi prin limbajul specific vremurilor respective. O monografie inedită a apărut în anul 1935, la Editura Ghidul României: cartea *Ghidul Bucureştilor,* redactori Al. Cicio-Pop şi Al. Bădăută.

Vă prezentăm mai jos un scurt extras din acest ghid care pare a nu scăpa din vedere niciun aspect semnificativ din istoria şi viaţa cotidiană a Bucureştiului, oraş al cărui nume apare în documente abia în secolul al XV-lea, dar cunoscut şi înainte, sub numele de Cetatea Dâmboviţei, şi despre care ni se spune că era cam de întinderea Parisului, având totuşi numai 635.000 de locuitori. În măsura în care asemenea informaţii mai greu de găsit vă vor interesa, vom reveni şi cu alte fragmente din ghid.

«În veacul al XVIII-lea, Bucureştii încep să capete o altă înfăţişare. Fanarioţii au adus noi deprinderi de intrigă, lux şi trândăvie. Bucureştii nu mai sunt o cetate înconjurată de un târg cu aspect mai mult sau mai puţin rural. Au devenit un oraş cosmopolit, cu caracter oriental. Boierii îşi părăsesc moşiile şi îşi clădesc locuinţele în capitală. Nu mai sunt oşteni; devin curteni. Bizantinismul se înscăunează pentru prima dată în Bucureşti. Jupânesele urmează moda dela Constantinopole, protipendada se plimbă în carete, rădvane şi căleşti, iar boierii duc o viaţă de intrigi şi pizmuiri. Domnitorii se gândesc din ce în ce mai rar să clădească biserici. Doar Nicolae Mavrocordat ridică mănăstirea Văcăreştilor, Constantin Mavrocordat mănăstirea Sf. Spiridon Vechi, şi Scarlat Ghica biserica Sf. Spiridon Nou.

Împrejurimile Bucureştilor.

I. Mănăstirea Văcăreşti.

În schimb, boierii – şi mai ales negustorii – ajută sau înalţă direct locaşuri de rugăciune. Pentru acest motiv, cele mai multe biserici din veacul al XVIII-lea poartă numele preoţilor cari au stăruit sau au adunat bani: Popa Soare, Popa Petre, Popa Dârvaşi (Biserica Albă). Popa Costea, etc. Tot în acest veac Bucureştii se îmbogăţesc cu unul dintre cele mai frumoase monumente: biserica ridicată de arhiereul Ioanichie Stavropoleos.

Pe la sfârşitul secolului al XVIII-lea, apar în jurul Bucureştilor localuri de distracţii şi de petreceri. Astfel sunt „chioşcurile" dela Herăstrău, unde petrecea protipendada, chioşcurile şi fântânile cu havuzuri ridicate de Nicolae Mavrogheni, în apropiere de Biserica Izvorul Tămăduirii, la şosea, etc. Oraşul se întinde pe o suprafaţă foarte mare – „dela un capăt la celalalt are o lungime de un ceas şi jumătate de mers", spune austriacul Sulzer în descrierea sa – dar casele sunt construite neregulat, având grădini şi curţi întinse, cu numeroase maidane între ele.

La 1798, Domnitorul C. Hangerli a pus să se facă o împărţire a oraşului în 90 de mahalale, grupate în 5 plăşi, care ar corespunde „colorilor" de azi.»

Joggingul bate sexul

Se pare că a cam trecut vremea legendară (cel puţin pentru noi) a suedezelor focoase venite pe litoralul românesc să cunoască foarte îndeaproape bărbaţi autohtoni. Cel puţin aşa ceva sugerează studiul realizat de revista *iForm,* destinată „sănătăţii nordice". Triada care pare a le satisface pe femeile din răcoroasa peninsulă, chiar mai bine decât episoadele de amor intim, se exprimă astfel: mai rapid, mai sigur, mai eficace. Accentuăm: astfel e apreciată deplasarea pe jos, şi nu cu maşina, trenul, avionul etc. Pentru a fi mai expliciţi, precizăm că pentru cele 1.774 de femei între 15 şi 60 de ani participante la cercetarea respectivă e mult mai important să alergi decât să practici relaţii sexuale ori să-ţi petreci mult timp în familie. Singurul lucru mai important decât joggingul, în opinia voluntarelor studiului, ar fi serviciul!

Ceea ce le place suedezelor în deplasarea pe jos este, în primul rând, sentimentul de siguranţă şi de satisfacţie rapidă. Totuşi, nu vă gândiţi că e vorba despre un moft. Într-adevăr, practicarea unei activităţi fizice eliberează în creier dopamină – aşa-numita „moleculă a plăcerii".

Acelaşi studiu relevă însă faptul că o pereche de bascheţi şi un şort vechi nu sunt suficiente pentru femeile moderne. Majoritatea participantelor au un cititor MP3 pentru a asculta muzică în timp ce aleargă, un aparat destinat măsurătorilor cardiovasculare şi alte gadgeturi asociate mersului pe jos sau alergării.

Nu în ultimul rând, chiar dacă nu are legătură directă cu subiectul din titlu, un amănunt atrage atenţia în mod special la femeile din spaţiul scandinav: rata obezităţi în rândul populaţiei de aici nu depăşeşte 10%, dar e de reţinut şi că Suedia se numără printre ţările care cheltuiesc cel mai mult pentru a lupta împotriva acestui flagel.

Adică, la urma-urmei, pentru a trăi normal, ceea ce nu înseamnă căutuşi de puţin că se exclude din ecuaţie ideea unor relaţii afective şi intime absolut naturale.

Ce e aia „main course"?

Să vorbim corect!

Cum spuneam şi cu altă ocazie, limba engleză a năvălit în forţă şi în bucătăriile noastre.

Nu avem nimic împotriva denumirilor unor feluri de mâncare inventate dincolo de Canalul Mânecii sau şi mai departe şi nici nu facem cursuri de „limba engleză fără profesor". Ne frisonează însă înlocuirea în limba lui Shakespeare a unor expresii româneşti vechi de când lumea.

Cu câteva zile în urmă am auzit la una dintre emisiunile culinare (cum bine ştiţi sunt o droaie!) vorbindu-se despre „main course". Era vorba evident, despre primul fel de mâncare la masă. Trebuie să recunoaştem că asta (exprimarea!) o taie pe aia cu „first dish" despre care scrisesem nu de mult. Ce va mai urma? Cine ştie?!? Pe noi nu ne mai miră nimic! Simţim cum în jurul nostru se face gol, un gol care probabil va fi umplut cu un „first class cooking"! *(I.S.)*

Doamna în roşu

Există o atracţie aparte pe care o exercită femeile când sunt îmbrăcate în roşu? Probabil unii ar spune că da. La fel, e de presupus că alţii s-ar opune. Ce spune însă ştiinţa? Atunci când cimpanzeul femelă este aproape de perioada ovulaţiei, apar zone roşii pe corpul ei. Cimpanzeul mascul răspunde prin încercarea de a se împerechea cu aceasta.

Un studiu recent afirmă că noi, oamenii, ne-am îndepărtat de acest comportament, dar nu foarte mult. Echipa psihologului german Daniela Kaiser de la Universitatea din München a descoperit un lucru aproape senzaţional: atunci când o femeie poartă roşu, îi face pe bărbaţi să pună întrebări mai intime şi să se aşeze mai aproape de ea!

Cercetări mai vechi s-au bazat doar pe întrebări puse participanţilor, şi nu pe măsurarea comportamentului lor. Dar iată cum au decurs experimentele Danielei Kaiser! 23 de bărbaţi heterosexuali şi bisexuali au fost invitaţi să privească o fotografie cu o femeie blondă cu ochi albaştri, care a fost evaluată anterior de un grup de control ca având o atractivitate medie.

Jumătate din subiecţi au văzut o versiune a imaginii în care aceasta purta o bluză roşie, iar jumătate au văzut o fotografie în care femeia purta o bluză verde. Apoi participanţii la experiment au trebuit să aleagă 5 întrebări din 24 pentru a le adresa femeii (întrebările au fost de la „De unde eşti?" până la „Cum ar putea un bărbat să-ţi atragă atenţia într-un bar?"). Descoperirea importantă a fost aceea că bărbaţii care au privit femeia în roşu au ales să pună întrebări mai intime.

Într-un al doilea studiu, alţi 22 de bărbaţi au fost invitaţi să privească fotografia unei femei cu părul castaniu şi ochii căprui, purtând o bluză roşie ori una albastră. Bărbaţii au fost lăsaţi să înţeleagă că vor purta o conversaţie cu femeia într-o cameră alăturată. Li s-a arătat camera, care conţinea două scaune, unul lângă o masă şi unul aşezat de o parte, şi li s-a spus că femeia va sta pe scaunul de lângă masă, apoi au fost instruiţi să ia celălalt scaun şi să-l aşeze în aşa fel încât să stea faţă în faţă cu aceasta.

Bărbaţii care au văzut fotografia cu femeia îmbrăcată în roşu au aşezat scaunul mai aproape de locul în care urma să se aşeze aceasta decât cei care au văzut-o purtând bluza albastră. Pe de altă parte, foarte interesant este că un studiu similar, însă adresat femeilor (efectuat de aceeaşi echipă de psihologi), arată că bărbaţii care poartă roşu sunt consideraţi mai atrăgători de către femei şi totodată sunt asociaţi cu o stare materială bună şi foarte bună!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul:
TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.

Pământul, amenințat

de aproape 900 de asteroizi

Agenția Spațială Europeană (ESA) a dat recent publicității un raport potrivit căruia nu mai puțin de 878 de asteorizi prezintă riscul de a lovi Pământul, în următorul secol.

Pentru a reduce riscurile unei coliziuni, ESA și alte instituții de profil și-au unit eforturile, în încercarea de a găsi soluții pentru eliminarea sau măcar diminuarea acestui pericol, realizând chiar și un catalog cu obiectele considerate periculoase.

Acest catalog reunește toți asteroizii despre care se știe că prezintă riscul unui impact cu Pământul în următorii 100 de ani și la realizarea lui au participat, pe lângă ESA, și agenții de protecție civilă din șase țări, inclusiv Germania, Elveția și SUA, ca și Departamentul pentru probleme spațiale din cadrul ONU. Majoritatea asteroizilor incluși în catalog au aproximativ un kilometru în diametru, dar există, de asemenea, și asteroizi cu lungimi de doar 140 m, considerați „extrem de periculoși", mai ales pentru că traiectoria lor poate fi modificată de factori externi în ultimul moment.

„Mai devreme sau mai târziu, vom avea un impact major sau minor. Poate că nu se va întâmpla în decursul vieții noastre, dar riscul ca Pământul să fie lovit într-o zi de un asteroid, în următoarele decenii, este foarte ridicat", a precizat Rolf Densing, directorul Centrului European pentru Operațiuni Spațiale (ESOC).

În ciuda acestor avertismente, prima misiune de testare, care avea ca scop trimiterea unei sonde spațiale către un mic asteroid, pentru a-l deturna de pe traiectoria lui, a suferit un eșec, miniștrii UE refuzând, în decembrie anul trecut, să finanțeze o parte a proiectului.

Tehnologia de recunoaștere facială

câștigă teren

Una dintre cele mai mari companii aviatice din lume, Delta Air Lines a implementat recent o controversată tehnologie de recunoaștere facială, la Aeroportul Internațional Los Angeles, camerele identificând pasagerii la poarta de îmbarcare. Oficial, se dorește o mai mare securizare a zborurilor și identificarea cu precizie a oricărui pasager potențial suspect de acte de terorism, trafic de droguri sau trafic de persoane.

Decizia a fost însă deja criticată de organizațiile care militează pentru drepturile omului, acestea solicitând interzicerea la nivel federal a măsurii, pe considerentul că tehnologia ar putea fi folosită pentru a încălca intimitatea și dreptul persoanei la imagine.

„Nu există o evaluare reală a felului cum corporațiile private pot folosi informațiile noastre biometrice, odată ce le-au colectat. Am văzut deja că datele personale pot fi accesate de hackeri și expuse public", a declarat Evan Greer, director adjunct al fundației „Fight for the Future."

Este însă puțin probabil că asemenea plângeri vor fi ascultate, cu atât mai mult cu cât Departamentul Securității Interne din cadrul guvernului american a declarat că implementarea „verificării biometrice a identității" ar putea începe, la nivel național, în 2021, după ce în urmă cu doi ani președintele Trump a emis un ordin executiv prin care cerea grăbirea procesului.

Pijamaua inteligentă

va ajuta persoanele în vârstă

Curând, noaptea va fi nu doar un sfetnic bun, ci și un moment propice pentru monitorizarea funcțiilor de bază ale organismului uman. Aceasta este viziunea unor cercetători de la Universitatea Massachusetts, care au dezvoltat o „pijama" conținând dispozitive portabile capabile să înregistreze ritmul cardiac și cel respirator, fără să provoace vreun disconfort purtătorului.

Pijamaua inteligentă a fost prezentată recent, sub formă de prototip, la conferința de cibernetică Ubicomp 2019, desfășurată la Londra. Creatorii săi au inclus în pijama un senzor de presiune combinat cu un senzor triboelectric – care se activează la orice schimbare legată de contact fizic. De asemenea, pijamaua dispune de un microprocesor care analizează datele provenite de la semnalele senzorilor, ținând cont de durata și calitatea acestora.

Combinația senzori/analizatori permite savanților să detecteze semnalele fiziologice produse în timpul diverselor posturi corporale. „În general, oamenii presupun că țesăturile inteligente se referă la o îmbrăcăminte strânsă pe corp, dar o asemenea soluție nu ar fi fiabilă pentru vestimentația de zi cu zi și în special pentru pijamale.

Invenția noastră permite purtarea de pijamale largi, confortabile, care au însă senzori minusculi plasați în așa fel încât să se preseze de corp în timpul somnului și doar la contactul cu suprafețe externe", explică unul dintre realizatorii invenției, profesorul Deepak Ganesan.

Cercetătorii speră că asemenea pijamale vor deveni obiecte vestimentare comune, în viitorul apropiat, ele prezentând numeroase avantaje în special pentru persoanele în vârstă, a căror stare de sănătate va putea fi astfel mult mai ușor monitorizată decât în prezent.

Șoferii tineri

au o „memorie de lucru" mai lentă

Dacă vă întrebați de ce numărul de accidente în care sunt implicați tinerii este mult mai mare decât cel produs de alte categorii de vârstă, răspunsul ar putea consta nu neapărat în teribilism, consumul de substanțe interzise sau lipsa unei educații rutiere (și părintești, ar spune unii!), ci în faptul că memoria lor este mai puțin eficientă în depistarea pericolelor și în realizarea de mai multe sarcini simultan.

Cercetătorii sugerează că dezvoltarea creierului adolescenților ar juca un rol crucial în abilitatea și siguranța dovedite de aceștia la volan – spre deosebire de studii mai vechi, care legau accidentele rutiere produse de tineri de lipsa de experiență și deprinderi tehnice.

Astfel, un studiu efectuat de o echipă de specialiști în științe cognitive de la Universitatea Pennsylvania, condusă de Elizabeth Walshe, relevă că dezvoltarea mai lentă a „memoriei de lucru" a adolescenților este legată de accidentele rutiere.

„Conducerea în siguranță implică monitorizarea, analizarea și reîmprospătarea permanentă a informațiilor legate de autoturism și de mediu, dar și gestionarea a numeroase alte sub-sarcini și a unor diferiți factori perturbatori. Toate aceste elemente reprezintă provocări pentru memoria de lucru, mai ales când un șofer tânăr nu a învățat pe deplin să automatizeze multe rutine ale conducerii auto", explică Walshe.

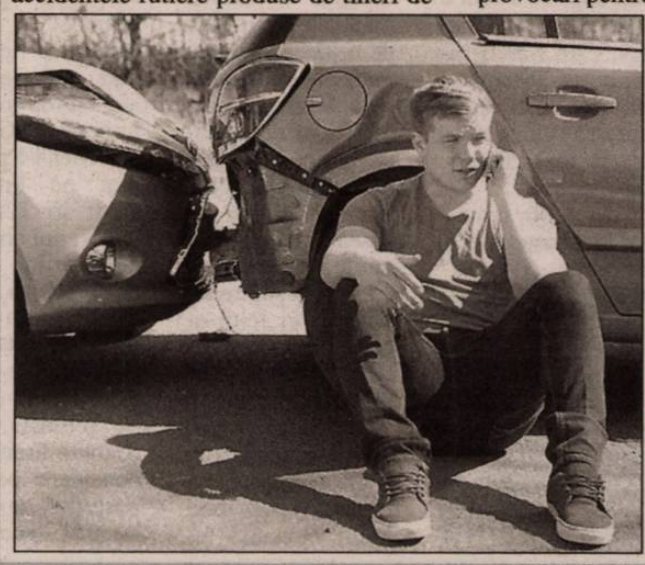

Savanții americani sugerează că o evaluare științifică, prin teste, a memoriei de lucru a adolescenților ar putea constitui un factor capabil să reducă numărul accidentelor rutiere provocate de aceștia, la vârsta adultă.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Thomas Jefferson

preşedintele obsedat de mastodonţi

Adesea, descoperirile istorice, ştiinţifice şi geografice sunt făcute cu totul întâmplător, dintr-o pasiune sau un capriciu de neînţeles de către oamenii obişnuiţi. Iar acest lucru e valabil şi pentru istoria Statelor Unite.

Poate că americanii ar fi aflat mult mai târziu adevărul despre imensitatea ţării lor, despre fauna, flora şi oamenii care o populează, dacă nu ar fi fost expediţia de explorare a lui Meriwether Lewis şi William Clark, de la începutul secolului XIX. Iar expediţia n-ar fi existat dacă preşedintele de atunci al Americii, Thomas Jefferson, n-ar fi făcut o obsesie pentru mastodonţi – uriaşe creaturi preistorice, despre care el era convins că încă populau continentul nord-american şi pe care voia să le descopere!

Expediţia a pornit din Saint Louis pe 14 mai 1800, având scopul declarat de a găsi o rută exclusiv fluvială până la Pacific. În cei doi ani şi jumătate cât a durat această uimitoare aventură, exploratorii au făcut multe descoperiri, au cartografiat regiunile văzute şi au descoperit sute de specii de animale şi plante până atunci complet necunoscute. Însă cea mai importantă misiune pe care au avut-o – şi despre care s-a vorbit foarte puţin – a fost una trasată personal de liderul suprem al naţiunii americane, la acel moment, Thomas Jefferson. Acesta îi instruise în scris pe cei doi exploratori să caute „rămăşiţe sau relatări despre orice animal care ar putea fi considerat rar sau ciudat".

Jefferson nu era om de ştiinţă, în schimb era foarte pasionat de paleontologie. Toată viaţa colectase oase şi fosile şi chiar a adus cu el la Washington, când a fost ales preşedinte, un schelet de bizon, coarne de elan, fosile de leneş uriaş şi un mare număr de oase de mastodonţi – creaturi cântărind câteva tone.

Obsesia lui pentru mastodonţi fusese alimentată de disputa avută cu celebrul naturalist francez Buffon. Acesta lansase aşa-numita „teorie a degenerării americane", care afirma că, din cauza climei reci şi umede, ca şi a izolării faţă de celelalte continente, America nu putuse şi nu putea găzdui decât animale mici. El afirma că mastodonţii de pe continentul nord-american nici nu existaseră vreodată, ci osemintele atribuite lor aparţineau, de fapt, fie unor elefanţi, fie unor hipopotami. Lovit în orgoliul său de patriot, Jefferson a vrut să demonstreze contrariul, anume că „America este un pământ plin de lucruri mari şi minunate" şi s-a grăbit să aloce fonduri substanţiale expediţiei de cercetare a lui Lewis şi Clark, care altminteri n-ar fi avut sorţi de izbândă.

Până la urmă, Lewis şi Clark nu au găsit în expediţia lor către Pacific niciun fel de mastodont, viu sau mort, însă au avut ceva mai mult noroc în 1807, când Jefferson i-a trimis la Big Bone Lick, statul Kentucky, unde se găsiseră nişte oseminte uriaşe. Săpăturile efectuate de cei doi exploratori au dus la scoaterea la iveală a şi mai multor oseminte, care, deşi nu au putut fi catalogate ca fiind de mastodont, au fost imediat trimise preşedintelui. Jefferson a fost atât de încântat încât le-a adus, spre a le studia, în Casa Albă, instalându-le în camera unde soţia fostului preşedinte Adams, Abigail, îşi întindea rufele...

Fotodocument

Un socialist împătimit

Vă întrebaţi cine este tânărul cu priviri speriate din imagine? Un socialist împătimit, v-ar fi spus orice poliţist din Berna, oraşul unde junele a fost arestat în 1903, după ce îndemnase muncitorii locali să recurgă la mijloace violente pentru a-şi câştiga drepturile. După ce a petrecut două săptămâni într-o închisoare din Elveţia, tânărul a fost deportat în Italia, eliberat aici, dar s-a reîntors în Elveţia, cu acte false. Peste ani, va deveni unul dintre cei mai înverşunaţi persecutori ai socialiştilor şi comuniştilor din ţara sa natală. Numele lui? Benito Mussolini.

Adevărul despre „dieta Ninja"

Deşi prezenţi pe afişul multor filme, mai ales în ultima jumătate de veac, legendarii războinici japonezi Ninja rămân totuşi unele dintre cele mai misterioase personaje ale istoriei.

Istoricii atrag atenţia că mai tot ce se ştie astăzi în privinţa lor, din cultura de masă, ar fi fals şi că miturile urbane legate de Ninja ascund autenticele semnificaţii ale rolului jucat de ei în istoria Japoniei. Ce ştim astăzi, cu siguranţă? Că, deşi au fost prezentaţi ca un fel de ordin secret, străbătând veacurile până în zilele noastre, Ninja au avut o perioadă de apogeu între 1487 şi 1603, după care au dispărut din cronici aproape definitiv. Istoricul britanic Stephen Turnbull, avertizează că însăşi imaginea Ninja, de luptători misterioşi, îmbrăcaţi exclusiv în negru, cu figurile acoperite de măşti, este falsă. „Majoritatea acestor războinici erau, de fapt, ţărani sau îşi aveau originea în clasele sociale inferioare. Ei se îmbrăcau modest, nu difereau absolut cu nimic de nişte ţărani oarecare, în schimb erau spioni sau asasini iscusiţi.

Se pare că legendele privitoare la „dieta Ninja" – un tip de alimentaţie respectat de toţi cei dornici să devină membri ai acestei grupări – ar avea mai mult decât un sâmbure de adevăr. Cronicile medievale nipone afirmă că erau alimente de care un Ninja nu s-ar fi atins niciodată – de pildă, Ninja nu mâncau usturoi, ceapă, praz sau alte legume cu miros pătrunzător, care i-ar fi putut da de gol atunci când stăteau, nemişcaţi, într-un ascunziş, chiar şi zile întregi, pentru a-şi duce la îndeplinire misiunile. De asemenea, din acelaşi motiv, nu mâncau carne roşie – iar oamenii de ştiinţă au descoperit abia recent că persoanele mari consumatoare de carne au un miros corporal specific, pregnant şi net diferit de cel al vegetarienilor, care este unul aproape neutru. În schimb, Ninja mâncau fără probleme lăcuste, şerpi şi broaşte, adesea crude, considerând că acest lucru îi ajută să-şi menţină agilitatea şi să se strecoare „şerpeşte" în locuri unde nimeni altcineva n-ar fi putut pătrunde. Era o regulă consacrată aceea că un Ninja nu trebuia să cântărească mai mult decât „un sac de orez" (adică, la standardele de atunci, mai puţin de 60 kg).

Unul dintre cele mai cunoscute documente referitoare la dieta Ninja, Bansenshukai, datând din 1676, arată că Ninja foloseau „pilule ale foamei" şi prezintă chiar instrucţiuni pentru prepararea acestora. O reţetă combina batate japoneze, scorţişoară, orez brun şi seminţe de lotus, iar o alta pulbere de scoarţă de pin, ginseng şi orez alb, din care se făceau „biluţe" ascunse în veşmintele războinicilor. „Împarte aceste bile la 15 oameni şi ei nu vor flămânzi, chiar dacă vor sta nemâncaţi şi trei zile", se scrie în document. Calcule moderne arată că o singură „pilulă de foame" aducea un aport de 300 de calorii, deci şase asemenea bile ar fi asigurat necesarul zilnic al unui adult.

Mai mult, Ninja aveau şi „pilule ale setei", care preveneau deshidratarea. Ele erau făcute din prune japoneze zdrobite, o ciupercă numită popular „Cornul secarei" şi zahăr cristalizat – o combinaţie puternică, bogată în electroliţi, folosită astăzi pentru a trata... mahmureala, tocmai prin contracararea deshidratării provocate de alcool. Dar, pe lângă aspectele alimentare, dieta Ninja avea şi un rol de informare. Astfel, războinicii îşi trimiteau mesaje prin intermediul produselor sau preparatelor alimentare. „Când voiau să dea de veste că intenţionează să ardă un castel sau o gospodărie, îşi trimiteau între ei peşti uscaţi. Prăjiturile cu orez însemnau o cerere pentru primirea de provizii, iar pâinicile ţuguiate solicitarea ca inamicul să fie atacat din spate.", arată istoricul Turnbull.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

3 octombrie 1226

A murit Sfântul Francisc de Assisi

Considerat una dintre cele mai influente personalităţi din istoria Italiei, Sfântul Francisc s-a născut în 1181 (1182, după unii istorici), ca Giovanni di Pietro di Bernardone, la Assisi. Abia întors dintr-o călătorie de afaceri în Franţa, tatăl lui, Pietro din Bernardone, care era un bogat negustor, a decis însă să îi schimbe prenumele, din Giovanni în Francisc. Micul Francisc a avut o copilărie fericită şi o tinereţe zvăpăiată, fiind implicat inclusiv în numeroasele ciocniri armate purtate între ştăruleţele italiene. Într-una din ele, a fost rănit şi luat prizonier. După un an de prizonierat, grav bolnav, a fost răscumpărat de tatăl său şi a renunţat la viaţa de huzur de până atunci, dedicându-se rugăciunii, după ce a avut o viziune a lui Hristos, care l-ar fi îndemnat: „Mergi şi repară casa mea, care se ruinează" – o referire la Biserica Catolică.

În 1206, renunţă la moştenire şi îmbracă „il saio" („zdreanţa") haina săracilor, dedicându-se slujirii leproşilor din lazaretul de la Vittorina. În 1208, în jurul lui au început să se adune primii susţinători, care au ales sărăcia radicală şi munca manuală ca mijloc de susţinere: cererea pomenii era concepută ca un mod de a beneficia din „masa Domnului" numai în cazul în care el sau fraţii săi nu găseau, din muncile umile, plată suficientă ca să supravieţuiască; în felul acesta s-a format nucleul Primului Ordin Franciscan.

În 1212, grupului i s-a alăturat şi Clara de Assisi, care a pus bazele unui ordin monahal feminin. În septembrie 1224, aflat pe muntele Verna, Francisc a avut din nou o viziune a lui Hristos, în urma căreia a primit stigmatele sacre. După doi ani, epuizat de boli şi aproape orb, Francisc a murit, cerând să fie înhumat complet gol, aşa cum venise pe lume. Papa Grigore al IX-lea l-a proclamat pe Francisc sfânt în 1228, la numai doi ani după moartea lui, iar Pius al XII-lea l-a declarat patron al Italiei, împreună cu Caterina de Siena în 1939.

Totodată, astăzi Sfântul Francisc e considerat patronul păsărilor, animalelor şi al... ecologiei.

E bine de ştiut

E vremea măceşelor, remediu valoros pentru sănătate. Cu un conţinut bogat în antioxidanţi, măceşele stimulează imunitatea. De asemenea au efect antiinflamator, regenerant şi cicatrizant, dar în unele situaţii şi preventiv tumoral. Măceşele pot asigura o bună funcţionare a sistemului cardiovascular, combat astenia, reglează metabolismul calciului.

În cazul bolilor cardiovasculare efectul benefic al măceşelor se traduce în menţinerea elasticităţii capilarelor şi normalizarea circulaţiei sângelui, dar s-ar părea că ajută şi la prevenirea cardiopatiei ischemice, a crizelor de angină pectorală şi a infarctului.

Mai multe studii efectuate au demonstrat că o cură cu infuzie de măceşe ar putea acţiona asupra calculilor biliari, diminuându-i. Infuzia (făcută din 10-15 fructe zdrobite) se

Remediu valoros

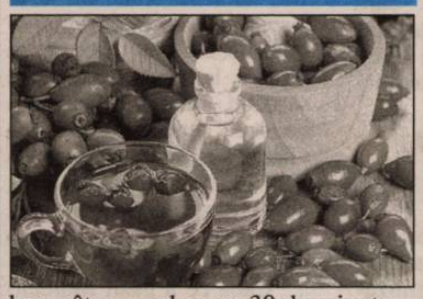

bea, câte un pahar, cu 30 de minute înaintea fiecărei mese. Cura poate dura 30 de zile, urmate de zece zile de pauză. Infuzia din fructe de măceş se recomandă şi pentru refacerea florei intestinale în timpul unui tratament cu antibiotice.

Măceşele sunt recomandate şi în caz de gastrite, de crampe, enterecolite, dar şi pentru eliminarea viermilor intestinali. (Se face un amestec de fructe uscate, zdrobite şi miere, din care se iau două-trei linguriţe pe zi, înainte de masă.)

Dat fiind faptul că seminţele de măceşe şi perişorii de pe acestea au un efect iritant foarte puternic asupra aparatului respirator şi asupra celui digestiv, seminţele se vor scoate înainte de a folosi măceşele.

Dr. ANDY ANDREI

Lecţii de nutriţie

De ce să renunţăm la sare

O dietă cu conţinut scăzut de sare îmbunătăţeşte semnificativ funcţia arterială. Nu mică vă va fi mirarea când veţi afla că ceea ce numim în mod obişnuit o dietă cu puţină sare presupune de fapt consumul a de 2 ori mai mult sodiu decât are nevoie organismul.

Ce se întâmplă atunci cu o dietă normală? Ei bine, nutriţioniştii apreciază că cea din urmă vine la pachet cu de 5 ori mai mult sodiu decât îi este necesar corpului.

Să ne imaginăm că alegem să urmăm o dietă cu conţinut redus de sare. Consecinţele sunt de apreciat: nu numai că se produce o reglare a tensiunii arteriale mari, ci pot fi observate şi alte efecte benefice pentru inimă şi sistemul cardiovascular. Acestea sunt îmbunătăţirile constatate după ce a fost studiat un grup de oameni timp de 2 săptămâni, perioadă în care participanţii au mâncat cu o linguriţă de sare mai puţin decât de obicei.

Dar ce se întâmplă atunci când consumul de sare este redus cu numai o jumătate de linguriţă? Pentru o singură zi, sau doar la o singură masă. Chiar şi în aceste cazuri, s-a observat o îmbunătăţire a funcţiei arteriale, menţionează dr. nutriţionist Cristian Panaite.

Care sunt efectele negative imediate ale consumului de sare

Judecând după efecte, putem considera că o masă care conţine o cantitate „normală" din acest condiment, după standardele consumului obişnuit, este de fapt bogată în sare. Ceea ce ni se pare firesc pentru gust este de fapt prea mult pentru organism. Funcţia arterială este afectată

în numai 30 de minute după ce am mâncat.

Cercetătorii au urmărit ce se întâmplă treptat, după 30, 60, 90 sau 120 de minute după ce participanţii la studii au luat o masă cu un vârf de cuţit de sare în comparaţie cu alţii care au consumat un sfert de linguriţă. Aparent, diferenţa nu pare notabilă. De fapt, ea se reflectă în valorile tensiunii arteriale.

O doză mai mică de sare ajută la o tensiune normală

Să luăm exemplul unei persoane cu o tensiune arterială situată în limitele normalităţii. După ce mănâncă un castron de supă mediu sărată, tensiunea sa creşte în următoarele 3 ore. Ceea ce nu s-ar întâmpla dacă ar mânca aceeaşi supă fără adaos de sare.

Studiile au relevat faptul că un conţinut ridicat de sodiu afectează endoteliul (căptuşeala interioară a arterelor) la oamenii sănătoşi. Mai exact, chiar şi la persoanele a căror tensiune arterială nu răspunde la aportul de sare, se poate observa o modificare semnificativă a funcţiei lor arteriale. Deci, indiferent dacă provoacă sau nu hipertensiune arterială, sarea ne răneşte arterele. Iar efectele se manifestă în câteva minute de la consum asupra arterelor, dar şi a vaselor de sânge mici. Atunci când mâncăm sare vasele de sânge se dilată, numai că fluxul de sânge este semnificativ mai mic ulterior. Alte cercetări au arătat că există enzime care pot neutraliza 1 milion de radicali liberi pe secundă.

Numai că activitatea este suprimată în cazul consumului unei diete cu un conţinut normal de sare. Acest lucru poate explica starea arterelor, despre care am vorbit mai sus. Practic, dacă enzimele antioxidante sunt anihilate de sare, radicalii liberi sunt... liberi să ne distrugă arterele.

Efectul poate fi anulat prin administrarea de vitamina C injectabilă. Sau pur si simplu prin reducerea cât mai mult a consumului de sare iodată. Potasiul, concentrat în fructe şi legume, contribuie la asigurarea flexibilităţii arterelor, în timp ce sodiul întăreşte mucoasa arterială.

Gastronomice

Chifteluţe de vinete

800 g vinete, 2 ouă, 100 g brânză, 100 g caşcaval, o ceapă, sare, piper, ulei, 2 linguri făină, câteva frunze de salată, zeama de la o lămâie.

Se coc vinetele ca pentru salată, se curăţă de coajă şi se lasă la scurs cel puţin 30 de minute. În acest timp se amestecă ouăle cu făina, brânza rasă, sare şi piper. Ceapa se curăţă, se toacă mărunt şi se călesţe în puţin ulei încins, la foc mic, până când devine sticloasă. Se scurge de ulei şi se adaugă în amestecul făcut mai devreme. Se pun şi vinetele scurse bine şi tocate. Se amestecă bine. Într-o tigaie mare se încinge ulei şi cu o lingură se ia din compoziţia de vinete şi se pun chifteluţe la prăjit. Când se rumenesc pe o parte, se întorc cu o paletă şi pe partea cealaltă. Când sunt încă fierbinţi, se presară deasupra caşcavalul ras fin.

Ciulama de ciuperci

1 kg ciuperci, 2 linguri unt, 2 linguri făină, sare, piper.

Se curăţă şi se spală bine ciupercile, apoi se fierb în apă cu puţină sare. Se prăjeşte uşor făina în unt şi se stinge cu o ceaşcă din zeama în care au fiert ciupercile. Se lasă să fiarbă încet până ce sosul este potrivit de gros. Se amestecă cu ciupercile, se potrivesc de sare, piper şi se lasă să dea împreună câteva clocote. Se serveşte imediat.

Peltea de gutui

1 litru zeamă în care au fiert gutuile, 1 kg zahăr.

Se aleg gutui frumoase, de preferinţă mici, galbene, coapte şi fără pete. Se spală, se curăţă de puful de deasupra, se taie în patru şi fiecare sfert încă în două. Nu se curăţă de coajă şi nu se scoate mijlocul care conţine o cantitate mare de materie gelatinoasă (pectină). Se pun într-o cratiţă cu apă, pe măsură ce sunt tăiate, socotind 2 litri de apă la 1 kg de gutui. Se adaugă şi câteva mere creţeşti roşii, tăiate în sferturi. Se lasă să fiarbă circa o oră, la foc mic, până ce gutuile sunt atât de moi, încât pot fi străpunse uşor cu o scobitoare. Se lasă să se limpezească zeama. Se pun la fiert zeama limpezită şi zahărul, la foc mic, până ce pelteaua este destul de legată. Când este gata se toarnă fierbinte în borcane.

Dosarele frumuseţii

Fără riduri

Dacă ochii sunt oglinda sufletului, pielea din jurul lor dezvăluie fără menajamente vârsta. Mai ales atunci când zonei respective nu i se acordă suficientă atenţie.

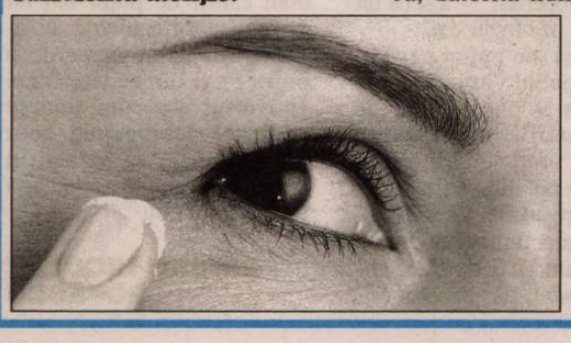

Pielea din jurul ochilor este mai fină decât restul feţei, motiv pentru care îşi pierde supleţea şi elasticitatea mult mai repede. Mai trebuie spus şi că, datorită numărului scăzut de glande sebacee această zonă se usucă foarte uşor.

Pentru a contracara vulnerabilităţile şi apariţia ridurilor este importantă îngrijirea corectă a zonei ochilor. O incorectă demachiere împiedică oxigenarea pielii şi favorizează apariţia ridurilor. Este important să alegeţi un demachiant creat special pentru această zonă.

Apoi, asiguraţi o bună hidratare folosind zilnic, dimineaţa şi seara o cremă antiaging pentru conturul ochilor. Cremele cu extract de castravete sau cu cofeină au efect decongestionant, redând prospeţimea şi luminozitatea tenului.

Obişnuiţi-vă să masaţi uşor zona ochilor atenuând astfel ridurile fine, de expresie. Şi cearcânele sau pungile de sub ochi bat în retragere. (Fixaţi degetele arătătoare pe colţul extern al ochilor şi trageţi uşor pielea în sus. Menţineţi această poziţie 30 de secunde, apoi rotiţi degetele în sensul invers al acelor de ceasornic.) Efectul apare aproape spontan.

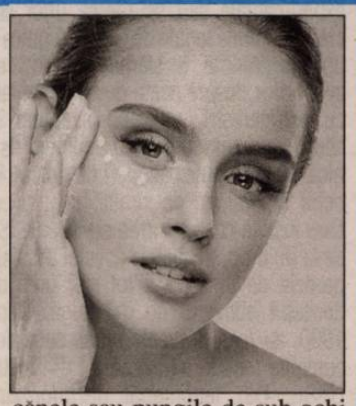

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomene aerospaţiale neidentificate

De ce sunt secrete observaţiile OZN?

Am argumentat, în articolele anterioare, că fenomenul OZN ar putea fi una dintre „magiile" unor presupuse hipercivilizaţii aflate în preajma noastră. Oficial, nimeni nu posedă o explicaţie pentru ele, iar apariţiile continuă, de peste 70 de ani, să intrige şi să deruteze structurile militare ale marilor puteri. Evident, fiecare speră că, obţinând mai multe informaţii cu privire la tehnologiile lor exotice, va obţine un avantaj relativ faţă de alte ţări, prin noi arme ofensive sau defensive.

În consecinţă, tot ce privea observaţiile OZN a fost înconjurat de secret. De pildă, într-un document secret, depus în noiembrie 1950 la Departamentul Transporturilor din Canada scrie: „Farfuriile zburătoare există", problema este considerată a fi „de o importanţă extraordinară" de către autorităţile din SUA, fiind subiectul cel mai înalt clasificat de guvernul Statelor Unite, „chiar mai sus decât bomba cu hidrogen".

Zbor deasupra Capitoliului

În iulie 1952, în două rânduri, un grup de OZN-uri a zburat deasupra Capitoliului şi a Casei Albe. Obiectele au fost observate pe radar, dar şi cu ochiul liber. Avioane de vânătoare ridicate de la sol n-au reuşit să le intercepteze. Populaţia a fost liniştită, spunându-i-se că au fost doar „inversiuni termice". CIA nu s-a lăsat însă păcălită. Directorul CIA *(Central Inteligence Agency)*, generalul Walter Bedell Smith a cerut şi a primit, în 24 septembrie 1952, o notă de la H. Marshall Chadwell, directorul adjunct al biroului de informaţii ştiinţifice CIA. Dacă un obiect metalic poate fi confundat cu un ecou venit de la o inversiune termică – spunea nota – „ne găsim în situaţia că, în cazul unui atac, să nu fim în stare să deosebim rapid un echipament real de o fantomă. Pe măsură ce tensiunea va creşte, noi ne vom găsi confruntaţi cu un risc din ce în ce mai mare al unor alarme false şi cu pericolul, încă şi mai mare, de a lua ceva real drept o fantomă". Chadwell mai era îngrijorat şi de posibilitatea ca sovieticii să răspândească istorii cu OZN-uri, în chip de armă psihologică, pentru a semăna „isterie de masă şi panică". El propunea că, pentru a reduce la minim acest risc, „ar trebui instituită o politică naţională referitor la ce ar trebui spus publicului despre fenomen...". La 2 decembrie 1952 directorul CIA a primit o nouă scrisoare de la directorul adjunct pentru informaţii, în care se afirmă textual: „În acest moment, rapoartele privind incidentele ne conving că se petrece ceva care reclamă atenţia noastră imediată ... Observaţiile asupra unor obiecte neidentificate, deplasându-se, la mare altitudine, cu o viteză foarte mare, în zona unor importante instalaţii militare americane, sunt de o asemenea natură încât nu pot fi atribuite unor fenomene naturale sau unor tipuri cunoscute de vehicule aeriene"...

Soluţia a fost dată, cu ajutorul unei mese rotunde cu oameni de ştiinţă care au declarat că OZN-urile sunt probabil fenomene naturale. Ca soluţie, masa rotundă recomanda, printre altele: „Agenţiile de securitate naţională ar trebui să instituie politici privind serviciile de informaţii, instruirea şi educaţia publicului ... pentru a asigura publicul de lipsa totală de dovezi că forţe inamice s-ar afla în spatele fenomenului ... Acţiunile de «demistificare» ar avea ca rezultat reducerea interesului public pentru «farfuriile zburătoare» care astăzi evocă o puternică reacţie psihologică. Această educaţie ar putea fi realizată de către massmedia, cum ar fi televiziunea, filmele şi articolele de popularizare". Ca rezultat, s-a stabilit că, oficial în ochii publicului larg, trebuie desfăşurată o politică de demitizare şi ridiculizare a fenomenului OZN, ca şi a persoanelor care se ocupă de el.

După intrarea în vigoare a legii privind libertatea informaţiei *(FOIA)*, în 1967, şi a intensificării acţiunilor unor organizaţii precum *Citizens Against UFO Secrecy*, descurajarea interesului public faţă de fenomenul OZN a luat forme noi: *intoxicarea* unor investigatori cu „dezvăluiri" senzaţionale, în realitate falsuri prin care respectivul să fie ulterior decredibilizat şi să fie ridiculizată prin el ufologia în ansamblu. Din senin, au apărut o serie de documente, fotografii, filme, declaraţii, contrafăcute dar meticulos elaborate, conţinând un amestec de falsuri, cu fapte adevărate şi verificabile, privind prezenţa extraterestră şi colaborarea guvernului cu extratereştrii.

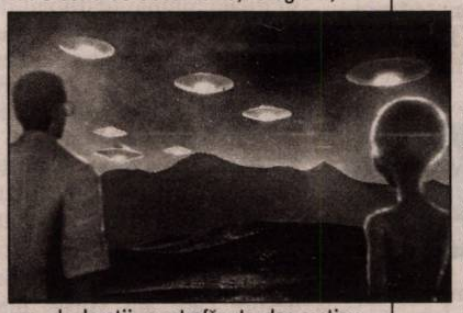

Toată această activitate de „intoxicare" a avut un rol multiplu. Dacă OZN-urile puteau fi explicate ca fiind avioane experimentale, contribuabilul era mulţumit că există o soluţie oficială pentru întregul fenomen OZN, deci înceta să mai pună întrebări. Dacă, dimpotrivă, avioanele experimentale secrete erau luate drept OZN-uri, iar cei ce vedeau OZN-uri puteau fi prezentaţi drept lunatici, atunci observarea accidentală a unor avioane experimentale sau scurgerea unor secrete sensibile legate de OZN-uri putea fi uşor dezminţită. În sfârşit, amplificarea zvonurilor despre pacte guvernamentale cu extratereştri, utilizând eventual în acest scop persoane cu o structură psihică exaltată, putea acoperi de ridicol, în ochii omului de pe stradă, pe toţi cei care insistă că OZN-urile sunt reale. Şi, de la un timp, în spatele acestei multiple perdele de fum, va fi tot mai greu de deosebit adevărul de minciună. După 1990, au ieşit la iveală numeroase documente menite intoxicării şi din fostul URSS. Dar fenomenul dezinformării OZN a existat şi în alte ţări.

Lumea ştiinţifică nu acceptă realitatea fenomenului OZN. Motivul este foarte simplu. Fenomenul nu îndeplineşte criteriile fundamentale puse de abordarea ştiinţifică: nu poate fi observat, după dorinţă, de orice sceptic, nu poate fi adus într-un laborator pentru a fi examinat, repetate ori, şi, mai ales, nu pare posibil conform legilor fizicii pe care le cunoaştem la începutul secolului XXI. Dar, dincolo de această constatare, logica aplicată devine bizară. În loc ca ştiinţa să admită că nu este în măsură să examineze fenomenul, cei mai mulţi cercetători afirmă că fenomenul nu există. Iar dacă nu există, nu are rost să ne pierdem vremea examinând mărturiile în privinţa sa, oricât ar fi ele de multe. E un cerc vicios perfect.

S-a spus, între altele, că astronomii nu văd OZN-uri. Anchete efectuate discret de universitari precum J. Allen Hynek şi Peter Sturrock au dovedit că astronomii văd OZN-uri, dar se feresc să recunoască aceasta deschis, pentru a nu-şi periclita cariera.

Desecretizarea arhivelor

Secretomania militară şi negaţionismul ştiinţific sunt parte a unui sistem, mult mai vast, de auto-apărare, specifică minţilor şi culturii noastre. Omul de pe stradă nu iubeşte nici el răsturnarea sistemelor sale de referinţă; el va fi încântat ori de câte ori oamenii de ştiinţă îl vor asigura că suntem singuri în Univers, ori că alte civilizaţii sunt atât de departe încât nu există nicio speranţă să ne întâlnim vreodată şi deci nimic nu ameninţă liniştea viziunii noastre tradiţionale asupra lumii. Oamenii tind să creadă în ceea ce îi face să se simtă confortabil. Necunoscutul ne sperie, în timp ce imaginea unei lumi simple, pe deplin explicabile ne face să fim mai siguri şi mai relaxaţi.

În ultimii circa 10-15 ani, structurile militare din foarte multe ţări, după ce au colectat, decenii de-a rândul, date privind fenomenul OZN, au ajuns la concluzia că acest efort a contribuit foarte puţin la atingerea obiectivelor de apărare sperate iniţial. Confruntate şi cu cererile unor grupuri civile, hrănite de teorii ale conspiraţiei, ministerele apărării din mai multe ţări au decis desecretizarea şi punerea la dispoziţia marelui public a majorităţii arhivelor OZN încă existente. Documentele dezvăluie întâlniri dramatice ale aviaţiei militare cu apariţii inexplicabile, întâlniri care au fost mult timp ascunse, iniţial din bănuiala că ar fi arme secrete ale unui inamic, sau în speranţa că performanţele observate ar putea fi reproduse spre folosul propriu. Dar întâlnirile OZN trebuiau ascunse şi deoarece era extrem de stânjenitor ca autorităţile să recunoască, faţă de contribuabili, faptul că nişte obiecte zboară pe cerul naţional, aviaţia militară este neputincioasă faţă de ele şi nimeni nu are o explicaţie acceptabilă ce ar putea fi.

Menţionez, ca exemple, că Ministerul Apărării (MoD) al Regatului Unit a desecretizat, doar între 2009 şi 2013, 52000 de pagini de documente privind fenomenul OZN. În iunie 2017, MoD a mai declasificat 15 dosare OZN. În *Franţa*, Grupul de Studiu şi Informare privind Fenomenele Aerospaţiale Neidentificate *(GEIPAN)*, care activează neîntrerupt din 1977 (cu unele schimbări ale denumirii), în cadrul Centrului Naţional de Studii Spaţiale (CNRS) din Toulouse, a pus la dispoziţia marelui public, începând din 27 martie 2007, circa 100000 de pagini de arhivă, privind aproximativ 1600 de cazuri de observare a unor OZN-uri. *(Va urma)*

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Google earth ne invită în necunoscut

Din ce în ce mai frecvent, Google le permite internauţilor descoperirea unor locuri stranii, a unor obiecte ieşite din aria tiparelor cunoscute sau a unor vestigii despre care nimeni nu ar fi bănuit că există.

Aplicaţia Google Earth poate fi comparată într-un fel cu metodele de investigare ale unui modern şi sofisticat domeniu de cercetare – arheologia aeriană, dar şi, pe de altă parte, cu cele ale spionajului prin sateliţi. De altfel, tot un fel de spionaj, atipic, este reprezentat şi de căutările unor persoane civile, împătimite de internet şi de enigme, iar în unele cazuri de aşa-numita teorie a conspiraţiei. „Conspiraţie" care se dovedeşte deseori, de fapt, realitatea pe care alţii o ascund cu obstinaţie de public.

Strania structură din mare

În timp ce se plimba prin spaţiul virtual în largul ţărmurilor Greciei, un utilizator al aplicaţiei Google Earth a rămas foarte uimit să descopere o ciudată structură cu forma rotundă, de talie destul de mare, situată la sud de Thessaloniki, în Marea Egee. Tânărul a plasat informaţii despre descoperirea sa neobişnuită pe site-ul disclose.tv, precizând că obiectul măsura aproximativ 67 de metri în diametru, punctul exact la care se afla având coordonatele de 40º27'4,62" şi respectiv 22º51'39,78".

Cum era de aşteptat, nu a fost nevoie de prea mult timp pentru ca amatorii de teorii ale conspiraţiei să înceapă să discute, cu toată convingerea, despre faptul că Google ar „ascunde" mari secrete ale omenirii şi ale Terrei, chiar la îndemâna şi în văzul tuturor. „Este foarte straniu. Totul în jurul topografiei respective pare a avea asperităţi, denivelări şi profunzimi. Nimic însă din toate acestea nu seamănă cu acel obiect. De asemenea, forma sa prezintă o simetrie care îţi sare în ochi, e prea evidentă. Undeva, la o anumită distanţă spre nord, există un port. Ar fi posibil ca acesta să aibă legătură cu structura descoperită?" – a scris un internaut pe blogul său.

Totuşi, nu puţini navigatori în spaţiul virtual cred că structura ar putea să fie de fapt resturile unui vulcan stins, în timp ce alţii presupun că e posibil să fie vorba despre resturile unei construcţii, ale unui monument local, cum ar fi un far. Pentru moment, din păcate, ofialităţile nu au oferit nici cea mai mică ori fantezistă explicaţie referitoare la bizara prezenţă.

NASA şi piramida selenară

Dacă ne luăm după revelaţiile pe care aplicaţia Google Earth le permite internauţilor, singuratica noastră Lună nu pare să fie (sau să fi fost) chiar atât de singuratică, aridă şi neprimitoare, cum se crede. Argentinianul Marcelo Irazusta, şi el un pasionat internaut, dar şi convins că numeroase ipoteze ce par sută la sută fanteziste pot conţine mult adevăr, dacă nu chiar adevărul însuşi. El a făcut o descoperire insolită, în timp ce se plimba, la modul virtual, pe satelitul natural al planetei noastre, studiind simularea vizualizării Selenei pe Google Earth, într-o tentativă poate hazardată de a găsi acolo o dovadă a existenţei vieţii pe Lună.

Ceea ce a găsit Marcelo Irazusta a depăşit totuşi orice aşteptări: o structură cu înălţimea de peste 200 de metri, care arăta ca şi cum ar fi ieşit din suprafaţa lunară. Potrivit internautului, care a publicat pe You Tube şi un mic film referitor la descoperirea sa, este practic imposibil ca „anomalia" respectivă să fi fost creată în mod natural. Din secţiunea de comentarii reiese că şi ei împărtăşesc acelaşi punct de vedere, afirmând că NASA, în mod sigur, ascunde ceva important de interesul public.

„Oare când vor deschide ochii oamenii, ca să poată vedea minciunile lansate de NASA?" – se întreba retoric unul dintre ei. Un altul a adăugat: „Ce descoperire magnifică! Ăştia trebuie să ascundă aşa ceva!" Un al treilea declara cu toată convingerea: „Piramide pe Lună? Uau! Asta ar putea să schimbe ştiinţa..."

Şi, chiar dacă au existat şi păreri adverse, presupuneri de genul celor ce susţin că imaginile 3D ar putea avea probleme de interpretare, suntem obligaţi să recunoaştem un lucru esenţial: prin Google Earth nu pătrundem câtuşi de puţin într-un spaţiu al miracolelor, ci avem prilejul nesperat de a putea privi lumea terestră şi Universul aşa cum sunt în realitate, descoperind ceea ce nu reuşim să vedem în orice clipă, deşi toate se află chiar lângă noi.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Jocul regilor sau sportul minții

Fără niciun fel de îndoială, deja ați înțeles că vom vorbi despre șah, care poate fi considerat exercițiul suprem prin care orice om de pe planetă poate dovedi măsura reală a capacităților sale intelectuale, psihologice și de caracter.

Înțeleptul care l-a transformat pe rege

Dincolo de regulile jocului și farmecul desfășurării pseudo-războiului de pe tabla cu pătrate albe și negre, nu mai puțin fascinantă este și istoria șahului, presărată din belșug cu legende, demne de o comparație cu șirul celor „1001 de nopți". Cuvintele șah și mat au origine persană și înseamnă respectiv „rege" și „moarte", adică „regele a murit". Patria șahului este însă India, unde, cu mai bine de 2.000 de ani în urmă, atunci când a apărut, jocul se numea ciaturanga.

Într-un manuscris străvechi, găsim o frumoasă legendă privind inventarea șahului. Se spune că trăia odată în India un tânăr împărat pe nume Behub, un cumplit despot. Îndurerat de cruzimea împăratului, înțeleptul Nasir a hotărât să-l facă pe suveran să-și dea seama de tirania și de fărădelegile sale.

Astfel, Nasir a inventat șahul, un joc în care până și cel din urmă pion (țăran) avea o importanță extremă pentru apărarea și salvarea regelui său, iar lipsa unui singur pion putea duce la pierderea partidei, adică la pierirea regelui. Însușind noul joc, atât de atrăgător, Behub, după mai multe reflecții, a înțeles că trebuie să-și

schimbe atitudinea față de oamenii simpli și în scurt timp și-a cucerit atașamentul și dragostea poporului său.

Drept răsplată pentru jocul care-l făcuse atât de înțelept, Behub i-a propus lui Nasir să-i ceară orice, chiar și jumătate din împărăție. Nasir a răspuns: „Precum vezi, stăpâne, tabla de șah are numai 64 de pătrate. Dacă vrei într-adevăr să mă răsplătești din plin, poruncește-le sclavilor tăi să aducă din hambare boabe de grâu și să pună pe primul pătrat un bob, pe al 2-lea două, pe al 3-lea patru, pe al 4-lea opt și tot astfel, dublând de fiecare dată numărul boabelor." Ofensat de această rugăminte, împăratul i-a propus să îi ceară altceva, mai de preț, dar înțeleptul a insistat să i se facă voia și împăratul, vrând-nevrând, a poruncit sclavilor să-i satisfacă dorința.

În curând, împăratului i s-a înfățișat vistiernicul statului și i-a spus că, încercând să facă acele socoteli, ca să afle cât grâu i se cuvine lui Nasir și ajungând abia la jumătate, a atins o cifră atât de mare, încât în toată țara nu se va găsi nici o treime din numărul de boabe cerut de inventatorul șahului. Astfel, împăratul a putut să se convingă o dată în plus de înțelepciunea și istețimea supusului său, om simplu, din popor.

Roboți în competiție cu mari campioni

În secolul VI d.Hr., jocul s-a răspândit și în Iran, unde se numea ciatrang, regulile lui deosebindu-se cu mult de cele ale șahului de astăzi. Apoi, după cucerirea Iranului de către arabi (anii 640-650), a pătruns și în Arabia, unde a cunoscut o largă răspândire, denumirea fiindu-i modificată în șatranj. Arabii s-au preocupat intens de studierea teoriei acestui joc, lăsându-ne drept moștenire un mare număr de manuscrise referitoare la el: culegeri de probleme, partide și diverse considerații teoretice.

În anul 711 arabii au trecut Gibraltarul și în câțiva ani au cucerit Spania, ajungând până în Pirinei. Astfel șatranjul (forma arabă) a ajuns în Spania, iar în secolele XI-XIII s-a răspândit în toată Europa Occidentală, perfecționându-se mereu și cunoscând diverse variații.

Spre sfîrșitul secolului XV, aproape pretutindeni, în locul șatranjului a apărut șahul cunoscut astăzi. În epoca Renașterii au fost stabilite și oficializate definitiv regulile de joc. În continuare, șahul a cunoscut o perioadă de mare înflorire, iar apariția tiparului i-a sporit și mai mult popularitatea, făcându-l accesibil maselor largi.

Pe parcursul evoluției sale, șahul a fost îndrăgit de multe personalități din cele mai diferite domenii: V.I. Lenin, Lev N. Tolstoi, Ivan Turgheniev, Aleksandr Pușkin, Ilia Repin, Dmitri Mendeleev, Benjamin Franklin și mulți alții. În ultimii ani, în competițiile neoficiale a intrat și „inteligența artificială", programe speciale fiind utilizate de IBM în confruntări de mai multe partide cu campionii mondiali Garry Kasparov și Vladimir Kramnik. Roboții superinteligenți se numeau Deep Blue, Deep Fritz, X-3D Fritz și Deep Junior. Interesant este că victoriile au fost împărțite între aceștia și oamenii supradotați!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

---

100 *de locuri de văzut în România*

Muzeul arhitecturii populare din Curtișoara

Aflată la doar câțiva kilometri de Târgu Jiu, capitala județului Gorj, localitatea Curtișoara se mândrește cu un edificiu unic în țara noastră: Muzeul Arhitecturii Populare. Plasat într-un cadru natural pitoresc, reproducând, la scară, toate formele de relief din România, muzeul

reprezintă o veritabilă carte de istorie scrisă în lemn, o enciclopedie de arhitectură tradițională.

Pe lângă expoziția permanentă de arhitectură populară, aici se mai organizează expoziții temporare de creștături în lemn, ceramică, costume populare gorjenești, covoare și scoarțe oltenești. În cadrul muzeului, întins pe o suprafață de aproximativ 13 hectare, există două biserici.

Prima, care poartă hramul Sfântului Ioan Botezătorul, este o ctitorie a bogatei familii Cornoiu, o familie boierească având adânci rădăcini în Oltenia, a doua, din lemn, se afla inițial în satul Poiana și a fost restaurată de familia Tătărescu, fiind ulterior adusă la Curtișoara. Muzeul a fost inaugurat în 1975 și reunește aproape treizeci de case și construcții de pe teritoriul județului Gorj, dar și câteva cule – turnuri de apărare specific oltenești.

Cele mai importante sunt cula Cornoiu și cula Tătărescu. Această construcție masivă, datând de pe la 1790, a aparținut, la un moment dat, fostului premier Gheorghe Tătărescu și soției sale Arethia, președinta Ligii Femeilor Gorjene și o militantă asiduă pentru emanciparea femeilor din zonele rurale.

În cula Tătărescu a locuit celebrul sculptor Constantin Brâncuși, între 1937 și 1938, când a realizat ansamblul arhitectural de la Târgiu Jiu. De altfel, în locuințele populare de la Curtișoara – cu precădere în stâlpii sculptați ai acestora – recunoaștem numeroase motive străvechi, inițiatice, întâlnite și în opera brâncușiană.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualității

Mănăstirea Vărzărești

Aflată pe raza comunei Urechești, județul Vrancea, Mănăstirea Vărzărești cu obște de călugărițe, are hramurile: „Adormirea Maicii Domnului" pentru biserica veche și „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe" pentru biserica nouă. Biserica veche datează din 1644 iar cea nouă din 1898.

Mănăstirea se află la numai 15 kilometri de Focșani și la 25 kilometri de Râmnicu Sărat. Străvechea vatră monahală a fost ridicată în urma înțelegerii între Vasile Lupu, domnitorul Moldovei și Matei Basarab domnitorul Țării Românești. După îndelungate lupte au hotărât să facă pace și fiecare să ridice câte o mănăstire în țara celuilalt. Astfel au apărut Mănăstirea Soveja, pe râul Putna, ctitorie a lui Matei Basarab și Mănăstirea Stelea, ridicată de Vasile Lupu. În același timp, în 1645, Radu Vărzaru, armașul lui Matei Basarab, ctitorește mănăstirea care îi poartă numele, la granița dintre Moldova și Țara Românească.

Din nefericire, în urma unor intrigi, acesta și alți boieri au fost omorâți în 1653 iar nepoții ctitorului închină locașul mănăstirii Aninoasa-Muscel la 1 aprilie 1684. Mănăstirea s-a numit inițial Urechești dar la sfârșitul secolului al XVIII-lea ia numele Vărzărești.

Între anii 1749-1780 mănăstirea rămâne aproape pustie și, în ianuarie 1794, mitropolitul Dositei Filitti hotărăște ca locașul să fie închinat Mitropoliei, rămânând în această situație până în 1835. Noua biserică, având hramul Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, este înălțată de Ioniță Ilie din Palanca în 1888, sfințită în anul 1900 și renovată în 1928. Între 1929-1931, prin grija ieromonahului Laurentie se renovează biserica veche și în timpul comunismului așezământul monahal este închis, fiind reînființat în 1990.

Biserica veche este construită din zid masiv, cu grosimea de circa un metru. Este lipsită de abside și are o singură turlă. Pronaosul și pridvorul au fost adăugate mai târziu din lemn căptușit cu scândură. Actualul pronaos este despărțit de naos prin patru stâlpi de zid și catapeteasma de lemn din secolul trecut a înlocuit-o pe cea veche din zid. Altarul este spațios având în dreapta veșmântăria.

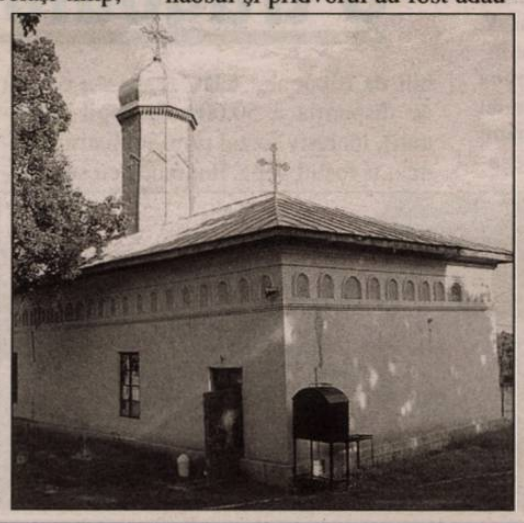

În exterior, în partea superioară există un brâu deasupra căruia se află firide. În interior, pictura nouă a fost realizată de pictorul D. Nicoleanu din Buzău iar catapeteasma este pictată în 1879 de către D. Teodorescu din Buzău cu excepția a două icoane împărătești zugrăvite de Matache Orășanu. În pronaos există patru icoane împărătești donate la 27 martie 1892 de Gh. Constantinescu din București.

Biserica nouă, înconjurată de 12 brazi, este din cărămidă, zidită deasupra unei gropnițe cu morminte ale martirilor. Este în formă de cruce, fără pridvor, intrarea se face printr-o ușă de lemn și partdoseala este, de asemenea, din lemn.

După 1990, pentru rezistență s-a adăugat între naos și pronaos și o centură la soclu. Exteriorul este zugrăvit în alb și, în interior catapeteasma a fost repictată în 1901. Icoanele din pronaos sunt realizate de Atanase Schimonah în 1896 pe cheltuiala lui Tache Nestor din Focșani. Clopotnița se află în fața bisericii vechi și prezintă o turlă acoperită cu tablă, de formă pătrată, ridicată deasupra a patru camere de locuit.

Clădirile pentru chilii, bucătărie, trapeza formează un patrulater în jurul bisericilor. Mănăstirea are și un muzeu cu obiecte de cult și cărți vechi, tipărite între 1704-1865.

IRINA STOICA

De la artistul din Cro-Magnon la Picasso

Imagini mai mult sau mai puțin stilizate ori abstracte, tipologii, categorii de subiecte, dar și tehnici diverse de realizare – iată câteva dintre trăsăturile comune, întrucâtva insolite, surprinzătoare observate de specialiștii care au avut ideea de a compara arta parietală, picturile decorative, sculpturile în piatră preistorice, descoperite și scoase la lumină de arheologi, cu lucrări de artă plastică moderne și contemporane.

La acest capitol, chiar dacă generațiile de astăzi se consideră, pe drept cuvânt, mult superioare omului primitiv, trebuie să recunoaștem că – fie și numai admițând curgerea unidirecțională a timpului – influența uneori izbitoare vine de la arta preistorică spre artiștii contemporani și, firește, niciodată invers.

Când, în anul 1868, arheologii au descoperit în grota Dordogne craniul hominidului care avea să fie numit „omul din Cro-Magnon", s-a petrecut un adevărat șoc în lumea științifică. După mai mult de un veac, alte descoperiri de eră preistorică au ajuns să fascineze. „Există un sentiment de prezență, de apropiere față de acești oameni care erau, practic, la fel ca noi, dar care au trăit cu 30, 40, 50, până la 100.000 de ani înaintea noastră.", a declarat Rémi Labrusse, comisar pentru expoziții din Franța.

Cei mai mari artiști din epoca modernă și contemporană, inclusiv realizatorii din cinematografie, s-au inspirat din operele artiștilor preistorici. Unele creații ale lui Picasso seamănă cu acestea. În cazul sculpturii, o mică statuetă botezată Venus, veche de peste 25.000 de ani, însă descoperită abia în 1922, efectiv a descătușat inspirația și imaginația artiștilor din zona respectivă. Matisse, Giacometti, Picasso – fiecare a

reprodus opera preistorică în stilul său.

În ceea ce privește pictura, se pare că aici muzele au fost mult mai generoase cu protejații lor. Paul Klee, de pildă, a realizat o mică operă, tabloul Die Zeit („Timpul"), care pare să evoce fragilitatea ființei omenești.

În secolul al XIX-lea, post-impresionistul Paul Cézanne (1839-1906) scria într-un carnet de însemnări despre plimbările împreună cu prietenul său Antoine-Fortuné Marion (1846-1900), arheolog și geolog, care l-a inițiat în stratigrafie, disciplină care „citește" straturile scoarței pământești. Ca un ecou, trei pânze create de faimosul pictor, peisaje cu muntele Sainte-Victoire, vorbesc despre conștientizarea de către acesta a vârstei solului și a mișcărilor geologice care l-au fasonat. Preistoria trecută prin etapa minerală, din care datează fosile de specii disparate, se confruntă în artă cu o sculptură în ceramică din 1930, a lui Lucio Fontana, ce evocă fluturi și cochilii.

Perioada interbelică, plină de tensiuni și incertitudini îngrijorătoare, a influențat considerabil și modul în care plasticienii vedeau lumea în integralitatea ei. Max Ernst a pictat o pădure pietrificată, întunecată până la negrul cel mai intens, în care mai zboară o singură pasăre firavă, ca și cum ar anunța sfârșitul civilizației umane.

Iar planeta s-a aflat înfiorător de aproape de apocalipsă. Însă ideea esențială a artistului este că omul însuși face parte din speciile antediluviene sortite extincției, dar și că avem de-a face cu o vârstă inimaginabil de mare a Omului care scapă Istoriei, acesta fiind de fapt, el însuși, „autorul" acelor stranii civilizații dispărute și totodată autorul operelor de artă.

Putem afirma, metaforic, că omul-artist și preistoria coexistă într-un univers deopotrivă fascinant și terorizant, condiționându-se reciproc dintotdeauna. Dar un posibil argument, de data aceasta real, non-metaforic, ar fi primele așa-zise opere de artă ce datează de acum circa 15.000 de ani: mici sculpturi în fildeș de mamut sau în coarne de ren, înfățișând un animal sau o femeie.

Comportamente uimitoare

Nu de puține ori, observăm că unele viețuitoare din jurul nostru – de la gâze și păsări, la primate și alte specii de mamifere, au un comportament izbitor de asemănător celui al unui om aflat în împrejurări similare.

Vă prezentăm două astfel de situații uluitoare, dar lăsăm la latitudinea dumneavoastră să apreciați dacă acestea chiar seamănă sau nu cu comportamentul unor semeni ai noștri.

Musca scorpion este o insectă care își impresionează partenerul aducându-i pradă ca să o devoreze. Muștele scorpion se împerechează într-un mod unic. Masculul vânează insecte. Apoi, gustă insecta prinsă și, dacă gustul este satisfăcător, atârnă

prada de frunza unei crenguțe și invită o femelă să mănânce insecta. Ispita este mare. Femela zboară la mascul, își coboară aripile și consumă prada, ca semnal de acceptare. Dacă nu îi place, se îndepărtează. Dacă rămâne, se împerechează cu masculul.

Există și masculi care sunt maeștri ai iluziei. Ei imită felul în care femela își coboară aripile și mișcările ei abdominale, ca să fure prada obținută de alți masculi, apoi o oferă unei femele. Cercetările au arătat că acești imitatori au o rată de succes mai mare (22%) la împerechere, decât masculii care vânează (14%).

„Parazitul din iad". Răspândit în apele oceanului Atlantic, Cymothoa exigua este un parazit periculos. Intră în corpul peștelui prin branhii, apoi masculul se atașează de arcurile din spatele branhiilor, iar femela de limba peștelui. Acest parazit, cu lungimea cuprinsă între 8 și 29 mm, secționează cu gheare vasele de sânge de pe limba peștelui. Organul se atrofiază în lipsa sângelui, iar în cele din urmă cade.

Cymothoa exigua devine efectiv „noua limbă" a peștelui și se hrănește cu sângele și mucusul acestuia, ca să supraviețuiască până când victima moare. Apoi, agresorul se detașează și se prinde de exteriorul corpului mort. Până acum nu s-a dovedit că acest parazit ar fi dăunător pentru oameni, însă dacă e prins de om, mușcă. Șocant este faptul că izopode ca Cymothoa exigua sunt adesea găsite atașate de animale acvatice și sunt deseori consumate de oameni!

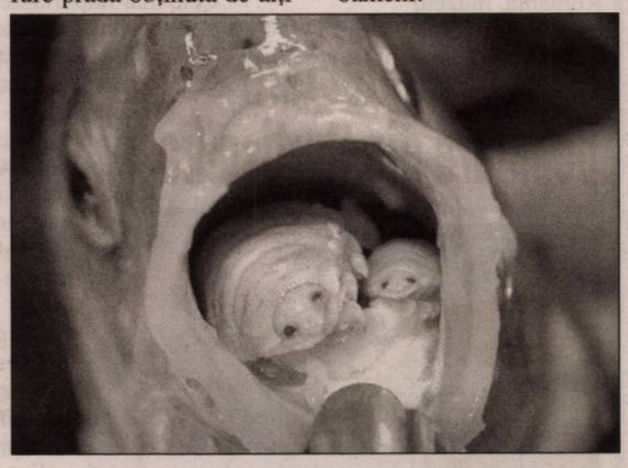

O tragedie globalizată

Fosele comune pentru femei și copii asasinați nu au fost descoperite doar în Canada, unde Biserica anglicană și cea unită au sub tutela lor circa 80 de internate pentru autohtoni. Asemenea locuri sinistre, în total 35 la număr, s-au găsit și în Irlanda ori Spania, începând din anul 2008. Însă, în mod ciudat, guvernul canadian și Vaticanul au blocat orice încercare de excavare a gropilor macabre, chiar și după ce oseminte de copii, cu această proveniență, au fost analizate și teoria confirmată de profesioniști, la internatul pentru copii indieni Mohawk din Branton, Ontario.

În tenebroasa afacere, ocultată cu un cinism diabolic, au fost recunoscuți culpabili de tribunalul CIJC (care s-a ocupat de dispariția a 50.000 de copii autohtoni), inclusiv fostul prim-ministru canadian și fostul papă, împreună cu superiorul iezuit Aldofo Pachon, cu arhiepiscopul de Canterbury și cu actualul papă.

„Asasinate prin decret" este un dosar necenzurat despre exterminarea planificată a copiilor nativi din internatele morții canadiene. El dovedește că genocidul populațiilor autohtone a început ca o campanie dirijată prin religie și a fost continuat ca politică guvernamentală deliberată.

Peste jumătate din copii de la internatele pentru indieni au început să moară în primul an după ce aceste stabilimente parohiale au fost deschise. Enorma rată a mortalității s-a menținut timp de peste o jumătate de secol, prin practicile de război bacteriologic!

Dovezile despre crime și caracterul lor intenționat au fost distruse de GRC și de bisericile catolică, anglicană și unită, începând din 1960. Aceleași genocide însă continuă și astăzi, vizând femeile și copiii autohtoni. Motivația?

Interesele unor firme internaționale ahtiate după acapararea de noi teritorii și resurse locale. Dosarul „Asasinate prin decret" a fost publicat de ITDC (Tribunalul internațional pentru dispăruți din Canada). Este un răspuns la imensul val de crime și o somație urgentă către întreaga lume, să nu mai accepte să trăiască sub regimuri genocidare.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ ...lungimea Dunării este de 2.860 de km? Trece prin patru capitale.

◆ ...cele mai mari broaşte ţestoase de uscat trăiesc pe insulele Galapagos?

Depăşesc lungimea de 1 metru şi greutatea de 250-400 de kilograme.

◆ ...una dintre cele mai veninoase salamandre din lume se află în California? O picătură din veninul lor poate ucide câteva mii de şoareci.

◆ ...Thomas Edison, inventatorul becului, se temea de întuneric?

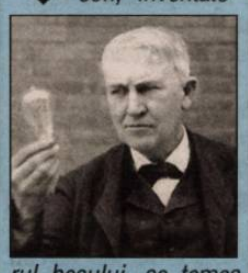

◆ ...vacile nu au dinţii superiori din faţă? Au doar gingii îngroşate.

◆ ...sticla a fost descoperită de egipteni? Cu 3.000 de ani înainte de Hristos.

◆ ...râsul întăreşte sistemul imunitar? Copiii de şase ani râd în medie de 300 de ori pe zi iar adulţii de 15-100 de ori pe zi.

◆ ...armata din Monaco are mai puţini membri decât Orchestra Naţională a Slovaciei?

◆ ...cele mai lungi vise durează 45 de minute?

Ştiaţi că...

Castelul Howard

Aflat în Marea Britanie, la nord-est de York, pe o colină din faţa unui parc imens, Castelul Howard este o reşedinţă magnifică a cărui construcţie a durat peste 100 de ani. Lucrările au început în 1699 după planurile arhitectului Sir John Vaubrough, pentru cel de al treilea Conte de Carlisle, o ramură a familiei Howard.

Castelul este situat între două lacuri şi se poate vedea din depărtare datorită cupolei sale aurite. Construcţia însumează 145 de camere şi reprezintă mai mult decât o realizare arhitecturală de excepţie. Membrii familiei Howard, cunoscuţi drept admirabili colecţionari de artă, au organizat în interior adevărate expoziţii. Printre acestea pot fi amintite cele intitulate: „Femeile din castelul Howard", „Artişti şi Aristocraţi: George Howard" şi „Castelul Howard în timpul războiului". Multe interioare au fost realizate de Giovanni Antonio Pellegrini.

Peste tot se oferă privirilor splendide colecţii de porţelan, minunate exemplare de mobilier, pictură italiană, sculpturi.

Locul ales pentru ridicarea impunătoarei construcţii a fost unul pe care se aflau ruinele unui alt castel, Henderskelfe, intrat în posesia familiei din 1566. Castelul este înconjurat de o vastă proprietate care, în timpul celui de al 7-lea duce de Carlisle ocupa o suprafaţă de 5.300 ha şi includea câteva sate. Aici se află şi o gară care a deservit castelul din 1845 până în 1950.

Construcţia este o structură barocă, având două aripi simetrice de o parte şi de cealaltă. Iniţial domul, care reprezintă astăzi una dintre cele mai atrăgătoare secţiuni ale castelului, nu a fost inclus în proiect. A fost construit între 1703-1706 şi întregul ansamblu este decorat în exterior cu coronite, heruvimi, motive florale, dominând în partea de nord motivele dorice şi romane iar în partea de sud cele corintiene.

În anul 1940 în castel a izbucnit un incendiu puternic, distrugând domul şi peste 20 de camere. Focul era atât de puternic încât a fost nevoie de peste opt ore ca să poată fi stins. În interioarele măcinate de flăcări au pierit pentru totdeauna atât câteva oglinzi preţioase cât şi opere semnate de Pellegrini şi Tintoretto. Înspăimântătoarele poveşti despre această catastrofă pot

fi auzite în zilele noastre de la ghizii care te conduc prin castel.

Restaurarea a durat câţiva ani buni. Domul, care a rămas multă vreme neacoperit a fost reconstruit între 1960-1961, prilej cu care a fost restaurată şi fresca numită „Căderea lui Phaeton", purtând semnătura lui Antonio Pellegrini. Câteva dintre camerele de la parter au fost superficial restaurate în 2008 pentru diverse producţii cinematografice şi seriale de televiziune.

Castelul a fost deschis marelui public încă din 1952 iar vizitatorul se bucură în egală măsură atât de splendidele interioare cât şi de imensele grădini. Într-un peisaj cu adevărat de basm sunt prezentate mai multe grădini realizate cu o tematică aparte. La capătul uneia dintre ele se află „Templul celor patru vânturi" iar în altă grădină Mausoleul familiei.

O zonă împădurită reprezintă o atracţie a parcului iar o alta, înconjurată de ziduri, este vestită pentru trandafirii săi şi alte flori multicolore. În fiecare din aceste grădini, alcătuind un parc uriaş, sunt statui, ruine restaurate ale unor fortificaţii, o piramidă specială, ridicată în 1728 de Nicholas Hawksmoor, restaurată în 2005, un obelisc şi pajişti pe care se plimbă cu graţie păunii.

Parterul castelului şi grădinile au fost închiriate de multe ori pentru alte acţiuni caritabile.

Pentru turiştii care ajung în zonă se oferă o gamă largă de distracţii, spectacole, călătorii cu barca, excursii atractive pentru copii şi, bineînţeles mulţimea de suveniruri care pot fi cumpărate de la magazinele de aici.

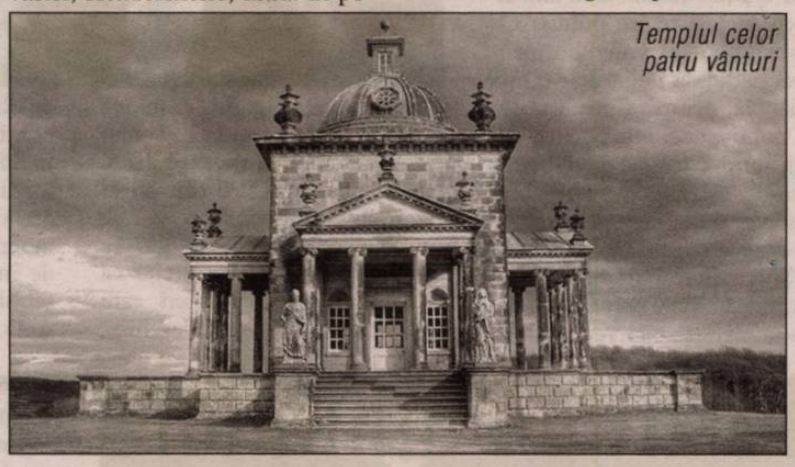

Templul celor patru vânturi

Palatul Administrativ din Craiova

Cea mai reprezentativă clădire din Craiova este Palatul Administrativ construit între 1907-1913, după planurile arhitectului Petre Antonescu. A fost ridicat pe fosta proprietate a familiei boiereşti Hagiade şi lucrările au fost executate sub conducerea unui prieten şi coleg de şcoală al vestitului arhitect, inginerul italian Giovanni Battista Peressutti.

În 1915 găzduia Muzeul de Antichităţi şi Etnografie al Olteniei iar între 1916-1919 aici îşi avea sediul Direcţia de Căi Ferate Germane.

În zilele noastre în palat funcţionează Prefectura şi Consiliul judeţean. Clădirea din cărămidă şi beton armat realizată în stil neo-românesc este în formă de E şi are două intrări, una principală spre est şi una secundară spre vest, aşezate pe cele două faţade decorate în stil românesc.

Acoperişul este din ţiglă de culoare verde iar în interior, la parter, te întâmpină scara de onoare cu acces spre celelalte încăperi. Deasupra se află o cupolă uriaşă, decorată în stilul palatului.

Simboluri ale umanităţii

Sid

Fiinţă divină, multiplicată în număr nedefinit, Sid este întâlnit în mitologia celtică, mai ales în ramura irlandeză. Se credea că fiinţele din categoria Side locuiau sub pământ, în dealuri, în peşteri, în crăpăturile stâncilor şi, uneori pe insule oceanice.

Aceşti adevăraţi zei erau organizaţi după tiparul societăţii omeneşti şi intrau de multe ori în rivalitate cu oamenii. Existau însă oameni, mai ales eroii, care puteau pătrunde până la ei, uneori având ca scop să le peteasca fetele.

Alteori, reuşeau să obţină de la aceste fiinţe obiecte misterioase care nu puteau fi găsite în altă parte.

Pagină realizată de IRINA STOICA

Eutanasiată pentru a fi înmormântată

Cu foarte mult timp în urmă, exista un obicei ritualic sinistru. La moartea unui conducător, erau uciși sclavii, animalele apropiate, precum caii de luptă, chiar și soțiile, pentru a fi îngropate alături de stăpânii lor, ca să rămână împreună și pe lumea cealaltă.

Aici însă nu ne referim la ritualuri funerare de acum câteva sute sau mii de ani, ci la o întâmplare halucinantă petrecută în urmă cu numai câteva luni în Statele Unite, la care au fost părtașe – atenție! – persoane oficiale ale statului Virginia.

Din păcate, în această dramă există și o victimă lipsită de apărare, pe nume Emma, o cățelușă din rasa Shih Tzu, care a fost pur și simplu executată, pe baza unei legislații aberante, ce pare un strigoi coborât din tenebrele Evului Mediu.

Emma nu avea nicio problemă de sănătate, dar a fost ucisă pentru că fosta sa stăpână (decedată cu câteva săptămâni înainte) a lăsat instrucțiuni ca animalul său de companie, o cățelușă adorabilă și jucăușă, să fie eutanasiat și îngropat alături de ea. Sigur că exista și altă variantă pentru ca Emma să nu rămână lipsită de afecțiune umană.

De altfel, la începutul lunii martie, după decesul stăpânei sale, ea a stat două săptămâni într-un refugiu pentru animale. Din nefericire, a apărut apoi executorul testamentar, un individ foarte riguros și plin de zel, care a făcut cunoscute ultimele dorințe ale clientei sale. El a căutat cățelușa în mod special pentru a pune să fie omorâtă și apoi îngropată lângă femeia care avea, probabil, unele „probleme" mai puțin obișnuite. Dar nu numai ea...

Uluitor e că personalul refugiului a încercat de mai multe ori să-l determine pe bărbat să-și schimbe decizia. „E o cățelușă pentru care vom putea găsi ușor un nou cămin" – a explicat un responsabil cu serviciile animaliere din oraș.

Totuși, în cele din urmă, Emma a fost dusă la un veterinar, care a ucis-o prin eutanasiere, apoi corpul ei a fost incinerat și urna cu cenușă așezată alături de sicriul fostei stăpâne, devenită într-un fel, post mortem, călăul ei.

Iar ca situația incredibilă să meargă până la extreme cu detaliile șocante, s-a aflat că, de fapt, în statul Virginia e interzisă înhumarea oamenilor și a animalelor în același mormânt. Însă, din cauza unei „scăpări" juridice, există excepții pentru anumite cimitire private. O aberație în plus e susținută chiar de o lege a aceluiași stat, care spune că eutanasierea animalelor, chiar sănătoase, e permisă, dacă stăpânii doresc aceasta, pentru că... animalele sunt „proprietate privată" a cetățenilor! *(A.N.P.)*

Motanul delincvent

Într-o închisoare din Costa Rica, din apropiere de San Jose, își făcuse apariția un vizitator neobișnuit. Era un motan tărcat, care escalada cu ușurință zidul, traversa acoperișul, sărea înăuntru și apoi dispărea pe culoare.

Gardienii au sesizat incursiunile animalului dar, la început nu li s-a părut nimic suspect. S-au gândit că motanul poate fi o legătură între unii aflați înăuntru și alții din afară, l-au studiat atent pe camerele de luat vederi care înregistraseră plimbările lui, dar n-au sesizat nimic. Nu știau la cine ajunge, nici de la cine vine dar motanul își continua nestingherit cursele.

Într-o zi însă doi gardieni îl urmăreau atent pe camere când au observat că este „încărcat" cu ceva, că are un pachețel legat cu curelușe pe spinare.

Motanul intrase și alerga pe unul din culoare. Paznicii au încercat să-l prindă și a urmat o adevărată vânătoare. A durat aproape șase ore dar în cele din urmă animalul a fost prins. În pachețelul de pe spate avea două telefoane, două cartele și un încărcător.

Gardienii au reușit să afle cui erau destinate și cine erau complicii. Speră însă că eliberând animalul, acesta îi va duce direct la țintă. (I.S.)

Greva foamei, pentru recuperarea iubitei

Meandrele iubirii sunt tare întortocheate, împingându-i pe amorezii care parcă orbesc după ce s-au îndrăgostit, la cele mai imprevizibile gesturi și acțiuni. Indianul Ananta Burman a intrat în greva foamei exact în fața locuinței fostei sale partenere, alături de care trăise timp de opt ani.

Femeia însă a decis la un moment dat să încheie relația cu el, ștergându-l și de pe toate rețelele sociale, pentru a se căsători cu alt bărbat. Numai că Ananta a fost prompt: s-a postat în fața casei tinerei Lipika, purtând o pancartă pe care scrisese „Dă-mi înapoi cei opt ani ai mei!"

Revendicarea, poate îndreptățită, poate nu, însă cu siguranță nerealistă, nu a avut succesul scontat. Într-un târziu, familia bărbatului cu care urma să se căsătorească Lipika a contactat poliția, pentru a-l determina pe tânăr să plece. Dar degeaba! Acesta a continuat greva foamei și numai după ce starea lui s-a deteriorat dramatic a trebuit să se lase transportat la un spital.

Și – probabil nu vă va veni să credeți – gestul său a avut un ecou nesperat, abia după ce își pusese viața în pericol. Grație și susținerii din partea altor localnici, care cunoșteau cuplul de ani de zile, familia Lipikăi a anulat căsătoria forțată, iar cei doi îndrăgostiți s-au regăsit, astfel, totul revenind la normal. Un happy-end, impresionant, demn de un film. Un film de Bollywood, desigur! *(A.N.P.)*

Conexiune inversă

Știm foarte bine în ce fel, acum peste trei decenii, își riscau nu doar libertatea, ci și viața unii compatrioți de-ai noștri (dar și cetățeni ai altor țări comuniste), pentru a ajunge în Occident. Trecerea ilegală a frontierei de stat constituia o infracțiune majoră și era foarte aspru pedepsită, mai ales că sensul așa-numitei „fugi în străinătate" era exclusiv spre Apus. Se va fi gândit, oare, vreun român să fugă spre Est, adică la „frații" noștri din URSS?

Niciodată nu s-a auzit despre așa ceva, adică să se evadeze dintr-o țară comunistă în altă țară, cu același regim politic. Cu atât mai puțin ca vreun occidental să pătrundă ilegal într-o țară socialistă, pentru a primi acolo azil politic; ar fi fost poate o știre de primă pagină în întreaga lume. Totuși, așa ceva nu e chiar o utopie, după cum a arătat un sud-coreean.

Știrea nu trebuie să vă mire: un cetățean din Coreea de Sud a ales să viziteze țara vecină de la nord și, de fapt, soră de sânge, dar să și rămână acolo. O cutezanță larg mediatizată favorabil de Phenian, dar categorisită drept înaltă trădare de Seul. Iar adevărul e ca-n judecata lui Solomon: fiecare dintre părți avea dreptatea sa! Fugarul, pe nume Choe In-Guk, a fost primit chiar cu un ceremonial de excepție și cu onoruri, de către oficiali ai regimului nord-coreean.

„Nu reușesc să-mi găsesc cuvintele cele mai potrivite ca să mulțumesc Republicii care m-a primit cu brațele deschise, unde se află sufletul patriotic al familiei noastre și unde legitimitatea poporului nostru este vie!" – a declarat transfugul la sosire, om de afaceri în vârstă de 72 de ani, fiul unui fost ministru sud-coreean, demonstrând astfel și că și-a însușit foarte bine limbajul de lemn binecunoscut al comuniștilor.

De altfel, chiar tatăl său fugise în Nord, în anul 1986, fiind întâmpinat de însuși conducătorul de atunci al RPDK. Se știe însă că, de obicei, transfugii sunt cei din Nord, care trec ilegal frontiera în Sud, din 1950 până astăzi numărul lor ridicându-se la peste 35.000. De aceea, o fugă în sens invers e considerată la Seul act de înaltă trădare, constituind o problemă gravă pentru regimul sud-coreean. *(A.N.P.)*

Vizită cu ghinion

Alice Harper, o profesoară din Alabama, se pregătea de culcare. Era vineri, ora 10 seara și era singură acasă. Soțul ei plecase la pescuit împreună cu un prieten și urma să lipsească trei zile. Fiica lor fiind la universitate era prea ocupată să poată veni acasă înainte de vacanpă. Orașul lor era destul de liniștit. Nu se auzise de jafuri sau de alte nenorociri și nu erau nici păduri în apropiere ca să primească vizita vreunui necuvântător curios.

Dintr-o dată a auzit ușa de la intrare deschizându-se. Nu era vântul. Auzise chiar cheia răsucindu-se în broască și pași înfundați în holul de la intrare. Intrusul nu aprinsese lumina și Alice a întrebat dacă e cineva acolo. N-a primit niciun răspuns și a simțit că trebuie să facă ceva. Ca orice familie care „se respectă" avea o pușcă în casă și aceasta aștepta gata încărcată, rezemată de o mobilă în dormitor.

A înșfăcat arma a deschis brusc ușa de la hol și a tras. Așa, pe întuneric! A auzit un țipăt și cineva a aprins brusc lumina. În momentul respectiv femeia a realizat că a trecut la câțiva milimetri de o tragedie. Fiica ei se hotărâse să vină acasă să-i facă o surpriză! O credea adormită, așa că n-a vrut s-o deranjeze. Din fericire mama nu era o bună trăgătoare și totul s-a terminat cu bine! (I.S.)

Cei mai faimoşi compozitori
de muzică de film de la Hollywood

Coloana sonoră a unui film joacă un rol poate prea adesea şi în mod nemeritat neglijat. Dar poate tocmai faptul că, după ce vedem o peliculă apreciată sau multipremiată, ne rămân în minte nu doar secvenţe cu actorii preferaţi, ci şi fragmente de melodii sau chiar piese întregi, reprezintă cea mai clară dovadă a importanţei acestor compoziţii în economia unei producţii cinematografice.

Bernard Herrmann

Doar dacă am aminti de melodia obsedantă din *Psycho* (1960), acest compozitor american şi-ar merita cu siguranţă locul în topul nostru. Motivul muzical, simplu, dar obsedant, a redefinit genul horror şi a devenit, până în zilele noastre, unul dintre cele mai parodiate refrene muzicale din istoria celei de-a şaptea arte.

Însă Herrmann a mai creat şi alte coloane sonore excelente, pentru filme pe măsură, precum *Vertigo, Omul care ştia prea multe, La nord prin nord-vest* – la toate colaborând cu un geniu al cinematografiei, Alfred Hitchcock. Un alt film celebru, cu o coloană sonoră semnată de Herrmann, a fost *Fahrenheit 451* (1966), pentru ca superbul film *Şoferul de taxi* (1976), regizat de Martin Scorsese, să reprezinte cântecul de lebădă al acestui ilustru creator.

Maurice Jarre

Deşi mulţi îl cunosc drept „tatăl lui Jean-Michel Jarre, celebrul creator de muzică electronică", Maurice Jarre a fost un veritabil titan al muzicii de film, perioada lui de glorie fiind anii 1960.

Atunci a compus muzica unor pelicule nemuritoare, ca *Lawrence al Arabiei* (1962) sau *Doctor Jivago* (1965) – ambele coloane sonore premiate cu Oscar. Una dintre ultimele sale ieşiri la rampă a fost coloana sonoră antrenantă şi uneori de-a dreptul înfricoşătoare din thrillerul *Atracţie fatală* (1987).

Vangelis

După ce a luat ca o furtună prin surprindere lumea artistică a perioadei hippy, ca membru al formaţiei Aphrodite's Child, Vangelis (pe numele lui adevărat Evangelos Odysseas Papathanassiou) şi-a dovedit uriaşul talent în muzica de filme.

După coloana sonoră de la *Carele de foc ale zeilor* (1981), a realizat creaţii „eterice" în *Blade Runner* (1982) şi tema de neuitat din *1492: Cucerirea Paradisului,* ambele rezultate în urma fructuoasei colaborări cu regizorul Ridley Scott. La fel de trepidantă este şi coloana sonoră realizată pentru superproducţia istorică *Alexandru* (2004), în care Vangelis a îmbinat teme muzicale greceşti şi orientale.

Ennio Morricone

Criticii de film sunt unanim de acord că, fără melodiile lui Morricone, genul „spaghetti western" n-ar fi avut succesul colosal de care s-a bucurat, în anii 1970. De altfel, regizorul simbol al acestui gen, Sergio Leone, îşi datorează cariera lui Morricone, bunul său prieten din tinereţe.

Tema muzicală din *Cel bun, cel rău, cel urât* (1966) este cunoscută şi fredonată şi azi de milioane de oameni, iar în 2007 Ennio Morricone a primit un Oscar onorific pentru întreaga carieră, fiind unul dintre puţinii compozitori laureaţi cu această distincţie.

James Horner

Debutează în lumea mare a cinematografiei cu o coloană sonoră care i-a ţinut pe cinefili cu sufletul la gură, în *Alien* (1986). A continuat, cu melodii superbe compuse pentru filme ca *Braveheart* (1994), *O minte strălucită* (2001) sau *Avatar* (2009). Muzica realizată de el pentru filmul *Titanic* (1997) a fost răsplătită cu Oscarul pentru cea mai bună coloană sonoră, iar melodia cap de afiş, „My Heart Will Go On", interpretată divin de Celine Dion, a devenit unul dintre hiturile nemuritoare ale cinematografiei.

John Williams

Nu putem încheia scurta noastră selecţie fără a-l aminti şi pe maestrul incontestabil al coloanelor sonore. Williams a compus mai multe teme muzicale legendare decât orice alt creator de la Hollywood, de la filmele din seria *Indiana Jones* la *ET – Extraterestrul, Jurassic Park, Superman,* filmele din seriile *Harry Potter* sau *Singur acasă.* Însă remarcabile rămân creaţiile sale din *Lista lui Schindler* şi, mai ales, din *Războiul stelelor – „Marşul Imperial"* fiind o creaţie de-a dreptul... galactică!

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

Zoia Alecu

Bucureşteancă get-beget (s-a născut pe 10 ianuarie 1956 în capitala României), Zoia Alecu este una dintre primele cantautoare din muzica folk autohtonă şi, fără îndoială, şi una dintre cele mai talentate. A intrat la Liceul de Muzică „George Enescu", unde a studiat vioara şi a fost colegă cu viitoarea ei parteneră de scenă, Crina Mardare, dar a renunţat la muzică, preferând o pregătire teoretică la liceul „Gheorghe Lazăr". Însă în paralel, pasiunea pentru chitară a început să pună tot mai mult stăpânire pe ea, odată cu cea pentru poezie, tânara compunând primele ei creaţii la doar 16 ani. În 1973 a cântat pentru prima oară la Club A, la invitaţia deja consacratului Doru Stănculescu. A fost debutul unei cariere prodigioase şi pline de reuşite.

Un an mai târziu, debutează la Cenaclul Flacăra – ca o curiozitate, în aceeaşi seară cu Nicu Alifantis. Devine o prezenţă obişnuită la Club A, Club Z şi alte locaţii concertistice ale Capitalei, unde în general cântă în deschiderea unor trupe consacrate, precum Phoenix, Progresiv TM, Pro Musica, Basorelief şi Compact, compunând în acelaşi timp muzică de scenă pentru Teatrul Nottara.

În 1986 se alătură Crinei Mardare în trupa Sfinx, rămânând aici până la dizolvarea formaţiei, la începutul anilor 90. Ulterior, face parte din noul proiect, lansat de bateristul grupului Sfinx, Mişu Cernea, numit Sfinx Experience. În 2006 se întoarce la „prima sa dragoste", muzica folk, lansând primul album de autor intitulat „Vino aici".

Vor urma „Cărări de maci", „Printre lupi" şi „Să ierţi", albume care o recomandă pe Zoia Alecu drept una dintre cele mai puternice reprezentate la propriu şi la figurat – ale muzicii noastre folk. În paralel cu activitatea discografică, Zoia participă la numeroase concerte folk, cântând şi încântând de fiecare dată publicul poate puţin numeros, dar pretenţios şi valoros, al acestui stil.

Biografie

Zoe Dumitrescu-Buşulenga Un model de cărturar dedicat muncii sale

După decembrie 1989, mai exact pe 22 ianuarie 1990, Zoe Dumitrescu-Buşulenga este numită membru titular al Academiei Române, iar în perioada 2 februarie 1990 – 18 februarie 1994 devine vicepreşedintele celui mai înalt for academic al ţării, fiind şi preşedinte al Secţiei de Filologie şi Literatură a Academiei.

Între anii 1991 şi 1997 a fost director al Şcolii Române din Roma, a fost membru al Academiei de Ştiinţe şi Studii Europene din Franţa şi, din anul 1993, membru al *Academia Europaea* din Londra, după cum se notează în documentarul RADOR din care am extras unele informaţii extrem de interesante.

A primit, pe parcursul vieţii, numeroase premii şi distincţii, precum „Ordinul bulgar Sf. Metodiu şi Chiril" – în anul 1977, *Ordine al Merito della Repubblica Italiana* în grad de Comandor – în anul 1978, Premiul special al Uniunii Scriitorilor din România – în anii 1986 şi 1989, Premiul internaţional Herder – în anul 1988, Premiul «Adelaide Ristori» – în anul 1993, *Ordine al Merito della Repubblica Italiana* în grad de «Grande Ufficiale»" – în anul 1996 şi „Ordinul naţional Pentru Merit, în grad de Ofiţer – în 2003".

După cum ea însăşi mărturisea, marile ei iubiri „au fost Eminescu şi Enescu, iar bărbatul vieţii sale a fost soţul ei, Apostol Buşulenga, un om admirabil, de o cultură clasică remarcabilă, care cunoştea latina şi greaca, un om lângă care a petrecut 45 de ani.

Apoi, într-un mod spectaculos, dar în perfect anonimat, după o viaţă dedicată cărţilor şi culturii române, la 80 de ani, Zoe Dumitrescu-Buşulenga se dedică vieţii monahale, călugărindu-se la Mănăstirea Văratec, devenind maica Benedicta. Despre această hotărâre, precedată de mai multe vizite la Văratec (pe unde trecuse şi Mihai Eminescu) şi în împrejurimi, Zoe Dumitrescu-Buşulenga spunea: „Am socotit că un creştin intelectual trebuie să-şi petreacă ultimii ani ai vieţii aşa cum se făcea pe vremuri, şi mai cu seamă soţiile care rămâneau singure, se retrăgeau la mănăstiri. Era o frumoasă obişnuinţă, mai ales în lumea boierească".

Într-un interviu luat la Văratec, publicat de situl Cuvântul Ortodox, Zoe Dumitrescu-Buşulenga spunea, atunci când vorbea despre intelectualii anilor 2000: *„Nenorocirea e că actuala elită, generaţia de 30-40 de ani, nu ştiu din ce motive, vrea să ignore sau, în orice caz, să minimalizeze valorile trecutului. Şi au început cu Eminescu, ceea ce, pentru mine, este o durere infinită. Când Maiorescu, Iorga, Călinescu, Vianu, Noica – toată crema intelectualităţii româneşti – au văzut în Eminescu o concentrare a genialităţii româneşti, şi nu numai în literatură, vin nişte juni care îl denigrează. Am văzut un articol cu titlul „Eminescu, idiotul naţional". Cred că această atitudine vine ori din necunoaştere – nu ştiu câţi au citit toate cele 16 volume ale operei eminesciene – ori din orgoliu personal. Am impresia că, în momentul de faţă, fiecare scriitoraş crede că este geniu. Ori sunt complexaţi, ori ignoranţi. Mă întreb ce se va întâmpla cu copiii acestei generaţii, ce vor şti ei... vor afla de la aceştia că „Eminescu a fost un zero"? Ei nu mai au punctele de reper care să le permită să-i reconstituie imaginea adevărată".*

Deşi avem nevoie de modele, se pare că acestea dispar: *„Noi umblăm după modele străine, spre nişte zone care nu au nimic de-a face cu noi din punct de vedere structural. Nici ontologic. Ne ploconim la modele din afară, de unde am adus drogurile, dezbrăcările, căsătoriile între lesbiene, între homosexuali, toate smintelile acestea... Dar în fiecare om există şi intuiţia adevărului".*

La Văratec, Zoe Dumitrescu-Buşulenga avea să se stingă din viaţă, la 5 mai 2006, trupul său fiind înhumat în cimitirul Mănăstirii Putna, pentru ca un an mai târziu să-i apară postum volumul „Caietul de la Văratec. Convorbiri şi cuvinte de folos", Ed. Lumea Credinţei, Bucureşti. *„Per total nu m-am gândit niciodată la mine. Nu m-am socotit o persoană atât de importantă încât să mă privesc ca pe un obiect demn de contemplat. M-am văzut pe bucăţi. Iar opiniile pe bucăţi erau foarte diverse, raportat la funcţia pe care o îndeplinea fragmentul acela din mine",* scria Zoe Dumitrescu-Buşulenga cu înţelepciune.

GEORGE CUŞNARENCU

Cancerul ar putea fi „păcălit”?

După cum susțin specialiștii, din cele 12 milioane de noi cazuri de cancer diagnosticate anual în lume, între 30% și 40% ar putea fi evitate.

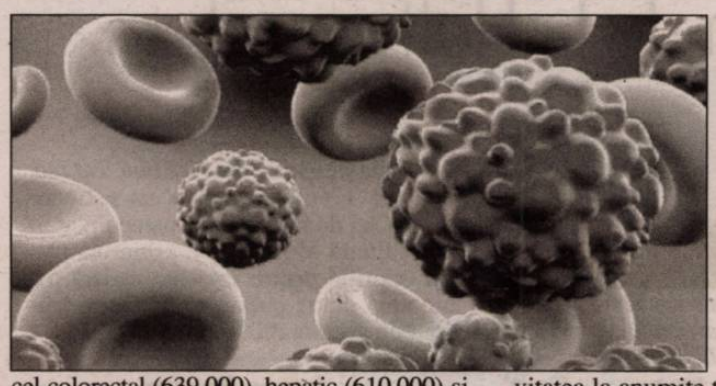

Cu o condiție: adoptarea unui stil de viață echilibrat, avertizează Organizația Mondială a Sănătății (OMS). Potrivit OMS, la ora actuală, tumorile maligne constituie prima cauză de deces în lume.

Cancerele ucid anual aproximativ 7,5 milioane de persoane în întreaga lume, dintre care 70% în țările sărace. Într-un top al numărului de decese provocate de cancere, pe primul loc, la mare distanță de celelalte neoplasme, se plasează cancerul pulmonar, cu 1,3 milioane de victime. Acesta este urmat de cancerul stomacului (803.000 decese), cel colorectal (639.000), hepatic (610.000) și mamar (519.000).

Totuși, vestea bună este că patru cancere din zece ar putea fi evitate prin respectarea unor măsuri de prevenție: renunțarea la fumat și evitarea tabagismului pasiv, reducerea consumului de alcool, alimentație echilibrată, menținerea greutății corporale normale, combaterea sedentarismului, limitarea expunerii la soare, inclusiv la ultravioletele artificiale și protejarea contra infecțiilor ce pot cauza cancer.

O altă veste bună ar fi că există medicamente „inteligente”, care reușesc să țintească mecanismele intime ale cancerelor, precum și tratamente personalizate în funcție de natura tumorii pacientului. Chirurgia rămâne, în majoritatea cancerelor, prima opțiune de tratament, însă terapiile țintite sunt studiate din ce în ce mai detaliat, eventual asociate cu chimioterapia clasică. Cercetările se concentrează pe decriptarea „cărții de identitate genetică a tumorilor”, care va permite două lucruri esențiale: prognosticul bolii și sensibilitatea/receptivitatea la anumite tratamente.

În țara noastră există aproximativ 600.000 de bolnavi de cancer. Cele mai frecvente sunt cancerele pulmonare, de prostată și de sân. Din păcate, rețeaua oncologică se află în suferință de multă vreme, iar din cauza lipsei de paturi în secțiile de oncologie din spitalele județene, mulți dintre pacienți fac tratamentele ambulatoriu, în condiții improprii. Tratamentul acestor pacienți este efectuat de 250 de medici de specialitate, ceea ce înseamnă un medic la 2.400 de bolnavi. Inacceptabil de puțini!

Președintele Colegiului Medicilor susține că una dintre explicațiile pentru care avem un deficit de oncologi este că „locurile pentru rezidenți sunt scoase în funcție de interese, și nu de cerere. În acest moment, numai 50% din absolvenții unor facultăți de medicină profesează într-un spital românesc.”

Tratarea diabetului

Încercarea de a contracara prin metode cât mai curate efectele deosebit de complexe ale maladiilor cu înalt potențial letal determină tot mai numeroase invenții și inovații, menite să le aducă suferinzilor măcar o mică alinare a suferințelor și o fărâmă de speranță. În această idee, Compania farmaceutică Novo Nordisk are pe piața produselor din domeniul tehnicii medicale un dispozitiv destinat diabeticilor insulinodependenți.

Acesta reprezintă o alternativă modernă la dispozitivele clasice pentru insulină, oferind persoanelor care fac tratament posibilitatea să-

și administreze cu ușurință doza optimă necesară. NovoPen4 este un dispozitiv durabil, folosit prin reîncărcarea cu un nou cartuș cu insulină. Bolnavul care trebuie să-și administreze tratamentul în mod constant are posibilitatea alegerii unui dispozitiv durabil, modern și ușor de transportat. El asigură un control mai bun al injecției, pacientul având siguranța că își administrează exact doza de care are nevoie, eliminându-se atât riscul unei erori de dozaj, cât și irosirea insulinei.

Acest dispozitiv necesită o forță de injectare a insulinei cu 50% mai mică față de dispozitivele mai vechi, de altfel eficiente și ele, simplificând și mai mult contextul administrării tratamentului. El poate fi folosit pentru administrarea oricărui tip de insulină în cartuș. Potrivit unor statistici realizate în ultimii ani, diabetul a cauzat anual, în medie, aproape 4 milioane de decese la nivel global, ceea ce reprezintă peste 6% din rata generală a mortalității!

Secrete ale vinului roșu

Se discută uneori la modul anecdotic despre unele virtuți ale consumului ponderat de vin roșu (natural, nu fabricat din pastile și prafuri sintetice!), iar mulți se destind, mai fecvent la sfârșit de săptămână, cu un pahar din această licoare, convinși fiind că astfel alungă stresul acumulat în zilele lucrătoare, anxietatea și depresia.

În mare parte, oamenii mai mult sau mai puțin informați cred că alcoolul conținut în vin produce această schimbare benefică, însă realitatea este că un alt element blochează enzimele legate de problemele sus-menționate. Ingredientul pe care unii nu se sfiesc să-l considere „magic” este resveratrolul, despre care a început să se vorbească ceva mai mult în ultima vreme.

În perioadele cu dificultăți de tot soiul, corpul nostru produce cortizol – „hormonul stresului”, cum i se mai spune – care poate antrena probleme de sănătate mentală asociate depresiei și anxietății apărute în momentele de stres ridicat. De altfel, și la animale există o situație similară, hormonul lor de stres fiind corticosteronul.

În cadrul unui studiu despre efectele terapeutice ale vinului roșu asupra șoarecilor de laborator, resveratrolul a permis protejarea micilor animale contra efectelor corticosteronului. Teste precedente arătaseră deja că resveratrolul are un impact pozitiv în cazurile de boli cardiace. Noua descoperire poate permite realizarea unei soluții alternative în tratarea depresiei și anxietății. Dar să nu vă așteptați ca medicii să prescrie de-acum... vin roșu pentru tratarea problemelor de sănătate mentală!

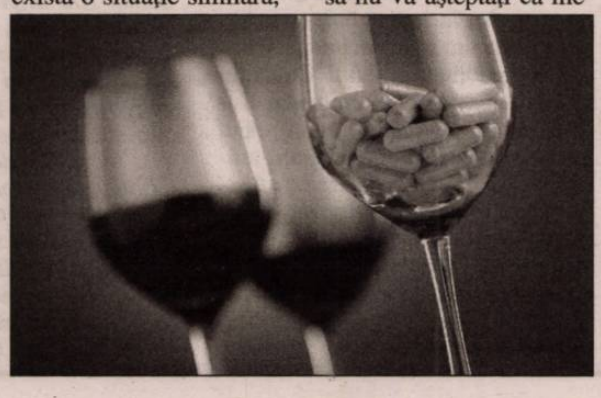

O observație promițătoare în contextul discutat ar fi aceea că resveratrolul prezent în vin ar putea fi transformat în ideea stabilirii unui nou tratament împotriva depresiei, anxietății și stresului. Totodată, trebuie însă respectate recomandările forurilor medicale internaționale în materie de consum de alcool.

În principiu, nu există o limită „de siguranță” în ceea ce privește cantitatea consumată, dar riscurile sunt mici, dacă nu se depășesc 14 unități pe săptămână. Ca punct de referință, un pahar mare de vin roșu ar echivala cu 3 unități. În completare, pentru reducerea stresului nu trebuie omis faptul că exercițiile fizice și somnul odihnitor contribuie din plin la revenirea în forma dorită.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Medicamente doar pe jumătate eficiente

Obsesia colesterolului mărit pune în gardă sau înspăimântă mulți oameni. Există și tratamente împotriva acestei situații nefaste, dar nici acestea nu dau întru totul rezultatele mult dorite. Pentru aproximativ jumătate din cei care le iau, statinele nu sunt eficiente, după cum au relevat noi cercetări în domeniu.

Este posibil ca medicamentele de reducere a colesterolului „rău” (LDL), luate numai în Marea Britanie de aproximativ șase milioane de persoane, să nu funcționeze suficient de bine la aproximativ jumătate din pacienți. Potrivit autorității de reglementare a sănătății, în termen de doi ani de la începerea consumării statinelor, colesterolul ar trebui redus cu aproximativ 40%, dar studiul a descoperit că 51% din pacienți nu reușeau să atingă țintele de colesterol sănătos.

Cercetătorii de la Universitatea Nottingham au analizat 165.000 de pacienți pe statine și au descoperit astfel că, pentru unul din doi, medicamentele au avut un efect prea mic asupra colesterolului rău, care este unul dintre factorii de risc majori ai bolilor de inimă și ai bolilor cardiovasculare (poate duce la întărirea și îngustarea arterelor). Cei care nu îndeplinesc obiectivul de reducere de 40% prezentau cu 22% mai multe riscuri să apară boala, în timp ce 23.000 au dezvoltat boli cardiovasculare într-o perioadă de urmărire de șase ani.

Cercetătorii nu sunt încă siguri de cauza pentru care statinele par să îi ajute pe unii mai mult decât pe alții, dar o teorie este că pacienții pot ca, de fapt, să nu ia medicamentele sau, în altă versiune, să li se prescrie doze prea mici. Prof. Metin Avkiran, de la British Heart Foundation, a spus că trebuie să se lucreze pentru a se afla de ce unii oameni nu răspund la medicamente.

Experții au dorit să evidențieze limitele studiului, întrucât încă nu pot demonstra că, în consecință, pacienții care nu răspund bine la statine vor resimți un efect mai slab. Alți factori, precum fumatul și obezitatea, cresc și riscul cardiovascular. Cercetătorii sunt de părere că, în ciuda descoperirilor, bolnavii nu ar trebui să înceteze să ia medicamentele fără să solicite sfatul medicului.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Infecţii provocate de ţânţari, păianjeni... vindecate de medicina energo-informaţională

Simptomele infecţiei de tip borelioză pot apărea chiar şi după mai mulţi ani. Cum se face tratamentul după atâta timp?

Borelioza (Lyme-Borrelioze) se poate produce printr-o muşcătură a unei insecte, de cele mai multe ori ţânţar sau păianjen, saliva lăsată prin muşcătură fiind activatorul. Urma lăsată pe piele poate fi diferită, de la roşu livid, până la un roşu sângeriu. Simptomele pot fi: dureri de cap, dureri ale încheieturilor, dureri musculare, care adesea sunt confundate şi diagnosticate drept gripă. Chiar şi după dispariţia semnelor de pe piele pot apărea şi alte simptome.

Ceea ce este deosebit la borelioze este că multe simptome pot apărea după luni şi ani de zile de la infectare. Inflamarea încheieturilor, cu predilecţie a coatelor şi a genunchilor, inflamarea musculaturii inimii (Lyme Endocardita) sau unele simptome neurologice (alergie de trigimenius, pareză facială sau nervii creierului) pot fi o urmare a acestei infecţii cauzate de muşcătura de ţânţar sau păianjen, numită borelioză.

Borelioza este o boală vector care poate fi transmisă şi prin acarieni, păduchi sau chiar muşte, în afară de ţânţari sau păianjeni, şi poate fi transmisă mai departe, prin transfuzii de sânge, contact sexual sau prin laptele mamei la sugar.

Cu schimbarea climei, în general în lume şi specific în diferite ţări, lumea animală a devenit şi ea mai colorată, uneori mai agresivă, dar oricum într-o permanentă modificare. Chiar şi în homeopatie se impune o regândire în recomandarea remediilor. Multe plante au devenit mai sfioase sau mai agresive prin modificările climatice. Turismul industrial are de asemenea repercusiuni negative asupra mediului înconjurător.

Cu 1-2 decenii în urmă o muşcătură de ţânţar trecea aproape neobservată. Se scotea acul înţepăturii şi problema era uitată.

Astăzi se impun câteva reguli de care ar fi bine să ţinem seama după un concediu sau o plimbare prin parcuri şi păduri:

- un control corporal după fiecare expunere în parcuri, păduri...;
- atenţie la nimfe, şi ele sug sânge, sunt mai greu de observat pe corp, arată ca nişte punctişoare, care de asemenea trebuie examinate;
- îndepărtarea se face rapid. Mulţi specialişti sunt de părere că aceste nimfe sunt chiar mai periculoase decât ţânţarii, mai ales pe corpul copiilor, care le acumulează adesea de la locurile de joacă;
- ţânţarii sunt foarte rapizi, stau pe marginea drumurilor mai ales pe vârful plantelor, a ierbii, mai mult, astăzi se ştie că pot chiar să zboare, atunci când e nevoie, sunt flămânzi şi simt „mirosul victimei în apropiere";

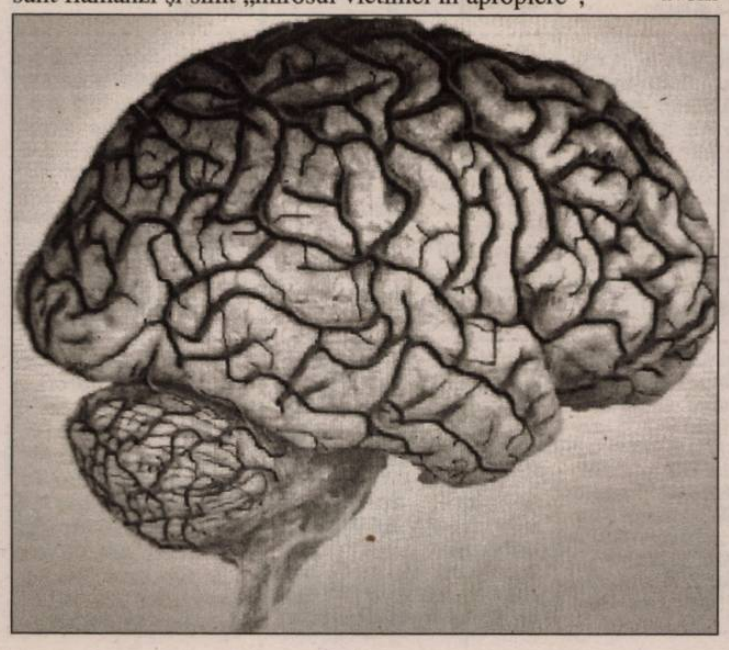

- În privinţa măsurilor de protecţie: ţânţarii se pot agăţa de haine şi sunt greu de observat, iar la un moment dat ajung să înţepe pielea, căutând sângele. Este bine să avem îmbrăcăminte deschisă la culoare, ca să putem observa dacă o insectă a rămas agăţată de hainele noastre. După plimbare se scutură obligatoriu hainele, afară. Sigur că pare un paradox, dar totuşi sunt de recomandat hainele scurte, pentru că atingând direct pielea, omul le observă imediat. De multe ori este nevoie să folosim un spray împotriva ţânţarilor. Este chimic, dar uneori este necesar să alegem între două rele!
- îndepărtarea este obligatorie, de cele mai multe ori este nevoie de o pensetă;
- tratarea înţepăturii: de multe ori în înţepătură se găseşte încă o bucăţică din acul cu care a fost înţepat, care de obicei nu mai are niciun rol. De cele mai multe ori, după înţepătură nu urmează nicio infecţie, dar este mai bine să controlăm şi să dezinfectăm locul înţepăturii.

Dacă după înţepătură urmează o umflătură care de cele mai multe ori „migrează", o pată roşie, care apare după mai multe zile sau chiar săptămâni, este de recomandat o vizită la specialistul dermatolog. Noi, în medicina energo-informaţională, o medicină a timpului nostru, avem tratamente (programe) înainte de înţepătura de insecte şi după.

Un tratament de echilibrare energetică a corpului şi de pregătire a lui pentru sezonul de vară-toamnă, respectiv de prevenire sau îndepărtare a efectelor nocive lăsate de o muşcătură de albină, ţânţar sau altă insectă ne scapă de multe probleme de sănătate. Desigur că un rol major îl joacă imunitatea corpului. Un corp cu o imunitate în echilibru face de cele mai multe ori faţă situaţiilor descrise.

Astăzi, mai mult ca oricând, prevenţia se impune tot mai mult. Trăim o perioadă în care sănătatea omului este atacată aproape din toate direcţiile: stres, alimentaţie, mediul înconjurător şi, ca atare, se impun măsurile potrivite, luate la timp.

Medicina energo-informaţională este o disciplină blândă, fără medicamente, fără durere, fără efecte secundare.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informaţională, membră a Societăţii Naturiştilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy), psiholog

PUBLICITATE

dermaVITAL

Diagnosticari si tratamente cu Biorezonanta
0731.871.968 / 0371.147.702 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro
Calea Vitan nr. 28, sector 3, Bucuresti

dermaVITAL

CENTRUL GERMAN DE BIOREZONANTA
(MEDICINA ENERGO-INFORMATIONALA)
DERMATOLOGIE/ALERGOLOGIE

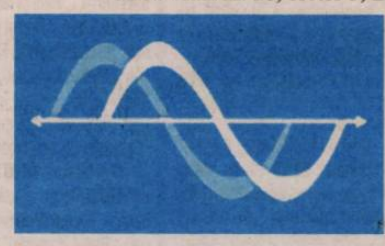

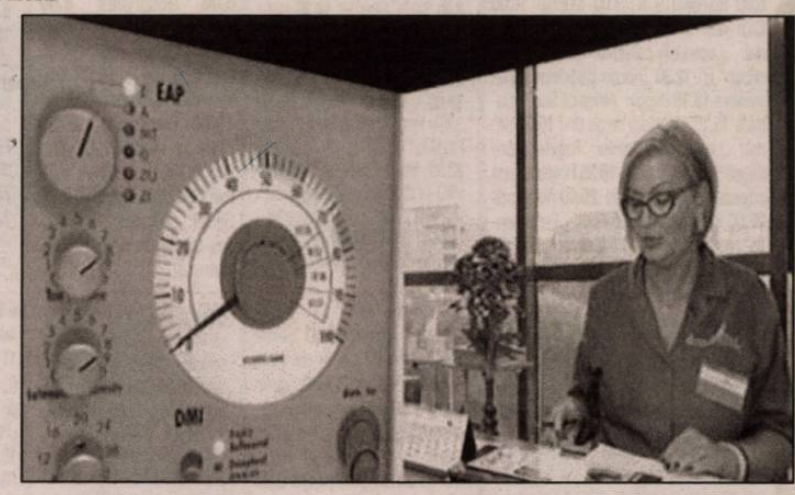

- Diagnosticare energetică
- Buletin de analize energetic
- Tratamente de:
  - autoreglare energetică,
  - eliminarea metalelor grele,
  - terapie antifumat,
  - deblocare energetică,
  - echilibrarea chakrelor,
  - echilibrarea meridianelor energetice,
  - detoxifierea organismului prin câmpul magnetic, drenarea limfei,
  - refacerea comunicării energetice în corp la nivel de celulă/organ, sistem,
  - reglarea câmpului magnetic la nivel celular şi vibraţii homeopatice la şedinţele de tratament cu programe speciale,
  - reglarea sistemului imunitar.

Intervine pe boli cronice sau acute, autoimune, dureri (artroză, coxartroză, gonartroză, artrită reumatoidă), lipsa somnului, depresii, sistem endocrin (tiroidă cu noduli, tiroidă autoimună), ginecologie (chisturi ovariene...), urologie, sistem cardiovascular, sistemul limfatic, alergii, borelioză, sistemul gastrointestinal etc.
Pacientul cu boli cronice are întotdeauna un blocaj imunologic. Biorezonanţa corectează funcţiile organismului, prin neutralizarea funcţiilor patologice şi restabilirea celor fiziologice, modificările având loc la nivel de celulă.
În permanenţă sunt interacţiuni de informaţii între câmpul magnetic celular şi procesele fiziologice din corp.
Funcţionalitatea unui organ şi a ţesutului său este coordonată de un câmp magnetic care poate fi pozitiv modulat.
Tratamentul nu este o stimulare electrică, ci se preiau semnalele energo-informative produse de organism.
Se restabileşte o circulaţie optimă energo-informaţională în organism. În rest, natura are grijă ca vindecarea să se producă.

Biorezonanţa este o terapie biofizicală, blândă, fără durere, fără medicamente, care repune corpul în echilibru energetic şi întrerupe fenomenul de autodistrugere. Se adresează atât copiilor, adulţilor, cât şi vârstnicilor.

Un Brand German de 11 ani în România, numai în Bucureşti !

OFERTA SPECIALĂ A LUNII OCTOMBRIE:
Trei şedinţe:
- **o detoxifiere energetică la nivel celular pe organe de eliminare**
- **reechilibrarea meridianelor energetice şi o bioregenerare a întregului organism**
- **o refacere a comunicării energetice la nivel de celulă, organ, sistem.**

PUBLICITATE

CONTACT: DermaVital Bucureşti,
Calea Vitan nr. 28, sector 3, www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

LUNI – 7 octombrie

TVR 1
6.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Cerbul de Aur 2019 (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 16.50 Serial: „Legendele palatului: Regele Geunchogo" 18.00 Banii tăi 18.35 Poveste după poveste 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „Box" (România, 2015). Cu: Rafael Florea, Hilda Péter 0.00 Telejurnal 0.30-5.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Vlad" 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Deadpool" (r) 2.15 MasterChef (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Chefi la cuțite 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Nemuritorii filmului: Dumitru Rucăreanu în dialog cu Andreea Bibiri 10.00 Constantin 60' (r) 11.30 Cu lumea-n cap (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „Pachetul" (SUA, 2013). Cu: Dolph Lundgren, Monique Ganderton 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Serial: „Elisa".

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Cealaltă familie a sotului meu" (r) 14.00 Serial: „Secrete în familie" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute". Cu: Angelique Boyer 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 Ulița spre Europa (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Motor-Vlog (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.45 Ulița spre Europa 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Iubire și prietenie" (coprod., 2016) 23.00 Serial: „Caracatița" 0.00-5.30 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.15 Serial: „La Bloc" (r) 6.45 La Măruță (r) 8.45 Film: „În căutarea norocului" (r) 11.00 Serial: „La Bloc" (r) 14.45 Film: „Blondele de la drept" (r) 16.15 Film: „Tabara cu bucluc" (r) 16.15 Film: „Sirocco" (SUA, 1951). Cu: Hunphrey Bogart 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Țintă primară" (coprod., 2000). Cu: Daryl Hannah 22.30 Film: „Echipa de fotbal" (SUA, 2007). Cu: David Koechner 0.15-3.45 Reluări.

MARȚI – 8 octombrie

TVR 1
6.00 România 9 (r) 7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Legendele palatului: Regele Geunchogo" (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.10 Rugby: Africa de Sud – Canada 15.15 Maghiara de pe unu 16.50 Serial: „Legendele palatului: Regele Geunchogo" 18.00 Cooltura 18.35 Poveste după poveste (r) 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „Ermessenda" (partea a II-a) 0.00 Telejurnal 0.30-3.30 Reluări 2.00 Revizie tehnică.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Serial: „Profu" 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Furios și iute în viteza a 5-a" (r) 2.30 Arena bucătarilor (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r),

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Chefi la cuțite 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 10.00 Starea nației (r) 11.30 Secrete de stil (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „Cuscrii" (SUA, 2003). Cu: Michael Douglas 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Serial: „Elisa".

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Serial: „Secrete în familie" 15.00 Serial: „Răzbunare pe tocuri" (r) 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Ulița spre Europa (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Sănătate cu de toate (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 Campionatele Mondiale de gimnastică artistică – Stuttgart 2019 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.00 D'ale lu' Mitică (r) 22.00 Destine ca-n filme 23.00 Serial: „Caracatița" 0.00-1.00 Reluări 2.05 Revizie tehnică.

PRO CINEMA
5.00 La Măruță (r) 7.00 Film: „O zeiță pe Pământ" (SUA, 1947). Cu: Rita Hayworth 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Sirocco" (r) 14.15 Film: „În căutarea norocului" (r) 16.15 Film: „Jesse Stone: O moarte suspectă" (SUA, 2011). Cu: Tom Selleck 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Ziua în care Pământul s-a oprit" (coprod., 2008). Cu: Keanu Reeves, Jennifer Connelly 22.30 Film: „Paul. Un extraterestru fugit de-acasă" (SUA, 2009) 0.30-4.00 Reluări.

MIERCURI – 9 octombrie

TVR 1
6.00 România 9 (r) 7.00 Matinal 7.45 Rugby: Argentina – SUA 10.15 Rugby: Scoția – Rusia 12.15 Tribuna partidelor parlamentare 12.45 Rugby: Țara Galilor – Fiji 15.10 Convietuiri 17.00 Serial: „Legendele palatului: Regele Geunchogo" 18.00 Handbal: CSM București – AHC Dobrogea Sud Constanța 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Izolați în România 22.30 Adevăruri despre trecut 23.00 Doc.: „1992 – Operațiunea Mani Pulite" 0.00 Telejurnal 0.30-5.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Visuri la cheie 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO 0.00 Film: „Moștenirea lui Bourne" (r) 2.30 Serial: „Cititorii de oase" (ep.1,2,3) 5.00 Ce spun românii (r).

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Serial: „Sacrificiul" 22.30 The Wall – Marele Zid 23.45 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Happy News (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Cronica Cârcotașilor 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Serial: „Elisa".

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Serial: „Secrete în familie" 15.00 Serial: „Răzbunare pe tocuri" (r) 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Campionatele Mondiale de gimnastică artistică – Rezumat 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Cap compas (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 Campionatele Mondiale de gimnastică artistică – Stuttgart 2019 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Mai tare ca diavolul" (SUA, 1953). Cu: Humphrey Bogart, Jennifer Jones 23.00 Serial: „Caracatița" 0.00-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.30 La Măruță (r) 7.30 Film: „Sirocco" (r) 9.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film: „O zeiță pe Pământ" (r) 14.15 Film: „Jesse Stone: O moarte suspectă" (r) 16.15 Film: „Don Juan modern" (SUA, 1988) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Ruslan" (coprod., 2009). Cu: Steven Seagal 22.30 Film: „Patru nunți și o înmormântare" (SUA, 1994). Cu: Hugh Grant 1.00-4.45 Reluări.

JENNIFER JONES – miercuri, 21.10 –

JESSE EISENBERG – vineri, 22.45 –

ELLA BALLENTINE – vineri, 21.10 –

THEO JAMES – joi, 0.00 –

MONIQUE GANDERTON – luni, 20.30 –

KEANU REEVES – marți, 20.30 –

ANGELIQUE BOYER – luni-duminică, 19.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 10 octombrie

TVR 1
6.00 România 9 (r) 7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Parlamentul României 13.00 Izolați în România (r) 13.30 Adevăruri despre trecut (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Akzente 17.00 Serial: „Legendele palatului: Regele Geunchogo" 18.00 Europa mea 18.35 Poveste după poveste (r) 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Dispăruți fără urmă 23.00 Anchetele comisarului Antonescu 0.00 Telejurnal 0.30-5.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Fotbal: România – Ucraina 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Lumea de Dincolo: Războaie Sângeroase" (SUA, 2016). Cu: Theo James 1.45 MasterChef (r) 2.45 Serial: „Cititorii de oase" 5.15 Ce spun românii (r).

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Serial: „Sacrificiul" 22.30 The Wall – Marele Zid 23.45 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Casa: construcție și design (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „În urmărire" (SUA, 2001) 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Serial: „Elisa".

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Secrete în familie" 15.00 Serial: „Răzbunare pe tocuri" (r) 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Campionatele Mondiale de gimnastică artistică – Stuttgart 2019 – Rezumat 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 1700 C.M. de gimnastică artistică – individual feminin 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Anne Frank" (SUA, 2001). Cu: Hannah Taylor-Gordon 23.00 Serial: „Caracatița" 0.00-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.30 La Măruță (r) 7.30 Film: „Don Juan modern" (r) 9.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film: „Jesse Stone: O moarte suspectă" (r) 14.00 Film: „O zeiță pe Pământ" (r) 16.15 Film: „Întoarcerea la Laguna Albastră" (SUA, 1991). Cu: Milla Jovovich 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Vânătoarea ultimului dragon" (coprod., 2013) 22.15 Film: „Joc diabolic" (SUA, 2011) 0.00-3.15 Reluări.

VINERI – 11 octombrie

TVR 1
6.00 România 9 7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.00 Parlamentul României 13.15 Rugby: Australia – Georgia 15.15 Opre Roma 16.00 EURO polis 17.00 Serial: „Legendele palatului: Regele Geunchogo" 18.00 Lumea azi 18.35 Lume, ia-mă-n brațe, eu vin! (r) 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Pierduți în jungla" (coprod., 2016). Cu: John Paul Ruttan, Ella Ballentine 23.00 Doc.: „Dosarele extratereștrilor" 23.30 Fan/Fun urban 0.00 Telejurnal 0.30-5.05 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Vocea României 23.30 Serial: „Vlad" (r) 1.30 Serial: „Las Fierbinți" (r) 3.30 Lecții de viață (r).

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 iUmor 22.45 Film: „American Ultra: Agent descoperit" (SUA, 2015). Cu: Jesse Eisenberg, Kristen Stewart 1.00 Film: „Sfârșitul copilăriei" (ultima parte) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Chef Dezbrăcatu' (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Luptătoarea Kung-Fu" (Honk Kong, 1972) 22.00 Film: „Ce-și doresc femeile" (SUA, 2000) 1.00 Film (r) 2.30 Constantin 60' 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Serial: „Elisa".

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" (r) 15.00 Serial: „O singură privire" (ep.1) 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-4.45 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Campionatele Mondiale de gimnastică artistică – Stuttgart 2019 – Rezumat 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 C.M. de gimnastică artistică – individual masculin 19.00 Telejurnal 20.00 Gala umorului 22.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
5.45 La Măruță (r) 7.45 Film: „Cumplitul adevăr" (SUA, 1937) 9.45 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „Întoarcerea la Laguna Albastră" (r) 14.15 Film: „Don Juan modern" (r) 16.15 Film: „Joey" (Australia, 1997) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Breaking News " (România, 2017). Cu: Dorin Andone, Valeriu Andriuță 22.15 Film: „Premoniții" (SUA, 2015). Cu: Anthony Hopkins 0.15-5.00 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 12 octombrie

TVR 1
6.30 Discover România 6.40 Politică și delicatețuri 7.40 Rugby: Noua Zeelandă – Italia 9.45 Constructorii de visuri 10.15 Levintza prezintă 10.45 Discover România 11.15 Rugby: Anglia – Franța 13.45 Rugby: Irlanda – Samoa 15.45 Handbal: AHC Potaissa Turda – CSA Steaua București 18.00 Ora Regelui 19.00 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Cerbul de Aur 2019 22.00 Serial: „Napoleon" 23.00 Profesioniștii 0.00 #Creativ 0.35-4.40 Reluări.

PRO TV
6.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 6.30 Arena bucătarilor (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 I like IT 10.30 Superspeed la ProTv 11.00 Film: „Stuart Little – șoricelul familiei 2" (SUA, 2002) 12.30 MasterChef (r) 15.00 Vocea României (r) 18.00 Știrile PRO TV 19.00 Fotbal: Feroe – România 21.30 Film: „Agentul de la U.N.C.L.E." (SUA, 2015) 23.45 Film: „Șefi de coșmar 2" (SUA, 2014) 2.00 Film: „Lumea de dincolo: Războaie sângeroase" (SUA, 2016) 3.30 Serial: „Cititorii de oase".

antena 1
6.00 Observator 9.30 Film d.a.: „Clopotica și Zâna Pirat" (SUA, 2014) 11.00 Film: „Nanny McPhee: Marea înfruntare" (SUA, 2010) 13.00 Observator 13.15 Serial: „Sacrificiul" (r) 15.45 Chefi la cuțite (r) 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.15 Film: „Schimb de dame" (SUA, 2014). Cu: Jennifer Aniston 1.30-4.00 Reluări.

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.30 Flash Monden (r) 11.00 Secrete de Stil 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 13.30 Film: „Sosesc păsările călătoare" (România, 1984) 16.00 Film: „Misterele Bucureștilor" (România, 1983) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Mircea" (România, 1989). Cu: Sergiu Nicolaescu 23.00 Film: „Bătălia pentru Haditha" (SUA, 2007). Cu: Elliot Ruiz, Yasmine Hanani 1.00-6.30 Reluări.

PRO 2
5.30 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.30 Serial (r) 7.30 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Legea iubirii" (r) 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Șerial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-4.45 Reluări.

TVR 2
7.00 Documetar 360º – GEO 8.00 România... în bucate (r) 8.30 Generația Fit 9.00 Serial: „Sid, micul savant" 10.00 Mic dejun cu un campion 11.00 Handbal: Hc Dunărea Brăila – SCM Craiova 12.30 Cap compas 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 17.00 Campionatele Mondiale de gimnastică artistică – Finale pe aparate 19.00 Telejurnal 20.00 Campionatele Mondiale de gimnastică artistică – Finale pe aparate 22.10 Serial: „În apărarea fiului" 23.45-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La bloc" (r) 6.30 Serial: „Marvel Anime: X-Men" 8.30 Ce spun românii (r) 10.30 Serial: „La bloc" (r) 12.45 Serial: „Cumplitul adevăr" (r) 14.45 Film (r) 16.45 Film: „Aturisitul de telefon" (coprod., 2000). Cu: Meg Ryan 18.45 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Croitoreasa" (Australia, 2015). Cu: Kate Winslet 22.45 Film: „Weekend cu mama" (România, 2009). Cu: Medeea Marinescu 0.45-4.15 Reluări.

DUMINICĂ – 13 octombrie

TVR 1
6.15 Rugby: Namibia – Canada 8.15 Universul credinței 8.45 Rugby: SUA – Tonga 10.45 În grădina Danei 11.00 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric 13.45 Rugby: Țara Galilor – Uruguay 18.00 Aventura urbană 17.35 Serial: „Pistruiatul" 18.20 Aventura urbană 19.00 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.00 Vedeta populară 23.00 Garantat 100% 0.00 Replay 1.00-5.10 Reluări.

PRO TV
6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Ce se întâmplă, doctore? 10.30 Arena bucătarilor 11.00 Film: „Chef cu hastag" (SUA, 2014) 13.00 Apropo TV 14.00 MasterChef (r) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Furios și iute 6" (SUA, 2013) 22.30 Film: „Creed" (SUA, 2015) 1.00 Apropo Tv (r) 2.00 Serial: „Cititorii de oase" 5.00 Ce spun românii" (r).

antena 1
6.00 Observator 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.15 Serial: „Sacrificiul" 15.45 Chefi la cuțite (r) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mangalița" 21.00 Film artistic 23.00 iUmor (r) 2.00 Observator (r) 3.00 Serial: „Mangalița" (r) 4.00 Film: „Schimb de dame" (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Camera de râs 2018 (r) 8.10 Happy News 8.45 Casa: construcție și design 10.30 Flash Monden (r) 11.00 În bucătărie cu Horia Virlan 12.00 Teleshopping 13.30 Film: „Masca de argint" (România, 1985) 16.00 Cronica Cârcotașilor (r) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Schimb de mame 22.00 Starea nației (r) 23.00 Film: „Cum să-ți găsești soția perfectă" (SUA, 2012) 1.00-5.50 Reluări.

PRO 2
5.30 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.30 Serial: „Dragoste de contrabandă" (r) 7.30 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" (r) 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Documetar 360º – GEO 8.00 România... în bucate (r) 8.30 Vibe By Ioana Voicu (r). 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Natură și aventură (r) 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Generația Fit (r) 12.30 Sănătate cu de toate 13.10 Film: „Neamul Șoimăreștilor" (România, 1965) 15.00 Drag de România mea! 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Rețeaua de idoli 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Vlad Țepeș" (România, 1979) 22.35 Film: „Arșiță și colb" (M. Britanie, 1983) 0.55-5.45 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La Bloc" (r) 6.30 Serial: „Marvel Anime: Blade" 8.30 Ce spun românii (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Joey" (r) 14.15 Film: „Cumplitul adevăr" (r) 16.15 Film: „Dragostea costă" (SUA, 2003). Cu: Clooney, Catherine Zeta-Jones 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Saga Amurg: Zori de zi" (SUA, 2011, partea I). Cu: Taylor Lautner 22.45 Film: „Pegas și Himera" (SUA, 2012). Cu: Sebastian Roché 0.30-4.00 Reluări.

COMPOZIŢII

Integramă de **M. ALBU**

UNA CAM TRALALA VINDECĂTOARE		TĂIAT CU O LINIE PILDĂ DIN BĂTRÂNI		FRUCT DE TOAMNĂ ÎNCEPUT DE DIALOG!		FINALDE PROIECT DIN NOU		FLATAT ÎN EXCES VORBĂ DE ÎNDOIALĂ		GLUMĂ PROASTĂ CRUD LA MIEZ!	
UN PLUG MAI MIC A STABILI UN TERMEN	→						INCOVOIAT DE SPATE AGENT DE LEGĂTURĂ	→			
				SPUSE CU COLINDUL REGE ARAB	→					DOTAT DE ZBOR	
PETROL BRUT CUREA DE CAL	→					AIURARE VĂTĂMAT ÎN LUPTĂ	→				
			POMI CU IONATANE ÎNVĂŢĂTĂ LA CLASA ÎNTÂI	→				JERTFA LUI MANOLE APĂ SFINŢITĂ	→		
	DIN DACIA! EMBLEMA ŢĂRII	→			INCITAT PROGRAMUL ELEVULUI	→					
		VORBE RĂUTĂCIOASE GLAS CE ÎNGANĂ	→						ÎN PRAG! PRIMA ZI A SĂPTĂMÂNII	→	
TOM SELLER GLAS DE SORICEL FIR DESFĂCUT	→			ADVERSARI ÎN CONCURS GURĂ DE PORC	→						A MUNCI CU PLUGUL
							ZEAMĂ CU GĂLUŞTE COADĂ DE SITAR!	→			
PRODUCĂTOR DE FAINĂ PARALE MULTE	→					APRINDE IASCA →					
					PRINŢESA FLORILOR →						

Umor

Un copil şi mama sa însărcinată aşteptau autobuzul.

– Mami, de ce ai burta aşa de mare?

– Pentru că aştept o surioară pentru tine!

Lângă ei era un domn cu burta mare:

– Mă scuzaţi domnule, dumneavoastră ce aşteptaţi?

– Autobuzul!

– Dacă iese o bicicletă, mi-o daţi mie?

De ce îşi plimbă oltenii nevasta cu roaba prin pivniţă?

Ca să o obişnuiască cu metroul!

Un pui de crocodil îl întreabă pe tatăl său:

– Tată, nu-i aşa că într-o zi o să am mulţi bani?

– Desigur, fiule.

– Când, tată?

– Când ai să fii portofel.

Se îndrăgostesc melcul şi elefăntica. Într-o zi elefăntica îi spune melcului:

– Ştii... eu... m-aş mărita cu tine.

La care melcul îi răspunde:

– Fii sinceră, uşuratico... vrei asta numai pentru că am casă!

Pacientul: Mi-aş dori să mă programez pentru un consult la clinica dumneavoastră stomatologică şi aş vrea să fiu consultat de un dentist femeie.

Doamna de la recepţie: Pot să întreb de ce?

Pacientul: Pentru că îmi doresc să aud o femeie care îmi spune deschide-ţi gura, în loc de taci din gură.

SUDOKU

jocul săptămânii: 40

	1				3			9
				2			4	
		2	5					6
1		3			7			4
6				1				2
2			9			6		5
4					9	5		
	3			5				
7			1				6	

Soluţia în numărul viitor

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 39

9	4	8	3	5	1	6	7	2
2	1	5	8	7	6	4	9	3
7	3	6	4	2	9	8	5	1
8	9	1	7	3	5	2	6	4
6	7	3	9	4	2	5	1	8
4	5	2	6	1	8	9	3	7
3	6	7	5	8	4	1	2	9
1	8	9	2	6	3	7	4	5
5	2	4	1	9	7	3	8	6

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul.

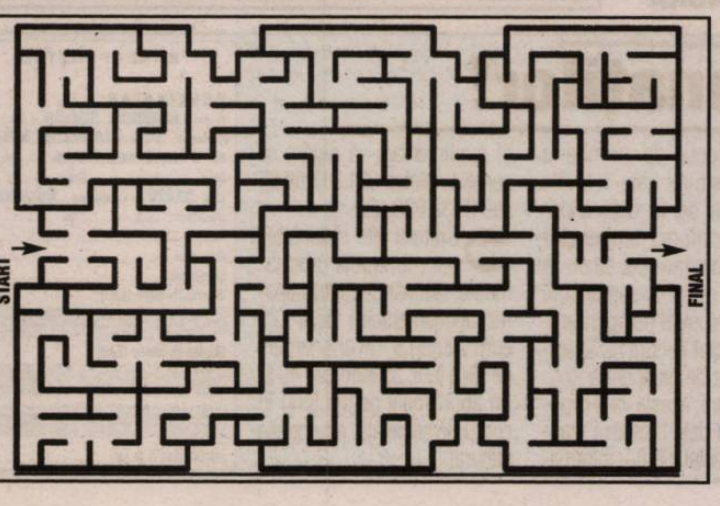

Soluţia integramei „COMBINAŢII"

Orizontal: C - U - A - D - S - B - PRETENTIOASE - ATINTI - PLAI - MIEL - INTACTE - TRAP - URLA - T - SA - TONTI - MII - A - BAIE - OSIE - CRI - APORT - FT - ABANOS - IATA - APARATOR - TIR - UNI - ESALONA - USIERI - INMII.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Oaia şi berbecul

1. Din ce familie de mamifere face parte oaia?
2. Ce zeu din mitologia egipteană a despărţit cerul de pământ fiind ajutat de doi berbeci divini?
3. Ce zeu totemic din Galia era reprezentat printr-un şarpe cu cap de berbec?
4. Ce prozator american contemporan a scris volumul „Oaia neagră sau de ce e bine să fii rău"?
5. Cine a pictat tabloul „Ciobănaşul cu oile sale"?
6. Cine a compus poemul coral „Mioriţa"?
7. Cine a realizat, în 1934, filmul „Oaia cu cinci picioare"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Calea Victoriei are lungimea de 2.700 metri. 2) În timpul lui Constantin Brâncoveanu, Calea Victoriei s-a numit „Podul Mogoşoaiei. 3) La început, în timpul lui Constantin Brâncoveanu, Calea Victoriei a fost pavată cu trunchiuri de copaci iar în timpul lui Grigore Ghica a fost pavată cu piatră. 4) Tabloul „Calea Victoriei pe ploaie" poartă semnătura lui Nicolae Dărăscu. 6) Şlagărul „Calea Victoriei" era interpretat de Luigi Ionescu. 6) Romanul „Calea Victoriei" a fost scris de Cezar Petrescu (1892-1961). 7) Filmul „Calea Victoriei sau cheia visurilor" a fost realizat în regia lui Marius Teodorescu.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Drama otrăvirilor" am primit câte şapte răspunsuri corecte de la următorii prieteni ai rubricii: Mioara Popa, Iaşi; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Margareta Stoicovici,* Braşov; *Monica Vlad,* Timişoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Luiza Istrate,* Piteşti; *Cristina Stoica,* Arad; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galaţi; *Ing. Mihai Călcâianu* şi *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Ing. Mihai Waspusch,* Bucureşti.

✉ ***ING. RADU FETCU,*** *Suceava.* Întotdeauna scrisorile dumneavoastră ne fac o reală plăcere atât pentru complexitatea răspunsurilor, cât şi pentru prezentarea grafică. Aveţi dreptate. Există încă un film cu titlul „Poison" dar noi ne-am referit la unul anume. De aceea am menţionat anul! *(Irina Stoica)*

RALUCA ANDREEA STOICA – Bucureşti

Sfaturi practice

Condimente în ghiveci

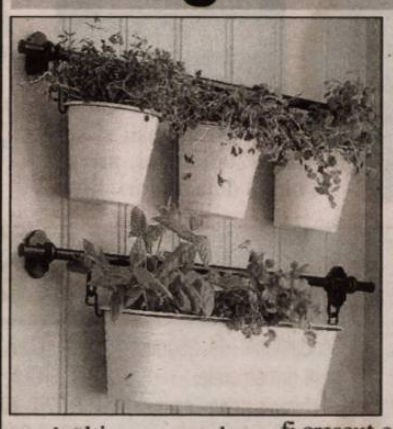

■ ***Oregano.*** Este un condiment de origine mediteraneană, uşor amărui. Planta poate creşte până la 30-60 cm înălţime, are tulpina lemnoasă, ramificată în partea superioară. Răsadurile cele mai bune se obţin prin plantarea acestui condiment în ghivece. Recoltarea frunzelor se face doar înainte de înflorire.

■ ***Pătrunjel.*** Iubeşte soarele natural, creşte încet şi nu depăşeşte 20-30 cm în înălţime. Este foarte parfumat şi poate fi crescut uşor şi în spaţii acoperite.

■ ***Tarhon.*** Poate fi crescut ca plantă de interior, dar la începutul iernii este necesar să fie lăsat să intre în perioada de repaus. Este dulce şi aromat. Se recoltează în lunile iunie-iulie.

■ ***Cimbru.*** Plantă care are nevoie de multă lumină, fără prea multe pretenţii pentru îngrijire. Cele mai aromate frunze se pot recolta înainte de a înflori. Au gust un pic iute şi uşor mentolat.

■ ***Măghiran.*** Seminţele acestei plante se împrăştie pe pământ, nu se îngroapă. Răsadurile se ţin la lumină puternică şi au nevoie de multă căldură. Are gust uşor amărui şi un parfum puternic. Frunzele se folosesc proaspete sau uscate.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Zodiile şi trecutul 2

FECIOARĂ. *Trecutul vă oferă motivaţia pentru a deveni perfecţi!*

Se cunoaşte bine că nativii acestei zodii tind spre perfecţiune şi din acest motiv pot crede că analizându-şi trecutul vor găsi motivul care să îi ajute să devină din ce în ce mai buni. De exemplu, dacă cineva le va spune că în trecut nu au învăţat destul de bine, nativii Fecioară se vor strădui să dovedească mereu contrariul. Sau dacă li se va spune că nu vor reuşi să facă mare lucru în viaţă, atunci îşi vor da tot interesul să ajungă cineva important. Mereu vor încerca să demonstreze ceva cuiva, mereu mai au ceva de aranjat sau de schimbat la propria persoană.

Dacă nativii Fecioară reuşesc să se detaşeze de trecut şi să facă propriile alegeri în acord cu sufletul lor, atunci vor simţi o mare eliberare.

Ce au de învăţat: că sunt deja perfecţi şi nu este nevoie să demonstreze nimic nimănui!

BALANŢĂ. *Iau din trecut doar ce le place!*

Aşa cum obişnuiesc să facă în toate domeniile, Balanţele selectează din trecut doar ceea ce-şi amintesc cu plăcere sau ceea ce le favorizează imaginea. În general, vor evita să arate că anumite momente din trecut le afectează şi nu doresc să vorbească despre acestea decât dacă sunt nevoiţi. Problema nu este că văd doar partea plină a paharului, ci că neagă cu bună ştiinţă ceea ce nu le place, îngropând nemulţumiri şi frustrări în propriul subconştient, astfel generând un teren fertil pentru resentimente. Tot ceea ce adună în sacul pe care-l poartă, le poate crea suferinţă atunci când nu se aşteaptă.

Nativii Balanţă pot trece peste foarte multe, dar nu şi peste jigniri sau atitudini lipsite de maniere. Oricât de afectaţi sunt în interior, vor prefera să pretindă că nu li s-a întâmplat nimic şi să meargă mai departe cu o incredibilă eleganţă.

Ce au de învăţat: să facă alegerile după cumt simt şi nu pentru a face doar o impresie bună!

SCORPION. *Din trecut îşi trag seva puterii!*

Sunt nativi care vor putere şi pentru acest lucru vor apela la toate mijloacele posibile. Pot investiga trecutul cu un interes deosebit, uneori apăsând conştient pe rănile cele mai dureroase. Niciun sacrificiu nu va fi prea mare dacă ştiu că la mijloc este un secret ce trebuie să-l afle. Cunoscând cu cine au de a face, vor întocmi mai uşor regulile jocului.

Vor ierta, dar în mod sigur nu vor uita şi vor aştepta momentul potrivit să plătească polita pentru că nu le place să rămână datori cu nimic. Resentimentele sunt adesea sursa de ambiţie şi de putere însă, dacă nu vor şti să fie mai permisivi şi mai detaşaţi de tot ce se întâmplă în jur, vor ajunge să li se îngheţe sufletul.

Ce au de învăţat: trebuie să se elibereze de resentimente şi să dăruiască fără condiţii!

SĂGETĂTOR. *Trecutul îi inspiră!*

Sunt alchimiştii zodiacului, care transformă trecutul cu tot ceea ce poartă în el, în inspiraţie pentru scopul cel mai înalt din viaţă. Conştienţi de ce valoare inestimabilă se ascunde în fiecare experienţă trăită, sunt determinaţi să înveţe din greşeli sau să dezvolte şi să ducă mai departe alegerile potrivite. Sunt ca profeţii sau ghizii, care îşi lărgesc permanent orizonturile, căutând răspunsuri la întrebările esenţiale.

Nativii Săgetător nu se implică mult în trecut, dar nici nu îl ignoră. Această atitudine şi credinţa de neclintit în propriile idealuri îi ajută să evolueze şi să-şi facă viaţa pe care o doresc.

Ce au de învăţat: să creeze spaţiul necesar şi celorlalţi din jurul lor!

CAPRICORN. *Hotărâţi să înveţe din trecut!*

Conştiincioşii şi serioşii zodiacului, par să se nască deja maturi, fiind copii oarecum atipici, mai ales datorită seriozităţii şi rezervei lor. Trecutul îl tratează cu maximum de responsabilitate. Vor dori să înveţe permanent din greşelile trecutului, de teamă să nu se repete pe viitor. Totuşi privesc prea în serios în urmă şi sunt mult prea temători în faţa viitorului, ceea ce îi opresc să trăiască din plin şi să se bucure de tot ceea ce obţin.

Nativii Capricorn îşi vor păstra reguli şi principii din copilărie, îşi vor aminti deseori întâmplări care i-au ajutat şi experienţe care i-au ambiţionat să devină cineva.

Ce au de învăţat: să se relaxeze!

VĂRSĂTOR. *Ce este ăla trecut?*

Nativii acestei zodii nu acordă prea mare atenţie trecutului şi nu din ignoranţă, ci pentru că sunt mult prea ocupaţi cu proiectele de viitor. Vărsătorii caută să inoveze, să inventeze noi forme de a-şi trăi viaţa şi a contribui cu ceva în comunitatea unde trăiesc. Sunt nişte nonconformişti, deci nu pot adopta principii învechite, teorii prăfuite sau concepte vechi.

Se uită spre trecut foarte rar şi pentru scurt timp, doar pentru a căuta ceva pe care vor să-l transforme. Asta nu înseamnă că nu învaţă nimic din trecut, ci doar că sunt orientaţi spre viitor.

Ce au de învăţat: să nu uite că prezentul este tot ce există!

PEŞTI. *Legati de iluziile trecutului!*

Sunt mereu cu gândul la trecut, uneori fiind distorsionat de mintea lor visătoare şi idealistă, aşteptând parcă să se repete. Nativii Peşti cred că sunt produsul trecutului şi din acest motiv se ataşează mult de el. Le place misterul, să se joace cu iluziile, motiv pentru care uneori îi zăpăcesc pe cei din jur. Trec uşor de la o extremă la alta, iar dacă trecutul nu i-a răsfăţat, vor juca cu graţie rolul de victimă.

Totuşi, au momente când trăiesc în prezent şi se satură de durerea provocată de amintiri sau de iluzii, devenind smeriţi şi dăruind iubire necondiţionată. Nativii Peşti sunt expresia fidelă a iubirii universale.

Ce au de învăţat: desprinderea de experienţele dureroase!

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL

■ Inventii de muzeu ■ Oraşul Apocalipsei ■ Epopeea „Fiilor jaguarului" ■ „Magia" răpirilor extraterestre ■ Andrei Malraux şi clarvăzătoarea ■ Augustin Lesage, artistul medium ■ Catedrala din Barcelona ■ Operaţia, ultima soluţie în caz de sinuzită ■ Filme de cursă lungă

Ce spun astrele

HOROSCOP
7-13 octombrie 2019

BERBEC 21.03-20.04

Obiectivul acestor zile este să fiţi eficienţi şi pentru asta va trebui să lucraţi din greu. Revizuiţi-vă calitatea sănătăţii, mai ales dieta şi exerciţiile fizice. Poate vi se pare plictisitor, dar acesta este accentul puternic pentru dumneavoastră acum.

TAUR 21.04-21.05

Astrele vă încurajează să vă distraţi şi să socializaţi mai mult. Unii dintre dumneavoastră se vor bucura de relaţii romantice sau chiar vor începe altele noi. Este un moment fabulos pentru a vă lua o vacanţă.

GEMENI 22.05-21.06

Vă concentraţi pe rezolvarea problemelor de acasă, pe reparaţia locuinţei şi pe proiectele de redecorare a casei. Mulţi dintre dumneavoastră vor putea explora oferte imobiliare sau pot achiziţiona o altă casă. Succes!

RAC 22.06-21.07

Pregătiţi-vă pentru că urmează o săptămână cu un ritm rapid. Veţi avea oricum un program încărcat, deoarece veţi face cumpărături, excursii scurte, vorbiţi mult cu rude, vecini şi fraţi, plus veţi face o listă cu proiecte noi.

LEU 22.07-22.08

Toată atenţia o veţi îndrepta spre fluxul de numerar, câştiguri şi averea personală. Asta înseamnă că veţi munci din greu pentru a câştiga mai mulţi bani, dar nu va fi la fel de greu să-i cheltuiţi. Fiţi cumpătaţi!

FECIOARĂ 23.08-22.09

Energia va fi stimulată de astrele prezente în diagrama dumneavoastră şi veţi atrage oameni şi oportunităţi pentru propriul beneficiu. În discuţiile cu ceilalţi, fiţi diplomaţi, răbdători şi toleranţi, mai ales cu prietenii apropiaţi şi partenerii de afaceri.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Sunteţi unii dintre cei mai sociabili nativi ai zodiacului, aşa că e puţin probabil să vă ascundeţi în spatele scenei. Cu toate acestea, în următoarele zile astrele vă vor îndemna să profitaţi de şansa de a vă odihni mai mult şi de a lucra singuri.

SCORPION 23.10-21.11

Este important să ştiţi că săptămâna aceasta este o perioadă minunată pentru a interacţiona cu prietenii şi cu asociaţii de afaceri. Relaţiile vă pot ajuta să vă înconjuraţi doar de oameni pozitivi.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Soarele continuă în aceste zile să arunce o lumină măgulitoare asupra dumneavoastră şi chiar dacă nu faceţi nimic deosebit, veţi arăta fabulos în ochii celor din jur. Acum este momentul prielnic pentru a vă împlini multe proiecte din agendă. Succes!

CAPRICORN 22.12-19.01

Vă puteţi extinde lumea prin cursuri şi vorbind cu oamenii din medii diferite. Faceţi tot ce puteţi să vă pregătiţi performanţa pentru anul viitor, care va fi un moment stelar pentru dumneavoastră. Începeţi de acum!

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

S-ar putea să purtaţi câteva discuţii puternice cu un partener despre o proprietate comună sau asupra unor cheltuieli neprevăzute. Acest lucru este important de rezolvat însă va trebui să vă puneţi graniţe bine definite.

PEŞTI 19.02-20.03

Relaţiile sunt importante pentru dumneavoastră acum. Cu toate acestea, este momentul ideal pentru ca să vă observaţi singuri şi să vă analizaţi stilul de relaţionare cu ceilalţi. Este ca şi cum vă priviţi într-o oglindă ca să vă studiaţi.

Nativul săptămânii: **LUCIANO PAVAROTTI** (12.10.1935 – 6.09.2007)

A fost un celebru tenor al secolului XX. Acest nativ al zodiei Balanţă este o legendă a muzicii de operă, fiind singurul cântăreţ care a vândut mai mult de 100 de milioane de înregistrări.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178965

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	7,50 LEI
❑ 2 LUNI	15,00 LEI
❑ 3 LUNI	22,50 LEI
❑ 4 LUNI	30,00 LEI
❑ 5 LUNI	37,50 LEI
❑ 6 LUNI	45,00 LEI

În atenţia abonaţilor!

● Modalităţile de abonare sunt următoarele:

1. Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.
2. Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
   – RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
   – RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (70 euro sau 80 $, un abonament pe şase luni; 35 euro sau 40 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii, enumerate alăturat.

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION la
Prenume C.E. „MAGAZIN" S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj ... Ap. ...
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

SERIE NOUĂ - 1472 • ANUL LXII • 10 OCTOMBRIE 2019 • 16 PAGINI • 2,5 LEI Nr. 41 (3222)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
• redactia.revistamagazin@gmail.com

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Vremea şi robusteţea organismului

Dosarele frumuseţii

Îngrijirea tenului acneic

Consultaţii fără plată

OPERAŢIA,
ultima soluţie în caz de sinuzită

„Dacă iei un câine flămând şi îi dai de mâncare, nu te va mușca. Aceasta este cea mai importantă diferenţă între un câine şi un om."
Mark Twain

INVENŢII DE MUZEU

Continuăm prezentarea invenţiilor uitate, amintind acum activitatea lui Justin Capră.

Invenţiile lui Justin Capră

Poate că puţini sunt cei care l-au cunoscut pe inventatorul român Justin Capră. Eu am avut privilegiul să-l cunosc şi să stau de vorbă cu el despre invenţiile sale „nebuneşti", cum le considerau unii, prin anii 80, în Bucureşti. Atunci mi-a arătat maşina cu consum scăzut de combustibil, despre care spunea că circula cu 200 de grame de benzină pe suta de kilometri şi „cutia neagră".

În 1956, a conceput primul aparat individual de zbor: renumitul „rucsac zburător". Ideea s-a materializat şi a ajuns în SUA, unde a fost brevetată trei ani şi jumătate mai târziu, dar nu pe numele lui ci de americanii Wendell Moore, Cecil Martin şi Robert Cumings. A fost un caz de furt de proprietate intelectuală dar ce mai conta!

Aparatul propus de americani era identic cu cel al lui Capră, doar că, spre deosebire de cel al inventatorului român, a intrat în producţia de serie. De la acest aparat i s-a tras lui Justin Capră prima arestare, în 1958, sub acuzaţia că ar fi vrut să fugă din ţară cu ajutorul aparatului de zbor pe care îl inventase.

În 1961 inventează „cutia neagră", un dispozitiv ce poate să reducă parţial gravitaţia corpurilor, invenţie ce i-a atras atenţia lui Henri Coandă, cu care a colaborat în diferite proiecte.

„Prin anii 1970, a proiectat o maşină nepoluantă, fără volan şi

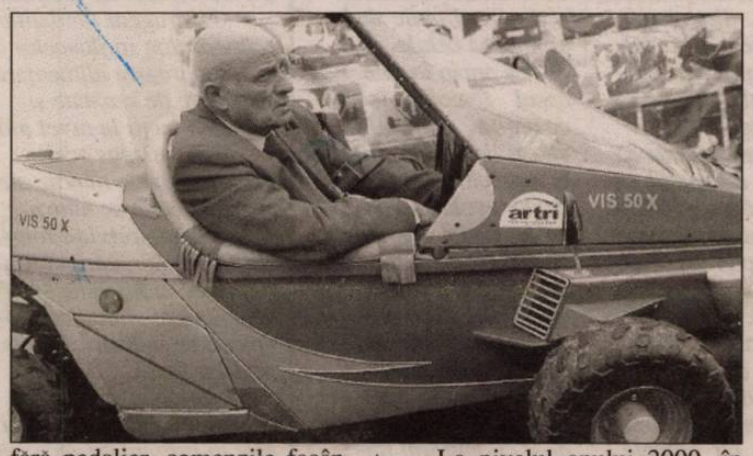

fără pedalier, comenzile facându-se de la un buton aşezat pe carcasa fotoliului. Din această serie, modelul **Sarmis EM 4K,** cu o greutate proprie de 140 kg şi greutatea acumulatorilor de 180 kg, atingea pe drum drept o viteză de 60 km/h".

A fost apoi automobilul **Virgilius,** cu două roţi, cu un motor de avion de 105 CP, vehicul care atingea 300 km/oră şi cântărea 250 de kilograme. În 1964, a construit un elicopter portativ, despre care spunea că „are doar 35 de kg, cu tot cu combustibil, greutatea proprie fiind de 30 kg, forţa portantă de 125 kg şi puterea 15 CP".

Au urmat automobilele din seria **Soleta, „modelul F,** cea mai mică maşină din lume, cu un consum mic de benzină (0.5l/100 km). În seria Soleta, a creat mai multe prototipuri diferite între ele prin greutate, viteză maximă şi consumul de benzină. **Soleta 150 Ecor,** microautoturismul lui, cântărea 95 de kilograme şi era capabil să străbată 100 de kilometri cu doar jumătate de litru de combustibil. Modelul următor, **Soleta I.C. 200,** a venit cu îmbunătăţiri şi ajungea la viteza de 67 km/h".

Automobilul **Oblio 3C** a fost vedeta Salonului Inventika, premiat cu Eco-Prize de Federaţia Internaţională a Asociaţiilor de Inventatori, un model între scuter şi maşină, cu motor integrat în roată, electric, care atingea o viteză de până la 30 km/h şi avea o autonomie de 80-100 km.

La nivelul anului 2000, în ciuda obstacolelor pe care a trebuit să le traverseze, furtul invenţiei, dezinteres, lipsa de înţelegere a autorităţilor, invenţiile lui Justin Capră însumaseră 77 de maşini cu consum infim, una mai năstrușnică decât alta, multe fiind priorităţi la nivel mondial: 57 de prototipuri de automobile, dintre care 10 cu propulsie electrică, 13 motorete (8 cu propulsie electrică), 7 aparate de zbor neconvenţionale, un elicopter miniatural. A fost un inventator nonconformist, care construia totul din pasiune şi pentru plăcerea sa personală, după cum el însuşi declara. Invenţiile sale sunt interesante doar ca piese de muzeu care demonstrează inventivitatea unui om pasionat de inginerie, pentru că nici una nu a fost produsă în serie, pentru a primi consacrarea naţională sau internaţională.

Din păcate, interese la vârf, mânate de la spate de presiuni din partea marilor grupări oligarhice care dictează politicile de stat, fac ca spiritul creativ al unor cercetători pasionaţi să se frângă. Sunt actori care decid ce e bun pentru omenire şi ce trebuie eliminat şi nu piaţa independentă şi liberă. Iar la mijloc, sume gigantice de bani.

> **UNELE INVENŢII TREC PRAGUL CELEBRITĂŢII, PRIMESC FONDURI ŞI MEDIATIZARE, ALTELE SUNT TRIMISE LA SUBSOL, SUNT VĂDUVITE DE SUSŢINERE, IGNORATE, DEŞI MULTE DINTRE ELE POT SCHIMBA LUMEA ÎN DIVERSE DOMENII.**

Maşina de produs cutremure

Toţi specialiştii din lume spun că nici un cutremur de pământ nu poate fi prezis. S-a vorbit mult însă, mai ales după o serie de seisme inexplicabile produse în Caucaz sau în sud-estul Asiei, că în spatele acestor mişcări tectonice s-ar afla de fapt agenţii militare secrete ale marilor puteri, în stare să realizeze asemenea experimente pentru a obţine diverse efecte. Nu se ştie cât adevăr se află în spatele unor asemenea presupuneri, dar ele sunt azi posibile şi datorită faptului că unii cercetători şi-au imaginat că aceste cutremure pot fi provocate la comandă. Unul dintre cei care şi-au imaginat această posibilitate a fost şi cel mai mare inventator al lumii, Nikola Tesla.

Ideea i-a venit întâmplător în timpul unor experienţe cu nişte oscilatori mecanici. Tesla a reuşit să genereze o undă de o rezonanţă atât de puternică încât a zguduit din temelii clădirile din jur. Lucrurile deveneau clare pentru Tesla: cutremurele se pot produce la comandă! O observaţie care nu l-a salvat de câteva plângeri la poliţie din partea unor locatari speriaţi. Tesla a fost convins că găsise o tehnică avansată de transmitere a energiei. Era convins, de asemenea, că putea transforma scoarţa terestră într-o imensă sursa de energie.

Dar tehnologia gândită de Tesla mai conţinea posibilitatea de concentrare masivă de energie cu o putere distructivă teribilă. Şi cum emiţătorul său putea furniza o putere de o sută de miliarde de waţi (100 milioane kW), focalizată, această formidabilă energie, concentrată pentru o scurtă perioadă de timp, putea produce 1016 J, echivalentul a zece megatone TNT. Tesla afirma că dispunând doar de o cantitate foarte mică de energie se pot crea furtuni pustiitoare, dar şi cutremure devastatoare care pot distruge continente întregi.

Celebrul show de televiziune *MythBusters* difuzat de canalul Discovery a examinat afirmaţia lui Tesla potrivit căreia a creat o „maşină de produs cutremure". A fost testat fenomenul fizic cunoscut sub numele de „rezonanţă mecanică" pe un pod rezervat traficului rutier, care astăzi este construit pentru a rezista unor astfel de forţe. Cu toate că un singur pilon de oţel a balansat aproximativ un metru în fiecare direcţie, nu s-au înregistrat efecte de „cutremurare a pământului". Să mai spunem că, în timpul experimentului realizat de Tesla, clădirile nu erau construite pentru a rezista la o asemenea rezonanţă.

GEORGE CUŞNARENCU

Tesla şi maşina de produs cutremure

Bibliotec. Judeţeană
MUREŞ

Ambuteiaje pe Everest

Aparent o contradicţie de termeni, semeţul vârf de piatră terestru care străpunge cerul, fascinantul, dar deseori şi sinistrul Everest a devenit în anii din urmă un fel de... arteră pietonală supraaglomerată până la sufocare. Şi unde evenimentele dramatice sunt la ordinea zilei, cauzate de ignoranţa, iresponsabilitatea, orgoliul şi agresivitatea umană.

Condiţiile naturale nu constituie deloc o necunoscută pentru cei care, foarte mulţi, ţin morţiş să-şi bifeze în biografie o „drumeţie" spre cel mai înalt munte de pe planetă: frigul intens, vântul tăios, lipsa oxigenului suficient, avalanşele, căile de acces extrem de înguste şi periculoase. Acestora li se adaugă din păcate un factor uman foarte greu de controlat.

Anul acesta, condiţiile meteorologice favorabile au determinat un adevărat exod către Himalaya. Astfel, permanent pe traseele foarte periculoase, unde singurul element de siguranţă cât de cât liniştitor e un cablu de care se ţin turiştii (căci despre turişti este vorba, „vizitatorii" Everestului nefiind decât în mică parte alpinişti experimentaţi), se adună în şiruri multicolore, de-a lungul multor kilometri pe coastele muntoase abrupte, sute şi sute de amatori de senzaţii tari. Şi tragice, uneori.

Mai concret, aglomerările incredibile se formează în special pe ultima porţiune de traseu către vârf, în condiţiile în care, pe lângă interminabilele şiruri ale celor

care vor să urce, persoanele care coboară încearcă şi ele să ajungă la cablul de siguranţă. Aceasta se petrece pe o cărare îngustă, limitată la stânga şi la dreapta de pante şi prăpăstii acoperite de gheţuri şi zăpezi. Astfel, după cel puţin o oră de staţionare în condiţii extreme, epuizaţi de efort, aventurierii riscă degerături foarte periculoase, criza aşa-numitului rău de munte sau, mai grav, să alunece în abisurile muntelui ori în crevase nevăzute, care le pot lesne deveni morminte. Prea puţini sunt cei care, înfricoşaţi de ceea ce văd cu ochii lor sau având rezervele fizice epuizate, fac cale întoarsă.

De altfel, anul 2019 a înregistrat în miez de august o creştere mare a mortalităţii în zonă. E din ce în ce mai departe ziua de 29 mai 1953, când pe Everest, cel mai înalt loc de pe Pământ, au păşit primii oameni cu adevărat temerari motivaţi: alpinistul Edmund Hillary şi şerpaşul nepalez Tenzing Norgay. „Pentru că există!" – şi-a motivat cel dintâi acţiunea...

Nasul, un filtru perfect

Ar trebui să fim mai atenţi chiar la organul mirosului pe care îl purtăm la vedere, el având o importanţă aparte la care probabil nici nu ne-am gândit. De pildă, nasul uman este considerat a fi unul dintre cele mai bune filtre de aer din natură. Nările sunt căptuşite cu mici peri, care au datoria de a reţine germenii şi praful din aer. Aerul este ulterior inhalat, direcţionat, umidificat şi încălzit, pentru ca ţesuturile plămânilor să fie protejate.

Interesant este că un om e capabil să perceapă peste 10.000 de tipuri de mirosuri (unii spun că vreo 400.000 şi chiar mai multe!). Altfel explicat, noi avem circa 40 de milioane de celule olfactive; foarte puţin, în comparaţie cu câinele, care beneficiază de peste 2 miliarde de asemenea celule.

Ca organ în sine, nasul femeilor se dezvoltă până la vârsta de 15-17 ani, în timp ce nasul bărbaţilor evoluează până la 17-19 ani. Pe de altă parte, în mod curios şi sigur neaşteptat pentru mulţi părinţi, sugarii îşi recunosc mamele – nu după voce, imagine ori atingere, ci doar cu ajutorul mirosului.

Aproape un milion de specii ameninţate cu dispariţia

Aproape un milion de specii de pe Terra – plante, animale, insecte - sunt ameninţate cu dispariţia, un declin fără precedent înregistrându-se în acest domeniu, potrivit unui raport finanţat de ONU şi de peste 130 de guverne. Raportul prezintă „o imagine sinistră", a declarat şeful IPBES (Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services), Robert Watson.

„Distrugem fundaţiile economiilor, mijloacelor de trai, securitatea alimentară, sistemele de sănătate şi calitatea vieţii la nivel mondial", a mai spus acesta. Printre cauzele majore ale acestui declin se numără modificările privind folosirea resurselor, agricultura şi pescuitul industriale şi schimbările climatice provocate de industria combustibililor fosili.

Rata de dispariţie a speciilor se accelerează şi este în prezent de zece până la câteva sute de ori mai mare decât media înregistrată în ultimii 10 milioane de ani, potrivit aceluiaşi expert. Numărul speciilor vizate de dispariţie reprezintă o optime din totalul estimat pe Terra. Mai mult de jumătate din aceste specii vizate nu mai au habitat şi nu mai pot supravieţui pe termen lung fără o schimbare în acest sens.

Watson a mai spus că este necesară o reorganizare fundamentală la nivel global privind tehnologia, economia şi societatea. De asemenea, sistemele economice şi financiare globale trebuie să evolueze pentru a construi o economie sustenabilă la nivel global, departe de actuala paradigmă limitată a creşterii economice. Totodată, eforturile de a reduce cantitatea de deşeuri şi consumul de bunuri sunt esenţiale, mai spun autorii raportului.

Englezisme...

Să vorbim corect!

Invadată brutal de limba engleză, limba română are aproape tendinţe de dispariţie. Nu mai spunem conducător ci „lider"(leader), nu ţintă ci „target", nu biciclist ci „biker", nu târguieli ci „shopping".

Un asemenea englezism folosit pe scară largă, chiar şi acolo unde te-ai aştepta mai puţin, este „baby sitter". Acesta defineşte o persoană care, într-un timp limitat are grijă de un copil. Au dispărut cu totul cuvintele: doică, bonă, dădacă, de parcă ţi-ar fi ruşine să le rosteşti. În plus este strigată de copii „nany", ca dincolo de Canalul Mânecii şi parcă văd cum cuvintele româneşti, ostracizate şi umilite încearcă să se ascundă înghesuindu-se sub umbrela pe care o poartă Mary Poppins! *(I.S.)*

Uriaşul Bayer faţă cu „reacţiunea"

Colosul Bayer, grup de firme titular al unor produse pe bază chimică, pe care noi îl cunoaştem mai mult datorită binecunoscutei aspirine Bayer, a fost condamnat de trei ori în urma reclamaţiilor venite din zona Californiei, în care mulţi localnici au afirmat că erbicidul cu glyphosat se află la originea cancerelor lor.

Este vorba despre deja celebrul dosar Roundup, încă aflat în stadiu de evaluare. Potrivit celor mai noi informaţii, grupul chimic şi farmaceutic german trebuie să ţină piept celor peste 18.400 de plângeri depuse în Statele Unite împotriva erbicidului cu glyphosat al filialei sale Monsanto, număr în creştere accentuată faţă de lunile precedente.

Ultima condamnare (dar, foarte probabil, nu şi cea de pe urmă) a grupului datează din 14 mai şi obligă Bayer la plata a 2 miliarde $ (circa 1,8 miliarde euro) despăgubiri unui cuplu care a susţinut că erbicidul a fost cauza îmbolnăvirii lor de cancer.

Sumele sunt ameţitoare, însă şi-aşa, trebuie spus că despăgubirile la care a fost obligat grupul german, în toate cele trei afaceri care l-au dus la proces, au fost mult reduse, un judecător schimbând sancţiunea la trei termene de judecată, în etape succesive, de la 289 la 78 milioane $, de la 80 la 25 milioane $ şi, respectiv, de la 2 miliarde la 69,3 milioane $.

Cu toate acestea, Bayer intenţionează să facă apel, contestând însuşi principiul propriei sale responsabilităţi şi repetând la nesfârşit că nicăieri în lume verificările asupra glyphosatului, din 1970 încoace, nu au ajuns la concluzia că acesta prezintă pericol. În Europa, s-a făcut primul pas în ce priveşte interzicerea acestui erbicid de către Austria, unde a fost votată această interdicţie. Din fericire, iată că drumul s-a deschis.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu
PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu
Tiparul: TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.

Inteligență artificială pentru partenerul ideal

La străvechea întrebare „Mă iubește sau nu mă iubește?" tinerii din ziua de azi vor răspunde nu rupând, pe rând, petale de trandafiri, ci întrebând dispozitivele dotate cu inteligență artificială (IA), care au fost deja inventate și sunt testate de oamenii de știință.

Unul dintre aceste dispozitive, numit Mei este pompos menționat ca „asistent de relații". El studiază conversațiile purtate de potențialii parteneri în rețelele sociale, pe SMS sau pe WhatsApp, pentru a determina compatibilitatea dintre aceștia.

După ce analizează discuțiile și limbajul folosit de fiecare participant la ele, Mei acordă un rating relației, rating exprimat în procente, împreună cu sfaturi personalizate pentru îmbunătățirea relației respective.

Inteligența artificială formulează un profil de personalitate pentru utilizatori, notând, cu cifre de la 1 la 5, 30 de trăsături de personalitate diferite și stabilind dacă partenerii sunt introvertiți sau extravertiți, spontani sau chibzuiți, melancolici, flegmatici sau colerici. Analizând mii de discuții într-un timp foarte scurt, Mei poate spune dacă relația s-ar putea concretiza într-o idilă sau va rămâne o simplă prietenie. Succesul aplicației este deja imens, mai ales în țările Asiei, unde aproape un milion de tineri și-au instalat-o pe telefoanele lor inteligente.

Ferme de greieri pe Marte

Privite cândva drept fantezii „science-fiction", perspectivele înființării de colonii terestre pe Marte devin tot mai aproape de realitate. Iar o parte a strategiei de supraviețuire pe Planeta Roșie ar putea implica, susțin oamenii de știință, și construirea de ferme de insecte.

Aceasta pentru că, dacă resursele esențiale, precum energia, apa și oxigenul există, potrivit estimărilor, în cantități uriașe pe Marte, unde a fost pusă în evidență prezența gheții și a dioxidului de carbon, lipsa unor resurse viabile de hrană a fost considerată multă vreme un obstacol insurmontabil.

Savanții consideră însă că secretul dezvoltării umane pe vecinul nostru cosmic ar implica o alimentație bazată pe insecte, în special greieri, și pe carne „cultivată" în laborator. Ridicând mănușa aruncată de compania Space X a lui Elon Musk, savanții de la Universitatea Florida din Orlando au pus la punct un plan vizând aprovizionarea cu hrană a unei colonii de un milion de pământeni pe Marte.

„Hrana va fi, probabil, lucrul cel mai dificil de produs pe plan local, pe Marte, și nu o poți importa dacă vrei să ai o așezare auto-sustenabilă", consideră unul

dintre autorii proiectului, Keith Cannon. Fermele de insecte ar putea fi o soluție ideală, implicând resurse minore, dar asigurând o alimentație bogată în calorii.

Făina produsă din greierii uscați și măcinați are valori proteice excepționale, rivalizând cu cele ale cărnii; în schimb, legumele, precum cartofii, ar avea o viață dificilă pe Marte (contrar celor vehiculate în filme precum „Marțianul"), din cauza lipsei de lumină naturală în containerele coloniei umane.

Însă chiar și pentru această problemă, oamenii de știință sugerează posibile răspunsuri, ca de pildă cultivarea plantelor în tuneluri iluminate de LED-uri puternice și exploatarea luminii solare limitate, care ar putea fi captată și transportată prin intermediul unor cabluri de fibre optice.

Sisteme de recunoaștere facială, pe stâlpi

San Diego este una dintre cele mai dezvoltate comunități urbane din California și din întreaga lume, așa că nu este de mirare că aici tehnologiile de ultimă oră sunt la ele acasă. Dar, ceea ce a început ca o modalitate de a spori siguranța publică, s-a transformat recent într-o îngrijorare serioasă, din perspectiva drepturilor omului: unii cetățeni din orașul californian cer îndepărtarea celor 4.200 de stâlpi de iluminat electric inteligenți, recent instalați, pe motiv că le invadează intimitatea!

Dispozitivele folosesc noduri de senzori pentru a culege o gamă largă de informații cu privire la orice se petrece pe străzi, de la starea vremii la plata tichetelor de parcare, dar apelează și la tehnologia de recunoaștere facială pentru a supraveghea permanent orice cetățean care circulă pe drumul respectiv. Deși autoritățile neagă faptul că ar stoca informațiile astfel obținute, susținând că măsurile luate vizează exclusiv fluidizarea traficului și siguranța cetățeanului, militanții pentru drepturile omului sunt indignați de supravegherea la care se simt supuși. „Aceste camere video au, pe lângă tehnologia de recunoaștere facială, și capacitatea de a înregistra audio și video pe oricine circulă pe străzile orașului. Nimănui nu-i place să-i fie înregistrate conversațiile personale", este de părere activista pentru drepturile omului, Genevieve Jones-Wright.

Pe de altă parte, alți localnici sunt mulțumiți de inițiativa autorităților: „Faptul că există aceste camere, care înregistrează orice, mă face să mă simt mai sigură. Cu siguranță, infractorii sunt descurajați în a-și face de cap, câtă vreme știu că orice mișcare le este supravegheată și pot fi identificați cu ușurință dacă încalcă legea", spune Uche Chiemeka, o localnică din San Diego.

De ce a dispărut
Omul de Neanderthal

Misterul dispariției neanderthalienilor, verii noștri îndepărtați, persistă și astăzi, la mai bine de un secol și jumătate de la catalogarea acestei specii. Una dintre cele mai recente ipoteze în legătură cu această extincție aparține profesorului Samuel Marquez, de la Universitatea de Științe Medicale Downstate din New York. Acesta este de părere că infecțiile auriculare ar fi putut elimina de pe scena evoluției omul de Neanderthal.

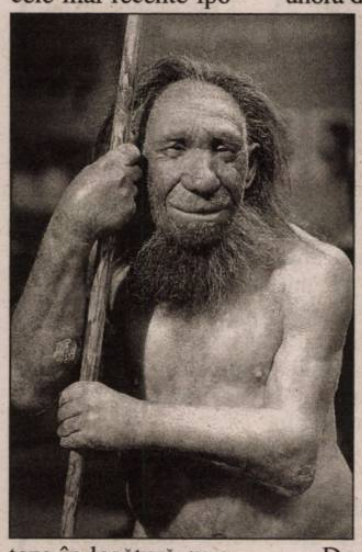

În opinia lui, acum 40.000 de ani inexistența unor terapii eficiente – ca de pildă antibioticele – a făcut ca speciile humanoide străvechi să cadă frecvent victime unora dintre bolile copilăriei. Mai mult, neanderthalienii erau mai predispuși la infecții auriculare, deoarece ei aveau urechi mai mici decât ale omului modern, iar spațiul mai mic intrauricular permitea dezvoltarea bacteriilor, care ajungeau să se „înghesuie" aici.

De altfel, Marquez a ajuns la această concluzie reconstituind pentru prima oară tubul lui Eustache (una dintre componentele urechii) la neanderthalieni, observând că acesta este extrem de asemănător cu cel al copiilor de Homo sapiens sapiens – specia noastră. „Infecțiile urechii medii sunt des întâlnite la copiii mici, din cauză că unghiul de aproape 180 de grade al trompei lui Eustache, la copii, este predispus să rețină bacteriile care cauzează otite – același tip de unghi era întâlnit la neanderthalieni.

Spre deosebire de neanderthalieni, la care unghiul rămânea neschimbat, la copiii omului modern unghiul începe să se închidă în jurul vârstei de cinci ani", explică Marquez. Acest lucru face ca infecțiile recurente să înceteze, la omul modern, după vârsta primei copilării.

Dimpotrivă, la omul de Neanderthal ele persistau și se complicau de cele mai multe ori cu boli cu potențial letal, ca pneumonia, care, în opinia savantului american, au decimat această populație.

Racheta nucleară care poate zbura zile întregi

Un nou tip de rachetă cu propulsie nucleară, capabilă să zboare zile întregi, ar putea fi introdusă în producția de serie în mai puțin de șase ani, în Rusia. Aceasta este concluzia la care au ajuns serviciile secrete americane, care afirmă că racheta Burevestnik ar putea fi în curând funcțională, în ciuda recentului incident din Marea Albă, când se pare că o astfel de rachetă ar fi explodat în timpul testărilor, provocând moartea a cel puțin cinci savanți și o importantă scurgere de radiații.

Spre deosebire de rachetele actuale, care folosesc motoare de tip turbojet sau turbofan și au raze de acțiune de până la 2.000 km – limită dictată de rezerva lor de combustibil, o rachetă cu propulsie nucleară ar putea zbura mult mai mult. Ea se va putea menține în aer zile întregi, parcurgând rute complicate pentru a exploata breșele din apărarea antiaeriană inamică.

Dacă Burevestnik va deveni operațională, Rusia va putea să o programeze să se deplaseze în jurul lumii folosind orice rută posibilă – nu doar cea mai scurtă rută, cum se întâmplă în prezent, din rațiuni legate de economisirea combustibilului.

Totodată, ea va fi prima rachetă de croazieră de joasă altitudine care nu poate fi interceptată de apărarea antiaeriană și poate detona încărcături nucleare în orice parte a globului. Experții sunt de părere că noul tip de rachetă va declanșa o contrareacție din partea americanilor, ajungându-se astfel la o nouă cursă a înarmărilor nucleare.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Orașul Apocalipsei

La începutul anilor 1970, oamenii din comunitatea rurală Cabery, SUA au început să privească uimiți și curioși ceea ce se petrecea pe câmpurile din apropierea orașului lor. Case tipice pentru fermierii din sud au început să răsară pe locul unde odinioară creștea iarba și curând au apărut cvartale întregi de locuințe, urmate de fabrici producătoare de hârtie și material plastic.

Bărbați și femei bine îmbrăcați, veniți parcă de nicăieri, populau noua așezare. Localnicii au fost atât de șocați de noii sosiți încât, pentru a-i speria, au început să tragă adesea cu puștile în aer.

Însă locuitorii orașului Stelle (termen care în germană înseamnă „locul") nu s-au lăsat alungați. Și nici nu aveau cum, de vreme ce credeau, cu toată ființa lor, că „limanul" la care ajunseseră urma să fie singurul loc de pe Pământ menit să scape nevătămat în urma unei apocalipse iminente, anunțate pentru data de 5 mai 2000. După care supraviețuitorii urmau să se îndrepte către o insulă din Pacific, unde să devină noi Adami și Eve, reîntemeind omenirea.

Toate aceste convingeri le fuseseră sădite de liderul comunității, Richard Kieninger, un fost inginer din Chicago, care profețise sfârșitul lumii și începuse să adune discipoli. El mai prezisese că predicile lui vor cuceri în scurt timp 10.000 de „aleși", singurii destinați să supraviețuiască distrugerii planetei.

În 1963, Kieninger scrisese sub pseudonimul Eklal Kueshana o carte intitulată „Ultima frontieră", în care descria cum ar fi fost contactat de o „Frăție" de oameni de știință și filozofi, încredințându-i-se secretul catastrofei globale ce amenința Terra. Charismaticului lider nu i-a fost greu să găsească adepți, pe care i-a convins să investească 163.000 de dolari pentru a cumpăra un teren în apropiere de Chicago. Când cei doritori să supraviețuiască sfârșitului lumii au început să se înghesuie să locuiască aici, Kieninger a devenit mult mai selectiv. El a permis colonizarea doar celor care aveau peste 21 de ani, posedau un cont bancar suficient de „gras" și dețineau afaceri. Astfel, orașul și-a putut construi o rețea de canalizare, propriul serviciu telefonic și chiar fabrici care i-au asigurat prosperitatea.

Regulile impuse de „guru" erau foarte stricte: alcoolul și fumatul erau interzise, femeile nu puteau purta pantaloni, în vreme ce bărbații erau obligați să vină la costum chiar și dacă munceau în fabrici, urmând să se schimbe în salopete la locul de muncă. Mamele erau instruite să nu muncească, ci să-și crească și să-și educe copiii în primii ani de școală primară. În mod uluitor, comunitatea a înflorit; ușile erau lăsate deschise, dacă cineva găsea bani pierduți îi depunea la biroul Comunității, iar copiii învățau să citească la 3 ani și să scrie la 4 ani. Beneficiind de panouri solare, orașul a devenit complet independent energetic – cum se și cuvenea unei așezări destinate să supraviețuiască apocalipsei. Dar, spre deosebire de alți lideri de secte apocaliptice, Kieninger nu a reușit să se impună prin forță și, în 1975, în urma unei discuții aprinse cu soția lui, a părăsit orașul, întemeind o nouă comunitate, Adelphi, în Texas.

Cu timpul, localnicii au renunțat și la doctrina strictă a „profetului" – în 1997 doar o treime din cei aproximativ o sută de locuitori din Stelle mai respectau normele impuse de Kieninger. Iar când ziua de 5 mai 2000 a trecut fără ca Apocalipsa să aibă loc, locuitorii din Stelle au renunțat definitiv la credința în Kieninger, dar au continuat să trăiască acolo, ca o comunitate ecologică, în deplină comuniune cu natura, țința lor fiind „poluarea zero" a pământului, apei și aerului din regiune.

Tir cu ținte vii

Fotodocument

Imaginea alăturată, surprinsă în Singapore, în 1942, reflectă tratamentul barbar la care au fost supuși numeroși prizonieri de război de către japonezi, în a doua conflagrație mondială. Bărbații legați la ochi și aflați în poziția lotusului sunt prizonieri din Regimentul Sikh al Armatei Indiene Britanice –rostindu-și, probabil, aici ultima rugăciune. În dreptul inimii fiecărui prizonier se afla o bulină, iar poziția fiecărei ținte vii era marcată cu un număr, pentru ca soldații japonezi să știe cui i-a fost alocată ținta respectivă. Fiecare soldat avea dreptul la câteva încercări pentru a-și ucide ținta și, dacă prizonierul era doar rănit în urma tirului, soldatul era obligat să îi dea lovitura de grație înfigându-i baioneta în inimă.

„Frâul bârfitoarelor" – una dintre cele mai bizare forme de tortură medievală

Nevinovata bârfă, care a avut, ne asigură antropologii, un rol determinant în evoluția comunicării verbale și a societății umane, nu s-a bucurat de o la fel de mare apreciere și în Evul Mediu. Dimpotrivă, atunci femeile cu gura prea slobodă erau dezavuate și chiar condamnate să sufere una dintre cele mai bizare forme de tortură: „frâul bârfitoarelor".

Consemnată pentru prima oară în Scoția, în 1567, această tortură a fost folosită, de asemenea, în Anglia, dar și în alte țări din vestul Europei. Vizate erau în special femeile din clasele inferioare, ale căror bârfe erau considerate primejdioase fiindcă ar fi putut genera răscoale. De asemenea, erau pedepsite astfel și cele care își vorbeau de rău, în mod nejustificat, vecinii, sfidau poruncile soților sau se certau cu preoții pe teme religioase. „Frâul" consta într-o botniță de fier cu un cadru tot din fier, care acoperea întregul cap.

Când dispozitivul era atașat, persoanei în cauză îi era imposibil să mai vorbească sau să se mai hrănească. Unele frâie aveau ace metalice proiectate spre interiorul gurii, împiedicând purtătoarea să-și miște maxilarul – dacă o făcea, acele îi străpungeau limba și palatinul, provocând dureri înfiorătoare și salivația excesivă. Femeile leșinau, din cauza torturii, dar erau stropite cu apă fiartă și supliciul continua, adesea zile în șir. Evident, pe lângă provocarea durerii se urmărea și umilirea femeilor pedepsite. Ele erau purtate, cu „frâul" la gură, pe străzile orașelor, adesea însuși soțul lor ținându-le într-o lesă, în vreme ce trecătorii aruncau asupra lor fructe sau legume stricate ori chiar excremente.

Nu de puține ori, efectele purtării frâului erau tragice, rănile provocate de spinii de metal infectându-se și provocând suferințe grele sau chiar moartea. Pentru a aminti permanent femeilor că ar face bine să-și țină gura, în centrele orașelor, târgurilor și satelor vest-europene erau deseori expuse „frâie" agățate de stâlpi.

Bizarul „frâu" a fost la modă în insulele britanice vreme de un secol, dar în alte părți ale Europei, precum Germania, pedeapsa a fost întâlnită chiar și după anul 1800. Totodată, ea a fost exportată și în Lumea Nouă, însă aici nu doar femeile bârfitoare au fost pedepsite astfel, ci și sclavii de ambele sexe, de cele mai multe ori pentru nesupunere sau revoltă.

Interesant este faptul că pedeapsa a avut un asemenea răsunet cultural încât, în celebra sa carte „Trei într-o barcă", umoristul Jerome K. Jerome amintește de un asemenea frâu, expus în biserica din orașul britanic Walton on Thames – personajele glumesc că motivul pentru care instrumentul de tortură nu a mai fost folosit era acela că nu s-a inventat un metal suficient de tare pentru a putea opri limba femeilor bârfitoare.

Astăzi în istorie

10 octombrie 1914

A murit regele Carol I al României

Născut în 1839, în principatul Sigmaringen, ca al doilea fiu al prințului Karl Anton de Hohenzollern-Sigmaringen (ramura catolică a familiei Hohenzollern) și al soției sale, prințesa Josephine, Carol a absolvit, potrivit tradiției familiei, școala militară de cadeți din Münster, devenind sublocotenent de dragoni.

A terminat apoi Școala de Artilerie și Geniu din Berlin și a participat ca voluntar în armata Prusiei la războiul contra Danemarcei, fiind înaintat în 1866 la gradul de căpitan. La 10 aprilie 1866, guvernul provizioriu de la București, venit la putere după abdicarea forțată a lui Cuza, l-a propus pe Carol domn, la recomandarea lui Napoleon al III-lea al Franței (cu care tânărul prinț avea legături de rudenie).

Plebiscitul organizat cu acest prilej în Principatele Unite (din 1862 – România) a confirmat susținerea noului suveran de către viitorul său popor, iar pe 10 mai 1866 – devenită „zi a regelui" pentru următoarele decenii – Carol a fost ales domn al Principatelor. În cei 48 de ani de domnie (cea mai lungă din istoria statelor românești), Carol I a obținut independența țării, datorită căreia i-a și crescut imens prestigiul, a redresat economia și a pus bazele unei dinastii.

În timpul domniei sale, țara a obținut independența deplină față de Imperiul Otoman, în urma războiului ruso-turc, conflict în care contribuția României a fost decisivă.

Tenace și disciplinat, Carol a supervizat modernizarea statului român, a instituțiilor și edificiilor sale, construind castelul Peleș, încurajând industria, comerțul și transportul feroviar și dispunând construirea podului peste Dunăre, între Fetești și Cernavodă, care să lege noua provincie (Dobrogea) de restul țării. Refuzul Consiliului de Coroană din 3 august 1914 de a accepta intrarea României în război alături de Puterile Centrale i-a provocat lui Carol o imensă dezamăgire și i-a grăbit, se pare, moartea, bătrânul suveran decedând pe 10 octombrie 1914, în urma unui infarct și lăsând drept urmaș la tron pe nepotul său de frate, Ferdinand.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Ebine de ştiut

Diabetul, duşman de temut al sănătăţii, atacând organismul multă vreme silenţios, poate fi stăpânit cu tratament adecvat dar şi cu o dietă care să reducă glicemia la valori normale. Care sunt alimentele cu index glicemic scăzut recomandate în dietă?

◆ Roşiile sunt indicate persoanelor cu glicemie crescută deoarece conţin o cantitate importantă de crom, respectiv 5 micrograme la 100 g. Cromul joacă un rol fundamental în metabolismul glucozei şi al grăsimilor.

◆ Pentru echilibrarea nivelului de insulină şi de glucoză în sânge este recomandat consumul de usturoi crud. Efectul benefic se datorează mai multor substanţe conţinute de acesta.

◆ Merele au un conţinut ridicat de fibre alimentare şi antioxidanţi, ceea ce le face

Dietă benefică

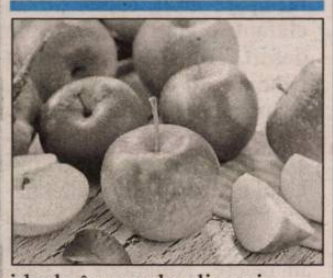

ideale în caz de glicemie crescută. Fibrele şi antioxidanţii care se găsesc în special în coaja merelor ajută la eliminarea excesului de zahăr. Coaja merelor este bogată în quercitină, antioxidant cunoscut pentru că reduce riscul de diabet.

◆ Şi magneziul ajută la scăderea glicemiei. Includeţi, deci în meniu legume cum sunt varza, spanacul, ţelina, broccoli, bogate în magneziu.

◆ Şi portocalele ajută la reglarea glicemiei, dar şi la scăderea grăsimii abdominale. Portocalele au aceste beneficii deoarece deţin un indice glicemic mic, conţin flavonoizi, pectine şi carotenoide. În plus, au conţinut bogat în vitamina C, element important în consolidarea imunităţii.

Dr. ANDY ANDREI

Look tineresc

Rochii din mătase, din satin sau din bumbac, mini, midi sau lungi, toate subliniază şi în anotimpul rece lookul dumneavoastră tineresc. Pliseurile sunt din nou de actualitate. La fel, tricotajele.

În privinţa pantalonilor, se poartă cei drepţi, dar şi cei strânşi pe glezne.

Etolele sau şalurile din blană vă vor feri de frig şi în acest sfârşit de an.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Vremea şi robusteţea organismului

Oricât de robuşti am fi, organismul nostru este profund influenţat de vreme. Studii de biometeorologie, extrem de interesante au demonstrat că lumina soarelui, condiţiile meteorologice sau presiunea atmosferică influenţează anumiţi neurotransmiţători chiar din primele zile de viaţă.

Cercetătorii consideră că persoanele născute în zilele reci şi întunecate de iarnă sunt mai predispuse depresiilor şi prezintă un risc mai mare de îmbolnăvire.

În schimb, persoanele care se nasc primăvara sau vara, în perioadele calde şi însorite ale anului au un tonus ridicat, sunt mai optimiste şi se bucură de mai multă vitalitate.

Studiile au demonstrat că persoanele născute toamna sunt cele mai robuste şi se adaptează cel mai uşor schimbărilor care le-ar putea provoca probleme de sănătate. Din punct de vedere psihologic au un temperament flegmatic, sunt echilibrate, modeste şi active. Cei care fac în mod regulat sport îşi protejează sănătatea, dar pentru ei există riscuri, fiind predispuşi în general la afecţiuni renale sau ale organelor sexuale. Le sunt favorabile tratamentele apiterapiei,

cu miere, polen sau propolis. Beneficiază, de asemenea de efectul plantelor aromatice şi de băile termale.

Cei născuţi iarna sunt rezistenţi la frig, dar în perioadele de tranziţie de la un anotimp la altul au probleme cu umiditatea excesivă dar şi cu temperaturile prea mari din timpul verii. Sunt predispuşi la boli de piele şi la infecţii virale, iar oasele şi articulaţiile sunt punctul lor slab. Le sunt benefice cromoterapia şi acupunctura. De asemenea, kinetoterapia este recomandată persoanelor în vârstă care au probleme de mobilitate.

Cei născuţi vara au organismul robust şi mai rezistent. Lumina şi soarele verii ajută sistemul imunitar. Totuşi temperaturile ridicate îi pot afecta pe cei care se nasc în perioadele caniculare. Persoanele născute vara se bucură de o sănătate bună, dar pot avea probleme cu stomacul, cu inima, dar şi cu sistemul nervos. Majoritatea celor născuţi vara au un temperament coleric. Au nevoie de sport şi de reflexoterapie. De asemenea, sunt indicate curele cu ape minerale, precum şi tratamente cu extracte din plante medicinale.

Persoanele care se nasc primăvara au în general un temperament sangvin, sunt mai emotive, impulsive şi dinamice. Sunt mai predispuse la afecţiuni ale sistemului nervos şi ale sistemului digestiv, pot avea probleme cu tensiunea şi migrene în momente neaşteptate.

Pentru aceste persoane cele mai potrivite terapii complementare sunt acupunctura, meloterapia sau aromaterapia.

Gastronomice

Salată de dovlecei

1 kg dovlecei, 2 linguri ulei, zeamă de lămâie sau oţet, piper, sare.

Se aleg dovlecei tineri, de mărime mijlocie. Se curăţă de coajă şi se pun la fiert în apă clocotită. Când sunt gata, se scot şi se aşază pe un fund de lemn presându-i cu o greutate ca să se scurgă de apă. După ce s-au scurs şi s-au răcit, se toacă, la fel ca pe vinete. Se pun dovleceii tocaţi într-un castron, se adaugă ulei, puţină sare, piper şi lămâie sau oţet, bătându-i bine. Se ţine salata la rece. Înainte să o servim la masă, se adăugă ceapă tocată.

Peşte a la grec

1,500 kg peşte, 1 kg roşii, o ceapă, o lămâie, 5 căţei usturoi, 500 g spanac, 5 linguriţe pătrunjel tocat, 5 linguriţe mărar tocat, 5 linguri ulei, 2 cepe verzi, sare, piper.

Se curăţă peştele şi dacă este mare se taie în bucăţi. Ceapa se taie, usturoiul se pisează şi se prăjesc în ulei încins, într-o cratiţă adâncă. Apoi se pun roşiile tăiate în bucăţi mici, curăţate de seminţe. Se adaugă spanacul tăiat, precum şi ceapa verde tăiată. Se călesţe totul până se înmoaie apoi se presară mărar şi pătrunjel, sare şi piper. Se toarnă puţină apă rece, se acoperă cu un capac şi se lasă să dea în clocot. Pe urmă se pune peştele în cratiţă, acoperindu-l cu capacul şi se lasă să fiarbă la foc mic. Când peştele se înmoaie şi sosul se îngroaşă, se pune mâncarea pe farfurii şi se garnisesţe cu felii de lămâie.

Pere cu orez şi frişcă

125 g orez, 1 litru lapte, 500 ml frişcă, 2 linguri zahăr, vanilie, 10 jumătăţi de pere însiropate.

Se fierbe orezul în lapte şi când e fiert se pune zahăr. Se adaugă vanilia şi se lasă să se răcească. Se curăţă perele, se taie în două, se scobesc de sâmburi şi se pun într-un sirop bine legat să dea câteva clocote. Se lasă să se răcească. Se ia un platou rotund, se aranjează în straturi orezul alternând cu frişcă. Deasupra să fie un strat de frişcă. Se garnisesţe cu perele însiropate, aşezate în picioare jur-împrejurul orezului. Se serveşte rece.

Dosarele frumuseţii

Îngrijirea tenului acneic

Problemă frecventă, care afectează una din zece persoane din lume, fiind probabil cea de-a opta boală cea mai răspândită în întreaga lume, acneea impune evitarea câtorva greşeli care pot lăsa urme, la propriu.

Cele mai frecvente şi majore greşeli în cazul unei acnei sunt reprezentate de stoarcerea coşurilor, neglijarea demachierii zilnice, folosirea unui fond de ten cu putere mare de acoperire şi, probabil folosirea de pudră în exces pentru a masca acneea. Nici curăţarea feţei prin stoarcere şi aburi nu este recomandată. Aceste manevre pot determina suprainfecţia bacteriană, agravarea acneei şi chiar generarea de cicatrici inestetice, dificil de tratat.

Aşa cum se ştie, acneea afectează adolescenţi şi adulţi, îmbrăcând diferite forme şi grade de severitate.

Este motivul pentru care soluţia cea mai inteligentă ar fi un tratament individualizat precizat de un medic dermatolog.

Trebuie spus că îngrijirea zilnică a pielii este esenţială în vindecarea acneei. În privinţa tratamentului, acesta poate fi local, cu loţiuni, creme antibacteriene, exfoliante, inhibitoare ale secreţiei de sebum.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomene aerospaţiale neidentificate

„Magia” răpirilor extraterestre

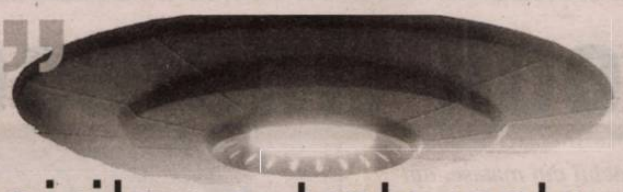

Am argumentat, pe această pagină, posibilitatea ca în preajma noastră să se afle hipercivilizaţii, poate cu sute de milioane de ani mai avansate decât noi.

Dacă pentru cititorul acestor rânduri neliniştea militarilor în privinţa fenomenului OZN, descrisă în articolele precedente, nu este suficient de convingătoare că ne confruntăm cu „magia” unei prezenţe nepământene, extrem de avansate tehnologic, îi propun să examinăm şi un alt fenomen, asemănător, dar încă şi mai controversat, aşanumitele „răpiri extraterestre”.

Câţi oameni obişnuiţi ştiu oare că, între 12 şi 17 iunie 1992, la *Massachusetts Institute of Technology* (M.I.T.) din oraşul Cambridge, lângă Boston, deci la una dintre cele mai faimoase universităţi din lume, a fost organizată o conferinţă de cinci zile dedicată exclusiv problematicii presupuselor *răpiri extraterestre*? Unul dintre copreşedinţii conferinţei a fost John E. Mack, M.D. (1929-2004), profesor de psihiatrie timp de treizeci de ani la nu mai puţin faimoasa *Harvard Medical School* şi fost director al secţiei de psihiatrie al spitalului acestei facultăţi. La conferinţă au participat mai mulţi specialişti în domeniu, între care Prof. David Jacobs, Ph.D., de la Universitatea Temple, Thomas Bullard Ph.D., Richard Boylan Ph.D., precum şi investigatori de vârf ai domeniului: Budd Hopkins, John Carpenter, Jenny Randles, Linda Moulton Howe, ca şi mulţi alţi cercetători şi jurnalişti. Ei dispuneau de circa 2000 de dosare, conţinând cazuri de răpire care fuseseră examinate cu toată rigoarea. În fiecare dintre ele era consemnat, cu multe detalii, că o persoană sau mai multe au fost scoase din mediul lor obişnuit – din automobil, din locul în care pescuiau, din dormitor ş.a.m.d. – de fiinţe evident nepământene, sau de un fascicul luminos care i-a ridicat de la pământ, ori pe o altă cale. Ei au ajuns apoi într-o incintă artificială, care putea fi interiorul unei „nave”; aici au fost supuşi unor proceduri, adesea foarte neplăcute, după care au fost aduşi înapoi în locul în care a început răpirea.

Poveşti convingătoare

Ceea ce a pus pe gânduri cercetătorii participanţi la Conferinţa de la M.I.T. a fost *marea similitudine* a istorisirilor celor răpiţi, ca şi bogăţia de amănunte din relatările lor, în ciuda faptului că aceştia nu se influenţaseră între ei, nici direct, nici prin media (de altfel, multe dintre detaliile care se repetau nu fuseseră niciodată publicate). Printre victime erau: protestanţi, catolici, evrei, albi, negri, bărbaţi, femei, tineri, vârstnici, având toate nivelurile de pregătire şcolară. Erau chiar şi intelectuali de vârf. Cei răpiţi aveau diferite profesii, erau angajaţi sau şomeri, căsătoriţi, necăsătoriţi, divorţaţi, provenind din America de Nord şi de Sud, din Europa, Africa, ori Asia.

Dacă zeci de trăsături semnificative se regăseau, sistematic, la o bună parte dintre relatări, în schimb alte detalii, din folclorul urban, privind extratereştrii, cum ar fi: omuleţii verzi, cu antene pe cap, cu arme laser etc., nu au fost semnalate practic *niciodată*. Deci cu greu se putea vorbi de o contaminare mediatică. Şi cu atât mai puţin de coincidenţe. În plus, în circa 20% din cazuri, au fost răpite mai multe persoane simultan, iar mărturiile acestora, date independent, coincideau. De asemenea au existat şi mărturii ale altor oameni, care au văzut răpirea de la distanţă sau care au constatat absenţa victimei în această perioadă.

Profesorul John Mack, la început sceptic, a examinat, începând din 1990, timp de aproape patru ani, peste o sută de persoane care spuneau că ar fi fost răpite. Şaptezeci şi şase dintre acestea (47 femei şi 29 bărbaţi, cu vârste între 2 şi 57 de ani) îndeplineau criteriile pe care el însuşi le impusese pentru a accepta că a avut loc o „răpire”. Cu toţii au fost supuşi la baterii de teste. Nu s-a găsit nicio corelaţie cu vreun tip anume de personalitate, nici cu o anumită structură familială ş.a.m.d. Niciunul nu era genul care să inventeze astfel de istorii, ori să-şi dea visurile sau fanteziile drept realitate, mai ales pentru vreun câştig. Mack a menţionat că aceste cazuri nu pot fi clasificate clinic. „Nu se potrivesc nicăieri”. Ele nu sunt nici abuzuri din copilărie, nici psihoze, nici nevroze, nici boli organice ale creierului, nici minciuni patologice ş.a.m.d.

Cele mai multe răpiri extraterestre, numite uneori şi „întâlniri de gradul IV”, se desfăşoară, aparent, după un scenariu, cu detalii care se repetă, cu mici variaţii, la majoritatea rapoartelor sau a înregistrărilor obţinute sub

hipnoză. După Thomas Bullard, paşii principali sunt: capturarea, examinarea, discuţiile cu răpitorii, vizitarea navei, o călătorie într-un loc nepământean, apariţia sau manifestarea unor făpturi sacre, revenirea acasă, efecte ulterioare. Tot el a identificat, în 1996, 58 de „detalii semnificative” ale unei răpiri, detalii care se repetă în mod sistematic în rapoartele martorilor.

Răpirile au loc de cele mai multe ori noaptea, din dormitor, din automobil sau dintr-un loc sub cerul liber. Adesea o rază de lumină coboară dintr-o misterioasă navă şi-l ridică în aer pe cel răpit. Uneori acesta este încadrat de două, trei sau patru creaturi. Martorul se vede plutind deasupra Pământului, apoi se pomeneşte într-o incintă, pe care o identifică uneori cu interiorul unei nave. Se vede întins pe o masă, având, de cele mai multe ori, forma de lespede paralelipipedică. Se simte paralizat; în jur sunt câteva persoane, de regulă scunde, care efectuează asupra lui, cu sau fără un instrumentar straniu, operaţii de tip medical. Uneori acestea înlătură şi anumite probleme de sănătate ale sale. Cel răpit simte, de foarte multe ori, din partea răpitorilor, un sentiment de compasiune şi de iubire, pe care o întoarce la rândul său. Contactul vizual pare să aibă un rol important în acest proces.

De cele mai multe ori, victimele afirmau că au fost răpite apoi examinate de nişte creaturi cenuşii, înalte de 1-1,3 metri, cu însuşiri telepatice, cranii enorme şi ochi negri, hipnotici, imenşi, cu nasul şi urechile aproape inexistente, gura doar o tăietură. Membrele acestor fiinţe erau foarte subţiri, mâinile aveau patru, cinci sau şase degete. Purtau pe corp o îmbrăcăminte atât de mulată, încât se confunda cu pielea. Nu prezentau semne ale sexului, nici nu au fost văzuţi vreodată alimentându-se sau bând. O altă rasă, mai rar raportată dar totuşi destul de răspândită, sunt „nordicii” sau „blonzii”, cu înfăţişare perfect umană dar înalţi de 2,10 – 2,30 metri, cu plete lungi, adesea albe, ochi albaştri, verzi sau căprui, îmbrăcaţi de obicei în robe albe până la glezne. Se întâlnesc relativ des şi entităţi „reptiliene” (musculoşi, cu pielea solzoasă, cu pieliţă între degetele prevăzute cu gheare şi ochi ca de pisică), „insectoide” (cu un corp scheletic şi capul ca de lăcustă) etc. Sporadic se semnalează zeci de alte tipuri de *umanoizi, pseudoumanoizi* etc., cu înfăţişări dintre cele mai pitoreşti. Uneori „entităţile biologice” poartă căşti ca de scafandru, dispozitive tehnice la brâu, cutiuţe sau baghete cu care paralizează sau anihilează voinţa victimei etc. Entităţile întâlnite, la fel ca şi OZN-urile, posedă însuşiri care desfid cunoştinţele noastre. De foarte multe ori se deplasează levitând. Pot uneori să şi treacă – aşa cum spun martorii – printr-un obiect solid, de pildă prin pereţii casei. Ele mai sunt capabile să hipnotizeze şi să converseze telepatic cu mintea oamenilor, chiar dacă nu le ştiu limba.

Fără dovezi

„Vizita” se poate prelungi cu alte elemente, care variază de la un caz la altul, apoi celui răpit i se dă de înţeles că va fi dus acasă. El nu are posibilitatea să ia cu sine nicio dovadă materială, iar înainte de a pleca, este supus unei sugestii hipnotice, prin care îi este ştearsă din memorie, parţial sau complet, amintirea incidentului. Din această cauză, în cele mai multe situaţii, victima răpirii va rămâne în minte doar cu fragmente ale întâlnirii şi/sau cu constatarea că au trecut o oră sau două, fără să înţeleagă cum. După un timp, unii îşi vor reaminti incidentul, cu mai multe sau mai puţine detalii, spontan, ori supuşi *regresiei hipnotice,* o relaxare a minţii conştiente, pentru a căpăta acces la informaţii care nu sunt accesibile, din diferite motive, în starea normală de conştienţă. Metoda a fost folosită iniţial de poliţie şi de psihologi. Se presupune că, totuşi, majoritatea victimelor „uită” complet cele întâmplate; prin urmare, nu vor şti niciodată că au fost răpite.

Budd Hopkins (1931-2011), care examinase peste 700 de răpiri, a fost primul care a observat că majoritatea răpirilor sunt repetate. Ele încep în jurul vârstei de 5-6 ani, sau chiar mai devreme, fiind urmate în cursul vieţii de numeroase altele. Familii întregi au fost şi continuă să fie urmărite astfel, generaţie după generaţie. Răpirile lasă în urmă, în unele cazuri, urme fizice sau fobii inexplicabile. O consecinţă dramatică a multor răpiri este cea pe care Prof. Mack a numit-o *„şocul ontologic”*, o schimbare spirituală, revelarea unei realităţi diferite de cea în care martorul crezuse până atunci. Unora, vizitatorii le-au înfăţişat imagini apocaliptice. Mulţi capătă un sentiment de iubire profundă pentru planeta Pământ, şi fiinţele de pe suprafaţa ei şi o revoltă faţă de distrugerile provocate de omenire naturii. *(Va urma)*

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

André Malraux şi clarvăzătoarea

Numeroşi oameni de cultură din lumea întreagă, dedicaţi celor mai diferite domenii ale spiritualităţii, s-au arătat atraşi de ocultism, de misterele nedezlegate ale lumii. Celebrul scriitor şi om politic francez André Malraux relatează în cartea sa „Hôte de passage” (1975) una dintre experienţele sale cele mai tulburătoare.

Straniul film al unei bătălii străvechi

În 1957, Malraux a fost vizitat de Georges Salles, directorul Muzeului Franţei, care i-a adus o fotografie ce înfăţişa o bucată de ţesătură foarte veche, aflată în Bagdad. Poza o găsise la un anticar persan, care se gândea că Muzeul Luvru ar fi putut achiziţiona acea stofă veche, deşi originea ei rămăsese un mister.

Examinând imaginea, Malraux a crezut că identifică pe stofă un desen reprezentând o pajură sau un fluture heraldic. Dezamăgit că nici prietenul său nu poate identifica proveniența ciudatului desen, Salles a murmurat ca pentru sine: „Nu-mi rămâne decât să mă adresez doamnei Khodari-Pacha”. Doamna Khodari-Pacha era renumită în acel moment, fiind considerată cea mai performantă în acest domeniu ocult.

Femeia i-a primit în salon şi a studiat îndelung fotografia, încercând să-şi dea seama de când data stofa şi ce anume reprezenta acel „fluture”, cum menţionase Salles. „Dar nu e un fluture, este o pată... O pată de sânge! Iar stofa a fost pliată în două...”, a replicat clarvăzătoarea. „Se află departe, foarte departe de aici... Undeva, în Orient şi vine din vremuri de demult... Este un câmp de bătălie, noapte. S-au luptat... Un rege caută printre morţi, mergând în urma purtătorilor de torţe...” Şi apoi, ţinând ochii închişi, femeia a început să relateze o poveste halucinantă, ca şi cum în faţa ei s-ar fi derulat un film.

Ochii lui Alexandru cel Mare

„Este un fluviu asemănător Nilului. Sunt acolo bărbaţi albi, călare pe cai, dar şi negri pe... pe ce? Nişte animale enorme, pe care nu le recunosc, multicolore. Animale dispărute?... Dar albii nu sunt oameni ai cavernelor, mai degrabă sunt romani.” Apoi, împotriva scepticismului resimţit în tăcere de Malraux, a continuat să descrie ireala confruntare: „Văd picioare dezgolite, dar şi cu pantaloni ca ai infanteriştilor zuavi... (Militari francezi din Algeria, care purtau pantaloni de uniformă bufanţi, băgaţi în cizme, n.n.) E acolo un deşert montan... Bărbatul pe care îl văd e un conducător al albilor. Este ras... Pletele îi acoperă fruntea. Când descalecă, merge foarte repede. Ah! Animalele vor primi poveri, ridică trompele. Sunt... văd mai bine acum: sunt elefanţi pictaţi. Bărbatul acela... va muri, dar mai târziu. În faţa lui apare altul, călare pe un elefant pictat. Pleacă spre deşert. Totuşi... el a câştigat bătălia!” „Îi distingeţi faţa?”, a întrebat Georges Salles. „Acum, da.” „Cum sunt ochii lui?” „Eeei, ia te uită! Unul e albastru şi celălalt negru!” Şocaţi, Georges Salles şi André Malraux s-au privit în tăcere. Amândoi se gândeau la aceeaşi persoană: genialul conducător şi cuceritor al lumii, Alexandru Macedon, despre care se ştia că avea ochii de culori diferite.

„Fluturele” – pată de sânge

Ieşiţi din locuinţa doamnei Khodari-Pacha, cei doi bărbaţi se simţeau ca şi cum tocmai s-ar fi aflat în prezenţa unei persoane care asistase aievea la un eveniment istoric pe care ei îl cunoşteau din cărţi: confruntarea dintre Alexandru cel Mare şi regele Porus, în India, victoria celui dintâi, hotărârea de a se întoarce...

„Deci... O transmitere de gânduri?”, a murmurat Salles. „Imposibil, ne-am gândit la Alexandru cel Mare numai după ce ne-a vorbit despre ochii lui.” „Dar, oare, e chiar o urmă de sânge? Poate ar trebui să-i facem o analiză, ca să aflăm cât de adevărat e ceea ce ne-a spus doamna Khodari-Pacha.”

După câteva luni, George Salles a convins un mecena să cumpere pentru sine bucata de stofă, apoi împreună au mers la un laborator de analize, pentru a se stabili proveniența petei cu formă de „fluture”. O simplă pată, dar veche de peste două mii de ani şi care – ei, bine – s-a dovedit a fi o urmă de sânge...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Coşmarul Kogi continuă

Nativii sud-americani cunoscuţi sub numele de Kogi, adunaţi într-o comunitate aşezată în Sierra Nevada de Santa Marta (Columbia), trăiesc de sute de ani un cumplit coşmar, ce pare fără sfârşit.

Înainte de invazia genocidară a europenilor, aceşti oameni – legaţi printr-o frăţie de sânge de natura ce le era leagăn şi casă, le oferea cu generozitate toate cele necesare vieţii şi într-un târziu le aşternea patul pentru somnul cel veşnic – respectau fără abatere rânduielile moştenite din vechime. Au venit însă apoi vremurile infernului adus de acei barbari cu pielea albă însetaţi de sânge, ahtiaţi după aur şi mânaţi de o ură viscerală de neînţeles...

Fraţi cu Natura, inamicii războaielor

Un slogan din zilele noastre, ce stă scris pe o pancartă la marginea teritoriilor încă stăpânite de Kogi, rosteşte în câteva vorbe un adevăr tragic, valabil din păcate în cazul tuturor populaţiilor precolumbiene care şi azi plătesc cu viaţa tribut pentru faptul că s-au născut şi vor să trăiască în pace sub legile lor multimilenare: *Sălbatic nu este cel care trăieşte în natură, sălbatic este cel care o distruge.*

Între firmele extrem de puternice, care nimicesc cu orbire şi fără scrupule pădurile, de la cele amazoniene la cele carpatine, potentaţii care decid ca teritorii

întinse să fie predate morţii, pentru ca ei să-şi experimenteze cele mai noi arme de ucidere în masă şi, să spunem, „multinaţionalii" care fură apa oamenilor ori bipezii supuşi „legilor" crimei organizate, nu există nicio diferenţă semnificativă.

Asemenea maşinării diabolice au distrus şi civilizaţiile precolumbiene, uimitor de avansate, supravieţuitorii fiind ulterior în mare parte asimilaţi şi obligaţi să se supună voinţei invadatorilor. Puţini au reuşit să reziste, între ei numărându-se şi populaţia Kogi. Nu întâmplător, aceşti nativi sunt numiţi şi „Fraţii cei mari", „Fiii Jaguarului" sau „Adevăraţii Oameni", ei având o putere de cunoaştere şi o percepţie mistică superioare altor populaţii.

Visul conchistadorului

Actualul trib Kogi s-a format, după invazia şi masacrele spaniole, dintr-un vechi nucleu cu acelaşi nume, căruia i s-au alăturat alte patru comunităţi, toate având o organizare socială şi economică foarte avansată. Istoria postcolumbiană are însă ca element de referinţă – oarecum paradoxal – o perioadă de linişte şi întemeiere a unui nou destin, începând din anul 1501, dirijată de un spaniol pe nume Rodrigo de Bastidas.

Atras de piscurile înzăpezite ale masivului Sierra Nevada, înălţate până la 5.775 de metri, acesta a dorit să construiască acolo oraşul viselor sale, iar cucerirea fabuloaselor teritorii andine să o realizeze fără masacre şi persecuţii. Şi, 24 de ani mai târziu, aici lua naştere unul dintre primele oraşe ale Americii Latine, un fel de îngemănare între ceea ce au putut aduce bun spaniolii şi valorile civilizaţiilor autohtone: Santa Marta.

Din păcate, un concurs de împrejurări ce putea schimba chiar istoria continentului sud-american a avut un deznodământ tragic: Rodrigo de Bastidas s-a ataşat foarte puternic de cultura populaţiilor băşti-

naşe şi a început să aibă relaţii amicale cu nativii locali, ceea ce a atras furia sălbatică din partea alor săi.

Coloniştii albi, cei care nu aveau în faţa ochilor decât aurul cel prădător al minţii şi sângele localnicilor, au pus mâna pe săbii şi archebuze, şi-au îmbrăcat armurile de fier şi au încălecat pe caii ce-i înfricoşau pe indigeni, pornind la vânarea fără milă a acestora. De Bastidas a fost şi el asasinat, în valul de atrocităţi care a urmat. Apoi, a venit epoca pe care Kogi o numesc *La Noche* („Noaptea"). Noaptea care a pus stăpânire pe Columbia.

În faţa armelor de foc, a nemaivăzutelor animale de luptă cum considerau că sunt caii, a câinilor dresaţi să-i sfâşie, băştinaşii nu au putut lupta aşa cum învăţaseră ei de generaţii întregi. Astfel, mulţi au pierit în băile de sânge publice, femeile au fost violate, cetăţile jefuite şi arse. Santa Marta a fost pârjolită de 20 de ori în 150 de ani şi vechile tradiţii spulberate în numai câteva generaţii.

Rezistenţa nu a durat mult, aborigenii fiind siliţi să se supună străinilor albi care vorbeau o limbă neînţeleasă de ei şi adorau un Dumnezeu îndepărtat şi neiertător. Câţiva au reuşit totuşi să se ascundă în văile inaccesibile din Sierra Nevada, unde au pus noi temelii unei civilizaţii adânc înrădăcinate în tradiţiile lor nescrise.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 de locuri de văzut în România

Satul Rîmetea

Dacă simţiţi nevoia să vă desprindeţi din stresul şi haosul peisajului urban şi să vă întoarceţi în liniştea de început de lume a satului, avem destinaţia care vă trebuie: Rîmetea, una dintre cele mai frumoase aşezări rurale din România. Situată în nordul Depresiunii Trascăul, la o altitudine medie de 550 de metri, localitatea Rîmetea este înconjurată de masive

montane mai înalte cu 500 - 600 de metri şi este străbătută de la nord la sud de râul Rîmetea. Satul este străjuit de masivul Piatra Secuiului, cu o înălţime de 1128 m, unde turiştii mai bine antrenaţi pot ajunge, după o ascensiune de circa o oră şi jumătate, spre a se bucura de o panoramă superbă.

Potrivit legendei, denumirea masivului vine de la faptul că, în secolul al XIII-lea, secuii care locuiau aici s-au refugiat pe muntele din apropiere, spre a se feri din calea tătarilor. Plasarea localităţii, la poalele masivului Piatra Secuiului, face ca Rîmetea să fie numit de oamenii locului, cu mândrie, „satul unde soarele răsare de două ori": dimineaţa, masivul îşi aşterne umbra asupra satului, deşi afară e lumină, iar spre miezul zilei, abia când soarele se înalţă spre cer, „răsare" cu adevărat şi peste Rîmetea, apărând deasupra Pietrei Secuiului. Căsuţele mici, albe şi cochete, cu ferestre verzi din lemn păstrează tradiţia arhitecturii de secolul XIX, majoritatea fiind construite după 1870, când un puternic incendiu a distrus satul.

Tot la Rîmetea există şi o moară de apă, datând din 1752 şi încă funcţională, un muzeu etnografic cu peste 11.000 de exponate şi o biserică unitariană, aflate în centrul satului. Cea mai veche clădire din sat este o casă minerească, ridicată în 1668 şi renovată în 2004. Turiştii se pot caza la pensiunile din zonă, având parte de un tratament adecvat, cu preparate tradiţionale şi multă relaxare. Amatorii de istorie pot vizita ruinele cetăţii medievale Colţeşti, aflată la doar 5 km distanţă, iar cei dornici de adrenalină pot zbura cu parapanta sau pot escalada masivele stâncoase din jurul localităţii.

GABRIEL TUDOR

Panteon creştin

Cuvioasa Parascheva

Luni, 14 octombrie, Biserica noastră o prăznuieşte pe Cuvioasa Parascheva, una dintre cele mai îndrăgite figuri ale panteonului ortodox, considerată patroana Moldovei.

S-a născut în Tracia, la Epivata, în sudul Dunării, în anul 1025, într-o familie înstărită, fiind educată de mamă şi bunică, amândouă creştine evlavioase. Fratele ei, Eftimie, a îmbrăţişat de tânăr viaţa monahală, devenind în cele din urmă episcop în Madita. Tânăra dovedeşte nu doar o credinţă profundă şi sinceră ci şi o generozitate fără seamăn. La 12 ani îşi dăruieşte hainele săracilor, drept care tatăl ei o pedepseşte, obligând-o să doarmă cu robii. Tot el hotărăşte să o mărite cu un tânăr bogat din Constantinopol, când împlineşte 18 ani, dar refuzul ei este categoric. Tatăl moare supărat iar mama, Sofia, împarte averea robilor.

Tânăra, care studiase filozofia şi viţele sfinţilor, intră în Mănăstirea Maicii Domnului din Heraclia Pontului. După cinci ani, merge la Ierusalim, Bethleem, Golgota şi în pustiul Iordanului. Aici duce o viaţă dintre cele mai aspre, în post şi rugăciune şi dormind pe o rogojină. Vinerea ţinea post negru, fiind ziua în care a fost răstignit Mântuitorul. De aceea a fost supranumită Sfânta Vineri. Într-un vis profetic îi apare un înger care o sfătuieşte să se întoarcă în locurile natale. Ea se întoarce în Epivata şi, în unele versiuni mai trăieşte aici încă doi ani, iar în altele moare la 14 octombrie 1050 chiar pe corabia care o ducea spre ţara ei. A fost îngropată ca o străină, fiindcă nu spusese nimănui cine este şi de unde vine.

Potrivit tradiţiei, un marinar, care a murit şi el pe o altă corabie, a fost adus la mal pentru a i se face o înmormântare creştinească, aşa cum ceruse în timpul vieţii. Cu această ocazie este descoperit trupul Sfintei, nealterat şi frumos mirositor. Este păstrat mai întâi în Epivata şi apoi este aşezat în Biserica Sfinţii Apostoli din Constantinopol. În 1235 Ioan Assan al II-lea cere moaştele împăratului Bizanţului şi le aşază la Târnova. În 1393

Baiazid Ildârâm distruge Târnova şi moaştele sunt cumpărate de Mircea cel Bătrân (1386-1418).

După dezastrul de la Nicopole din 1396 sultanul ridică moaştele şi le trimite în dar cneaghinei Serbiei, Anghelina. Belgradul este distrus în 1521 şi sultanul Suleiman al II-lea trimite moaştele la Istanbul. Vasile Lupu (1634-1653) şi mitropolitul Varlaam (1639-1660) cer sultanului Murad al IV-lea Sfintele Moaşte şi reuşesc să le obţină după eforturi îndelungate, contra sumei de 300 de pungi de aur, o sumă considerabilă pentru vremea respectivă. În 1641 moaştele sunt aduse la Iaşi şi depuse în biserica Trei Ierarhi, ctitorie a lui Vasile Lupu.

În 1884 biserica este supusă unor reparaţii şi moaştele sunt duse într-un paraclis, care, în 1888, ia foc de la o lumânare. Spre marea surpriză a tuturor, moaştele rămân neatinse deşi racla de argint se topise şi capacul se carbonizase. Înaltele autorităţi care vin la faţa locului consemnează minunea într-un proces verbal.

După construirea Catedralei Mitropolitane moaştele sunt depuse aici dar, în 1916 sunt transportate în Basarabia de unde sunt readuse la Iaşi în 1922. În 1942, racla este adusă la Bucureşti pentru a fi pusă la adăpost de ororile războiului. Este aşezată la Ciorogârla, apoi la Pasărea şi, în 1945, după terminarea războiului, îşi recapătă locul la Iaşi, unde în zilele noastre, în ziua de 14 octombrie, se desfăşoară unul dintre cele mai mari pelerinaje din ţară.

IRINA STOICA

Augustin Lesage, artistul medium

Augustin Lesage s-a născut pe 9 august 1876 în Saint-Pierre-lès-Auchel, unde familia sa se mutase pentru ca tatăl, fost agricultor, să poată lucra în puţurile de mină ale Companiei Ferfay et Ames.

Copilăria i-a fost marcată de moartea surorii sale mai mari, Maria, la numai 3 ani. Trei decenii mai târziu însă, chiar acesteia îi atribuia Lesage primele mesaje mediumnice, legate direct de profesia ce avea să-l consacre ca mare maestru al aşa-numitei arte brute.

„Tu vei fi pictor!"

Pentru o vreme, viitorul artist a lucrat ca miner, urmând o tradiţie de familie. În 1911 însă, pe când se afla într-o galerie subterană, a auzit o voce care îi spunea: „Într-o zi, vei fi pictor!" Ceva mai târziu, el avea să asocieze mesajul surorii sale moarte, având convingerea că spiritul acesteia îl însoţeşte pentru a-l proteja şi a-l călăuzi prin hăţişul vieţii. De altfel, după câteva luni el avea să fie iniţiat în spiritism de camarazii mineri şi a dovedit calităţi de medium excepţionale.

Potrivit mărturisirilor dr. Osty, care s-a ocupat de cazul lui, Lesage spunea că spiritele îl stimulau să deseneze, apoi să picteze. Astfel, după primele desene realizate prin automatism, spiritul Mariei i-ar fi spus: „Astăzi nu mai e vorba despre desen, ci despre pictură. Nu te teme şi urmează sfaturile noastre. Da, într-o zi vei fi pictor şi picturile tale se vor subordona ştiinţei. La început vei considera ridicol acest lucru, dar noi suntem cei care îţi vom conduce mâna.

Nu încerca să înţelegi, înainte de toate urmează exact indicaţiile noastre. Deocamdată, îţi vom arăta în scris ce fel de pensule şi culori îi vei cere doamnei Poriche, în Lillers. Vei merge să le cauţi acolo şi vei găsi tot ce îţi trebuie."

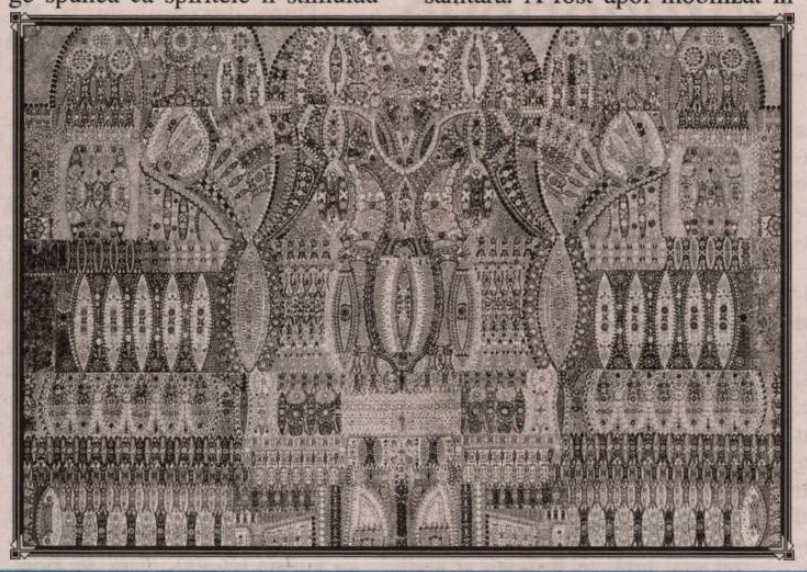

Din mină, în marile galerii de artă

Prima pictură a lui Augustin Lesage, un ulei pe pânză, avea forma pătrată şi era, putem spune, uriaşă: latura de 3 metri şi suprafaţa totală de peste 9 m²! A abordat imaginea ca pe o miniatură, fără să se preocupe prea mult de ceea ce avea să apară mai departe de sub penelul său. Lucra fără o schiţă generală prealabilă, prin acumularea treptată de microelemente.

La acest tablou a lucrat mai mult de un an, dar în 1913 a lăsat deoparte pictura, pentru a deveni vindecător, având calităţi speciale pentru aceasta, chiar dacă nu trecuse printr-o instituţie de instruire sanitară. A fost apoi mobilizat în

armată şi a participat la Primul Război Mondial, dar după 1916 a fost repartizat din nou în mină.

Cu toate acestea, a continuat să picteze, activitate pe care nu a mai abandonat-o până la moartea survenită în 1954, când a lăsat posterităţii peste 800 de tablouri, precum şi o prodigioasă activitate de pionierat în ceea ce criticii aveau să numească „Artă brută" – comparabilă sub numeroase aspecte cu mult mai cunoscutul Suprarealism ori cu Abstracţionismul.

La drept vorbind, Lesage s-a dedicat întru totul picturii după ce a părăsit definitiv mina în 1923. În 1927, primul său mare tablou a fost expus public, generând o plăcută surpriză, dar şi uimirea că „un bărbat incult, fără o ereditate artistică, simplu miner, a ajuns să se exprime prin această formă de artă"! Asemenea idei preconcepute, rigide, nu aveau însă decât să-i sporească şi mai mult notorietatea, rămasă totuşi învăluită în mister. Căci nimeni nu ştia mai bine decât el cine erau, de fapt, adevăraţii lui maeştri formatori.

O imagine a microuniversului: aşa ar putea fi considerate cele mai multe tablouri ale lui Augustin Lesage. Detaliile la el devin aproape microscopice, dar şi respectând o coordonare ce ne trimite nemijlocit către sentimentul de căutare a echilibrului perfect, lucru realizat de altfel de pictorul-medium şi fost miner, fost terapeut, şi prin amestecul ameţitor de culori aşezate pe pânză într-o simetrie totală.

Azi, în afara recomandării de a-i privi tablourile cu atenţie maximă, noi nu putem decât să sugerăm şi o incursiune mentală în adâncurile originare ale halucinantelor picturi. Probabil acolo se vor descoperi spaţii spirituale comune, din care cu toţii ne-am putea revendica statutul individual ce ne defineşte de-a lungul vieţii.

Faţa invizibilă a Terrei

● ***Ţara fără şerpi.*** La prima vedere, nu există niciun motiv pentru care şerpii să nu existe în Irlanda. Climatul este identic cu cel din Anglia, o insulă pe care aceste reptile s-au dezvoltat în voie. Totuşi, Irlanda nu poate fi comparată decât cu Groenlanda, Antarctica şi Noua Zeelandă, singurele zone de pe Terra în care şerpii lipsesc cu desăvârşire.

Explicaţia ştiinţifică este că, până acum 10.000 de ani, în perioada ultimei glaciaţiuni, Irlanda se afla

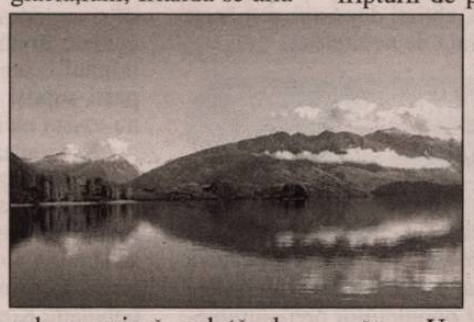

sub o uriaşă calotă de gheaţă, fiind nelocuibilă. Odată cu topirea gheţarilor, ea a fost înconjurată de ape, izolându-se astfel de zona continentală (până acum 6.500 de ani, Anglia era legată de continentul european).

Şerpii au început să colonizeze Europa odată cu retragerea gheţarilor şi cu încălzirea treptată a climei. De ce însă nu s-au deplasat către Irlanda, aşa cum au făcut-o alte vieţuitoare, atunci când insula încă mai era unită printr-o fâşie de uscat de Anglia?

Cel mai probabil, susţin cercetătorii, din cauză că şerpii sunt animale lente, inapte de colonizarea unor suprafeţe relativ izolate. În acest caz, ei, pur şi simplu, au evitat Irlanda preferând să rămână doar pe continent.

● ***O friptură de fructe!*** Jackfruit este fructul naţional al Bangladeshului şi cel mai mare fruct care creşte într-un copac. De asemenea, este singurul fruct care poate fi consumat necopt, copt, crud sau gătit. Sutele de seminţe din interior sunt foarte hrănitoare, conţin fier, potasiu, calciu şi proteine, iar pulpa, multă vitamina C, motiv pentru care a fost numit „fructul-miracol".

Când se consumă crud, gustul său este o combinaţie între ananas şi pară. Gătit, ai impresia că mănânci carne, iar textura este asemănătoare cu cea a fripturii de porc. Se foloseşte ca substitut al cărnii în meniurile cu nachos şi tacos. În Asia, din acest fruct se prepară suc, curry, chips, îngheţată sau se serveşte la grătar. Un singur fruct poate cântări între 4,5 kg şi 45 kg, iar pomii sunt şi ei uriaşi, ajungând la 15 m înălţime. Produc în jur de 150 de fructe pe an.

Fructul are forme variabile, cel mai frecvent o-

voidale, dar şi rotunde. Când este copt, culoarea devine gălbuie, cu pete maronii şi se simte un miros dulceag, la exterior căpătând un aspect lipicios, datorită uleiurilor esenţiale din coajă şi a unor substanţe de tipul răşinii.

Gloanţe pentru jurnalişti

Pretutindeni în lume, ziarişti deveniţi incomozi prin subiectele pe care le anchetează ori prin articolele deja publicate sunt efectiv vânaţi de cei indicaţi ca fiind autorii unor infracţiuni extrem de grave.

Un domeniu foarte fierbinte şi sensibil în acest sens îl reprezintă aspecte legate de exploatarea materiilor prime şi problemele de mediu. O acţiune internaţională de mare amploare cu privire la sectorul de minerit, renumit pentru opacitatea sa, a fost derulată de profesionişti de la 30 de instituţii media asociate ale reţelei de jurnalism de investigaţii Forbidden Stories, cu ramificaţii în Franţa, Germania, Marea Britanie, Portugalia, sub numele de serie *Green Blood* („Sânge verde").

Din nefericire, dezvăluirile care au deranjat multe „cuiburi de viespi" au determinat reacţii neaşteptat de violente din partea infractorilor scoşi astfel la lumină. Forbidden Stories a fost fondată abia în 2017, dar a reuşit – pe baza unor dovezi de necontestat – să prezinte publicului faţa adevărată a magnaţilor din sectorul minier. Au urmat în schimb ameninţări şi ameninţări, răpiri şi asasinate, victimele fiind exclusiv ziarişti „prea curioşi"!

Green Blood este rodul unei anchete colective asupra practicilor a trei companii miniere ce operează în trei ţări de pe continente diferite: Tanzania (Africa), Guatemala (America de Sud) şi India (Asia). Timp de trei luni, 40 de ziarişti din 15 ţări au lucrat alături de colegi din presa locală, fiind ameninţaţi, urmăriţi în justiţie, ucişi – pentru că au îndrăznit să dezvăluie impactul minelor lor asupra sănătăţii populaţiei şi mediului, precum şi politicile acestora de expansiune brutală, cu ignorarea oricăror legi.

O muncă de teren asiduă şi riscantă, dar şi exploatarea numeroaselor date provenite din surse deschise, au permis îndreptarea proiectoarelor către sectoarele cele mai secrete ale economiei, dezvăluind totodată publicului actele de cenzură şi ameninţările prin care sunt anihilaţi jurnaliştii consideraţi incomozi şi chiar periculoşi pentru afacerile oneroase ale celor ce-şi clădesc imperii şi averi inimaginabile pe temelia domeniilor respective.

În prezent, în multe ţări din lume reporterii îşi pun în pericol profesia şi chiar viaţa, deoarece anchetează anumite chestiuni de mediu dubioase. Din anul 2009, mai mult de 13 jurnalişti au fost asasinaţi din această cauză, iar alte 16 morţi suspecte se află în curs de cercetare.

În asemenea condiţii – fie şi lăsând deoparte subordonarea strictă, necondiţionată şi interesată a unor televiziuni, publicaţii on-line ori ziare tipărite de către anumiţi oameni cu foarte mulţi bani şi grupuri de interese – mai putem vorbi despre mult-clamata libertate a presei sau despre o himeră ce pluteşte între visul frumos şi realitatea cea mai terifiantă?

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ *...în urma măsurătorilor s-a constatat că cea mai mare temperatură la umbră a fost de 58ºC?*

◆ *...pădurea din Amazon este cea mai mare pădure tropicală din lume? Se întinde pe nouă state diferite.*

◆ *...în lume există aproape 3.800 de specii de şopârle? Doar două dintre ele sunt veninoase.*

◆ *...cel mai mare castel din lume este Castelul Praga? În incinta sa se află şi o catedrală.*

◆ *...fumul de ţigară conţine 4.000 de tipuri de poluanţi?*

◆ *...suprafaţa totală a Rusiei este mai mare decât cea a planetei Pluto? Cele 17 milioane km.p. ai Rusiei depăşesc cele 16,65 milioane km.p. ai planetei respective.*

◆ *...primul „espresor" (aparat pentru făcut cafea sub presiune) a fost inventat în 1822 de francezi? A fost însă perfecţionat de italieni.*

◆ *...lipsa somnului ne face să vedem inamici peste tot în jurul nostru.*

Ştiaţi că...

Catedrala din Barcelona

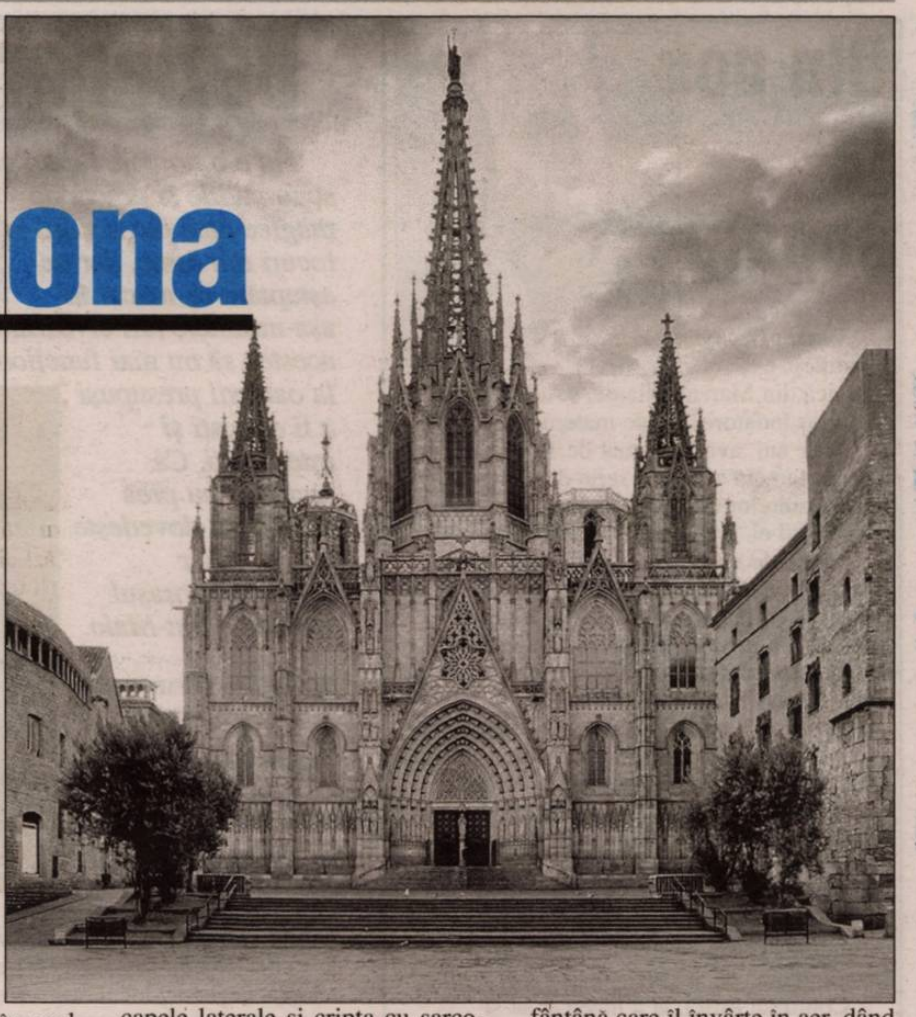

Cu toate că Barcelona trăieşte în umbra vestitului arhitect Antonio Gaudi, că mulţi dintre noi ne ducem în principal să vizităm Sagrada Familia şi să ne plimbăm pe aleile încântătorului parc Guell, există multe construcţii medievale care fac mândria oraşului de la malul Mării Mediterane.

Pot fi amintită în acest sens, Coloana lui Christofor Columb, Parcul Ciutadela, mulţimea palatelor găzduind muzeee şi, mai ales Catedrala oraşului, închinată Sfintei Eulalia, construcţie cunoscută sub numele de La Seu.

Catedrala este construită pe locul unde, încă din anul 343, veneau creştinii să se roage. Pe acest loc a fost ridicată o biserică închinată Sfintei Cruci. După descoperirea relicvelor Sfintei Eulalia, în anul 877, numele ei a fost adăugat aşezământului, devenit astfel „Catedrala Sfintei Cruci şi Sfintei Eulalia".

Potrivit legendelor, Sfânta Eulalia a fost o tânără, de fapt, o copilă, martirizată în timpul ocupaţiei romane. Se spune că în mijlocul verii, pe o căldură toridă, a fost expusă goală într-o piaţă publică pentru a fi batjocorită. La rugăciunile fetei a început brusc o ninsoare, care a învăluit-o ascunzându-i goliciunea. Cuprinşi de furie, romanii au închis-o într-un butoi în care au înfipt câteva cuţite şi l-au rostogolit pe strada care astăzi îi poartă numele. Trupul ei este adăpostit acum în cripta catedralei, reprezentând un important loc de pelerinaj.

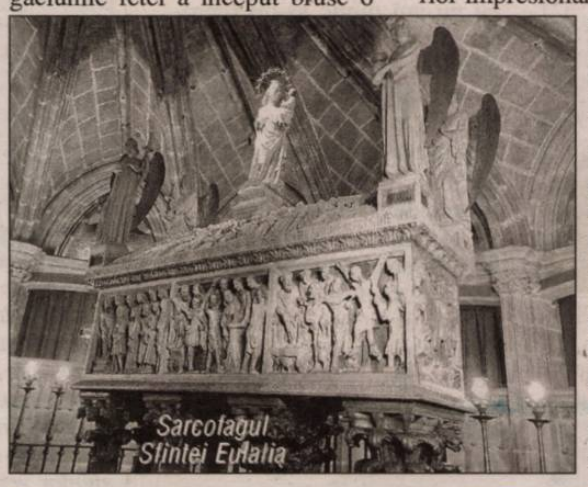

Sarcofagul Sfintei Eulalia

În anul 985 basilica de aici a fost distrusă de mauri şi în locul ei, între anii 1046-1058, a fost ridicată o catedrală romană. Între anii 1257-1268 a fost construită Capela Santa Lucia, încorporată mai târziu în mănăstirea de lângă catedrală.

Construcţia actualei catedrale gotice a început în anul 1298, sub domnia regelui Jaime al III-lea, supranumit „Cel drept". Cu ocazia lucrărilor au fost demolate toate vechile construcţii, cu excepţia capelei „Santa Lucia".

Construcţia nu a progresat prea repede din cauza războaielor şi a molimelor, în special cea de ciumă, şi abia în 1460 a fost terminat corpul central. Faţada gotică a fost finalizată mult mai târziu, în 1889, iar turnul central în 1913. Ambele s-au bazat pe proiectul original al arhitectului francez Charles Gaiters.

Catedrala gotică este o structură masivă, cu arcade largi, clopotniţă tipic medievală şi un interior impresionant, a cărui piesă de rezistenţă este lucrarea reprezentând Crucificarea lui Hristos.

Biserica are lungimea de 93 de metri, lăţimea de 40 de metri, iar turnurile cu ceas, construite între 1386-1393, depăşesc înălţimea de 50 de metri, cel din centru ridicându-se până la 70 de metri. Interiorul prezintă 28 de capele laterale şi cripta cu sarcofagul Sfintei Eulalia.

Mănăstirea, sihăstria de alături, este cea mai cunoscută parte a Catedralei. Construită în secolul al XIV-lea, prezintă o fântână răsărită în mijlocul podelelor de piatră, înconjurată de flori şi palmieri, şi tot aici sunt celebrele gâşte albe, 13 la număr, reprezentând vârsta la care s-a stins din viaţă Sfânta Eulalia.

Potrivit unei tradiţii din Catalonia, aici este sărbătorită ziua numită „Corpus Christi", o festivitate catolică desfăşurând o procesiune care are loc la 60 de zile după Paşti. Numită şi „dansul oului" se axează pe plasarea unui ou golit de conţinut aşezat în mijlocul jetului de apă din fântână care îl învârte în aer, dând impresia de dans.

Un lift montat în ultimele decenii te conduce până în vârful construcţiei, de unde poţi admira panorama oraşului, iar muzeul Catedralei prezintă minunate piese cu valoare artistică şi religioasă.

Mormântul lui Mihai Viteazul

După uciderea marelui voievod, capul său a fost dus la Mănăstirea Dealu iar trupul a fost îngropat la Câmpia Turzii. Pe acest loc, Doamna Stanca, având aprobarea principelui Transilvaniei, Gabriel Bathory, a ridicat o capelă distrusă de naţionaliştii fanatici maghiari. La sfârşitul secolului al XIX-lea preotul greco-catolic Vasile Moldovan a cumpărat terenul pentru a-l feri de profanări.

În 1928 pe locul capelei a fost ridicată o troiţă de către „Comitetul Femeilor Române din Turda" sprijinite de „Societatea monumentelor istorice" din Bucureşti. Troiţa de lemn a fost expusă din 1977 la Muzeul de Istorie din Turda.

Pe mormântul domnitorului, la 5 mai 1977, a fost montat un obelisc din beton armat, placat cu travertin de Ruşchiţa, aşezat pe un soclu dreptunghiular de tuf vulcanic. Obeliscul are o înălţime de 1.601 cm cifra evocând anul morţii voievodului şi trei laturi, reprezentând cele trei ţări române unite de el.

La baza fiecărei laturi se află stemele celor trei principate executate din marmură albă de Simeria de artistul clujean Vasile Rus-Batin. Pe placa mormântului, pe lângă numele şi anii de domnie ai marelui erou, sunt trecute luptele sale răsunătoare.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Simboluri ale umanităţii

Castanul comestibil

Castanul comestibil a fost preţuit încă din antichitate pentru fructele sale şi este prezent într-o serie de superstiţii şi legende. Era considerat un simbol al fertilităţii, prosperităţii şi belşugului.

Este originar din Europa, din regiunile împădurite ale Caucazului, din zona Mării Negre. Îşi trage numele de la oraşul Kastans din Georgia. În acelaşi timp cuvântul arab „kastanat" şi cel persan „kastana" provin din termenul sanscrit „kasta" însemnând „copac".

A fost adus în Grecia cu 4000 de ani în urmă şi de aici romanii l-au răspândit în toată Europa, fiind nespus de apreciat. În Spania, Germania, Franţa şi nordul Angliei s-au creat mari livezi pentru castanii apreciaţi atât pentru fructe cât şi pentru lemnul lor.

Era asociat cu longevitatea iar pentru primii creştini simboliza castitatea, onestitatea, modestia şi virtutea.

Fructele au o mulţime de proprietăţi curative fiind bogate în vitamine, minerale şi fitonutrienţi. Ceaiul şi mierea de flori de castan pe lângă gustul lor deosebit sunt folosite pentru anumite afecţiuni.

Din nou la şcoală

Tânăra Becky Crandley, o mămică din Marea Britanie, şi-a luat foarte în serios îndatoririle sale materne. În vârstă de 31 de ani, avea un băiat de 12 ani, al cărui comportament a atras o serie de plângeri din partea cadrelor didactice de la şcoala în care învăţa fiul ei.

Sătulă de reproşurile care i se adresau direct sau indirect, a încercat mai întâi să stea de vorbă cu tânărul rebel, dar acesta i-a spus că n-a făcut nimic şi că este pur şi simplu persecutat. Hotărâtă să ia măsuri s-a decis să asiste la cursuri cu acceptul profesorilor. Fără să-i spună nimic fiului, a intrat în clasă la ora de matematică. Fiul ei tocmai fusese notat într-o coloană specială pe tablă pentru comportament necorespunzător. Când şi-a văzut mama, băiatul s-a ruşinat şi s-a înroşit tot. Mama a aflat că băiatul, Harley, nu este agresiv, dar este total lipsit de respect faţă de profesori. Atitudinea sa era complet diferită de „cuminţenia" de acasă.

Controlat astfel, el a încercat să-şi schimbe atitudinea pentru a demonstra mamei sale că face eforturile necesare. La rândul ei, mama a declarat că va face acelaşi lucru de câte ori va fi nevoie, îndemnând şi celelalte mame să procedeze la fel. *(I.S.)*

Dezlegare de blesteme „cu cântec"

Nu e o noutate faptul că superstiţiile şi practicile magice încă fac ravagii în unele locuri din lume, dar ne aşteptăm ca măcar în aşa-numitele ţări civilizate acestea să nu mai funcţioneze la oameni presupuşi a fi educaţi şi inteligenţi. Că lucrurile nu prea stau aşa o dovedeşte un caz bizar petrecut în oraşul francez Saint-Malo.

Un clarvăzător breton îi asigura pe clienţii săi că îi poate purifica de „undele malefice", dar la un moment dat mecanismul ticluit de el nu a mai funcţionat. El le-a promis potenţialilor cumpărători ai unui bowling că le va dezlega de descântecele de magie neagră, negative, locul respectiv, înainte de efectuarea tranzacţiei, pentru suma „modică" de 12.000 euro!

Posibilul investitor, stresat de ideea de a investi 900.000 euro în afacerea respectivă, a apelat la clarvăzător înainte să ia decizia finală. Acesta nu a lăsat să-i scape miraculosul prilej de a câştiga o grămadă de bani, astfel că l-a convins pe bărbat că „locul şi clădirea sunt pline de unde negative şi trebuie dezlegat de blesteme, căci altfel se vor întâmpla lucruri tragice".

Totuşi, „vrăjitorul", un bărbat de 60 de ani, nu s-a deplasat nici măcar o singură dată la faţa locului, el lucrând la distanţă, folosind doar fotografii. Şi proprietarul unei case puse în vânzare a fost victima aceluiaşi şarlatan autointitulat medium. El a vărsat 1.000 euro în contul sexagenarului, pentru „curăţarea câmpului astral" al clădirii. Cu toate acestea, imobilul a rămas nevândut...

Din aceeaşi categorie de creduli naivi face parte şi şeful unei firme, care a oferit 6.000 euro pentru ca pseudo-mediumul să „antreneze" persoanele pe care dorea să le recruteze.

La fel, o clientă care estima că... are o înfăţişare dezagreabilă, a recurs la aceleaşi servicii contra sumei de 3.000 euro, iar ca o cireaşă de pe tort, o mamă foarte îngrijorată că fiica ei avea ca partener un senegalez, l-a recrutat pe clarvăzător, de teamă că va fi victimă a magiei negre venite din partea vrăjitorilor africani numiţi „marabu"!

Profitând de asemenea persoane, abilul bărbat ajunsese să câştige, în medie, 5.300 euro pe lună. Venituri nedeclarate, aspect care a cântărit şi el greu în decizia judecătorilor, după ce bărbatul a ajuns în faţa instanţei, în urma mai multor reclamaţii. El a fost condamnat la 6 luni de închisoare cu suspendare şi la plata a 15.000 euro către două dintre victimele sale, precum şi 32.000 euro către stat. O decizie oficială, pe care nicio „vrajă" şi niciun descântec nu va putea să o anuleze. *(A.N.P.)*

Elevii au trecut proba... etilotestului

Din motive absolut raţionale şi justificate, legile şi regulamentele rutiere te pun să alegi între a bea şi a conduce un autovehicul pe drumurile publice. Din păcate, nu puţini sunt aceia care sfidează asemenea prevederi, iar urmarea iresponsabilităţii lor cinice înseamnă zilnic nenumăraţi morţi şi răniţi în evenimente rutiere. La aşa ceva ar fi putut ajunge şi un oarecare Dominique, în vârstă de 51 de ani, şofer cu vechime pe un microbuz şcolar, din localitatea franceză Bracieux (Loir-et-Cher).

Acesta a comis o faptă incredibilă. Pentru a putea porni la drum cu maşina oficială – care nu poate fi pusă să ruleze dacă nivelul alcoolemiei conducătorului auto este mai mare de 0,2 grame de alcool la litrul de sânge – a solicitat complicitatea a doi elevi.

Bărbatul i-a pus să sufle în etilotestul maşinii, pentru a debloca sistemul de securitate al acesteia.

„A fost doar o glumă, maşina deja demarase. Cei doi fraţi sunt copiii unui jandarm, ei au vrut să sufle în etilotest, eu nu am nimic să-mi reproşez." – a încercat să se justifice numitul Dominique, care, atunci când a trebuit să se prezinte la tribunal, a dat asigurări că nu pusese nici măcar o picătură de alcool în gură, înainte de a se urca la volan.

Lucrurile nu au stat însă la fel şi după ce majoritatea copiilor din microbuz au declarat că şoferul nu era în apele lui în momentul când a vrut să pornească maşina. Mai mult decât atât, o parte din copii le mărturisiseră părinţilor lor că acesta rula cu viteză excesivă (concret, după verificări, s-a constatat că avea 107 km/oră, în loc de 90 km/oră, viteza maximă permisă) şi chiar că la un moment dat şi-a luat mâinile de pe volan, ca să-i uimească pe elevi.

„Nu e adevărat, nu am condus cu mai mult de 90 km/oră!" – s-a apărat bărbatul. Totuşi, nu a reuşit să îl convingă pe judecător, astfel că tribunalul din Blois l-a sancţionat cu două amenzi în valoare totală de 370 euro. Mai gravă pentru el a fost suspendarea din funcţie de către patronal său.

O decizie explicabilă, câtă vreme pusese în pericol vieţile mai multor copii. Şi nu în glumă! *(A.N.P.)*

Accident cu final neaşteptat

În Pinellus Park din California toată lumea era grăbită şi circula cu viteză pe şoseaua cu patru benzi. Un căţel fără stăpân îşi făcuse un obicei periculos din a traversa şoseaua în ciuda tuturor pericolelor. O vreme a reuşit să scape cu bine, fără să i se întâmple vreun necaz.

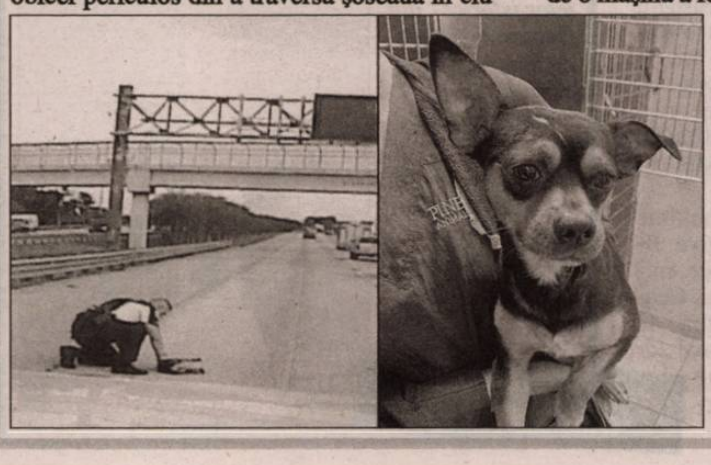

Într-o zi însă, norocul lui s-a sfârşit. Lovit de o maşină a fost aruncat câţiva metri pe o altă bandă pe care veneau în goană alte maşini. Din fericire zona era supravegheată de agentul Joseph Puglia, care, văzând accidentul, a oprit imediat circulaţia. A luat apoi animalul rănit, l-a înfăşurat într-o pătură şi l-a dus la cel mai apropiat punct veterinar. Nimeni nu a protestat pentru oprirea circulaţiei.

S-a intervenit la vreme şi căţelul a fost salvat, ba şi-a găsit şi un stăpân dintre cei opriţi pe şosea. *(I.S.)*

Algele ucigaşe

Dacă ne referim la pericolele vii din apele mărilor şi oceanelor planetei, ne pot veni în minte animale feroce sau pur şi simplu beneficiind de otrăvuri puternice, cum sunt rechinii, unele meduze, anumite specii de peşti, caracatiţele şi aşa mai departe. Algele? Dar algele nici măcar nu sunt animale ca să poată constitui o ameninţare la adresa vieţii omului.

Cu toate acestea, un tânăr crescător de scoici a murit în urma unui stop cardiac, la originea tragediei însă aflându-se contactul acestuia cu algele verzi. Nefericita

întâmplare s-a petrecut în golful francez Morlaix (Finistère), care fusese invadat de aceste alge cunoscute ca fiind foarte toxice.

De mulţi ani, asociaţiile care se ocupă de mediu au tras un semnal de alarmă în legătură cu prezenţa algelor verzi în zone frecventate de oameni. Pericolul reprezentat de acestea derivă din faptul că, atunci când putrezesc, ele emană hidrogen sulfurat, un gaz toxic şi chiar mortal în doze mari. La cererea Parchetului din Brest, cadavrul bărbatului mort a fost supus autopsiei, dar se ştie că nu e vorba despre un caz în premieră.

În anul 2009, justiţia a recunoscut legătura dintre moartea unui tânăr care circula cu un motoscuter şi prezenţa acestuia într-o zonă plină de alge verzi. În ultima perioadă, responsabilii de mediu au atras atenţia asupra înmulţirii nefireşti a acestor plante marine, în contextul poluării tot mai ridicate şi al schimbărilor climatice. Şi totuşi, se moare... (A.N.P.)

Producţii de cursă lungă

Succesul unui film nu se datorează, uneori, doar harului regizoral sau talentului actoricesc al protagoniştilor, ci şi peisajelor de excepţie surprinse pe peliculă.

Şi, dacă există filme de excepţie a căror acţiune are loc într-o singură încăpere, de ce n-ar exista şi unele care îi poartă pe eroii lor – şi, odată cu ei, pe cinefili, prin cele mai exotice locuri de pe Terra? În rândurile următoare, vă propunem să descoperim împreună cele mai fascinante călătorii din lumea cinematografiei.

Cea mai lungă călătorie cu avionul: Indiana Jones şi Ultima cruciadă (1989)

Distanţă: 12.800 km. Durată: 75 de ore. Traseu: New Jersey (SUA) – Petra (Iordania).

Pornind pe urmele tatălui său, dispărut fără urmă, eminentul arheolog Dr. Henry „Indiana" Jones trece prin nişte aventuri fantastice şi reuşeşte chiar să le sufle naziştilor de sub nas Sfântul Graal. Pornind din Princeton şi oprindu-se la Veneţia, în Berlin şi în Grecia, înainte de a ajunge în Ţara Sfântă, personajul interpretat de Harrison Ford este un adevărat globe-trotter!

Cea mai lungă călătorie pe jos: Forrest Gump

Distanţă: 24.500 km. Durată: 3-5 ani. Traseu: Alabama – Santa Monica – Alabama (SUA).

Forrest Gump este un personaj care reuşeşte o mulţime de lucruri în viaţă. Un om simplu, cu un IQ mult sub medie, el dă mâna cu preşedintele Kennedy, luptă în Vietnam, reprezintă SUA la Olimpiadă şi câştigă milioane de dolari pescuind crevete. Dar cea mai ilustră performanţă este faptul că străbate America de la un cap la altul şi înapoi, fără să dea vreodată semne de oboseală.

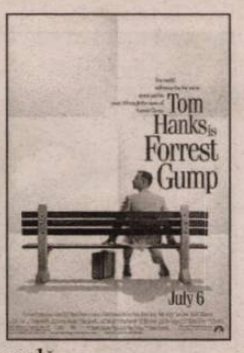

Cea mai lungă călătorie cu trenul: Trenul vieţii (1999)

Distanţă: 5.200 km. Durată: 71 de ore. Traseu: România – Palestina.

După ce „nebunul satului" avertizează o comunitate modestă de evrei din estul Europei că naziştii se îndreaptă spre ei şi vor să-i trimită în lagăre, tot el îi sfătuieşte să-şi însceneze propria deportare şi să fugă spre Palestina. Cumpărând un tren, pe care-l dotează cu însemne naziste, temerarii săteni străbat România şi Rusia, în tentativa lor tragi-comică de a-şi salva libertatea.

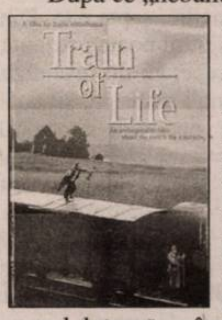

Cea mai lungă călătorie cu maşina: Aproape faimoşi (2000)

Distanţă: 9.400 km. Durată: 86 de ore. Traseu: San Diego – New York – San Francisco.

Filmul este semi-biografic, reflectând experienţele deseori hazlii, deseori dramatice, pe care regizorul Cameron Crowe le-a avut în tinereţe, ca reporter al revistei Rolling Stone, când a însoţit adesea în turnee formaţii rock celebre, ca Allman Brothters Band, Led Zeppelin, Eagles sau Lynyrd Skynyrd.

Cea mai lungă călătorie cu motocicleta: Jurnal de călătorie (2004)

Distanţă: 10.000 km. Durată: 156 de ore. Traseu: Buenos Aires (Argentina) – Caracas (Venezuela).

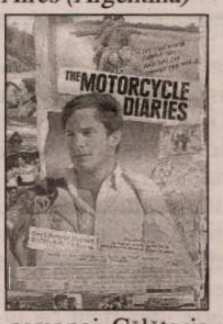

Pelicula este axată pe o călătorie întreprinsă în 1951, prin America de Sud, de doi prieteni, Ernesto şi Alberto, pe bătrâna lor motocicletă, „La Poderosa" (Puternica) – care este în sine un personaj. Călătoria îi va schimba profund – Ernesto, devenind, ulterior, unul dintre cei mai înverşunaţi lideri comunişti din istorie şi simbolul veşnicului rebel – Che Guevara.

Cea mai lungă călătorie cu barca: Viaţa lui Pi (2012)

Distanţă: 16.500 km. Durată: 470 de zile. Traseu: Pondicherry (India) – Mexic.

Răsplătită cu Oscar, această superbă parabolă spune povestea naufragiului unui vas care călătoreşte din India spre Canada. Singurul supravieţuitor este un tânăr nevoit să străbată Pacificul având drept companion un temut tigru bengalez. Este o călătorie fantastică, vorbind, de fapt, despre condiţia umană, iar peisajele filmate beneficiază din plin de aportul efectelor speciale, generând imagini mirifice, de basm.

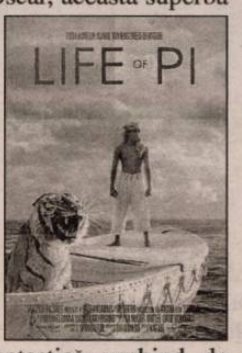

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

Olguţa Berbec

Născută pe 16 aprilie 1984 la Baia de Aramă, în judeţul Mehedinţi, Olguţa Berbec este o veritabilă reprezentantă a tradiţiilor folclorice din nordul Olteniei. Interpretă de muzică populară, dar şi culegătoare de creaţii folclorice autentice, această talentată artistă şi-a petrecut copilăria într-o zonă cu rădăcini folclorice milenare şi a moştenit pasiunea pentru muzica populară din familie.

Primii paşi în muzica populară i-a făcut în anul 2000. În cadrul grupului folcloric „Liliacul" din Baia de Aramă, sub îndrumarea Elenei Mimiş-Trancă, remarcându-se alături de copiii din Mehedinţi în concertele de sărbători. Înscrisă în 2003 la secţia de canto – muzică populară a Şcolii Populare de Artă din Târgu Jiu, a avut-o ca profesoară pe Emilia Drăgotoiu-Nanu, sub a cărei îndrumare a început să-şi formeze şi să-şi perfecţioneze stilul interpretativ.

Un pas important în dezvoltarea carierei l-a constituit întâlnirea din anul 2005 cu marea doamnă a cântecului popular mehedinţean, Maria Răchiţeanu-Voicescu, ale cărei sfaturi, încurajări şi texte de cântece au ajutat-o semnificativ în debutul şi formarea ca interpretă de muzică populară. Începând din 2004, a fost prezentă la festivaluri de folclor, apoi au urmat participări în turnee şi spectacole alături de interpreţi consacraţi, cu acompaniamentul unor orchestre de renume.

Un pas înainte în cariera sa artistică l-a reprezentat, în 2007, cooptarea în colectivul ansamblului artistic profesionist „Doina Gorjului" din Târgu Jiu, ansamblu în care îşi găseşte şi acum, împlinirea profesională ca interpretă de muzică populară. Calităţile sale vocale de excepţie i-au permis să nu se mărginească doar la folclor, Olguţa Berbec obţinând, în 2008, marele premiu la îndrăgitul festival de romanţe „Crizantema de aur" de la Târgovişte.

Turism

Ghidul Michelin alege doar Transilvania

Nu ştiu cine cumpără în România sau în lume Ghidul turistic Michelin pentru a porni spre o ţintă de vacanţă, probabil că nu foarte multă lume, nu de alta, dar există Internetul de unde poţi afla orice în legătură cu o adresă turistică, oriunde pe glob. Dar Ghidul se mai bagă şi el în seamă şi anunţă din când în când că acordă câte o stea sau două, nu strălucitoare chiar ca la Hollywood, da orşicât.

Aflăm dintr-o recentă ştire Agerpres că Cetatea Albă Carolina şi Catedrala Romăno-Catolică „Sfântul Mihail" din Alba Iulia au fost incluse în celebrul Ghid de turism, primind fiecare „câte două stele". Prilej de bucurie locală, dar cine ştie de existenţa acestor două minunate obiective turistice, nu are nevoie de Ghid.

Ridicată în timpul Imperiului Habsburgic, între 1714 şi 1738, după un plan al arhitectului italian Giovanni Morando Visconti, fortificaţia, care ocupă o suprafaţă de peste o sută de hectare, are şapte bastioane – Eugeniu de Savoia, Sf. Ştefan, Trinitatea, Sf. Mihail, Sf. Carol, Sf. Capistrano şi Sf. Elisabeta. Cetatea are forma unui heptagon neregulat, cele şapte bastioane conferindu-i o imagine stelată.

Cât despre Catedrala Romano-Catolică „Sfântul Mihail" din Alba Iulia, ea este cel mai bine păstrat vestigiu sacral medieval din Europa Centrală.

„Începuturile catedralei se regăsesc înainte de anul 1000. Ea a fost construită în secolele XII-XIII pe locul unei biserici mai vechi. Arhitectura acesteia, care îmbină elemente aparţinând stilurilor romanic târziu şi gotic timpuriu, este creaţia mai multor ateliere de meşteri din Europa Central-Vestică, în special de origine franceză. În epoca Renaşterii, catedrala a primit câteva adaosuri". Tot aici se află şi locul de veci al lui Iancu de Hunedoara şi al altor principi din familiile Sigismund, Rakoczy şi Bethlen.

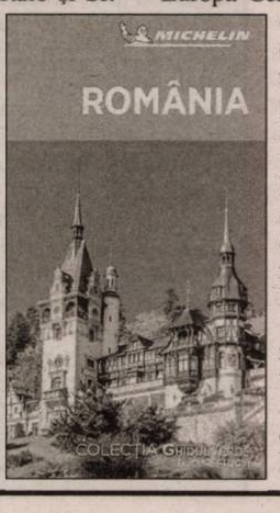

Unul dintre primele lucruri care ne vin în minte când auzim de ghidul Michelin sunt stelele. Ele se acordă, subiectiv, astfel: „trei stele" înseamnă „merită vizitat", „două stele" se traduc prin „merită o oprire", iar „o stea" este echivalentul pentru „interesant".

Dacă mă întrebaţi pe mine, cele două obiective transilvane merită să fie vizitate, şi nu să fie doar o simplă „oprire", dar asta este o altă poveste.

Aceste două obiective turistice nu sunt singurele incluse în ediţia din acest an a Ghidului Michelin. În lipsa restaurantelor din Romania care să fie „înstelate", autorii au inclus şi Salina Turda despre care scriu: *„Această fostă mină de sare a fost transformată într-un parc de distracţii neobişnuit. O atracţie modernă şi surprinzătoare".*

Autorii ghidului au mers şi la Zalău, ca să vadă castrul roman Porolissum din comuna Mirşid. Au decis că merită vizitat şi de alţii şi i-au acordat „o stea" din 3 şi l-au descris ca fiind un loc *„aflat în vârful unui deal, care oferă o panoramă spectaculoasă a munţilor din jur".*

În schimb, Valea Maramureşului, pe care ghizii de călătorie Michelin o numesc *„regiune distinsă prin tradiţiile sale pastorale trecute"* a primit 3 „stele" din 3, în vreme ce Parcul Naţional Retezat a obţinut 2 „stele".

În fine, să mai amintim că în ediţia din 2012, Ghidul Verde Michelin a acordat punctajul maxim oraşului Sibiu, *„acest oraş baroc cu faţade colorate, poreclit Mica Viena este cu siguranţă cel mai frumos din România".* Să observăm că ghizii Michelin nu s-au arătat deloc interesaţi de locurile şi minunatele monumente aflate şi dincolo de Transilvania, în Moldova, de pildă.

O fi preţul biletelor de tren prea mare...

GEORGE CUŞNARENCU

Operaţia, ultima soluţie în caz de sinuzită

În puseele de sinuzită – maladie gravă ce se traduce prin infectarea şi inflamaţia canalelor sinusale, cu atât mai gravă cu cât acestea se află aproape de creier şi de ochi – durerile devin frecvent insuportabile. O sinuzită netratată poate duce la complicaţii grave, iar atunci când antibioticele, antiinflamatoarele şi puncţiile se dovedesc a fi ineficiente, operaţia rămâne singura metodă de a scăpa de infecţie.

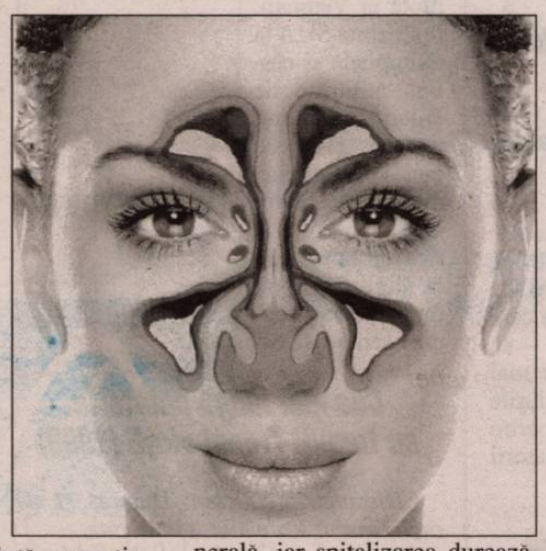

Simptome variate, pericol maxim

Sinuzita se declanşează atunci când se produc inflamaţii ale sinusurilor, ca o consecinţă a infectării mucoasei care le căptuşeşte. Aceste cavităţi au rolul de a încălzi, a umezi şi a filtra aerul inspirat pe nas. Bolnavul cu sinuzită are nasul înfundat, congestionat (respiraţia fiind dificilă) şi scurgeri galben-verzui.

El percepe exagerat mirosurile urâte, are dureri spontane în perioadele de acutizare a maladiei şi simte o presiune intranazală (în cazul sinuzitei maxilare), durere frontal-orbitară, în zona de deasupra ochilor, senzaţie de presiune pe globii oculari (când sinuzita este frontală), cefalee profundă în spatele ochilor, care iradiază în frunte, în creştet, în ceafă şi în spatele urechilor (în cazul sinuzitei sfenoidale), cefalee profundă şi surdă, sub forma unor nevralgii persistente în zona nasului şi orbitelor oculare (sinuzita etmoidală).

Unii bolnavi acuză şi ameţeală, tuse, ochi înroşiţi şi atenuarea simţurilor olfactiv şi gustativ. Netratată, această boală pune viaţa în pericol. Tratată, însă necorespunzător, sinuzita se poate complica cu o infecţie a oaselor craniului (osteomielită) sau cu probleme oculare. De asemenea, infecţia poate ajunge la creier, provocând meningită sau abcese cerebrale.

Între antibiotice şi bisturiu

Inflamaţia mucoasei se tratează cu antibiotice. La prima vizită la specialistul ORL, bolnavului i se efectuează o radiografie a sinusurilor pentru a se vedea în ce stadiu se află infecţia. Dacă pe radiografie se constată doar o inflamare a mucoasei, fără puroi, sunt recomandate antibiotice, antiinflamatoare pentru mucoasa inflamată a sinusurilor şi descongestionante nazale.

Este foarte important ca antibioticele să fie prescrise doar de către un specialist ORL, pentru că numai acesta poate indica tipul de tratament eficient pentru microbul implicat în apariţia infecţiei. Flora patogenă care infectează sinusurile este deja cunoscută şi nu este necesară o antibiogramă.

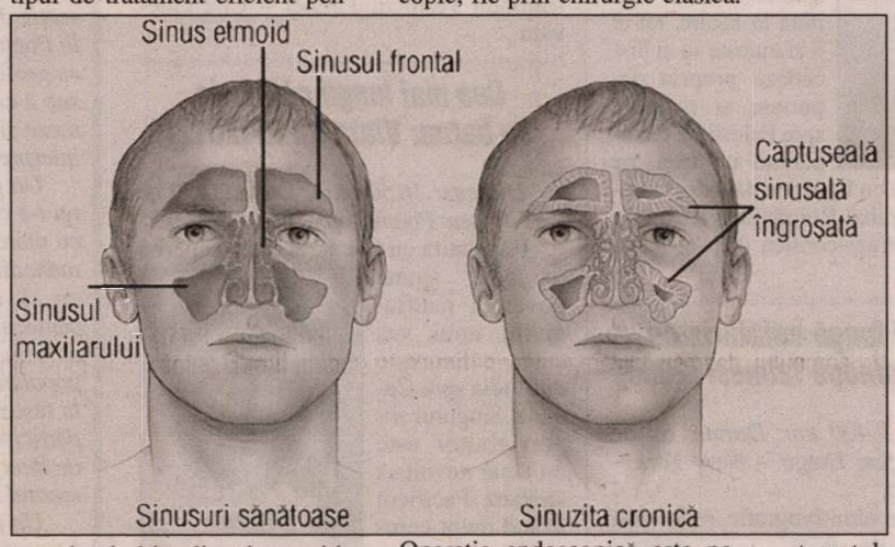

O statistică în acest domeniu arată că sinuzitele maxilare sunt cele mai frecvente forme ale bolii şi au la origine o infecţie dentară. Prin puncţii, se curăţă puroiul. Dacă radiografia sinusurilor evidenţiază prezenţa puroiului în sinusurile maxilare sau frontale, sunt necesare puncţii pentru eliminarea lui. Cavitatea afectată este spălată cu ser fiziologic pentru a drena puroiul. Procedura se efectuează sub anestezie locală, aşa încât nu ar trebui să fie dureroasă, dar cu siguranţă este inconfortabilă.

De cele mai multe ori, o puncţie nu este suficientă pentru a elimina puroiul. Dacă nici după zece asemenea proceduri serul fiziologic nu iese curat sau dacă persistă mirosul neplăcut, singura şi ultima soluţie o reprezintă operaţia. Tratamentul chirurgical al sinuzitei are ca scop eliminarea mucoasei care căptuşeşte sinusurile.

El se poate realiza fie endoscopic, fie prin chirurgie clasică. Operaţia endoscopică este posibilă doar în situaţiile în care sinuzita nu este foarte avansată. Cea clasică are dezavantajul, în cazul sinuzitei frontale, că lasă cicatrice în zona sprâncenei. Sinuzitele sfenoidală, etmoidală şi maxilară se operează prin cavitatea bucală.

Sinuzita şi dantura

În cazul luării de către medic a deciziei să se intervină chirurgical, este necesară spitalizarea. Operaţia de sinuzită se efectuează întotdeauna cu anestezie generală, iar spitalizarea durează, în medie, şapte zile. Din păcate, pacientul poate prezenta episoade de repetate de reacutizare a suferinţei sinusale, situaţie în care este necesară o reevaluare şi chiar o nouă intervenţie chirurgicală. Durerile pot persista până la un an de la operaţie şi se intensifică la schimbările vremii.

În cazul sinuzitelor maxilare de natură dentară, primul pas al tratamentului trebuie să fie eradicarea focarului dentar. În funcţie de gravitatea infecţiei, aceasta poate însemna ori tratarea infecţiei dintelui, ori extragerea acestuia de către un medic stomatolog.

Specialistul ORL va trata sinuzita maxilară. Tratamentul trebuie să fie concomitent. Dacă sinuzita nu se rezolvă prin puncţii, se impune intervenţia chirurgicală. Aceasta se realizează prin cavitatea bucală. După chiuretarea sinusului, se realizează o comunicare cu fosa nazală şi se introduc în sinusul maxilar un tub de dren şi o meşă, care se ţin cinci, respectiv două zile. După această perioadă, se face o spălătură sinusală şi apoi se scoate tubul de dren din sinus, dacă lichidul de spălătură este curat.

Muştele, purtătoare ale bacteriilor

O echipă de cercetători din cadrul Universităţii Pennsylvania, SUA, a descoperit că musca obişnuită poate transmite *Salmonella, E-coli* ***şi chiar bacteriile ce provoacă ulcer stomacal*** *(Helicobacter pylori)* ***şi septicemie.***

Muştele din zonele urbane – a căror prezenţă poate duce la declanşarea unor epidemii, dar este de multe ori trecută cu vederea de responsabilii din domeniul sănătăţii publice – pot fi purtătoare a mai multe bacterii decât exemplarele similare din mediul rural. Prin urmare, cercetătorii sugerează că este indicat să se evite consumul de alimente în parcurile din oraşe. Cel mai probabil, muştele preiau bacteriile prin contactul direct cu fecale şi materii aflate în stare de descompunere, de care se folosesc pentru a-şi depune ouăle. Picioarele şi aripile prezintă cea mai mare diversitate microbiană din corpul unei muşte. Se poate spune, aşadar, că bacteriile se folosesc de muşte pe post de navete.

De asemenea, s-a demonstrat că prezenţa unei muşte pe alimente poate provoca formarea unei colonii microbiene, în cazul în care noua suprafaţă susţine dezvoltarea bacteriană. Pe de altă parte, oamenii de ştiinţă au relevat şi un posibil rol pozitiv a acestor insecte, care pot fi utilizate pe post de „drone vii" trimise în căutare de microbi. Ele pot fi eliberate în mod intenţionat chiar şi în cele mai înguste spaţii şi crăpături, urmând ca ulterior, după recapturarea lor, să ofere informaţii privind materialul biotic pe care l-au întâlnit.

Gustoşi, dar nesănătoşi

Aproape niciodată nu ne întrebăm şi deci nu ştim ce conţin crenvurştii cu muştar, adică în ce măsură ar fi şi sănătoşi pentru organismul nostru. Şi ar fi bine să cunoaştem asta, fiindcă, dacă am şti, de fapt puţini dintre noi i-am mai consuma. Pentru că ei conţin, în cea mai mare parte, tocătură de oase, tendoane, pieliţe, grăsime, tot ce mai rămâne din carcasa de pasăre după ce se ia carnea.

Pe de altă parte, mulţi cercetători spun că sunt plini de bacterii ce ne pot îmbolnăvi: *salmonella* (răspunzătoare de toxiinfecţiile alimentare) şi *campilobacter* (o bacterie care favorizează cancerul de stomac); acestea stau la suprafaţa carcasei de pasăre, pe piele. În momentul în care carcasa este tocată, bacteriile se amestecă în toată masa produsului care, chiar dacă este preparat termic, rămâne infectat până la consumul propriu-zis.

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Din ce în ce mai mulţi oameni (re)simt în mod dureros – atât fizic, cât şi psihologic şi afectiv – ce înseamnă să ai o masă ponderală peste orice limită admisă. Pe de altă parte, nu mai puţin grave şi periculoase sunt regimurile de slăbire luate de pe internet ori din diverse alte surse dubioase şi aplicate fără discernământ, aproape întotdeauna fără avizul unui medic de specialitate. Puteţi slăbi foarte bine şi fără cure speciale sau cine ştie ce produse „miraculoase" intens promovate la televizor. Dar asta înseamnă să aveţi o voinţă de fier, multă răbdare şi încredere în propriile forţe, ingrediente ce lipsesc cel mai frecvent.

Totuşi, merită efortul, mai ales dacă ştiţi că, slăbind normal, neforţat, beneficiaţi nu doar de o uşurinţă mare în mişcări şi

Slăbind, scădeţi riscul arteroscleroze

aspect agreabil, ci şi de reducerea considerabilă a eventualităţii de a vă alege cu alte boli. De pildă, scăderea în greutate implică şi scăderea riscului de arterioscleroză, după cum susţin cercetători israelieni care au studiat fenomenul timp de doi ani.

Cercetători de la Universitatea din Beer Sheva au urmărit, prin ecografii tridimensionale, dezvoltarea depozitelor de colesterol din carotidă, principala arteră a creierului, la 140 de pacienţi. Şeful echipei de cercetători, medicul Iris Shai, a declarat că un regim alimentar moderat împiedică nu numai acumularea de colesterol, ci reduce şi volumul arterelor şi presiunea sangvină.

„Este recomandabil ca pacienţii să ţină un regim alimentar prelungit, eficient pentru combaterea aterosclerozei" (o formă de arterioscleroză asociată cu depozite lipidice – colesterol – pe pereţii interiori ai arterelor), a precizat dr. Shai. Cercetările au fost desfăşurate pe pacienţi care au ţinut o cură de slăbire pe baza bucătăriei mediteraneene, cu puţine grăsimi animale, însă ideea rămâne la fel de valabilă, indiferent de tipurile de regimuri alimentare urmate.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Remedii oferite de medicina energo-informațională în artroză, artrită, poliartrită și dureri reumatice

Vine frigul, vin durerile cu el la „pachet", îmi spunea zilele trecute o pacientă!

Primele semnale în cazul artrozelor se pot observa și se pot trata corespunzător înainte să degenereze. Este vorba despre dureri după o perioadă mai lungă de ședere, dureri la transportul greutăților, dureri de încheieturi care pot apărea ziua sau noaptea, trosnituri în încheieturi, încheieturi umflate. Dimineața încheieturile sunt ca „cimentate".

O circulație deficitară conduce la instalarea artrozei. O aciditate mărită a organismului la nivel celular prin consumul mare de carne, alcool, țigări, cofeină, medicamente. Artroza netratată duce în timp la artrită, poliartrită, adică la inflamații ale încheieturilor, care aparțin de bolile degenerative – autoimune.

Bolile timpului nostru sunt bolile aparatului scheletal, marea majoritate a lor prin cronicizare ducând la o dereglare energetică între trup-spirit și suflet. Inflamațiile reumatice încep silențios și continuă în organism până la deteriorarea încheieturilor. Administrarea de medicamente suprimă numai simptomul, dar izvorul inflamației își urmează cursul. Rezultatul: o administrare tot mai mare de medicamente analgezice care duc la deteriorarea altor organe din organism (mucoasele intestinelor, rinichi, ficat, căi respiratorii, limfă, inimă).

Durerea este o reacție biologică a organismului, percepută de creier ca un pericol. Când creierul consideră că durerea nu mai e un pericol, ea dispare. Durerile cronice sunt o adevărată provocare pentru terapeut, în comparație cu durerile acute, care au adesea o singură cauză. În cazul durerilor cronice cauzele sunt multiple.

Artrita reumatoidă des denumită poliartrită cronică este considerată de medicina clasică nevindecabilă, cu alte cuvinte: o viață întreagă medicamente.

Medicina alternativă, prin medicina energo-informațională, prin homeopatie, sau fitoterapie (mai ales gemoderivatele) vine cu multe posibilități de întărire a încheieturilor, de ameliorare a durerilor și chiar de refacere a lichidului sinovial, toate ducând la scăderea în intensitate a durerilor. Cumulate cu o alimentație corespunzătoare, omul începe să uite de „DURERE".

Durerea este un semnal al corpului nostru care ne indică o dereglare în sistemul sau organul afectat. Cu alte cuvinte: durerea este un strigăt al țesutului că se vrea „detoxifiat". De multe ori, durerile le observăm sau le acordăm atenție cu multă întârziere, luând mereu o „pilulă", poate trece. În acest articol mi-am propus, așa cum spune și titlul, să mă concentrez pe durerile cronice. Orice durere care durează mai mult de șase luni, devine cronică. Și în multe situații, multe dureri cronice se pot acutiza, așa-numitele dureri cronice acutizate.

Tratamentele oferite de medicina energo-informațională urmăresc în primul rând conform măsurătorii energetice, o reglare a tonusului energetic al pacientului. De aici se pun bazele terapiei. De multe ori putem asemui terapia cu construirea unei case. Mai întâi se pune fundamentul și apoi se construiește.

Orice stare de disconfort în organism (durerea) duce la o disbalanță în activitatea tendoanelor, musculaturii și a țesuturilor organelor, care mai departe duc la încordări până în profunzimea țesuturilor, cu urmări uneori chiar grave în fiziologia mișcărilor. Lichidul sinovial din încheieturi în aceste situații nu se împarte corespunzător și rămân părți pe încheietură care nu au deloc lichid. Urmarea, durere (se freacă os pe os). Starea de încordare duce mai departe la compresarea nervilor, discurilor pe coloană, arterelor, încheind cu o circulație defectuoasă în organism.

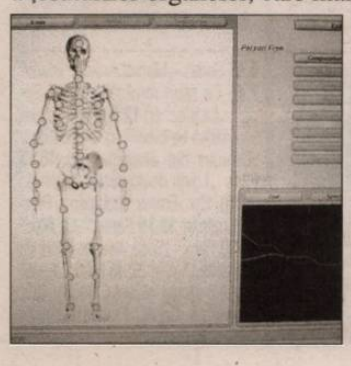

Un alt aspect care trebuie menționat și care favorizează starea de încordare în corp sunt pozițiile incorecte în viața de zi cu zi. De exemplu, persoanele care merg puțin aplecate, și își mențin această poziție la birou, în restaurant, în metro, etc., au o suprasolicitare permanentă pe încheieturile coloanei vertebrale, pe umeri și cervical. Mai departe poziția menționată influențează negativ sistemul respirator. Scopul terapiilor oferite de medicina energo-informațională prin autoreglarea corpului, este să dezvolte și acel EU-al corpului, conștiința corpului.

După diagnosticarea energetică se propun ședințele de tratament. Pacienții cu dureri au nevoie în mod deosebit de o linie clară în terapie. Frica permanentă pe care o are un pacient cronic din cauza durerilor este o cauză majoră care duce la blocaje energetice în organism. Refacerea mezenchimului, în celulele din încheieturi de care depinde în cea mai mare măsură refacerea lichidului sinovial și a cartilajului, este una din fazele de început ale terapiei.

Artroza este oricum o fază premergătoare artritei. În general artroza pornește cel mai adesea de la o poziție greșită. Medicamentele analgezice de care se „abuzează" în cazul durerilor cronice, se găsesc liber în farmacie și fiecare își face „coctailul" după cum crede. De aici se poate deduce necunoașterea sau ignorarea efectelor secundare. Desigur, nimic nu influențează calitatea vieții mai mult decât durerea. Omul care are dureri permanente este în căutare permanentă de metode care să-i amelioreze suferința.

Detoxifierea organismului la nivel celular este un „mus" (trebuie) în tratamentele artrozice. Din punct de vedere fizical, corpul nostru este în stare de sănătate prin mișcare, procese fluente fără blocaje, pulsații și bioritm. Corpul uman este un sistem electric, un bun conductor, un câmp magnetic, format din câmpuri magnetice mai mici. În afară de oscilațiile magnetice, corpul este format dintr-un alt sistem de oscilații care poate pune în mișcare musculatura, celulele, țesuturile și pulsațiile proprii ale fiecărui organ, prin bioritmuri speciale. Reglarea sistemului metabolic, a sistemului circulator, sistemului neuro vegetativ, osteoarticular. Coxartroze, gonartroze, artroză, artrite, sindrom cervical, toate acestea se pot regla energetic prin programe speciale de aducere a fiecărei încheieturi într-un bioritm de comunicare cu țesutul său.

Viața înseamnă dezvoltare. Să nu privim durerile numai ca o plagă – o expresie a organului bolnav, ci și ca probleme nerezolvate ale vieții. Prin deblocarea și autoreglarea energetică a corpului, se pun în mișcare și oscilațiile care ne învață cum să ne raportăm la noi și la lumea din jurul nostru, adică la cercul microfamilial-social.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informațională, membră a Societății Naturiștilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy), psiholog

PUBLICITATE

dermaVITAL

Diagnosticari si tratamente cu Biorezonanta
0731.871.968 / 0371.147.702 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro
Calea Vitan nr. 28, sector 3, Bucuresti

dermaVITAL

CENTRUL GERMAN DE BIOREZONANTA
(MEDICINA ENERGO-INFORMATIONALA)
DERMATOLOGIE/ALERGOLOGIE

- Diagnosticare energetică
- Buletin de analize energetic
- Tratamente de:
  - autoreglare energetică,
  - eliminarea metalelor grele,
  - terapie antifumat,
  - deblocare energetică,
  - echilibrarea chakrelor,
  - echilibrarea meridianelor energetice,
  - detoxifierea organismului prin câmpul magnetic, drenarea limfei,
  - refacerea comunicării energetice în corp la nivel de celulă/organ, sistem,
  - reglarea câmpului magnetic la nivel celular și vibrații homeopatice la ședințele de tratament cu programe speciale,
  - reglarea sistemului imunitar.

Intervine pe boli cronice sau acute, autoimune, dureri (artroză, coxartroză, gonartroză, artrită reumatoidă), lipsa somnului, depresii, sistem endocrin (tiroidă cu noduli, tiroidă autoimună), ginecologie (chisturi ovariene...), urologie, sistem cardiovascular, sistemul limfatic, alergii, borelioză, sistemul gastrointestinal etc.
Pacientul cu boli cronice are întotdeauna un blocaj imunologic. Biorezonanța corectează funcțiile organismului, prin neutralizarea funcțiilor patologice și restabilirea celor fiziologice, modificările având loc la nivel de celulă.
În permanență sunt interacțiuni de informații între câmpul magnetic celular și procesele fiziologice din corp.
Funcționalitatea unui organ și a țesutului său este coordonată de un câmp magnetic care poate fi pozitiv modulat.
Tratamentul nu este o stimulare electrică, ci se preiau semnalele energo-informative produse de organism.
Se restabilește o circulație optimă energo-informațională în organism. În rest, natura are grijă ca vindecarea să se producă.

Biorezonanța este o terapie biofizicală, blândă, fără durere, fără medicamente, care repune corpul în echilibru energetic și întrerupe fenomenul de autodistrugere. Se adresează atât copiilor, adulților, cât și vârstnicilor.

Un Brand German de 11 ani în România, numai în București !

OFERTA SPECIALĂ A LUNII OCTOMBRIE:
Trei ședințe:
- **o detoxifiere energetică la nivel celular pe organe de eliminare**
- **reechilibrarea meridianelor energetice și o bioregenerare a întregului organism**
- **o refacere a comunicării energetice la nivel de celulă, organ, sistem.**

PUBLICITATE

CONTACT: Derma Vital București,
Calea Vitan nr. 28, sector 3, www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

LUNI – 14 octombrie

TVR 1
6.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Dosar România (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.00 Banii tăi 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „Afacerea Est" (coprod., 2016) 0.00 Telejurnal 23.50-5.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Vlad". Cu: Adrian Nartea, Olimpia Melinte 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Agentul de la U.N.C.L.E." (SUA, 2015) 2.15 Serial: „Cititorii de oase" (r) 5.00 Ce spun românii (r).

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Chefi la cuțite 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul". Cu: Damla Colbay.

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Nemuritorii filmului: Ion Dichiseanu în dialog cu Davidescu 10.00 Constantin 60' (r) 11.30 Cu lumea-n cap (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „Izbăvirea" (SUA, 2010) 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Serial: „Elisa".

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire". Cu: Seda Bakan 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 Rețeaua de idoli (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Motor-Vlog (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Povestea lui Blue" (Australia, 2016) 23.00 Serial: „Caracatița" 23.30-5.30 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.00 La Măruță (r) 8.45 Film: „Joey" (Australia, 1997) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film: „Afurisitul de telefon" (coprod., 2000) 14.30 Film: „Stuart Little – șoricelul familiei 2" (SUA, 2002) 16.00 Film: „S-a întâmplat într-o noapte" (SUA, 1934) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Pathfinder: Între două lumi" (SUA, 2007) 22.30 Film: „Povestea lui Gabby Douglas" (SUA, 2014) 0.15-3.45 Reluări.

MARȚI – 15 octombrie

TVR 1
6.00 România 9 (r) 7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Exclusiv în România (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.00 Cooltura 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Film: „Bun venit la Acapulco!" (coprod., 2019). Cu: Michael Madsen, William Baldwin 0.00 Telejurnal 0.30-5.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.45 Fotbal: România – Norvegia 0.45 Știrile PRO TV 1.15 Film: „Furios și iute 6" (SUA, 2013) 3.30 Serial: „Cititorii de oase" 5.00 Ce spun românii (r),

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Chefi la cuțite 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 10.00 Starea nației (r) 11.30 Secrete de stil (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „Execuție în forță" (SUA, 2013) 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Serial: „Elisa".

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Sănătate cu de toate (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.00 D'ale lu' Mitică (r) 22.00 Destine ca-n filme 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.15 La Măruță (r) 7.15 Film: „Afurisitul de telefon" (r) 9.15 Serial: „La Bloc" (r) 11.15 Film: „Dragostea costă" (SUA, 2003) 13.45 Film: „Chef cu hastag" (SUA, 2014) 15.45 Film: „Karate Kid 2" (SUA, 1986). Cu: Pat Morita, Ralph Macchio 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Moulin Rouge" (coprod., 1999). Cu: Nicole Kidman, Ewan McGregor 23.00 Film: „Filiera asiatică" (coprod., 2016). Cu: Pim Bubear 1.00-4.45 Reluări.

MIERCURI – 16 octombrie

TVR 1
6.00 România 9 (r) 7.00 Matinal 9.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Aventura urbană (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Conviețuiri 17.00 Fan/Fun urban 17.35 Serial: „Teleshopping" 18.25 Handbal: CSA Steaua București – CS Dinamo București 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Izolați în România 22.30 Adevăruri despre trecut 23.00 Documentar 0.00 Telejurnal 0.30-5.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Visuri la cheie 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO 0.00 Film: „Creed" (SUA, 2015). Cu: Michael B. Jordan, Sylvester Stallone 2.30 Serial: „Cititorii de oase" 5.00 Ce spun românii (r).

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Serial: „Sacrificiul" 22.15 The Wall – Marele Zid 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Happy News (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Cronica Cârcotașilor 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Serial: „Elisa".

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Cap compas (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Drumul spre înalta societate" (M. Britanie, 1959). Cu: Simone Signoret, Laurence Harvey 23.20 Serial: „Anatomia lui Grey" 0.10-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.00 La Măruță (r) 7.00 Film: „S-a întâmplat într-o noapte" (r) 9.15 Serial: „La Bloc" (r) 11.45 Film: „Karate Kid 2" (r) 14.15 Film: „Dragostea costă" (r) 16.15 Film: „Domnul și doamna Hart: Vechii prieteni nu mor niciodată" (SUA, 1994). Cu: Robert Wagner 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Garda de corp" (SUA, 2009) 22.30 Film: „Domnișoare de onoare" (SUA, 2011) 1.00-4.45 Reluări.

MICHAEL MADSEN – marți, 22.10 –

DAMLA COLBAY – luni-vineri, 5.00 –

ADRIAN NARTEA – luni, 20.30 –

SHARON STONE – joi, 20.30 –

ROBERT WAGNER – miercuri, 16.15 –

SEDA BAKAN – luni-duminică, 15.00 –

SEAN BEAN – sâmbătă, 20.10 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 17 octombrie

TVR 1
6.00 România 9 (r) 7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Izolați în România (r) 13.30 Adevăruri despre trecut (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Akzente 17.00 Europa mea 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Europa mea 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Dispăruți fără urmă 23.00 Anchetele comisarului Antonescu 0.10 Telejurnal 0.40-5.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Coliziunea" (coprod., 2016). Cu: Nicholas Hoult, Felicity Jones 2.00 Serial: „Cititorii de oase" 5.00 Ce spun românii (r).

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Serial: „Sacrificiul" 22.15 The Wall – Marele Zid 23.15 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Casa: construcție și design (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „Bărbați de elită" (SUA, 2015). Cu: Sharon Stone 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Serial: „Elisa".

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 1700 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Anne Frank" (SUA, 2001). Cu: Hannah Taylor-Gordon 23.00 Serial: „Caracatița" 23.55-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.00 La Măruță (r) 7.00 Film (r) 9.30 Serial: „La Bloc" (r) 11.30 Film: „S-a întâmplat într-o noapte" (r) 13.45 Film: „Karate Kid 2" (r) 16.15 Film: „Ziua Cârtiței" (SUA, 1993). Cu: Bill Murray, Andie MacDowell 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Revoltă după gratii" (SUA, 2015). Cu: Matthew Reese, Dolph Lundgren 22.15 Film: „Scăpat de sub control" (coprod., 2010) 0.00-4.00 Reluări.

VINERI – 18 octombrie

TVR 1
6.00 România 9 7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Ediție specială: Regina Mamă Elena a României – „Întoarcerea acasă" 13.00 Președinte pentru România 13.30 Doc.: „Cronici mediteraneene" 14.00 Telejurnal 15.00 Ediție specială: Regina Mamă Elena a României – „Întoarcerea acasă" 16.00 EURO polis 17.00 Lumea azi 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Ultima dorință" (SUA, 2011). Cu: John Cena, Amy Smart 0.00 Telejurnal 0.30-5.05 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Vocea României 23.30 Serial: „Vlad" (r) 1.30 Serial: „Las Fierbinți" (r) 3.00 Șef sub acoperire (r) 4.00 Serial: „Cititorii de oase".

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 iUmor 22.30 Film: „Comoara Națională" (SUA, 2004). Cu: Nicolas Cage, Sean Bean, Diane Kruger, Jon Voight 1.00 Observator (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Camera de râs 2018 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Dragoste de frate" (Honk Kong, 1985) 22.00 Film: „Fără milă" (SUA, 2011). Cu: Brian Flaherty 0.00 Film (r) 2.00 Constantin 60' 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial: „Dragoste de contrabandă" (r) 7.45 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-4.45 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documetar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților (r) 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documetar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Gala umorului 22.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
5.45 La Măruță (r) 7.00 Film: „Doamna din Shanghai" (SUA, 1947). Cu: Rita Hayworth 9.45 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „Ziua Cârtiței" (r) 14.15 Film (r) 16.15 Film: „Amintiri dureroase" (SUA, 1999). Cu: Jane Seymour, Bruce Davison 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Patru nunți și o înmormântare" (SUA, 1994). Cu: Hugh Grant, Andie Mac Dowell 23.00 Film: „Tăcerea mieilor" (SUA, 1991). Cu: Jodie Foster, Anthony Hopkins 1.30-5.30 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 19 octombrie

TVR 1
6.30 Exclusiv în România (r) 7.30 Politică și delicatețuri 8.30 Constructorii de visuri 9.00 Levintza prezintă 9.35 Vreau să fiu sănătos! 10.30 Observatori la Parlamentul European 11.00 Ediție specială: Regina Mamă Elena a României – „Întoarcerea acasă" 13.15 Rugby: Sferturi de finală 2 15.15 Telejurnal 16.00 Ora Regelui 17.00 Vedeta populară (r) 19.00 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Dosar România 22.00 Serial: „Napoleon" 23.00 Profesioniștii 0.00 #Creativ 0.35-4.40 Reluări.

PRO TV
6.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 6.30 Arena bucătarilor (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 I like IT 10.30 Superspeed la ProTv 11.00 Film: „Profesorul trăsnit" (SUA, 1996) 13.00 Șef sub acoperire (r) 14.00 MasterChef (r) 16.00 Vocea României (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Omul-Furnică" (SUA, 2015) 22.15 Film: „Lichidați-l!" (SUA, 2007) 0.00 Serial: „Profu'" (r) 3.00 Serial: „Cititorii de oase".

antena 1
6.00 Observator 9.30 Film d.a.: „Madagascar" (SUA, 2005) 11.00 Film: „Testoasele Ninja" (SUA, 2014) 13.00 Observator 13.15 Serial: „Sacrificiul" (r) 15.45 Chefi la cuțite (r) 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.15 Film: „Pitch Perfect" (SUA, 2012). Cu: Anna Kendrick, Skylar Astin 1.30-4.00 Reluări.

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.30 Flash Monden (r) 11.00 Secrete de Stil 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 13.30 Film: „Colierul de turcoaze" (România, 1985) 15.30 Film: „Totul se plătește" (România, 1986) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Secretul lui Bachus" (România, 1984). Cu: Octavian Cotescu, Gheorghe Dinică 22.30 Film: „Ithaca" (SUA, 2015). Cu: Tom Hanks, Meg Ryan 0.30-6.30 Reluări.

PRO 2
5.30 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.30 Serial (r) 7.30 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Legea iubirii" (r) 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-4.45 Reluări.

TVR 2
7.00 Documetar 360º – GEO 8.00 România... în bucate (r) 8.30 Generația Fit (r) 9.00 Serial: „Sid, micul savant" 10.00 Mic dejun cu un campion 11.00 D'ale lu' Mitică (r) 12.00 Vibe By Ioana Voicu 12.30 Cap compas 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 17.00 Zile cu stil 17.30 MotorVlog 18.00 Memorialul Durerii 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Anna Karenina" (SUA, 1997). Cu: Sophie Marceau, Sean Bean 22.10 Serial: „În apărarea fiului" 23.45-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „Marvel Anime: X-Men" 8.00 Ce spun românii (r) 10.00 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Serial: „Doamna din Shanghai" (r) 14.15 Film (r) 16.45 Film: „Crescându-l pe Waylon" (coprod., 2004). Cu: Ross Anderson 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Cum s-o dai să fie bine?" (SUA, 2011). 22.45 Film: „Discursul Regelui" (coprod., 2010). Cu: Colin Firth, Helena Bonham 1.15-5.00 Reluări.

DUMINICĂ – 20 octombrie

TVR 1
6.30 Adevăruri despre trecut (r) 7.00 Universul credinței 9.00 M.A.I. aproape de tine 9.30 Pro Patria 10.10 Rugby: Sferturi de finală 3 12.15 Viața satului 13.10 Rugby: Sferturi de finală 4 15.30 Handbal: CS HC Buzău – CS Minaur Baia Mare 18.00 Aventura urbană 19.00 Exclusiv în România 19.50 MomentArt 20.00 Telejurnal 21.00 Vedeta populară 23.00 Garantat 100% 0.00 Replay 1.00-5.00 Reluări.

PRO TV
6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Ce se întâmplă, doctore? 10.30 Arena bucătarilor 11.00 Film: „Mai e mult până ajungem?" (coprod., 2005) 13.00 Apropo TV 14.00 MasterChef (r) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Furios și iute 7" (SUA, 2015) 22.45 Film: „Ziua Patrioților" (SUA, 2016) 1.30-2.30 Reluări 3.00 Serial: „Cititorii de oase" 5.00 Ce spun românii" (r).

antena 1
6.00 Observator 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.15 Serial: „Sacrificiul" 15.45 Chefi la cuțite (r) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mangalița" 21.00 iUmor (r) 23.30 Film 2.00 Film: „Pitch Perfect" (r) 3.00 Serial: „Mangalița" (r) 4.00 Film (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Camera de râs 2018 (r) 8.10 Happy News 8.45 Casa: construcție și design 10.30 Flash Monden (r) 11.00 În bucătărie cu Horia Vîrlan 12.00 Teleshopping 13.30 Film: „Secretul lui Bachus" (r) 16.00 Cronica Cârcotașilor (r) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Schimb de mame 22.00 Starea nației (r) 23.00 Film: „Săracele dive" (SUA, 2011). Cu: Camilla Belle, Alexa PenaVega 1.00-5.50 Reluări.

PRO 2
5.30 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.30 Serial: „Dragoste de contrabandă" (r) 7.30 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" (r) 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Documetar 360º – GEO 8.00 România... în bucate (r) 8.30 Vibe By Ioana Voicu (r). 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Natură și aventură (r) 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Generația Fit (r) 12.30 Sănătate cu de toate 13.10 Film: „La capătul liniei" (România, 1982) 15.00 Drag de România mea! 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Rețeaua de idoli 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Înghițitorul de săbii" (România, 1981) 22.35 Film: „Drumul spre libertate" (Australia, 2002) 23.55-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.45 Serial: „Marvel Anime: Blade" 7.45 Ce spun românii (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film: „Cum s-o dai să fie bine?" (r) 14.15 Film: „Doamna din Shanghai" (r) 16.15 Film: „Loviți de dragoste" (coprod., 2013). Cu: Emma Thompson, Pierce Brosnan 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Saga Amurg: Zori de zi" (partea a II-a) 22.45 Film: „Legătura de sânge" (Franța, 2008). Cu: Guillaume Canet, François Cluzet 1.00-4.45 Reluări.

APLICAŢII

Integramă de **M. ALBU**

ŢINUT PRIZONIER		APĂ DUPĂ INUNDAŢII		GRUP MIC DE OAMENI		INEL DE LANŢ		RUG		PERIE DE VĂRUIT	
GRĂMEZI DE BAGAJE		STERLINE DIN ANGLIA		INTRAREA ÎN BOSTON!		FIDEL		SPECTACOL CU PAIAŢE		NOR DE GĂZE	
AJUTOR DE OSPĂTAR	→						REGE BIBLIC	→			
PREFIXUL VECHIMII							SCOS DIN MINTE				
				CERNE FAINA	→				BLUZE DE IN	→	
				PRIETEN DE SUFLET					O SCURTĂ APARIŢIE		
ZIUA TRECUTĂ	→				IN ACEST LOC	→					
PERIOADĂ ISTORICĂ					A DESCHIDE FEREASTRA					PASTORALI	
		MARE DE STATURĂ	→					PLANTAŢIE DE STRUGURI	→		
		LINIA MODEI						SURVOL RAPID			
	MUSCA SOMNULUI	→				CLIMĂ USCATĂ	→				
	OM NEVOIAŞ					ACRITURĂ DIN LAPTE					
			INROŞIRI DE LA NERVI	→							SEMN DUPĂ FRACŢIE
			SUVERAN ARAB								
BIRLICI							ZĂNE RELE	→			
A-ŞI PIERDE VIGOAREA	→						PLINĂ DE VENIN				
				NU AUDE NIMIC	→				CAP DE IGUANĂ!	→	
				CAP DE PITON!					OLT AUTO		
CALE DE RULARE								MĂSURĂ DE CAPACITATE	→		
MOŢĂIALĂ	→										
MACAGII											
					SIMŢUL PIPĂITULUI	→					

Umor

Ion şi Maria la maternitate:
– No, Marie, ce avem?
– Băiat.
– No, şi cu cine seamănă?
– Degeaba îţi spun, că nu îl cunoşti.

O femeie sună disperată la medicul veterinar:

– Domnule doctor, pisica mea a băut circa 50 ml de benzină. Apoi s-a învârtit ca nebuna prin casă vreo trei ore şi acum stă pe canapea şi nu se mai mişcă deloc.

– Ce credeţi că s-a întâmplat?

Stă medicul şi se gândeşte, apoi răspunde calm:

– O fi rămas fără benzină?

Un iepuraş intră într-o cofetărie şi comandă o cafea cu lapte şi un corn. În momentul în care i se aduce comanda iepuraşul şi-a amintit că nu se spălase pe mâini, aşa că pleacă la toaletă să se spele. Când se întoarse, cafeaua nu mai era.

– Cine mi-a băut cafeaua?

Toţi tăceau mâlc.

Iepuraşul reveni cu un ton ameninţător:

– Vă mai întreb încă o dată, cine mi-a băut cafeaua?

Ursul se ridică în picioare de la o masă şi răspunse:

– Eu am băut-o...

– Şi cornul de ce nu l-ai mâncat, mofturosule?...

Doi ardeleni, prieteni vechi, stăteau de vorbă la o bere:

– Nevastă-mea îmi cere bani în fiecare zi: ba 100 de lei, ba 150, ba 200, ba 300...

– Şi ce face cu atâţia bani?

– Habar n-am, că nu i-am dat niciodată.

SUDOKU

jocul săptămânii: 41

	5		2	4				3
7		9	5			8		
	3	2						
			7		1	3		
	8						9	
		6	8		9			
						4	5	
		1			5	6		9
9				1	3		2	

Soluţia în numărul viitor

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 40

8	1	4	6	7	3	2	5	9
5	6	9	8	2	1	3	4	7
3	7	2	5	9	4	1	8	6
1	5	3	2	6	7	8	9	4
6	9	8	4	1	5	7	3	2
2	4	7	9	3	8	6	1	5
4	2	6	3	8	9	5	7	1
9	3	1	7	5	6	4	2	8
7	8	5	1	4	2	9	6	3

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul.

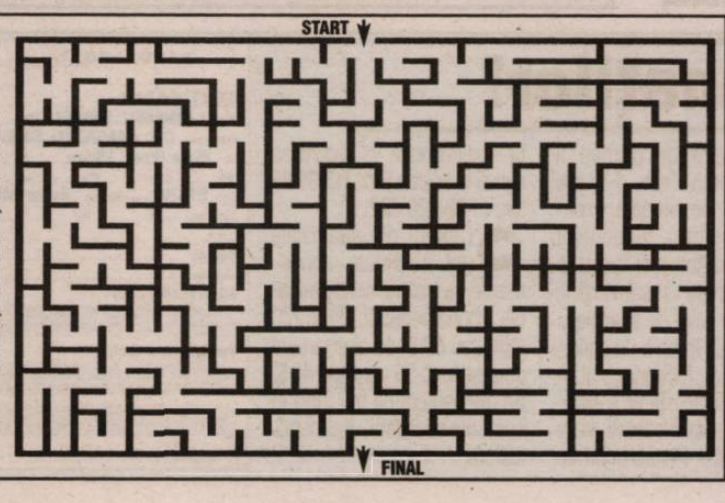

Soluţia integramei „COMPOZIŢII"

Orizontal: S - B - G - C - G - N - TAMADUITOARE - RARITA - ADUS - FIXA - URARI - A - TITEI - DELIR - HAM - MERI - ANA - A - ACI - ATATAT - TS - IRONII - RA - TIT - RIVALI - DESIRAT - SUPA - MORAR - AMNAR - BANET - CRAITA.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Căsătorie

1. Cine era în mitologia greacă zeul căsătoriei, conducător al cortegiilor nupţiale şi al cântecelor de nuntă?
2. Cine era zeiţa căsătoriei din mitologia germană?
3. Ce mare scriitor rus a scris comedia „Căsătoria"?
4. Cine a compus muzica operei „Căsătoria secretă"?
5. Ce mare prozator francez a scris romanul „Contractul de căsătorie"?
6. Ce pictor englez (1828-1882) a realizat, în 1857, tabloul „Căsătoria Sfântului Gheorghe şi a prinţesei Sabra"?
7. Cine a realizat, în 1964, filmul „Căsătorie în stil italian"?

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Pălărie" am primit câte şapte răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Mioara Popa,* Iaşi; *Margareta Stoicovici,* Braşov; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Monica Vlad,* Timişoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Cristina Stamate,* Botoşani; Ioana Cristea, Arad; *Rodica Ioan* şi *Luminiţa Popescu,* Bucureşti; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Ing. Mihai Călcăianu* şi *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Ing. Mihai Waspusch,* Bucureşti.

Vă dorim tuturor mult succes în rezolvarea răspunsurilor.

Aşteptăm scrisorile dumneavoastră. *(Irina Stoica)*

Răspunsurile din numărul trecut

1) Oaia este un animal rumegător din familia cavicornelor. 2) Zeul egiptean care a despărţit cerul de pământ ajutat de doi berbeci divini se numea Shu. 3) Zeul Segomo din Galia era reprezentat printr-un şarpe cu cap de berbec. 4) Volumul „Oaia neagră sau de ce e bine să fii rău" aparţine lui Richard Stephen. 5) Tabloul „Ciobănaşul cu oile sale" poartă semnătura lui Nicolae Grigorescu (1836-1907). 6) Poemul coral „Mioriţa" este compus de Paul Constantinescu (1909-1963). 7) Filmul „Oaia cu cinci picioare" a fost realizat de regizorul francez H. Verneuil.

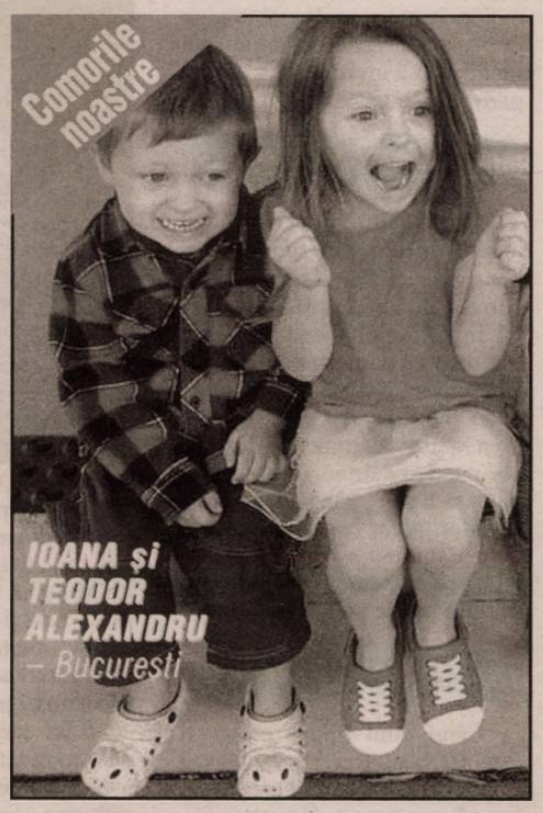

Sfaturi practice

Arborele norocos
(Pachira aquatica)

● Este o plantă erbacee perenă, are o creştere rapidă şi poate atinge până la 2 metri înălţime dacă este cultivată în apartamente. Se plantează câte 2-3 fire la ghiveci, ce vor forma un trunchi unic, foarte decorativ. Tăierea regulată poate să transforme planta într-un bonsai.

● Florile au un miros plăcut, durează doar o zi, sunt mari, formate din 5 petale lungi, galben-verzui, având la bază multe stamine albe cu vârful roşu. Ajunse la maturitate, florile formează capsule lemnoase de culoare maronie. Abia după 4-5 luni îşi eliberează seminţele.

● Vara se udă regulat folosind cantităţi suficiente de apă. Între două udări se lasă să se usuce pământul la suprafaţă. Iarna se folosesc cantităţi mult mai mici de apă. Este bine să udăm planta doar pe pământ şi în niciun caz pe trunchi, deoarece poate putrezi repede.

● Preferă spaţiile luminoase, ferite de acţiunea directă a soarelui. Se amplasează departe de sursele de căldură, curenţi reci de aer, ferestre sau uşi.

● I se administrează îngrăşământ pentru plante decorative prin frunze, de 3-4 ori pe an.

● Se înmulţeşte prin seminţe sau butaşi recoltaţi din vârful tulpinei.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Calitatea zodiilor și armonia cuplurilor

Zodiile se caracterizează prin una dintre cele trei calități: semn Cardinal (Berbec, Rac, Balanță, Capricorn), semn Fix (Taur, Leu, Scorpion, Vărsător), semn Mutabil (Gemeni, Fecioară, Săgetător, Pești).

Înțelegem mai ușor personalitatea oamenilor dacă o privim după calitatea semnului căruia îi aparține fiecare. Totodată, relațiile dintre două persoane născute în semne cu calități diferite sunt mai incitante și mult mai diverse decât atunci când calitățile sunt identice. Vă invităm să le descoperiți în rândurile următoare.

Cardinal / Cardinal

Când ambii parteneri sunt născuți în una din zodiile Berbec, Rac, Balanță sau Capricorn, atunci în această relație se va investi multă energie și se vor demara numeroase proiecte. Cuplul este plin de inventivitate și de inițiative, dar pe care nu le prea realizează nimeni. Multe se vor pierde pe drum. Viața de cuplu însă li se va părea interesantă.

Sfat: acest cuplu are nevoie de mai multă mișcare și diversitate, preferând activitățile intense, fără bătaie pe termen lung.

Cardinal / Fix

Când unul dintre parteneri este Berbec, Rac, Balanță sau Capricorn, iar celălalt este Taur, Leu, Scorpion sau Vărsător, putem spune că formează un cuplu ce se lasă condus de impulsul creator al semnului Cardinal. Partenerul din zodia Cardinală este cel care dă tonul, care vine cu inițiativa. Continuitatea este asigurată însă de partenerul din zodia Fixă. Zodiile Fixe au darul de a fi insistente, iar încăpățânarea este de nestrămutat. Dacă semnul Fix își pune ceva în cap, semnul Cardinal ajunge până la urmă să se conformeze.

Sfat: Partenerii se completează bine și se pare că funcționează ca o echipă. Totul este să facă față presiunilor semnului Fix.

Cardinal / Mutabil

Dacă unul dintre parteneri este Berbec, Rac, Balanță sau Capricorn, iar celălalt Gemeni, Fecioară, Săgetător sau Pești, atunci totul va depinde de capacitatea de mobilizare și de efort

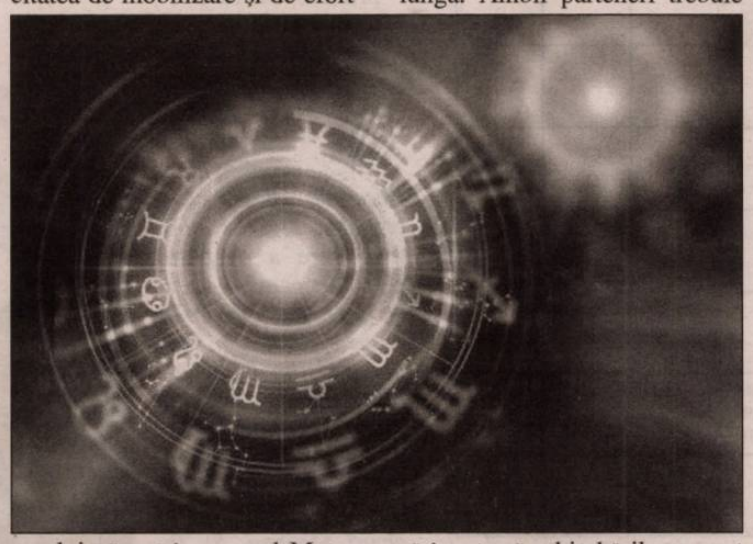

a celui născut în semnul Mutabil. În general, în aceste situații semnele Cardinale împrumută din caracterul schimbător al celui Mutabil, relația oscilând cam mult. Ambii parteneri își acordă multă libertate, comparabil cu alte combinații, cei doi având preocupări paralele.

Sfat: acest cuplu are nevoie de o motivație exterioară pentru a construi ceva durabil. Poate fi presiune din partea părinților, apariția copiilor.

Mutabil / Mutabil

Când ambii parteneri sunt născuți în Gemeni, Fecioară, Săgetător sau Pești, atunci putem spune că este cel mai adaptabil cuplu. Puterea de transformare a acestora este impresionantă. Partenerii sunt cei mai toleranți și mai flexibili decât în orice altă combinație. Nu își asumă angajamente sau investiții pe termen lung. Cei doi parteneri au nevoie de o motivație puternică pentru a se înhăma la munci grele, pentru care nu prea au tragere de inimă.

Sfat: important este să se mobilizeze și să ducă totul la bun sfârșit. Este cuplul care își va căuta un model în exteriorul relației.

Fix / Fix

Uniunea dintre parteneri născuți în zodiile Taur, Leu, Scorpion sau Vărsător va avea stabilitatea ca și cuvânt de ordine. Relația este una statornică, fără dinamism, iar partenerii se vor angaja cu lejeritate să ducă la bun sfârșit proiecte de cursă lungă. Ambii parteneri trebuie să învețe că schimbările nu sunt întotdeauna rele și că evoluția în cuplu este aproape obligatorie. Partenerii din zodiile Fixe pot realiza mult împreună.

Sfat: dacă ambii se încăpățânează în sensul pozitiv, niciunul nu va lăsa povara pe umerii celuilalt și vor trage împreună până la capăt.

Fix / Mutabil

Relația dintre un partener Taur, Leu, Scorpion sau Vărsător și un partener din Gemeni, Fecioară, Săgetător sau Pești este una permisivă, zodia Fixă ancorând partenerul. În cuplu, semnul Fix este deseori nevoit să-și tempereze partenerul din semnul Mutabil, care este predispus exceselor, mult prea cheltuitor, sau prea sociabil. De asemenea, semnul Fix va aprecia nevoia de libertate și de spațiu personal pe care i le acordă semnul Mutabil.

Sfat: stabilitatea acestui cuplu depinde de capacitatea zodiei Fixe de a-și struni partenerul fără a-l face să se simtă constrâns sau jignit.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL

■ Universuri create pe computer ■ Planeta Marte, colonizată cu microbi ■ Sultani crescuți în cuști ■ Tăcerea inorogului ■ Răpirile OZN – un imens experiment genetic? ■ Panteonul din Roma ■ Cât de grea e școala? ■ Cum ne pot îmbolnăvi sucurile

HOROSCOP

14-20 octombrie 2019

BERBEC 21.03-20.04

Mercur este situat vizavi de Berbec, așa că acum vă va ajuta să clarificați și să explicați lucrurile cu unul dintre prieteni, cu un partener sau cu jumătatea dumneavoastră. Vremea este prielnică discuțiilor despre dificultățile care apar în relațiile intime.

TAUR 21.04-21.05

Aceste zile sunt prielnice pentru munca mentală, deoarece veți fi mult mai atenți la detalii decât de obicei. S-ar putea să doriți să perfecționați o anumită tehnică de care aveți nevoie pentru muncă.

GEMENI 22.05-21.06

Mercur va călători prin cea mai distractivă parte a graficului dumneavoastră oferindu-vă o multitudine de șanse ca să vă exprimați ideile creative celorlalți. S-ar putea să descoperiți că sunteți buni ascultători și chiar să-i ajutați pe cei care vă solicită.

RAC 22.06-21.07

Acum reflectați mai mult asupra propriului trecut, inclusiv asupra amintirilor din copilărie. Mulți dintre dumneavoastră se vor ocupa de reparații prin casă, de redecorări sau de împlinirea unor proiecte amânate de ceva timp.

LEU 22.07-22.08

Ritmul zilelor dumneavoastră se va accelera în următoarea perioadă. Veți implica în activități intelectuale mai mult decât de obicei și cu siguranță acesta nu este momentul potrivit relaxării. Dimpotrivă!

FECIOARĂ 23.08-22.09

Mercur va călători prin una dintre casele dumneavoastră de bani, ceea ce înseamnă că vă veți gândi mai mult la ce apreciați în viață. Desigur, vă vor preocupa îndeosebi afacerile, fluxul numerar, câștigurile și cumpărăturile.

BALANȚĂ 23.09-22.10

În această săptămână aveți capacitatea de a vă examina cu o mai mare obiectivitate. Veți avea priceperea necesară la negocierea și discutarea contractelor. Este posibil să simțiți nevoia de a ieși, de a călători, dar nu pe distanțe lungi.

SCORPION 23.10-21.11

Sunteți unii dintre nativii cei mai retrași ai zodiacului și zilele acestea veți simți nevoie chiar de izolare. Veți alege să păstrați propriile păreri pentru dumneavoastră și să nu le comunicați altora, chiar dacă ar trebui.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

În aceste zile vă veți gândi mult la propriile obiective și dacă acestea sunt potrivite pentru dumneavoastră. Vă faceți o listă, stabiliți prioritățile și tăiați tot ce nu vă convine. Ceea ce rămâne este esențialul!

CAPRICORN 22.12-19.01

Vă faceți planuri ce țin de viața profesională sau orice altceva are legătură cu cariera sau reputația publică. Este un moment prielnic pentru a începe noi studii care vă vor ajuta în profesie.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Sunteți dornici să vă lărgiți orizonturile și să aflați cât mai multe despre locuri străine, lege, filozofie sau cunoștințe superioare. S-ar putea chiar să vă intereseze un alt stil de viață, mai ales dacă sunteți atras de acesta.

PEȘTI 19.02-20.03

Veți avea ocazia să vă priviți spre interior și să reflectați asupra adevărurilor profunde despre voi înșivă. S-ar putea chiar să descoperiți că aveți o gândire sincronizată cu a celor cu care purtați discuții.

Nativul săptămânii: **EVANGELISTA TORRICELLI** (15.10.1608 – 25.10.1647)

A fost un matematician și un fizician italian. Acest nativ al zodiei Balanță a fost primul care a măsurat presiunea atmosferică cu ajutorul barometrului cu mercur, aparat pe care l-a inventat în anul 1643. Unitatea de măsurare a presiunii, torr, a fost denumită în onoarea sa.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noștri opiniile legate de conținutul revistei, apelați numărul de telefon:
0213178965

Abonamente la „Magazin” direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	7,50 LEI
❑ 2 LUNI	15,00 LEI
❑ 3 LUNI	22,50 LEI
❑ 4 LUNI	30,00 LEI
❑ 5 LUNI	37,50 LEI
❑ 6 LUNI	45,00 LEI

În atenția abonaților!

● Modalitățile de abonare sunt următoarele:

1. Achitarea printr-un mandat poștal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.
2. Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin” S.R.L. (CUI: RO 1571838):
   – RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
   – RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Prețurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poștală de expediere sau comisionul bancar.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poștei Române (cel târziu în ziua de marți a săptămânii următoare celei de apariție).

În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (70 euro sau 80 $, un abonament pe șase luni; 35 euro sau 40 $, un abonament pe trei luni) în conturile societății, enumerate alăturat.

MANDAT POȘTAL

DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. „MAGAZIN” S.R.L.
Str. Piața Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj ... Ap. ...
Cod 013701 Localitatea București
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAȚII ABONAMENTE
0722625622

SERIE NOUĂ - 1473 • ANUL LXII • 17 OCTOMBRIE 2019 • 16 PAGINI • 2,5 LEI Nr. 42 (3223)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
• redactia.revistamagazin@gmail.com

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Femina club
Pentru dumneavoastră, doamnă
Stresul şi energia naturii
Dosarele frumuseţii
Lifting natural

Universuri create pe computer

Încet-încet, ne depărtăm de lucrurile fizice şi ne lăsăm amăgiţi de adevărurile digitale, fie că vorbim despre Big Bang, fie că vorbim despre galaxiile care se ciocnesc ca maşinile într-o intersecţie, fie că vorbim despre forma universului sau despre universurile paralele. Şi cu toate acestea o mulţime de lume se lasă atrasă de adevărurile digitale (nereale) şi pare tot mai puţin interesată de lumea fizică în care trăim, până la urmă.

De aceea universul organismului uman, mult mai fascinant decât universul real sau reprezentările lui digitale, se dovedeşte mai neatrăgător din punct de vedere mediatic decât fanteziile matematice legate de univers, fie el unic sau multiplu. Până la urmă, structura moleculei de ADN şi rolul ei în formarea organismului uman, procesul de reproducţie, ca să amintesc doar două mistere tulburătoare ale rasei umane, sunt infinit mai complexe decât „viziunile” oamenilor de ştiinţă, nedemonstrate, despre univers sau „universuri”, string-uri şi quarci.

Pretindem că ştim că universul actual s-a născut „dintr-un atom infinit de dens”, dar cine a format acel atom primordial şi ce a fost înainte de acel atom, iată întrebări mult prea grele pentru imaginaţia oamenilor de ştiinţă, şi aşa limitată, dacă nu cumva chiar stearpă.

Milioane de universuri digitale

În această paradigmă a religiei de tip nou, cu accente ştiinţifice „convingătoare” se înscrie şi realizarea unei echipe de astrofizicieni americani, cum altfel, care a încercat să demonstreze

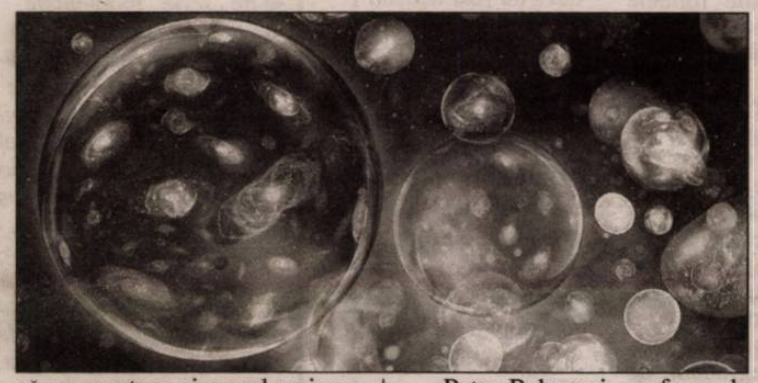

că nu suntem singurul univers fizic, ci putem fi însoţiţi de o mulţime de universuri digitale!

Informaţia a apărut pe situl *LiveScience* şi ar fi vorba despre „simularea apariţiei a opt milioane de universuri unice cu ajutorul unui supercomputer”, care au fost apoi lăsate să evolueze singure, „de la stadiul de imediat după Big Bang până la o vârstă comparabilă cu cea a Universului în care trăim pentru a afla mai multe despre rolul pe care misterioasa materie întunecată îl joacă în evoluţia Universului şi formarea galaxiilor”, după cum transmite Agerpres.

„Misterioasa materie întunecată” este practic „un tip necunoscut de materie despre care se consideră că ar conţine o mare parte din masa totală a universului. Materia întunecată nu emite şi nici nu absoarbe lumina sau radiaţiile electromagnetice sau de altă natură, şi deci nu poate fi observată direct cu telescoapele. Materia întunecată ar constitui 83 la sută din materia din univers şi 23 la sută din masa-energia sa. Problema e că existenţa materiei întunecate „încă nu a putut fi dovedită pe cale experimentală din cauză că ea nu emite radiaţii”.

Şi ce nu poate fi dovedit pe cale experimentală se dovedeşte perfect pentru supoziţiile „ştiinţifice”. Aşa se face că începând cu anii 60-70, când au fost emise cele mai spectaculoase teorii astrofizice, cercetătorii au avansat câteva ipoteze cu privire la această formă de „materie” şi mai ales a rolului ei asupra procesului de formare a galaxiilor şi a noilor stele de-a lungul miliardelor de ani.

Peter Behroozi, profesor de astronomie la University of Arizona, şi echipa sa au folosit pentru experimentul amintit un supercomputer cu 2.000 de procesoare care a lucrat timp de trei săptămâni simulând peste 8 milioane de universuri unice. „Pe supercomputer putem genera multiple universuri diferite şi le putem compara cu cel în care trăim şi astfel putem deduce care reguli sunt responsabile de faptul că Universul nostru arată aşa cum îl vedem”, spune Behroozi într-un comunicat oficial.

„DE MAI MULTE DECENII AFLĂM O MULŢIME DE LUCRURI DESPRE UNIVERSUL ÎN CARE TRĂIM ŞI NOI, SE VEHICULEAZĂ TOT FELUL DE SUPOZIŢII, DAR ESTE SCĂPAT DIN VEDERE UN ELEMENT ESENŢIAL: TOATE SUPOZIŢIILE LEGATE DE UNIVERS SUNT NĂSCUTE ÎN URMA UNOR SIMULĂRI REALIZATE PE COMPUTER.

Până acum, simulările efectuate s-au concentrat asupra modelării unor galaxii singulare şi pe generarea unor universuri după seturi limitate de parametri. „De această dată, algoritmii introduşi au generat milioane de universuri, fiecare dintre ele conţinând 12 milioane de galaxii şi fiecare fiind lăsat să evolueze de-a lungul întregii istorii a Universului nostru, începând cu 400 de milioane de ani după Big Bang şi până în prezent”.

Cum se formează galaxiile?

În timp ce unii consideră că cele mai tulburătoare întrebări, rămase până azi fără un răspuns convingător, demonstrabil, sunt „cine suntem? şi de unde venim?”, alţii par mai interesaţi de întrebarea „cum se nasc galaxiile?” şi pentru asta fac apel la computere, fie ele şi super.

Dar chiar şi a alimenta un supercomputer cu date pentru a obţine răspunsuri dorite chiar şi pentru o singură galaxie este o sarcină extrem de complicată, mai ales în ceea ce priveşte puterea de calcul.

Din acest motiv, echipa lui Behroozi s-a concentrat doar asupra a două proprietăţi-cheie ale galaxiilor: masa stelară totală a acestora şi frecvenţa cu care se nasc noi stele în aceste galaxii. „Pentru simularea unei singure galaxii este nevoie ca procesoarele să realizeze un număr

Peter Behroozi

uriaş de operaţii, de ordinul 10 la puterea 48”, a explicat Behroozi.

O asemenea sarcină ar putea fi realizată, dacă ar fi conectate toate calculatoarele de pe Pământ, în 100 de ani! Asta pentru a simula o singură galaxie. Pentru a simula 12 milioane de galaxii în trei săptămâni de calcule, a fost nevoie de supercomputerul Universităţii Arizona.

Cum s-a desfăşurat simularea universurilor digitale?

În câteva rânduri, explicaţia ar fi aceasta: „Pe măsură ce acest program de calculator introduce noi universuri, el estimează modul în care rata de formare de noi stele în galaxii este legată de vârsta fiecărui univers, precum şi interacţiunile sale din trecut cu alte galaxii şi cantitatea de materie întunecată din haloul care înconjoară fiecare galaxie. Apoi, fiecare nou univers este comparat cu Universul observabil, iar parametrii săi fizici sunt acordaţi pentru a corespunde cât mai bine realităţii. Rezultatul final este un univers virtual aproape identic cu Universul în care trăim”.

În viziunea Risei Wechsler, profesor de fizică şi astrofizică la Universitatea Stanford, care a participat la acest experiment, „rezultatele au indicat faptul că rata naşterii de noi stele în galaxii este îndeaproape legată de masa haloului de materie întunecată care înconjoară fiecare galaxie. Galaxiile cu mase ale haloului de materie întunecată similare cu cea a Căii Lactee au avut cele mai ridicate rate ale aprinderii de noi stele”.

Aceste observaţii au contrazis şi teoria mai veche conform căreia materia întunecată ar fi blocat procesul aprinderii de stele în tinereţea Universului.

„Pe măsură ce ne întoarcem în timp, mai aproape şi mai aproape de Big Bang, ne-am aştepta ca materia întunecată să fie mai densă şi astfel gazele cosmice să fie din ce în ce mai fierbinţi. Acest lucru nu este bun pentru procesul de formare al stelelor, aşa că ne-am gândit că în multe galaxii din tinereţea Universului ar fi trebuit să fie oprit procesul aprinderii de noi stele de mult timp. Am descoperit însă exact contrariul: în galaxiile de anumite dimensiuni este mai probabilă aprinderea frecventă de noi stele, contrar aşteptărilor noastre”, spune Behroozi.

GEORGE CUŞNARENCU

Exportatorii de faună exotică

Unele dintre vietăţile terestre cele mai dezagreabile şi mai terifiante fac obiectul deschiderii unei afaceri care, probabil deloc paradoxal, se anunţă a fi una foarte profitabilă. Cum ar fi să fiţi comerciant de şerpi, broaşte şi păianjeni?

Fără îndoială, multora li se zbârleşte părul numai la gândul că s-ar putea afla permanent în apropierea unor asemenea creaturi nu tocmai iubite.

Nu e greu de intuit reacţia generală, care totuşi nu corespunde cu cea a lui Eduardo Lacayo şi a partenerei sale, Yesenia Talavera, din Managua (capitala statului Nicaragua, din America Centrală). Firma – şi ferma! – acestora, denumită „Exotic Fauna", a intrat cu dreptul în lumea sălbatică şi deloc exotică a afacerilor de succes.

În insolita crescătorie gestionată de Eduardo şi Yesenia se regăsesc, cumva ca într-un tablou al lui Bosch! – şerpi boa constrictor,

broaşte din specii rare, şopârle, tarantule şi alte asemenea vietăţi „drăgălaşe".

Mai nou însă, miza cea mai importantă a proprietarilor fermei exotice o constituie creşterea şi vinderea la export a arachnidelor şi în special a celor din specia păianjenilor-tigru. Aceştia au picioare lungi şi fine, iar corpul le este colorat într-o alternanţă de galben viu şi negru intens, de o splendoare aparte.

De asemenea, cei doi întreprinzători nicaraguani intenţionează să îşi extindă afacerea cu tarantula, faimoşii păianjeni, foarte solicitaţi în comerţul internaţional. Pieţele-ţintă unde sunt convinşi că vor ajunge sunt cele din ţări ca Statele Unite, Dubai şi China; între altele...

Forme verbale amestecate

Să vorbim corect!

Auzim adesea în jurul nostru spunându-se *„Vroiam* să merg la plimbare dar a început ploaia". Expresia este complet greşită şi este cauzată de faptul că mulţi dintre noi nu ştim că în limba română există două verbe care exprimă aceeaşi idee: „a vrea" şi „a voi". Verbul „a vroi" nu există în limba română. Greşeala apare atunci când verbul este folosit la modul indicativ, timpul imperfect.

Dicţionarele menţionează formele: eu vream/ tu vreai (folosit destul de rar), el vrea/ noi vream/ voi vreaţi/ ei vreau şi eu voiam/ tu voiai/ el voia/ noi voiam/ voi voiaţi/ ei voiau.

Aşadar forma *„vroiam"* este un amestec între două verbe, o combinaţie hibrid care nu este acceptată în limba literară şi trebuie evitată. *(I.S.)*

Roma fără gladiatori

La Roma, atragerea mulţimii de partea împăratului era de neconceput fără circul ce presupunea potolirea setei de sânge prin macabrele lupte de gladiatori. Roma zilelor noastre, avidă – nu de puterea reală de odinioară conferită de campaniile militare nimicitoare, ci de banul aflat pe jilţul împărătesc, a inventat şi ea surogate de gladiatori, bieţi figuranţi năimiţi cu doi galbeni pentru a-i atrage pe turişti prin aşa-zise demonstraţii de luptă ca acum două mii de ani. Numai că falşii combatanţi au ajuns să depăşească orice limite, totuşi, de oarece bun simţ ale civilizaţiei actuale, în preajma Colosseum-ului ei hărţuindu-i în mod sistematic pe turişti.

Din acest motiv, autorităţile romane au decis (şi au pus în practică hotărârea) să-i îndepărteze pe jalnicii, dar agresivii figuranţi. Aceştia, echipaţi în costume de epocă şi înarmaţi ca atare (săbii, căşti şi scuturi... de plastic), pozau alături de turişti, fenomen considerat pe drept cuvânt degradant de către autorităţile locale, care au invocat faptul că impunătorul Colosseum, emblematic pentru Roma şi Italia, era considerat odinioară una dintre minunile lumii.

În plus, gladiatorii moderni de mucava au fost acuzaţi de extorsiune, cerând zeci de euro pentru o simplă poză şi reacţionând agresiv dacă considerau bacşişul prea mic. Noile reglementări iniţiate de poliţie prevăd şi interdicţia de a face baie în Fontana di Trevi şi în orice altă fântână-monument, precum şi a consumului de alcool pe stradă după ora 23.00.

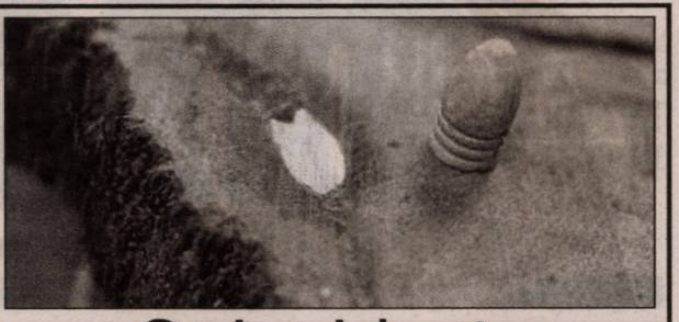

Coincidenţe sau predestinări?

Că hazardul, aşa cum îl definim şi cum îl percepem în mod curent, nu există în realitate a spus-o chiar şi genialul savant Albert Einstein, dar şi alţi eminenţi oameni de ştiinţă.

Pe de altă parte, nu mai puţin dificil este să convingi pe cineva de veridicitatea funcţionării mecanismului aşa-numitei predestinări. Căci, la drept vorbind, ne putem întreba: cine să ne „scrie" momentele vieţii şi care ar fi sursa ce conţine asemenea informaţii? Iar dacă ar fi credibilă această ipoteză, atunci noi, oamenii, ce suntem de fapt? Şi întrebările (retorice!) pot continua la nesfârşit. Totuşi, vă propunem o aplecare asupra unui singur caz, absolut straniu şi inexplicabil din perspectiva limitelor raţiunii şi logicii umane, iar în final o meditaţie asupra întrebării: ce fel de legi nescrise au făcut ca protagoniştii întâmplării să se afle în acel anume moment, în acel anume loc, împreună, pentru a săvârşi actul respectiv?

Vorbim despre americanul Henry Ziegland, din Texas, care s-a despărţit de iubita sa în 1893. Femeia a fost într-atât de distrusă, încât a decis să nu mai trăiască. După sinuciderea ei, fratele rămas în viaţă, cunoscând culisele tragediei, a dorit să-şi răzbune sora.

L-a urmărit pe Ziegland la proprietatea lui şi l-a împuşcat, după care şi el şi-a pus capăt zilelor. Aici a intervenit însă – oare ce anume: hazardul? predestinarea? „simpla coincidenţă"? Glontele destinat lui Ziegland nu l-a ucis, doar rănindu-l superficial în zona feţei, după care s-a înfipt în trunchiul unui copac. Astfel, cel ce trădase o mare iubire a rămas în viaţă, în timp ce victima nevinovată şi fratele cel răzbunător şi-au croit singuri drum către necunoscuta lume de apoi. Un joc al întâmplării, nu-i aşa?

Atlantida de lângă... California

Dacă ne e permis să ne exprimăm astfel, putem vorbi despre o adevărată „epidemie" de Atlantide, pe care unii aventurieri ori indivizi puşi pe şotii pretind că le-ar fi descoperit ca prin minune!

Câteodată apar şi explicaţii „comestibile" pentru naivi, dar atât de fragile încât şi-ar găsi loc mai degrabă într-o culegere de bancuri. Culmea e că, mai nou, chiar anumite elemente din domeniul tehnicii moderne le dau apă la moară acestor măsluitori ai ştiinţei şi cercetării. Recent, un internaut care nu-şi dezvăluie identitatea (bineînţeles!), ci se prezintă drept MrMBB333, susţinea că a descoperit prin intermediul Google Earth ceva ce evocă „vestigiile unei cetăţi antice".

Dar nu în largul coastelor Europei sau Africii, aria semnalată încă din Antichitate ca fiind leagănul şi mormântul fabuloasei civilizaţii a atlanţilor, ci la celălalt capăt al lumii, tocmai în Pacific!

Imaginile satelitare prezentate de pasionatul internaut arată, la circa 2,5 kilometri

de faimoasa „plajă a soarelui" – Sunset Beach – un fel de groapă dreptunghiulară pe fundul marin. Obiectul (dacă despre aşa ceva ar fi vorba) se află la 30 de metri sub nivelul apei, având lungimea de circa 1.600 metri şi lăţimea de 1.000 metri.

După părerea blogerului, forma respectivă ar sugera că pe locul respectiv s-a aflat, în urmă cu foarte mult timp, un oraş a cărui structură semăna cu cea a unei colonii din epoca romană, adică o tabără fortificată. Pentru a întări veridicitatea spuselor sale, numitul „MrMBB333" prezintă şi imaginea coloniei romane Barcino, care exista pe locul actualului oraş spaniol Barcelona.

Mă rog, ca să fim cât se poate de obiectivi, chiar dacă teoria semnalată pare cusută cu aţă albă, e totuşi cazul să acordăm măcar un credit minim şi anonimului domn. Fie şi numai amintindu-ne de Troia lui Schliemann!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu
PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.**

Planeta Marte, colonizată cu microbi

Încă de la începutul explorării cosmosului, acum câteva decenii, agențiile spațiale au luat măsuri deosebite de precauție pentru a nu contamina corpurile cerești cu microbi terestri. Atunci se afirma că microbii aduși de pe Pământ ar putea contamina zone importante din punct de vedere științific ale Sistemului Solar, la fel cum scena unei crime poate fi compromisă dacă cineva atinge dovezile.

Unii savanți consideră însă, mai nou, că tocmai introducerea de microbi terestri pe alte planete – ca de pildă Marte – ar putea fi benefică. Ei sunt de părere că eliberarea, pe Planeta Roșie a microbilor de pe Pământ va iniția un proces de teraformare a lui Marte și va crea, în timp, un mediu capabil să susțină viața.

Acest plan ambițios a fost pus la punct de o echipă compusă din microbiologul Jose Lopez, profesor la Universitatea Nova Southeastern din Florida, W. Raquel Peixoto și Alexandre Rosado, profesori la Universitatea Federală din Rio de Janeiro. Proiectul lor, intitulat „Planul de inoculare proactivă", are în vedere analizarea microbilor promițători și eliminarea celor periculoși, înainte de eliberarea lor pe Marte, pentru a „îmblânzi" climatul imprevizibil al vecinului nostru cosmic și crearea unei suprafețe locuibile.

Lopez și colegii lui sunt convinși că ideea sterilizării probelor terestre nu este viabilă și consideră că în mod inevitabil microbii pământeni vor ajunge pe Marte și pe alte planete. „Este imposibil să explorăm noi planete fără să transportăm și să eliberăm acolo microbi. În plus, deși subliniem importanța controlării și monitorizării unor astfel de contaminări – pentru a putea explora existența unor microorganisme extraterestre – credem, totodată, că trebuie discutat rolul microbilor ca primi coloniști, mai degrabă ca niște accidente, în viitoarele planuri de colonizare extraterestră. Nu trebuie să uităm că este foarte probabil ca microorganisme de origine extraterestră să fi declanșat procesul prin care planeta noastră a devenit locuibilă."

Microorganism extremofil

În opinia oamenilor de știință citați, microbii ar putea defini asociațiile simbiotice – conviețuirea a mai multor organisme, pentru a crea un conglomerat biologic mai mare. Ei atrag însă atenția că răspândirea microbilor pe Marte nu va trebui făcută fără o planificare atentă, pentru a dezvolta acolo doar microbii care ar putea crea asociații simbiotice benefice. Potrivit lui Lopez, primele microorganisme care trebuie trimise pe Marte sunt extremofilele, capabile să reziste unor condiții aparent incompatibile cu viața, întrucât aceste entități sunt capabile să tolereze și chiar depind și se dezvoltă în condiții dificile de mediu.

„Habitatul terestru era, acum patru miliarde de ani, chiar mai inospitalier decât este cel marțian, astăzi, însă viața microbiană a apărut și s-a dezvoltat cu timpul, modificând total mediul și climatul. Primii coloniști microbieni de pe Marte nu ar trebui să fie, așadar, oamenii, ci microorganismele extremofile", este de părere microbiologul Lopez.

„Biberoanele" din lut ars de pe vremea oamenilor primitivi

Deși sunt făcute din lut ars, ineditele recipiente descoperite de arheologi în Bavaria nu diferă prea mult de sticlele de plastic igienizate și viu colorate din care beau laptele bebelușii de azi. Dar au reprezentat, la vremea respectivă (circa 1200-800 î.Hr.) o invenție colosală, responsabilă de așa-numitul „boom demografic din Neolitic", care a dus la apariția primelor mari orașe.

Un studiu efectuat de cercetători de la Universitatea Bristol și publicat în revista „Nature" a exclus posibilitatea ca respectivele cupe din lut să fi fost utilizate pentru îngrijirea persoanelor vârstnice sau infirme. Cercetătorii au analizat cele trei „biberoane" găsite în Bavaria, în mormintele a trei copii, inclusiv al unuia având în jur de un an când a murit. Ei au descoperit, în toate cele trei biberoane, urme vegetale și au studiat compoziția chimică a acestora.

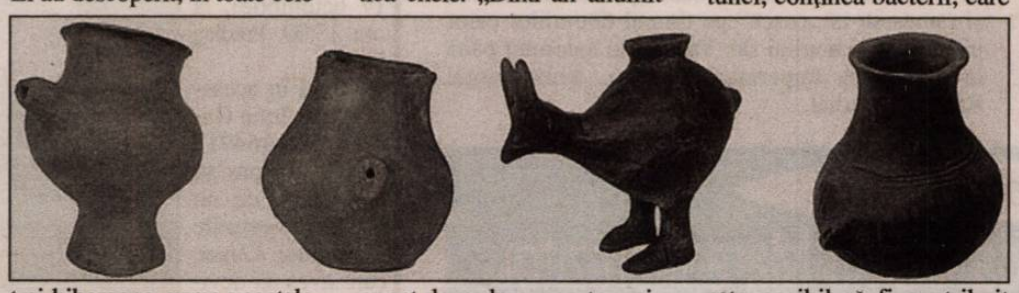

Acizii grași descoperiți sugerează că biberoanele conțineau lapte animal, sugerând că erau folosite la înțărcarea bebelușilor din Neolitic. La acel moment, majoritatea adulților umani erau incapabili să digere laptele din cauză că le lipsea o mutație genetică cheie. „Dintr-un anumit punct de vedere, aceste recipiente ne-au plasat pe traiectoria pe care ne aflăm azi.

Disponibilitatea laptelui de la animale, dat copiilor alături de cereale, ca o hrană suplimentară, le-a permis femeilor să înceteze alăptatul și să poată avea mai mulți copii – de la unul la cinci ani, ca în comunitățile de vânători-culegători, la unul la doi ani sau o perioadă chiar mai scurtă.

Astfel s-a produs boomul din Neolitic, care a dus la apariția de comunități umane mult mai largi. Singura problemă este că laptele de vacă, nepasteurizat pe atunci, conținea bacterii, care este posibil să fi contribuit la rata de mortalitate infantilă uriașă – circa 50% – din acea epocă", explică dr Julie Dunne, de la Școala de Chimie a Universității Bristol, una dintre autoarele studiului.

Cuplurile certărețe sunt mai durabile?

Nu o spun ziariștii de la tabloide și nici realizatorii emisiunilor de gen *reality-show*, ci chiar oamenii de știință: dezbaterile aprinse între parteneri par să constituie unul dintre secretele unui mariaj fericit – dar numai cu condiția ca respectivele cupluri să-și aleagă cu grijă subiectele de „ceartă".

Un studiu realizat de psihologii Universității Tennessee, din Knoxville, a ajuns la concluzia că persoanele implicate în relații fericite se tachinează adesea, au discuții în contradictorii, dar aleg să evite subiectele mai dificile, precum sexul sau gelozia. Studiul a urmărit evoluția a 121 de cupluri cu vârste cuprinse între 30 și 80 de ani, aflate împreună de 9 până la 42 de ani.

Analizând declarațiile și comportamentul voluntarilor participanți la studiu, psihologii americani au stabilit că atitudinile față de conflicte fac deosebire între relațiile fericite și cele tensionate – dând ca exemplu tumultoasa legătură dintre celebri actori Richard Burton și Elizabeth Taylor, care, deși despărțiți și reîmpăcați de nenumărate ori, s-au iubit cu adevărat până la moarte.

„Cuplurile fericite tind să aibă o abordare orientată spre soluționarea problemelor, spre deosebire de cele doar în aparență fericite, care au tendința de a ascunde lucrurile delicate sub preș. În momentul în care tensiunile se acumulează, aceste cupluri ajung adesea la divorț, spre deosebire de cuplurile certărețe, care găsesc mici debușeuri de a detensiona situația, prin discuții în contradictoriu care pot avea loc chiar și zilnic. Aceste discuții, în loc să le destrame relația, le-o întăresc", este de părere principala autoare a studiului, profesoara Amy Rauer.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Ghețarii, protejați de topire

Un nou tip de mărgele de siliciu ar putea salva ghețarii planetei de la topirea tot mai rapidă, provocată de încălzirea globală. Inovativa abordare, dezvoltată de compania americană Ice911 implică mărgele minuscule de „sticlă", care sunt răspândite pe stratul de suprafață al ghețarilor, ca o prelată minerală. Ele reflectă intens lumina solară revărsată asupra ghețarilor și încetinesc considerabil ritmul topirii gheții.

„Ne-am întrebat dacă n-ar putea exista un material care să înlocuiască reflectivitatea pierdută a ghețarilor și în cele din urmă l-am creat", afirmă fondatorul Ice911, Leslie Field. Amestecul imaginat este realizat din minuscule sfere de siliciu – material întâlnit frecvent în roci – prietenoase cu mediul.

Aceste sfere sunt capabile să sporească rezistența ghețarilor la acțiunea tot mai puternică a radiațiilor solare. Până acum, noua metodă a fost testată în Alaska, dovedindu-se surprinzător de eficientă – reflectivitatea gheții a crescut cu 15-20%.

În zonele arctice, acest lucru s-ar traduce printr-o reducere cu 1,5 grade Celsius a temperaturii aerului, cu 3 grade Celsius a temperaturii apei mării și o creștere a grosimii gheții cu 50 cm. După cum se știe, Groenlanda a fost, în această vară, grav afectată de schimbările climatice.

Sultani crescuți în cuști

Situat în inima Istanbulului, palatul Topkapî este o bijuterie arhitectonică de un farmec fără egal, o mărturie mută, dar relevantă, a fastului în care au trăit sultanii otomani de odinioară. O mare parte a complexului era dedicată haremului imperial, aici trăind sutele de soții și concubine ale sultanilor, împreună cu copiii și servitorii lor.

Ascunsă în spatele unui zid înalt și legată de harem prin coridoare întortocheate, clădirea în care trăiau prinții otomani era, la rândul ei, fastuos decorată. Dar, în ciuda splendorii ei, această clădire servea drept închisoare, menită să-i țină pe toți posibilii succesori la tron departe de tentațiile puterii.

Cruda tradiție a apărut la începutul secolului XVII, înlocuind un obicei și mai barbar: încă din zorii Imperiului Otoman, noul sultan trebuia să-și ucidă toți frații, inclusiv pe cei abia născuți de partenerele răposatului său tată. Ca în cazul multor dinastii islamice, la turci moștenirea puterii se transmitea de la frate la frate, nu de la tată la fiu. Așadar, toți bărbații dintr-o generație mai veche trebuiau uciși înainte ca puterea să-i revină celui mai vârstnic bărbat din următoarea generație.

Ibrahim, poreclit „cel Nebun"

Sultanul Mahomed al II-lea, cuceritorul Bizanțului, a transformat această tradiție în lege, iar în următorii 150 de ani cel puțin 80 de membri ai dinastiei lui Osman au fost uciși, prin strangulare cu un fir de mătase, pentrua nu li se vărsa prețiosul sânge. Un asemenea episod brutal l-a determinat pe tânărul fiu al lui Mahomed al III-lea, Ahmed I, ca, imediat după urcarea pe tron, să nu-și ucidă fratele, Mustafa, care era bolnav mintal.

Mustafa a fost închis în *kafes* („cușca") – apartamentele fastuoase, dar izolate total de lumea exterioară, din palatul Topkapî. Aceasta avea să fie, din acel moment, închisoarea aurită a tuturor „prinților de coroană". Din ea, aceștia nu mai ieșeau decât morți de bătrânețe sau, în cazuri rare, pentru a prelua tronul. Ușile „cuștii" erau zăvorâte permanent, deși prinții beneficiau de o oarecare libertate. Ei puteau învăța, citi, asculta sau compune muzică, puteau avea chiar și concubine, dar nu li se permitea să se însoare și nici să aibă copii.

Anii de completă izolare față de lume i-au afectat pe mulți prinți atât de grav, din punct de vedere psihic, încât, atunci când erau chemați la tron, erau incapabili să-și exercite funcțiile. Murad al IV-lea, care a urcat pe tron în 1623, după moartea lui Mustafa I, era, de pildă, convins că fusese ales să stârpească păcatul din lume. El a interzis cafeaua, alcoolul și tutunul și a poruncit ca supușii care încălcau interdicția să fie înecați în Bosfor.

De multe ori, deghizat în negustor, bătea tavernele din Istanbul și, dacă vedea pe cineva bând cafea sau alcool, îl scotea afară și îi tăia el însuși capul! Alteori, ieșea noaptea din palat, în picioarele goale și lovea la întâmplare cu iataganul pe oricine întâlnea. O altă victimă a sistemului „cuștilor" a fost Ibrahim, poreclit „cel Nebun".

După 22 de ani de izolare, când a fost anunțat că fratele lui murise și el devenise noul sultan, a fost atât de îngrozit, crezând că totul e o cursă, încât a fost nevoie ca mama lui să îl ducă la cadavrul sultanului răposat, pentru a-l convinge că nimeni nu-i vrea capul. Obsedat sexual, noul sultan își punea concubinele să se alinieze, complet goale, în grădină, și năvălea printre ele, fornăind ca un armăsar. Într-o criză de furie, el a poruncit ca toate cele 280 de concubine să fie înecate în Bosfor.

Sultanul care a petrecut cel mai mult timp închis în „cușcă" a fost și ultimul suveran otoman – Mahomed al VI-lea Vahidettin, care avea 56 de ani când a urcat pe tron. El fusese închis la vârsta de 7 ani, de către unchiul său, sultanul Abdulaziz, și rămăsese în „cușcă" pe timpul domniilor celor trei frați mai mari ai săi. Vahidettin a domnit până la prăbușirea Imperiului Otoman, după Primul Război Mondial.

Fotodocument

Râzând în fața morții

Această fotografie a fost făcută la Rukajarvi, în Karelia de Est, în noiembrie 1942. Ea înfățișează executarea fără judecată a unui spion sovietic infiltrat în Forțele de Apărare Finlandeze și demascat. În fața morții, el are puterea de a râde, deși știe că peste câteva secunde va fi împușcat și lăsat în zăpadă, în mijlocul pădurii. Fotografia a fost declasificată de Ministerul Apărării din Finlanda în 2006, cu descrierea „Ofițer de informații sovietic, necunoscut, împușcat în Finlanda, 1942".

Neverosimila Predică a Leului

Străvechea biserică Sfânta Ecaterina Cree din Londra a fost construită în 1280, având-și originea într-o abație fondată în 1108 de regina Matilda. Este unica biserică în stil neoclasic care a supraviețuit Marelui Foc din Londra (1666) și, totodată, singura biserică unde se desfășoară, an de an, în joia din jurul datei de 16 octombrie (anul acesta are loc joi, 17 octombrie), la ora 13:00, Predica Leului.

Căci în această zi, Sir John Gayer (1584-1649) a fost la un pas să fie sfâșiat de un leu, în deșerturile Orientului. Gayer, care avea să devină Lord Primar al Londrei, a fost, în tinerețe, guvernator al Companiei Indiilor de Est și în această calitate a călătorit foarte mult în Orient.

Într-una dintre misiunile sale comerciale, pe teritoriul actual al Siriei, din cauza unei furtuni de nisip Gayer s-a rătăcit de tovarășii săi de drum. Singur, în deșert, el s-a trezit față în față cu un leu uriaș. Văzând că nu mai are nicio șansă de scăpare, Sir John a căzut în genunchi și a început să se roage, legându-se în fața divinității că, dacă va scăpa cu viață, va dona o mare parte a averii sale Bisericii.

A doua zi dimineață, însoțitorii lui l-au găsit în deșert, dar nu sfâșiat de fiara sălbatică, ci dormind liniștit. În jurul lui se vedeau însă labele leului, care dispăruse fără urmă. Când a revenit la Londra, Gayer a dispus ca o parte însemnată a averii sale să fie distribuită săracilor, prin intermediul bisericii Sfânta Ecaterina Cree și a solicitat ca în fiecare an să fie citită de la amvonul acestei biserici o predică prin care tinerele generații să afle cum Dumnezeu i-a ascultat rugăciunile și l-a salvat din fălcile leului.

De asemenea, el a cerut ca după moarte să fie îngropat în această biserică – iar mormântul său se află și astăzi sub podeaua din spatele altarului. Predica Leului a continuat să fie rostită în fiecare an de atunci, de către descendenții lui Gayer, ca o datorie transmisă din generație în generație. Predica începe, de fiecare dată, cu cuvintele: „Ne rugăm și dăm mulțumire pentru viața și exemplul lui Sir John Gayer; și pentru scăparea lui de furia leului și pentru moștenirea pe care ne-a lăsat-o."

Tot cu acest prilej, se citesc și pasaje din profetul Daniel (cel aruncat în groapa cu lei) și din Epistola Sfântului Petru („Fiți treji, privegheați. Potrivnicul vostru, diavolul, umblă, răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită.").

În 2013, Shami Chakrabarti a fost prima femeie care a citit Predica Leului, vorbindule credincioșilor despre demnitate, egalitate și corectitudine, într-o lume pe cale să-și piardă credința. Predica este urmată, în fiecare an, de o masă îmbelșugată, oferită enoriașilor și pelerinilor care vin să o asculte.

Astăzi în istorie

17 octombrie 1483

Tomas de Torquemada, numit Mare Inchizitor

Omul al cărui nume a devenit sinonim cu bigotismul religios și fanatismul crud s-a născut în 1420, la Valladolid, fiind nepotul unui renumit cardinal și teolog dominican, Juan de Torquemada. Grație relațiilor sale suspuse, tânărul Tomas a devenit abate al mănăstirii Santa Cruz de Segovia la doar 32 de ani și va deține această funcție vreme de 22 de ani. A fost strâns asociat cu politica religioasă a regelui Ferdinand al II-lea și a reginei Isabella I, cărora le-a fost confesor și sfetnic.

De o xenofobie rar întâlnită chiar și într-o țară ca Spania medievală, Torquemada era convins că existența evreilor și musulmanilor convertiți la creștinism (marranos, respectiv moriscos), constituia o amenințare la adresa politicii maiestăților lor catolice și de aceea toată viața a acționat pentru persecutarea acestor categorii sociale. În august 1483, el a fost numit Mare Inchizitor pentru Castilia și Leon, iar pe 17 octombrie puterile i-au fost extinse pe teritoriul întregii Spanii.

În această calitate, Torquemada a reorganizat din temelii Inchiziția spaniolă, care fusese înființată în 1478, în Castilia, punând bazele unor tribunale religioase la Sevilla, Jaen, Cordoba, Ciudad Real și Zaragoza. În 1484, a publicat o broșură conținând 28 de articole pentru călăuzirea inchizitorilor, a căror competență era extinsă, pentru a cuprinde nu doar infracțiunile de erezie și apostazie, ci și vrăjitoria, sodomia, poligamia, blasfemia, desfrânarea și alte ofense; ordinul autoriza, de asemenea, folosirea torturilor pentru smulgerea mărturisirilor.

Numărul arderilor pe rug (autodafe) din timpul mandatului lui Torquemada ca Mare Inchizitor depășește cifra de 2.000. Totodată, antisemitismul lui feroce a contribuit din plin la decizia luată de Ferdinand și Isabella de a alunga din Spania toți evreii care nu voiau să se convertească la creștinism.

După edictul lor din 31 martie 1492, peste 40.000 de evrei au părăsit Spania. În ultimii ani ai vieții lui Torquemada, îngrozit de excesele lui, papa Alexandru al VI-lea i-a trimis patru asistenți inchizitori, care să-l mai tempereze, astfel că numărul execuțiilor a scăzut.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

E bine de ştiut

Numeroase studii au demonstrat că şansele de menţinere a unui creier sănătos şi a unei memorii bune pot fi amplificate prin introducerea în alimentaţie a unor grupe speciale de alimente. Între acestea figurează grăsimile sănătoase, necesare funcţionării optime a sistemului nervos, ele fiind responsabile de protejarea şi hrănirea neuronilor. Majoritatea celulelor creierului au în structura lor cele mai importante grăsimi sănătoase, respectiv acizii graşi Omega 3. Cele mai bune surse de Omega 3 sunt somonul, tonul alb, nucile şi ouăle.

Pe măsură ce se înaintează în vârstă, substanţele nocive (radicalii liberi) vor produce un stres oxidativ asupra neuronilor, ducând la deteriorarea celulelor nervoase.

Pentru o bună memorie

Fructele de pădure sunt o sursă bună de antioxidanţi. La fel, broccoli, morcovii, usturoiul, spanacul şi cerealele integrale.

Neurotransmiţătorii, „moleculele mesagere", cele care transmit impulsuri între neuroni au şi ele nevoie de proteine pe care le iau din produsele lactate, din ouă sau din fructele de mare.

Pentru a creşte vigilenţa, puterea de concentrare, energia nu neglijaţi o alimentaţie completă şi corectă.

E bine de ştiut că o hidratare insuficientă poate duce la deshidratare cu consecinţe în diminuarea capacităţii mentale şi afectarea memoriei.

Pentru buna funcţionare a creierului sunt necesare şi anumite vitamine şi minerale (vitamina B12, B16, vitamina C, calciu, fier)

Carenţa acestor vitamine poate duce la deficienţe de învăţare.

Dr. ANDY ANDREI

Tricotaje şi carouri

În anotimpul friguros se poartă din nou carourile şi, bineînţeles, călduroasele tricotaje. Continuă să fie în vogă fustele din piele, mini sau midi, sau fustele-pantalon (eventual plisate), ca şi bluzoanele tinereşti dar călduroase.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Stresul şi energia naturii

Sunt numeroşi specialişti care consideră că „băile de natură" sunt o excelentă metodă pentru a vă reîncărca bateriile.

Toamna, cu inegalabila paletă de culori ale naturii, cu zile frumoase, cu temperaturi blânde, stimulează simţurile, inducând o stare de bine. Dar nu doar la modul general. Există cercetări multe care demonstrează impactul naturii asupra sănătăţii.

1 Cercetătorii japonezi şi francezi au demonstrat că energia pădurii, captată stând câteva ore în natură, diminuează tensiunea arterială, scade pulsul accelerat şi echilibrează bătăile inimii. S-a demonstrat, de asemenea, că scade şi nivelul hormonilor stresului.

2 Activitatea fizică desfăşurată în mijlocul naturii diminuează riscul de obezitate, atât la copii, cât şi la adulţi.

3 Studiile arată că persoanele care petrec mai mult timp în natură nu se confruntă prea frecvent cu stări de depresie şi anxietate. Se îmbunătăţeşte starea de spirit şi memoria pe termen scurt.

4 Expunerea la un mediu natural îmbunătăţeşte funcţiile sistemului imunitar şi ajută pe termen lung împotriva unor afecţiuni grave.

5 Indiferent de vârstă, contactul cu natura îmbunătăţeşte puterea de concentrare şi forţa, rezistenţa în activitatea desfăşurată.

6 Lumina naturală ajută la sincronizarea organismului cu bioritmurile sale circadiene. Oamenii de ştiinţă care se ocupă de cronobiologie au arătat că sincronizarea cu ciclul natural de lumină-întuneric echilibrează somnul, dispoziţia, nivelul de stres şi sistemul hormonal.

7 Practicaţi cea mai simplă formă de meditaţie: petreceţi câteva minute departe de agitaţia cotidiană, ascultând cântecul păsărilor şi concentrându-vă asupra fantasticei palete coloristice a toamnei. În acest fel puteţi scăpa de stres.

Dosarele frumuseţii

Lifting natural

Câteva măşti naturale alături de un masaj facial şi de unele exerciţii faciale pot atenua pielea lăsată şi ridurile. Cu un lifting facial natural puteţi dobândi o piele catifelată, întinsă şi fermă.

Făcute consecvent, zi de zi, exerciţiile faciale cu efect de lifting nu vor întârzia să îşi arate efectele. Pielea va deveni mai elastică şi circulaţia sângelui mai bună. Prin gimnastica facială se previn o parte din ridurile fine şi se amână apariţia celor adânci, premergătoare „pungilor" de pe faţă şi de sub maxilarul inferior. Aşadar:

– ridicaţi sprâncenele la maximum şi lăsaţi-le în jos forţat;

– lărgiţi forţat nările şi colţurile gurii, apoi ţuguiaţi buzele;

– staţi cu capul pe spate şi cu gura simulaţi mestecatul.

Acest exerciţiu este foarte eficient pentru întinderea pielii din partea inferioară a feţei şi pentru prevenirea bărbiei duble.

Masajul facial bine aplicat poate prelungi vigoarea muşchilor faciali şi a pielii. Se face cu ambele mâini, pe faţa spălată şi dată fie cu o cremă de masaj, fie cu ulei de măsline sau de migdale.

Masaţi-vă faţa cu mişcări circulare, ascendente, de la bărbie către frunte şi de la nas spre tâmple. Automasajul începe şi se încheie cu netezirea, o manevră de automasaj care se face cu toată palma şi constă în mişcări uşoare, superficiale.

Gastronomice

Ghebe în sos de vin

1 kg ghebe, 2 cepe, ulei, 6 căţei usturoi, 2 linguri bulion, sare, 200 ml vin roşu, 1 cană şi jumătate apă.

Se spală ghebele în câteva ape şi se lasă să se scurgă. Se curăţă ceapa, se spală şi se taie mărunt, apoi într-o tigaie se căleşte cu ulei. Se adaugă bulionul şi se mai lasă un minut pe foc. Se pun ghebele în tigaie, iar deasupra se adaugă apă şi se lasă să fiarbă. După ce scade apa se adaugă usturoiul tăiat mărunt, vinul şi se lasă să fiarbă la foc mic, amestecând din când în când. După ce a scăzut aproape tot vinul, se potriveşte de sare şi se serveşte.

Sufleu de conopidă

O conopidă de aproximativ 500 g, 3 ouă, 400 ml lapte, 3 linguri făină, 60 g unt, 200 g caşcaval, puţin pesmet, sare.

Se desface conopida în buchetele mici, care se fierb în apă cu sare. Se lasă să se răcească şi se prepară sosul. Untul se încinge, se pune făina şi se amestecă energic, să nu formeze cocoloaşe. Se adaugă puţin câte puţin laptele, amestecând mereu. Se potriveşte de sare, se adaugă nucşoară măcinată şi se lasă la foc mic să fiarbă. Se pune caşcavalul ras şi se amestecă. Se lasă să se răcească, apoi se adaugă gălbenuşurile pe rând, amestecând bine după fiecare. La sfârşit se pun albuşurile bătute spumă tare şi se amestecă uşor. Se unge un vas cu unt, apoi se tapetează cu pesmet. Se adaugă buchetelele de conopidă, se toarnă amestecul cu ouă şi deasupra se presară puţin caşcaval ras deasu-pra. Se dă la cuptor, la foc mic, aproximativ 30 de minute.

Brioşe cu ciocolată

600 g făină, 2 plicuri praf de copt, 300 g zahăr, 100 g unt, 450 ml lapte, 2 ouă, 2 plicuri zahăr vanilat, 200 g ciocolată.

Se bat ouăle, apoi se adaugă zahărul şi restul ingredientelor. Se toarnă compoziţia în forme de brioşe tapetate cu hârtie specială. Formele se umplu pe sfert. Se pune un pătrăţel de ciocolată, apoi mai adăugăm umplutură, până umplem 2/3 din formă. Se coc timp de 20 minute. La final se ornează după preferinţe.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Răpirile OZN un experiment genetic?

În articolul de săptămâna trecută am prezentat răpirile extraterestre ca o dovadă a prezenţei unor hipercivilizaţii în preajma noastră. Un aspect şi mai şocant este că se pare că circa jumătate dintre cazurile de răpire conţin elemente care sugerează că un obiectiv important al acestora ar putea fi un imens experiment genetic efectuat asupra speciei umane.

Cu scuze faţă de cititor, pentru caracterul impudic al unor detalii care urmează, rezum în continuare doar momentele esenţiale ale acestui fenomen, aşa cum rezultă ele din compararea unui mare număr de relatări. Victima răpirii este întinsă, paralizată, pe o suprafaţă plană, înconjurată de vizitatori. Dacă este bărbat, i se recoltează spermă, cu ajutorul unui dispozitiv mecanic, asemănat uneori cu un clopot, sau, alteori, chiar printr-un contact sexual cu fiinţe feminoide. De la femei, se recoltează un ovul, în timpul ovulaţiei. Se foloseşte în acest scop fie un tub flexibil, introdus vaginal, fie se străpunge abdomenul, în zona ombilicală, printr-o sondă descrisă uneori ca o „seringă" de mari dimensiuni.

Ovulul recoltat este introdus într-un conteiner, care este scos rapid din încăpere. Unora dintre victime, răpitorii le-au declarat că operaţia vizează realizarea unei fecundări *in vitro,* asociată probabil cu modificarea informaţiei genetice. Ovulul fecundat va fi apoi implantat, prin proceduri similare, în uterul unei „mame purtătoare", răpită şi ea. De multe ori, aceasta este chiar persoana de la care s-a recoltat ovulul.

Inseminări „in vitro"?

Întrucât la întoarcere amintirea operaţiilor de mai sus este ştearsă din mintea conştientă a victimei, ea va constata doar, după un timp, că este însărcinată, fără să înţeleagă cum şi uneori în ciuda faptului că în perioada respectivă nu a avut niciun contact sexual.

După 6 la 12 săptămâni, cu prilejul unei alte răpiri, mama purtătoare este supusă unei proceduri penibile – cea de extragere a embrionului. Acesta este plasat imediat într-un lichid aflat într-un soi de cilindru argintiu, un „uter artificial" în care să se maturizeze fătul hibrid, conectat la mai multe dispozitive de susţinere a vieţii. Mai multe persoane răpite au spus că au văzut înşirate „la bordul navelor" zeci sau sute de astfel de conteinere străvezii în care pluteau fetuşi. Alţi martori au vorbit despre fetuşi culcaţi în *incubatoare.*

La câţiva ani după „naşterea" micilor creaturi (adică extragerea lor din container, în momentul în care pot supravieţui), urmează o altă fază de mare ciudăţenie, numită *ceremonia de prezentare.* După mai mulţi ani, aceeaşi femeie, de la care s-a recoltat ovulul şi care a fost şi purtătoarea sarcinii pierdute, este răpită din nou şi este confruntată cu nişte fiinţe hibride micuţe, extraordinar de plăpânde dar aparent superinteligente. Femeii i se spune că sunt copiii ei, care „au nevoie de mama lor", deci pe care trebuie să-i îmbrăţişeze, pentru a le transmite afecţiune şi o energie specifică iubirii materne. După aceste contacte umane, hibrizii „arată mai bine" decât la început. La despărţire, mamei i se spune că, din păcate, copiii nu pot pleca cu ea, deoarece nu ar supravieţui în condiţiile de pe Pământ.

Indiferent de cât de halucinant pare scenariul de mai sus, detaliile sale au fost confirmate de zeci de oameni din întreaga lume, iar cititorul le poate găsi descrise, cu nume, locuri şi momente, în cărţile autorilor deja menţionaţi, ca şi în multe alte surse. Este puţin probabil ca toate acestea să fie efectul unor contaminări prin media. Personal, am obţinut rapoarte cu astfel de detalii şi în România.

Numeroase cazuri, pe care însă nu le mai ilustrez aici, fac aluzie la posibilitatea ca anumite persoane să fie răpite definitiv şi mutate în *„rezervaţii anexe"*, poate pe alte planete, poate pe baze spaţiale, poate într-o altă dimensiune, poate într-o altă stare de agregare a materiei sau pe un alt tărâm, dar cel mai probabil într-un loc care depăşeşte înţelegerea noastră actuală. O pacientă a psihiatrei Dr. Edith Fiore îşi amintea că a fost răpită de un OZN şi, cu această ocazie, unul dintre răpitorii ei i-a explicat că *ei* urmăresc evoluţia oamenilor de mii şi mii de ani, iar acum circa 40.000 de ani, au luat „pe planeta lor" mulţi pământeni. În alte răpiri, martorilor li s-a transmis mesajul că civilizaţia pământeană se va autodistruge (ori va fi victima unor cataclisme) drept pentru care s-a decis să

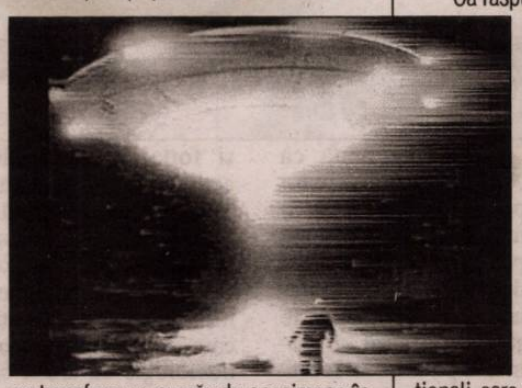

se transfere un număr de specimene în rezervaţii îndepărtate, în locuri ferite din Univers.

Pe marginea acestei ipoteze, am putea specula că, în asemenea „rezervaţii anexe", puteau fi realizate, încă în urmă cu mii de ani, folosind material genetic de pe Pământ, noi rase umane, cu un creier mai mare, cu o inteligenţă superioară, eventual rase specializate, adaptate pentru anumite sarcini. Nu cumva – s-au întrebat unii – o parte din „extratereştri" (cenuşiii, blonzii, etc.) descrişi de presupuşii răpiţi ar putea fi rase umane artificiale, sau chiar *bioroboţi,* derivaţi din specia umană, „crescuţi" undeva în afara Pământului, retrimişi la noi cu sarcini precise?

Dar dacă vizitatorii sunt aici nu doar de zeci de mii de ani, ci de zeci de milioane, ceea ce nu este de loc exclus, ei puteau salva şi produce în acele „rezervaţii anexe" chiar şi animale dispărute de foarte mult timp de pe Pământ; poate chiar unele specii de dinozauri, efectuând şi asupra lor operaţii de inginerie genetică. Această ipoteză speculativă, dacă ar fi adevărată, ar oferi o explicaţie la relatările privind creaturile „reptiliene" inteligente. Speculând pe marginea aceleiaşi ipoteze, am putea găsi explicaţii şi la rapoartele privind apariţii imposibile ale unor animale preistorice sau inexistente pe Pământ (cum ar fi *chupacabra).*

Care ar putea fi rostul hibridării? Dintre multele variante propuse, cele mai plauzibile par să fie crearea unor varietăţi superinteligente ori superperformante de oameni, undeva într-o zonă retrasă a realităţii, şi/sau repopularea treptată a Pământului cu indivizi mai puţin agresivi şi mai deschişi spre ocrotirea frumosului uman.

Iar dacă toate cele de mai sus sunt adevărate, rezultă că toţi „extratereştri" descrişi de martorii unor „întâlniri apropiate" sunt de fapt doar nişte *intermediari.* Ne putem, în acest caz, întreba retoric: Unde sunt cei care i-au creat? Cine sunt *ei* de fapt?

Explicaţii alternative

În ciuda miilor de cazuri, temeinic investigate, mentalitatea noastră va putea accepta foarte greu realitatea fenomenului răpirilor. S-au propus ca explicaţii: stări patologice, personalitatea disociată, halucinaţiile, mitomania, înclinaţia spre fantazare, hipnotizabilitatea, contaminările media, visele, isteria colectivă, câmpurile electromagnetice perturbatoare, false amintiri sugerate de cel ce aplică regresia hipnotică, stările „hipnagogice" şi „hipnopompice" din preajma somnului, „amintiri paravan" menite să mascheze un abuz, sexual şi/sau fizic, suferit în copilărie, experimente militare secrete, de pildă proiecte de control al minţii, prin implanturi, halucinogene sau alte asemenea tehnici. Toate aceste explicaţii s-au dovedit incorecte.

Ca răspuns la ele, John Mack a precizat că „o teorie care şi-ar propune să explice fenomenul răpirilor va trebui să răspundă la cinci teme de bază. Acestea sunt: (1) gradul ridicat de consistenţă dintre detaliile raportate privind răpirea şi emoţia adecvată unor trăiri reale, relatate de observatori aparent credibili. (2) absenţa unor boli psihiatrice sau a altor factori psihologici sau emoţionali care ar putea explica ceea ce a fost raportat. (3) Schimbările fizice şi leziunile care afectează corpul victimelor şi care nu urmează un model psihodinamic evident. (4) Asocierea cu observaţii OZN independente, făcute de alte persoane, concomitent cu răpirea (şi pe care cel răpit nu le poate vedea). (5) Rapoartele de răpire a unor copii având vârste de doi sau trei ani... La ora actuală nu există nicio explicaţie care să răspundă la toate aceste elemente".

Mack adăuga că: „În calitate de clinician, am petrecut nenumărate ore încercând să găsesc explicaţii alternative, care nu ar fi necesitat acea schimbare majoră, în viziunea mea asupra lumii, cu care m-am confruntat. Dar ... nicio teorie sau explicaţie familiară nu s-a apropiat, cât de cât, de o explicaţie pentru trăsăturile de bază ale fenomenului răpirilor." El mai observa că insistenţa de a găsi explicaţii alternative, naturale, pentru acest fenomen vine fie de la cei care nu cunosc marea bogăţie şi complexitate a fenomenului răpirilor, fie de la oameni blocaţi într-o viziune îngustă a realităţii „Aceşti indivizi ar putea să creadă în existenţa unui Dumnezeu personificat, sau a unei fiinţe supreme, dar nu găsesc posibil că entităţi cosmice precum acestea ar putea intra în lumea noastră fizică şi mentală". *(Va urma)*

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Tăcerea inorogului

Fără niciul fel de îndoială, subiectul de faţă sau, mai degrabă, verosimilitatea lui are darul de a genera mari controverse.

Dacă-i spui cuiva că inorogul – un „animal fantastic" (adică închipuit, o fantasmagorie), nu-i aşa? – a existat şi poate încă mai există, în cel mai bun caz vei fi considerat, fără să ţi se spună în faţă, că ai minţile duse departe...

Legenda unei apariţii fantomatice

În cele ce urmează ne vom referi la legendarul inorog sau unicorn, despre care şi marele nostru domnitor-cărturar Dimitrie Cantemir a scris cu un evident interes. Acest animal fabulos şi extrem de blând apare şi în creaţii literare şi imagistice din Evul Mediu apusean, din punct de vedere cultural imaginea şi însuşirile sale fiind tributare atracţiei irezistibile către exotism a europenilor de acum câteva veacuri. Iar descrierile în cuvinte au dus şi la schiţarea unei presupuse înfăţişări a „fiarei" văzute ca un cal cu un corn ascuţit în mijlocul frunţii, imaginea cea mai cunoscută în acest sens fiind cea de pe tapiseria denumită „Doamna cu licornul", unde blândul animal pare a ocupa, în toate cele şase ţesături simbolice, un loc de prim rang.

Pentru cei mai mulţi oameni care nu puteau călători pe alte continente decât în condiţii cu totul speciale, povestirile unor aventurieri isteţi despre tărâmuri îndepărtate, populate de fiinţe stranii, transmiteau o adevărată magie prin închipuirea acelor lumi de vis. Iar în ele, deseori, misteriosul unicorn era integrat ca un adevărat suveran. În realitate însă, aproape toate relatările proveneau din legende şi din alte tradiţii orale povestite de alţii. Totuşi, când te afli în faţa mărturiilor unui om al bisericii respectabil şi faimos datorită cinstei şi corectitudinii sale, cum îi poţi comenta şi contesta relatările?

Ginghis-Khan şi „lacul unicornului"

La jumătatea secolului al XIX-lea, călugărul francez Régis-Evarist Huc a pornit către fabulosul Tibet, într-o lungă şi foarte riscantă călătorie de misionarism, însoţit de preotul Gabet. După aventuri demne de un roman, dar întru totul reale, au ajuns în Lhassa, capitala Tibetului. La întoarcere, părintele Huc a avut parte de alte experienţe fabuloase, una dintre ele părând simpla depănare a firului unui basm.

O etapă de popas pentru călugărul francez a fost în satul Atdza din Tartaria, pe malul „Lacului unicornului". Acest nume nu apare întâmplător, căci localnicii povesteau că turme întregi de asemenea animale încă pribegeau prin pustietăţile muntelui.

O legendă spune că marele Ginghis-Khan, care în 1224 se pregătea să atace Industanul – locul de naştere al măreţilor Buddha şi Boddisathva –, când a trăit o întâmplare ciudată: un animal sălbatic având un corn în frunte a venit în întâmpinarea sa şi i-a îngenuncheat dinainte de trei ori, ca pentru a-i arăta respectul său. Foarte tulburat, conducătorul războinicilor a cugetat adânc asupra semnificaţiei acelui episod şi a decis să se întoarcă din drum, astfel Industanul fiind salvat.

O specie de antilopă?

În însemnările despre călătoria sa, Régis-Evarist Huc scrie, între altele: „Dl. Hodgson , rezidentul englez din Nepal, a putut să-şi procure un unicorn şi a stabilit în mod neîndoielnic chestiunea relativă la existenţa acestei specii de antilopă, numită *tchiru,* în Tibetul meridional, care se învecinează cu Nepalul.

Este acelaşi cuvânt ca *seru:* diferă numai pronunţia dialectului de la nord. Pielea şi cornul trimise de dl Hodgson la Calcutta au aparţinut unui unicorn mort în menajeria rajahului din Nepal. Există un teren plin de straturi de sare, pe lângă care *tchirii* se adună în turme. Aceste animale sunt foarte sperioase când sunt în stare de sălbăticie; nu lasă pe nimeni să se apropie şi fug la cel mai mic zgomot (...)"

Ca principal semn distinctiv, călugărul francez menţionează „un corn negru, lung şi ascuţit (unele surse precizează o lungime de circa 50 cm şi circumferinţa de 10 cm, n.n.), având trei uşoare ondulaţiuni cu inele circulare către bază; aceste inele se văd mai bine pe partea dinainte a cornului". Sunt detalii cât se poate de precise, aşa cum apar şi în alte lucrări vechi, ceea ce poate constitui confirmarea că inorogul nu este rodul fanteziei unor minţi nerealiste.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Pământul ca oglindire a Cosmosului viu

Dacă istoria populaţiei Kogi nu a fost prietenoasă cu ea, invazia conchistadorilor albi însemnând începutul sfârşitului pentru civilizaţia şi cultura înfloritoare din epoca precolumbiană, grupurile refugiate în Sierra Nevada au reuşit să păstreze şi să ducă mai departe vechile tradiţii şi un mod de viaţă curat, îngemănat perfect cu natura.

Mamo – legea sacră

În cultura Kogi există o reprezentare a figurii sale centrale, încarnarea „legii sacre" numită Mamo sau Mama, cheia legăturii dintre puterile celeste şi oameni. Aduse la un nivel înalt de conştiinţă, aceste personaje au rolul de a menţine echilibrul de forţe din sat, dar şi din întreaga lume, prin cântece, meditaţie şi ofrande ritualice. Pentru membrii comunităţii, Mamo are rolul de profesor, vindecător şi sacerdot.

O Mamo bună ascultă vocea naturii, pentru a afla care greşeală anume se află la originea recoltelor proaste, de pildă. Ca astronom desăvârşit, ea este şi singura care poate decide când trebuie să aibă loc sărbătorile religioase. De aceea, în izolarea şi solitudinea sa, e temută şi respectată, având autoritatea de putere supranaturală căreia i se supun oamenii.

Kogii care vor reprezenta sacra Mamo sunt selecţionaţi de la vârste foarte mici (în mod oarecum asemănător cu Da-

lai-Lama la tibetani). De obicei, acea Mamo care deţine puterile oficial alege cel mai înţelept şi cel mai meditativ copil în vârstă de 5 ani, care va fi dus în grotele de pe culmile din Sierra Nevada, unde va fi învăţat să mediteze asupra lumii naturale şi spirituale. Mama celui ales are dreptul de a-l vizita seară şi de a-i cânta, iar copilul începe să danseze. Apoi, femeia trebuie să plece. Această iniţiere durează până la împlinirea de către viitoarea semidivinitate Mamo a vârstei de 18 ani. O altă tulburătoare similitudine, de data aceasta este cu „majoratul" marcat în sânul civilizaţiei occidentale, numai că la Kogi totul se subordonează unor reguli pe care noi le-am considera foarte dure, aplicate fără nicio abatere de la tradiţia ancestrală. Iar absolut tot ce se petrece e legat în mod vital de natură şi de Cosmos.

Universul e o fiinţă duală

La început nu exista nimic; totul era un întuneric deplin. Şi mai era Mama Aluna, considerată „o gândire pură fără formă". Ea a început să conceapă prin gânduri, în acel întuneric, întreaga lume. Pe oameni i-a conceput ca idei, la fel cum noi, de pildă, ne gândim cum va arăta o casă înainte să ne apucăm să o construim. Astfel, ne-a făcut să ne mişcăm în istorie şi, odată cu „venirea" luminii, întreaga lume a devenit reală.

Într-un asemenea context, e foarte interesant să observăm că în credinţa Kogi totul este dualitate, Soarele separând Universul în două emisfere, în care se află: bărbat şi femeie, cald şi frig, lumină şi întuneric şi aşa mai departe. Fiecare element are perechea sa opusă şi niciunul nu poate supravieţui fără celălalt. Aceste contrarii naturale constituie o modalitate de a păstra echilibrul în societate sau armonia numită *Yuluka.*

Pentru Kogi, Universul este conceput în manieră simetrică, având două părţi despărţite de un disc central: cea superioară corespunde elementelor vizibile, luminate şi benefice, în timp ce lumea inferioară corespunde „contrapărţii" tenebroase. În aceasta există 9 lumi, fiecare cu propriul său Pământ şi cu propriii ei locuitori. Terra e situată la mijloc, pe etajul al 5-lea.

În acest cadru riguros conceput, Sierra Nevada apare ca un spaţiu sacru, dar funcţionând ca un corp uman, la care piscurile înzăpezite reprezintă capul, lagunele şi platourile formează inima, râurile sunt venele, straturile de pământ constituie muşchii şi ierburile înalte, părul. La el sunt conectaţi toţi oamenii, toate vieţuitoarele de pe planetă şi din Cosmos. Pentru Kogi (şi nu numai, fiindcă regăsim aici nenumărate similitudini cu elemente ce aparţin de alte culturi, unele chiar foarte îndepărtate), Pământul este la fel ca un corp omenesc, deoarece e făcut din aceleaşi elemente şi construit la fel, din inimă, ficat, plămâni şi toate celelalte. Şi, precum corpul uman, şi Pământul are legi specifice, pe care trebuie să le cunoaştem şi să le respectăm, pentru a evita bolile.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Cascada Şapte Izvoare

. Deşi se numără printre cele mai vizitate obiective turistice din România, munţii Bucegi adăpostesc şi locuri puţin umblate de amatorii de drumeţie. Aşa de pildă, între lacurile Bolboci şi Scropoasa veţi întâlni un loc de taină, desprins parcă din poveştile cu zâne, numit Şapte Izvoare. Aici, la o altitudine de peste 1.300 m, apele ţâşnesc dintr-un lac

subteran, prăvălindu-se cu putere la vale. Ca să ajungeţi la cascadă, veţi porni din localitatea dâmboviţeană Moroieni. De aici, urmaţi drumul judeţean 714; la un moment dat, urcuşul devine destul de dificil, dar, după circa zece minute de mers de la barajul lacului Scropoasa, veţi auzi vuietul tunător al cascadei.

Legendele spun că apa cascadei ar avea proprietăţi terapeutice şi că din ea ar fi băut cândva însăşi divinitatea supremă a getodacilor, Zamolxe. Primele testări moderne ale apei de aici s-au desfăşurat în 1923; alte testări, efectuate în 1981 şi 1989, au relevat un fapt extraordinar: că apa minerală de la Şapte Izvoare este foarte pură, nefiind absolut deloc poluată. Specialiştii care au efectuat aici testări susţin chiar că este cea mai pură apă din lume, neavând azotiţi şi azotaţi. Cauza ar fi, susţin oamenii de ştiinţă, faptul că ea trece printr-un câmp magnetic foarte puternic, dar şi prin zăcăminte de argint, care împiedică dezvoltarea bacteriilor şi oferă apei un gust deosebit de bun.

Alte legende locale susţin că fostul preşedinte al României, Nicolae Ceauşescu, ar fi fost interesat de proprietăţile miraculoase ale apei de la Şapte Izvoare şi, în urma cercetărilor dispuse de el, specialiştii ar fi descoperit un uriaş lac subteran, chiar sub stânca din care cascada izvorăşte la suprafaţă, cu un debit de 4.000 litri pe secundă, un veritabil şuvoi. Dincolo de legende, ceea ce este cert e faptul că Şapte Izvoare reprezintă unul dintre cele mai încântătoare locuri unde omul modern, epuizat de stres şi agasat de tehnologie, îşi poate încărca bateriile naturale...

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Slatina – Suceava

Aflată în comuna al cărei nume îl poartă, judeţul Suceava, Mănăstirea Slatina, cu obşte de maici, are hramul „Schimbarea la Faţă". Este o mănăstire fortificată, prima ctitorie a domnitorului Alexandru Lăpuşneanu.

Construită între 1554-1558 a fost gândită ca o necropolă domnească. De altfel aici se odihnesc pentru vecie Alexandru Lăpuşneanu – călugărit cu numele Pahomie –, soţia sa, Ruxandra şi cele două fiice ale lor: Teofana şi Teodora.

Mănăstirea a fost supranumită „fortăreaţa de la poalele Munţilor Bucovinei" şi, retrasă pe malul pârâului Suha, este înconjurată de ziduri şi turnuri de apărare. Se pare că numele ei vine de la un izvor cu apă sărată aflat cândva în apropiere, izvor care a secat între timp. Biserica, una dintre cele mai mari din Moldova – 40 de metri lungime şi 30 de metri înălţime – este zidită din piatră brută şi cărămidă. Poate fi încadrată în stilul gotic deşi este evidentă şi influenţa stilului moldovenesc.

Istoria mănăstirii este mai veche decât o consemnează documentele. Legendele spun că pe locul respectiv exista o biserică de lemn în care trăia un călugăr. Acesta l-a sfătuit pe domnitorul Alexandru Lăpuşneanu să construiască aici o biserică iar voievodul l-a ascultat şi a procedat ca atare.

Zidurile înalte şi turnurile sunt o dovadă a vremurilor tulburi în care a fost ridicat aşezământul. Turnurile adăpostesc paraclisele cu hramurile Sfinţii Trei Ierarhi şi Sfântul Nicolae. Turnul din sud-est are la parter o cameră de provizii pentru corpul de gardă care apăra mănăstirea. Din încăperea de la primul etaj poate fi văzut un meterez orientat spre poartă şi la etajul al doilea există o cameră cu două metereze direcţionate la fel.

Mănăstirea a suferit mult de-a lungul vremii, fiind arsă şi prădată şi, la sfârşitul secolului al XVIII-lea, rămâne pustie vreme de 40 de ani. La începutul secolului al XIX-lea redevine mănăstire de călugări şi încep ample lucrări de restaurare.

În 1821 la Slatina s-a refugiat Iordache Olimpiotul, unul dintre conducătorii Eteriei. Mănăstirea este din nou arsă şi jefuită dar restaurată în 1823, sub atenta supraveghere a arhimandritului Filaret şi a Mitropolitului Veniamin Costache.

Între 1955-1960 se fac din nou lucrări de reparaţii şi restaurări la biserică şi corpul de chilii. Desfiinţată la începutul anilor 1959, viaţa monahală este reluată în august 1962 cu obşte de călugăriţe. Alte lucrări de întreţinere se execută între 1968-1973. Tot atunci sunt reparate turnurile şi clopotniţa iar în partea sudică pe vechile temelii se ridică un corp de chilii.

Biserica este construită în plan triconc iar interiorul este împărţit în încăperile clasice: pridvor, pronaos, gropniţă, naos şi Altar. Deasupra naosului se află o turlă impunătoare care prezintă particularitatea de a avea ocniţe şi în interior, dispuse pe un singur rând sub nivelul ferestrelor. Catapeteasma, restaurată în 1828, este sculptată frumos în lemn de stejar iar Altarul este luminat de o fereastră mare spre răsărit.

Tabloul votiv prezentându-i pe Alexandru Lăpuşneanu şi Doamna Ruxandra se află în pronaos pe peretele nordic. În exterior faţadele sunt împodobite cu un rând de ocniţe dar pe peretele vestic al pridvorului sunt două rânduri. Clopotniţa din zid se află la 30 de metri de biserică iar Palatul Domnesc, construit în 1558, este un preţios exemplu de arhitectură laică.

IRINA STOICA

Furtuna care prevestește iubirea

Semnificația așa-zis reală a unor tablouri de valoare, practic, inestimabilă din punct de vedere material, a rămas una controversată chiar după multe veacuri de la realizarea lor.

În cele ce urmează, vom încerca să descifrăm cel puțin o parte din enigmele ce înconjoară asemenea mari creații incluse în patrimoniul omenirii. Astăzi – „Furtuna" (denumirea originară, în italiană, este *La Tempesta)* capodopera marelui Giorgio Barbarelli da Castelfranco, mai cunoscut ca Giorgione.

Autoportret Giorgione

De la cinci, la 60 de tablouri!

„La Tempesta" este un tablou de dimensiuni medii (83 x 73 cm), dar un adevărat monument artistic, care a făcut să curgă râuri de cerneală timp de aproape o jumătate de mileniu. E adevărat, începutul în acest sens a fost mai degrabă minor.

Prima mențiune despre el datează din anul 1530, o notă a lui Mercantonio Michiel, care nu-i precizează titlul, ci se mulțumește cu o scurtă descriere: „Peisajul cu furtună, țiganca și soldatul [realizat de] mâna lui Zorzi de Castelfranco"; adică viitorul maestru Giorgione. Datarea realizării lui e aproximată la începutul secolului al XVI-lea, fără precizarea unui anume an.

Cât despre artist (născut în 1478 și mort la numai 32 de ani, în 1510), Giorgio Vasari îl includea în „Viețile celor mai buni pictori, sculptori și arhitecți", publicată în 1550, iar prima mențiune despre o operă a sa datează din 1506, însă nu se cunoaște numărul creațiilor existente în lume. În secolul al XVII-lea, pictorul și istoricul Carlo Ridolfi îi atribuia aproximativ 60.

Mult mai târziu, în secolul trecut, istoricul de artă Louis Hourticq menționa totuși numai cinci sau șase tablouri. Minimalizare oarecum explicabilă prin faptul că acesta era specialist în Tițiano, altfel prieten cu Giorgione, pe care deseori îl plasa în opoziție cu acesta din urmă. În sfârșit, Jaynie Anderson, autoarea celui mai recent catalog Giorgione (1996), admite vreo 24 de picturi ce îi aparțin cu certitudine.

Aici am adăuga și o observație a lui Vasari, care se regăsește în esența tabloului „Furtuna", deși – în mod surprinzător – prea puțin remarcată de criticii de artă: „El nu va înceta să își găsească plăcerea în elementele specifice iubirii."

„La Tempesta"

Chipul răscolirii patimilor

De fapt, despre ce putem vorbi? „La Tempesta", ca titlu, ne duce eventual cu gândul la un peisaj ce transmite sentimente de neliniște, de prevestire a unor momente de haos și care trezește instinctul natural de apărare împotriva stihiilor imprevizibile ale văzduhului. Este o traducere simplă, elementară, aflată la îndemâna oricărui privitor. În realitate, ne permitem să sugerăm interpretarea potrivit căreia furtuna menționată ca titlu ne trimite la sublimul sentiment al iubirii spontane, încununat cu o trăire carnală a lui și prelungit în nașterea indicată explicit prin imaginea tinerei femei care își alăptează pruncul la sân.

De altfel, aproape totul în acest tablou respiră așteptarea insuportabilă a unui mare eveniment ce promite să schimbe în mod semnificativ „chipul" peisajului idilic (arbori, malul apei, clădiri masive, podul îndepărtat), precum și trăirile, poate chiar și viețile celor doi protagoniști umani. Aceștia fiind – nu „țiganca și soldatul" menționați de Mercantonio Michiel, ci o mamă hrănindu-și pruncul (foarte posibil, trimitere la binecunoscuta imagine a Sfintei Fecioare cu pruncul Iisus) și un păstor tânăr, care o privește cu înflăcărare și cu o patimă provocatoare.

Dar, detaliu foarte important într-o economie a simbolisticii „furtunii sângelui", între cei doi se află albia râului ce pune un semn de incertitudine și de neliniște în calea lor. Aceasta, la fel cum furtuna iscată rău-prevestitoare în fundal (învolburarea norilor vineți și fulgerul ce spintecă cerul, tot în două, precum râul-hotar pune zăgaz atracției dintre cei doi tineri) prevestește pentru natură clipe de puternică răscolire a naturii, ispită și primejdie ale cărei urmări rămân totuși imprevizibile...

Ca peștele în apă

Pentru marea majoritate a oamenilor, peștii sunt niște viețăți numai bune... de mâncat. Pare o afirmație cinică, dar ignoranța umană la acest capitol poate fi ușor dovedită. De pildă, cam câți dintre oameni credeți că știu dacă și cum beau apă peștii, dacă și cum dorm ei, dacă și cum urinează?

Stați liniștiți, întrebarea noastră e retorică, mai ales că nicio cercetare nu ar putea oferi un răspuns cât de cât exact. Drept urmare, noi vom oferi informații succinte despre subiectele formulate.

Da, și peștii beau apă. Omul are nevoie de apă dulce cu o concentrație maximă a sării de 2%; dacă e mai mare, corpul nostru va trebui să elimine o cantitate mai mare de lichid și deci consumul de apă sărată va conduce la o gravă deshidratare, iar în cele din urmă la deces. Or, animalele care trăiesc în mări și oceane nu au acces la surse de apă dulce. Totuși, și peștii beau apă, între speciile lor existând doar diferențe legate de cantitatea ingerată. Ideea de bază este ca între salinitatea apei și cea a corpului să existe un anumit echilibru.

Cele mai simple și mai vechi organisme marine (anemonele de mare, bureții de mare ș.a.) au salinitatea organismului precum cea a apei; caracteristică neîmpărtășită de celelalte specii de pești. La cei din subclasa teleosteenilor, de pildă, ea este inferioară salinității apei mării, motiv pentru care aceștia beau apă pentru a evita deshidratarea, un fenomen normal când se pierde apă prin piele.

Prin mecanismul de reglare numit osmoză, sărurile în exces se elimină prin branhii, fiindcă nu sunt folosite de organismul animalului. Mecanismul e controlat de corpusculii renali, care execută filtrarea necesară opririi a maximum de compuși necesari și eliminării celor nefolosiți.

Siestă în adâncuri. Mai întâi, să ne lămurim că somnul peștilor nu seamănă cu cel al mamiferelor. Totuși, la fel ca oricare altă viețuitoare, și ei au nevoie de odihnă. Ihtiologii care au studiat acest aspect spun că peștii își fac, mai degrabă, sieste scurte, de câteva minute, timp în care activitatea lor încetează sau se reduce considerabil. Ei răspund mai mult stimulilor ușori, își reduc ritmul metabolic, precum și frecvența cardiacă. Uneori, se refugiază pe lângă stânci submarine, printre corali și alge, care le oferă protecție și îi reconfortează.

„Chemarea naturii" submarine. Probabil vi se va părea bizar, dar e întru totul adevărat; și peștii urinează. Asta, fiindcă la urma-urmei vorbim despre o funcție organică absolut normală, indispensabilă și în cazul acestor viețăți, cu precizarea că variază cantitățile și concentrațiile de elemente componente, în funcție de specii și de caracteristicile apei în care trăiesc. De pildă, totul depinde de nivelul de salinitate, de pH-ul apei și așa mai departe. Și încă o precizare importantă: toate detaliile la care ne-am referit se referă la pești, indiferent că ei trăiesc în mare ori în ape dulci.

SIDA, armă de nimicire în masă

În aprilie 1984, dr. Robert Gallo de la Institutul de virusologie din Baltimore, SUA, a depus o cerere de brevetare pentru invenția sa, care nu era altceva decât cumplitul virus ucigaș HIV/SIDA.

În mod normal, la orice depunere de solicitare a unui brevet de invenție aprobat se plătește o taxă de protecție, care de obicei nu e deloc mică, ea însă variind în funcție de zona de protecție solicitată (de pildă, în țara natală a inventatorului, în UE, în Statele Unite etc.) și durata de valabilitate a acesteia. Ei bine, dr. Gallo și-a putut depune brevetul gratuit! Pornind de la acest indiciu extrem de important, mai mulți oameni de știință și-au declarat convingerea absolută că virusul SIDA a fost *creat* (s.n.) în laboratoarele Genesis. Iar scopul ar fi fost unul inimaginabil: exterminarea anumitor categorii de oameni!

Lăsăm deocamdată deoparte acest aspect al „afacerii SIDA" și venim în ziua noastre, pentru a formula o întrebare legitimă: având în vedere prevederile legii/legilor de proprietate intelectuală, de ce dr. Gallo nu a depus o procedură care să vizeze acoperirea daunelor în urma utilizării invenției sale? Este un aspect ce necesită chiar o cercetare suplimentară.

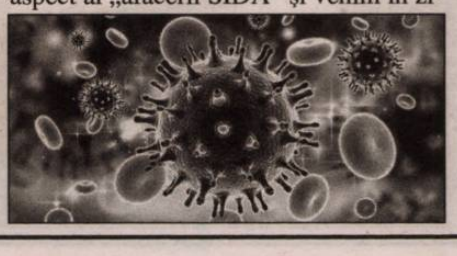

Conform afirmațiilor unor investigatori ai acestui flagel planetar, dovada științifică ar fi completă și convingătoare: virusul maladiei SIDA reprezintă concepția unui produs al programului „Special Virus", desfășurat din anul 1962 până în 1978. Virusul obținut în Statele Unite s-a introdus apoi în vaccinurile inoculate în Africa de Sud și în Manhattan, iar în unele declarații se menționează implicarea NSA (Agenția Națională de Securitate) în imensul eșafodaj, un moment ciudat evocat în acest sens fiind binecunoscuta tragedie din capitala afgană, Kabul, când un spital a devenit teatrul de luptă dintre teroriști musulmani revendicați ulterior de așa-numitul Stat Islamic și trupele de ordine.

Au murit atunci peste 100 de pacienți, cadre medicale, polițiști, teroriști. Puțin după aceasta, în multe țări s-au revărsat masiv virușii proveniți de la animale, foarte contagioși, care însă se deosebeau de orice maladie umană cunoscută!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ *...smalţul dinţilor este cea mai dură substanţă din corp?*

◆ *...unei cămile îi sunt suficiente numai 10 minute pentru a bea întreaga can-*

titate de apă necesară? Aceasta este de 125 litri şi îi ajunge 14 zile.

◆ *...populaţia Chinei este cea mai mare din lume? Reprezintă 20 de procente din populaţia planetei.*

◆ *...kimberlitul este un soi de ro-*

că? Uneori poate conţine diamante.

◆ *...numerotarea caselor din Praga se face în funcţie de direcţia râului Vâltava? Respectiv, de la sud la nord.*

◆ *...balena ucigaşă parcurge 100*

de metri în 6,3 secunde? Omul are nevoie în acest scop de 46 secunde.

◆ *...râsul reduce cantitatea de hormoni de stres? De asemenea întăreşte sistemul imunitar.*

◆ *...pielea îşi regenerează celulele mai repede decât*

orice alt organ din corp? Procesul are loc mai ales noaptea.

Ştiaţi că...

Panteonul din Roma

În religiile antice politeiste Panteonul era un loc dedicat cultului tuturor zeilor. În decursul veacurilor şi-a pierdut această funcţie devenind un mausoleu pentru persoanele ilustre ale unei comunităţi. Astfel, Panteonul din Paris, în stil neoclasic, adăposteşte rămăşiţele pământeşti ale lui Rousseau, Voltaire, Marat şi mulţi, mulţi alţii, personalităţi culturale, militare, politice.

Panteonul din Roma a fost comandat în anii 27-25 î.Hr. de Agrippa, ca un templu pentru toţi zeii din Roma antică. A ars în anul 80 dar a fost refăcut de Domiţian. Lovit de un trăsnet în anul 110 arde iarăşi din temelii şi este reconstruit de Hadrian, fiind terminat în jurul anului 126 d.Hr.

A fost dedicat apoi celor şapte zeităţi guvernatoare ale celor şapte planete în statutul religios al Romei antice şi după reconstrucţia lui Hadrian, templul a fost restaurat de Septimius Severus (193-211) şi Caracalla (212-217). În tot acest timp statuile zeilor au fost aşezate în nişele special realizate iar în interior, în centrul sălii rotunde se aduceau jertfe de animale. Fumul rezultat din arderea acestora ieşea prin „oculus", deschiderea rotundă de deasupra, singurul loc prin care pătrundea lumina.

Odată cu oficializarea creştinismului, templele au fost închise. Din fericire nu au fost dărâmate decât foarte puţine. Multe dintre ele au fost transformate în clădiri de interes public. Panteonul a rămas nefolosit până la urcarea pe tron a împăratului bizantin Focas (602-610) care, în anul 609, a dăruit clădirea papei Bonifaciu al IV-lea (608-611) şi aceasta este transformată în biserică.

Panteonul este apreciat în primul rând pentru arhitectura deosebit de îndrăzneaţă. Construcţia are aspectul unei sfere perfecte, încadrate într-un cilindru. Înălţimea sa este egală cu diametrul, respectiv puţin peste 43 de metri. Este edificiul antic din Roma cel mai bine conservat şi până la începutul secolului al XX-lea a fost cea mai mare clădire de beton din lume.

Nu se ştie cu exactitate numele arhitectului care a conceput această genială lucrare dar se pare că, în ceea ce priveşte reconstrucţiile din secolul al II-lea, un rol covârşitor l-a avut Apollodor din Damasc. Legenda spune că a fost ucis de Hadrian din gelozie, împăratul având o mulţime de veleităţi artistice şi împreună cu arhitecţii săi a preluat ideile celui dispărut.

Faţada Panteonului are aspectul clasic al unui templu cu un portic şi 16 coloane corintice aşezate pe trei rânduri, primele opt susţinând un fronton. Coloanele sunt din granit roşu egiptean iar bazele şi capitelurile lor sunt din marmură grecească. Au fost lucrate în Egipt şi aduse pe corăbii. Uşile masive de bronz cu o greutate de 20 de tone fiecare sunt cele originale şi au fost cândva placate cu aur.

Domul uriaş, cu un diametru de 43,2 metri a fost cel mai mare din lume până la construirea celui din Florenţa de către Brunelleschi. Cupola este relativ uşoară pentru că în compoziţia betonului nu s-a folosit pietriş ci puzzolană, mineral uşor, format prin sedimentarea cenuşii vulcanice în timpul erupţiilor.

Pereţii au grosimea de 7,5 metri şi sunt lipsiţi de ferestre. Lumina pătrunde prin deschiderea circulară, cu un diametru de 8-9 metri, scobită, în centrul domului. Se spune că întreaga construcţie este proiectată astfel încât să nu pătrundă în ea nici ploaia, nici zăpada dar există totuşi invizibile canale de scurgere iar podeaua este uşor înclinată în acest scop.

Interiorul este împărţit în mai multe registre splendid decorate şi adăposteşte mormintele unor personalităţi de seamă. Printre acestea trebuie amintite monumentele funerare ale lui Rafael, al lui Victor Emanuel al II-lea, primul rege al Italiei unite şi cel al succesorului său, Umberto I.

Mormântul lui Rafael

În faţa Panteonului se află o minunată fântână egipteană şi un obelisc iar în apropiere Piaţa Navona, una dintre cele mai frumoase din Roma.

Simboluri ale umanităţii

Crizantema

Această floare de toamnă, cea mai frumoasă dintre surorile ei din acest anotimp, îşi are originea în China unde a fost semnalată încă din secolul al XV-lea î.Hr.

În secolul al VII-lea d.Hr. a fost introdusă în Japonia iar în Europa a ajuns abia în secolul al XVII-lea. Numele ei provine însă din limba greacă, însemnând „floare de aur". În China există un oraş care îi poartă numele iar în Japonia îi este închinat un festival.

În Europa a fost apreciată iniţial pentru calităţile ei medicinale şi apoi ca plantă ornamentală. Fiind răspândită în întreaga lume, are o multitudine de semnificaţii. În China şi Coreea este asociată cu sărbătorile şi cu sănătatea, viaţa lungă, înţelepciunea şi fericirea. Este considerată un simbol solar şi este un cadou potrivit pentru o casă nouă.

În cultura europeană este socotită şi o floare funerară, pentru că apare în perioada în care sunt comemoraţi cei dispăruţi de Ziua Morţilor şi sunt folosite adesea pentru împodobirea mormintelor.

În Statele Unite este foarte apreciată pentru frumuseţea ei şi este proclamată „regina florilor".

Statuia lui Mihai Cantacuzino

Aflată în centrul Capitalei, lângă Biserica Colţea, Statuia Spătarului Mihai Cantacuzino este prima statuie înălţată în Bucureşti. A fost realizată din marmură de Carrara de sculptorul Karl Storck şi a fost dezvelită în anul 1870.

Spătarul Mihai Cantacuzino (1640-1716) a fost fratele domnitorului Şerban Cantacuzino şi, în 1704, prin grija sa, a fost clădit primul spital din Bucureşti, Spitalul Colţea.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Salvator neașteptat

Rozalia, o fetiță de trei ani dintr-un sătuc italian profitase de câteva clipe de neatenție ale mamei pentru a ieși din curtea casei. În spatele curții se întindea plină de mistere pădurea și fiind o zi toridă a fost atrasă de umbra ei deasă.

Asemenea Scufiței Roșii a început să culeagă floricele îndepărtându-se de cărarea obișnuită. La un moment dat a ajuns pe marginea unei râpe și, fără să-și dea seama, a făcut un pas greșit. A început să alunece și când a privit în jos a simțit că o cuprinde amețeala și frica. A văzut doar pietre ascuțite de care cu siguranță s-ar fi zdrobit. S-a prins de o rădăcină șubredă și a început să țipe. Cel care a auzit-o a fost fratele ei, Giuseppe, de cinci ani, care călcase și el interdicția de a ieși din curte.

A ajuns la timp ca să-și vadă surioara atârnată în gol, dar, prevăzător, s-a prins cu picioarele de un copac și apoi s-a întins pe burtă, încercând să o salveze. A reușit să o apuce de o mână, dar nu avea puterea să o tragă în sus. Au fost momente de groază, băiețelul ținându-și surioara strâns dar fiind amenințat să cadă și el. Totul a durat destul de mult pentru cei doi dar au fost auziți de niște tăietori de lemne care le-au venit repede în ajutor.

Aduși acasă s-au liniștit și au scăpat de pedeapsa cuvenită pentru ieșirea din curte. În plus, Giuseppe a fost lăudat pentru curajul său și dorința de a-și salva sora, devenind eroul satului. *(I.S.)*

Iubirea – un miracol care ia mințile!

Atunci când se îndrăgostește și e bântuit de acel gen de dragoste ce pârjolește totul în jur, individul uman pare a fi în stare de cele mai imprevizibile fapte, el pierzându-și până și un minimum de instinct de conservare. Și asta se întâmplă la orice vârstă și indiferent de statutul social ori profesional al amorez(at)ului.

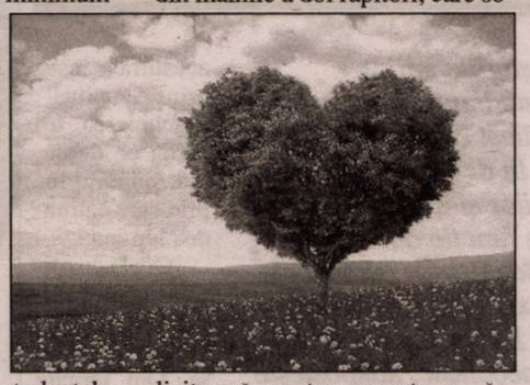

Este și contextul unei întâmplări ce ne lasă fără replică, petrecută în Rusia, având drept protagonist principal un cadru didactic de 60 de ani, îndrăgostit-lulea de una dintre studentele sale în vârstă de 24 de ani. Dar, dincolo de povestea de dragoste în sine, ce poate fi trăită de mulți semeni ajunși la o anumită etate, șocant e scenariul pus la cale de sexagenar pentru a-și impresiona și „adjudeca" dulcineea.

Potrivit unui comunicat publicat de Comitetul de anchetă al orașului Viborg, din nord-vestul Rusiei, profesorul a făcut tot posibilul pentru a-și elibera iubita din mâinile a doi răpitori, care solicitaseră pentru aceasta o răscumpărare.

Urmarea dramaticului eveniment, ar fi trebuit să fie concretizată prin îndrăgostirea tinerei de cel care îi putea fi tată. Numai că întregul eșafodaj nu era altceva decât un scenariu ticluit de dom' profesor, care în realitate îi angajase pe cei doi „răpitori", cărora le plătise 110.000 de dolari să-și intre în rol.

Planul lui a avut totuși și ceva putred în el, deși la început totul părea că merge ca uns. „Răpitorii" au așteptat în locul dinainte stabilit sosirea celor doi, i-au amenințat cu un pistol, apoi i-au dus într-o pivniță. După vreo 24 de ore, profesorul „a reușit" să găsească o cale de scăpare, evadând din locul respectiv.

Poliția a intrat însă pe firul insolitei făcături și a reușit să restabilească adevărul, reținându-i pe autorii diabolicei povești – pe profesorul „creier" al acțiunii și pe cei doi executanți.

Din nefericire, fata a suferit o traumă psihică și are nevoie de consiliere psihologică. O ilustrare nefericită a zicalei universale, potrivit căreia „dragostea e oarbă!" *(A.N.P.)*

Fiul spală păcatele tatălui

Un gest unic, nu rarisim, a fost făcut recent de un german în vârstă de 80 de ani, care a dorit astfel să repare o faptă gravă a tatălui său – fost ofițer în cadrul Luftwaffe (forțele militare aeriene germane din vremea lui Hitler), staționate în Normandia – un furt comis în 1944, în contextul devastatorului război planetar. Pe 23 iulie, o pictură a cărei origine a rămas necunoscută a fost restituită Franței printr-o persoană particulară, la ambasada franceză din Berlin.

Un anume Peter Forner, octogenar german, a adus tabloul respectiv, care stătuse ani întregi agățat pe un perete al apartamentului său. Foarte interesant sau mai degrabă senzațional e faptul că nu se vorbea despre un desen oarecare, ci despre o scenă bucolică semnată de Nicolas Rousseau. Totuși, nefiind prea bun cunoscător al artelor plastice, bătrânul nu s-a arătat prea impresionat de numele autorului picturii. „Dacă ar fi fost un Monet, nu știu ce aș fi făcut!" – a mărturisit Peter Forner în fața ziariștilor. Dincolo de această sinceritate dezarmantă, el a relatat și lunga poveste a tabloului, de la sfârșitul războiului încoace, declarând că, bolnav fiind, a fost presat de grele procese de conștiință să nu lase lucrurile nerezolvate. El a povestit că tatăl său, ca ofițer Luftwaffe, adusese opera la Berlin, în timpul unei permisii primite în 1944, la ordinul unuia dintre superiorii săi. Când însă a ajuns la adresa unde trebuia să o livreze, a constatat că acolo nu mai există nicio clădire, totul fusese distrus de bombardamente.

De aceea, a decis să păstreze tabloul pentru el. La scurt timp după război, Alfred Forner, tatăl lui Peter, a murit. De curând, o lungă ședere în spital l-a incitat pe acesta din urmă să își ușureze conștiința. Prima problemă întâmpinată este însă că nu se cunoaște proprietarul legitim al lucrării, unicul indiciu fiind că ofițerul Alfred Forner locuise în apropierea unui castel din Dreux. De aceea, deocamdată, pictura a fost trimisă la restaurare, apoi urmând să fie expusă într-un muzeu ori într-o primărie din Normandia. *(A.N.P.)*

Tratament cu... șerpi veninoși

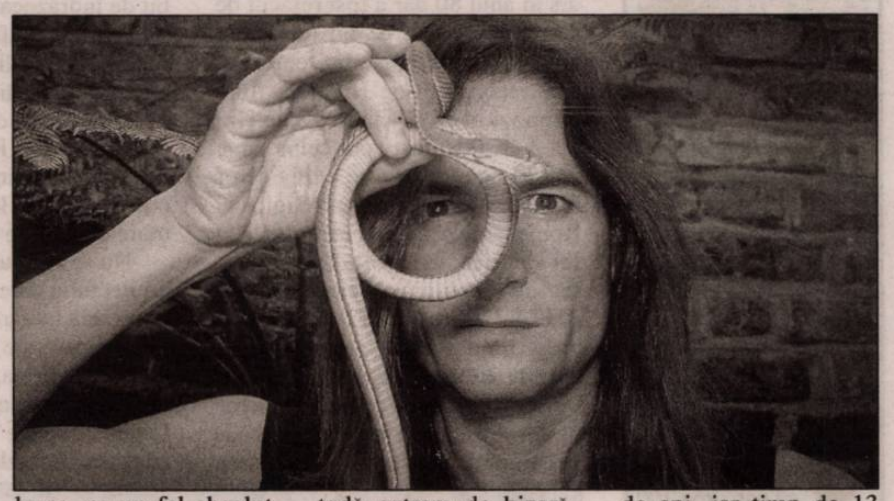

Mulți cunosc o bizară și terifiantă metodă prin care anumiți potentați din Antichitate și din epoca medievală, care știau bine că nu sunt absolut deloc îndrăgiți de alți indivizi, de teapa lor, pentru a nu cădea victimă ale vreunui atentat cu otravă la viața lor, beau succesiv, într-un timp îndelungat, cantități din ce în ce mai mari de otravă, astfel că la un moment dat organismul lor devenea imun la aceasta.

În mod similar, și veninul de șarpe se folosea, ca un fel absolut inedit de „vaccinare". Se pare însă că mentalitatea respectivă nu a dispărut, chiar dacă astăzi motivul și finalitatea unei asemenea practici diferă total de cele de acum sute și mii de ani.

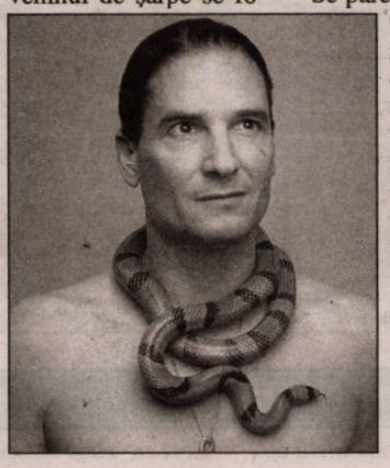

În urmă cu ceva timp, un bărbat în vârstă de 47 de ani din California a început să se folosească de o metodă extrem de bizară, pentru a ține departe medicii și medicamentele, dar – desigur – eliminând din capul locului riscurile de îmbolnăvire. Astfel, bărbatul a început să își injecteze venin de viperă în sânge și susține că acest ritual aproape sinistru îl face mai tânăr și mai sănătos.

Individul, care se numește Steve Ludwin, a practicat acest „ritual" (al morții? al „nemuririi"?) de câteva ori pe săptămână, în ultimii 20 de ani, iar timp de 13 ani el nu a mai fost bolnav, nici măcar răcit, fiind convins că acest lucru se datorează veninului. „Joc tenis cu un prieten mult mai tânăr decât mine. Cu aproximativ o oră înainte, îmi injectez venin de cobra și șarpe cu clopoței și mă simt ca la... 23 de ani. Am fost la medic și mi-a zis că am metabolismul unui bărbat de 20 de ani, iar eu am 50!", a declarat bărbatul, pentru publicația *The Guardian*. (A.N.P.)

Pisica era un râs

Un gospodar rus dintr-un sat de munte se îndrepta spre casă când a văzut în iarbă un pisoi rănit. Omul era mare iubitor de animale de tot felul așa că a luat bolnavul cu grijă și l-a adus acasă. Cei doi copii ai săi i-au făcut un culcuș, i-au curățat blănița și au început să-l hrănească.

Treptat, puiul s-a înzdrăvenit și a devenit o pisicuță dolofană. Înfățișarea însă i s-a schimbat, iar pe blană i-au apărut niște desene ciudate. Foarte repede stăpânii și-au dat seama că nu aveau de-a face cu un pisoi, ci cu un râs. În prag de iarnă nu s-au îndurat să-l alunge dar i-au făcut un culcuș în magazie, temându-se de instinctele sale.

Râsul a petrecut iarna jucându-se cu oamenii și animalele, dar când a venit primăvara a sărit peste gard și a țâșnit în pădure.

Nu și-a uitat foștii binefăcători și apare adesea la poarta lor pentru o mângâiere și câteva cuvinte blânde. (I.S.)